

ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ

ΘΕΙΑΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ

ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΔΑΚΩΝΙΑΣ.

1877.

ΒΕΡΟΙΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ

ΘΕΙΑΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ.

ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΔΑΚΩΝΙΑΣ.

1877.

Αρ. Εισ. 7498

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

ΑΠΑ

ΟΡΘΗ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ.

ΕΝ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

1877.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ἡ μουσικὴ ἀπετέλει μέρος τῆς θείας λατρείας ἐν τῇ Παλαιᾷ Οἰκονομίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνη εἰσαχθὴν καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν ἐκκλησίαν εἶναι ἀναμφισβήτητον.

Ἐννοεῖται δὲ εἶναι προσέτι, ὅτι καὶ μουσικὰ ὄργανα ἦσαν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐν τῇ λατρείᾳ αὐτῶν, ὡς λ. γ. κιθάραι, ψαλτήρια, αὐλαί, τύμπανα, σάλπιγγες κλ. καὶ ὅτι εἰδὸς τι ὁργανικῆς μουσικῆς ἤρξατο κατὰ μικρὸν νὰ εἰσαγῇται εἰς τινὰς τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

Ἡ δὲ τὸ ἔθος τοῦτο εἶναι παραδεδομένον ὑπὸ τοῦ πλείστου μέρους τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, καὶ φαίνεται προωρισμένον νὰ εἰσαχθῇ εἰς ἀπάσας τὰς Χριστεπωνόμους ἐκκλησίας.

Οἱ Ἕλληνες εὐαγγελικοὶ θέλοντες νὰ συμμορφωθῶσι καὶ κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἐν τῇ Γραφῇ ἀπαντῶμενα, καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ βιβλίων μουσικῶν ἀναποκρινόμενων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐξεληλύνσαν τινὰς τῶν ἐν ἄλλαις εὐαγγελικαῖς ἐκκλησίαις ψαλλομένων ἱερῶν ὕμνων, οὓς παραδίδουσι τῇ δημοσιότητι μελοποιημένους πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν πάντων, ἔχοντες δι' ἐλπίδος, ὅτι μετ' αὐτῶν πολλὰ θὰ εὐρεθῶσιν εἰς θέσιν γὰρ βελτιώσῃ τὸ οὐχὶ καθ' ὅλα τέλειον τοῦτο ἔργον των.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐν τῷ παρόντι Ὑμνολογίῳ, χάριν τῆς εὐκόλου ἀρρηγῆς ἐκάστου ὕμνου πρὸς τι μέλος, ἐσημειώσαμεν τὸ εἶδος καὶ μέγεθος τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἐν τῇ σημειώσει δὲ ταύτῃ προτάξαμεν τὸ εἶδος τοῦ ρυθμοῦ καὶ ἐσημειώσαμεν ἔπειτα τὸ μέγεθος τῶν στίχων· π. γ. ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου ὕμνου, ὅστις σύγκειται ἐκ στίχων Ἰαμβικῶν ὀκτασύλλαβων, ἐθέσαμεν (Ι. Ὀκ.), ὧν τὸ μὲν Ι. σημαίνει Ἰαμβικοί καὶ τὸ Ὀκ. Ὀκτασύλλαβοι.

Ὁ ἐξῆς πῖναξ περιέχει ὅσας τοιαύτας σημειώσεις μετεχειρίσθημεν καὶ τὴν ἐξηγήσιν αὐτῶν.

Ι. Ὀκ. = Ἰαμβικοί ὀκτασύλλαβοι.

Ι. Ὀκ. Ἐξ. = Ἰαμβ. ὀκτασύλλαβοι καὶ ἐξασσύλλαβοι.

Ι. Ἐξ. Ὀκ. = Ἰαμβ. ἐξασ. καὶ ὀκτασύλλαβοι.

Ι. Ἐξ. Ὀκ. 6. = Ἰαμβ. ἐξασ. καὶ ὀκτ. στίχοι 6, εἰς ἐκάστην στροφὴν.

Ι. Ὀκ. Ἐξ. Ὀκ. = Ἰαμβ. ὀκτ. ἐξασ. καὶ ὀκτασύλλαβοι.

Ι. Ὀκ. Ἐξ. ἰδ. = Ἰαμβ. ὀκτ. καὶ ἐξ. κατὰ ἰδιαιτέραν τάξιν.

Ι. Ἐπ. Ἐξ. = Ἰαμβ. ἐπτασύλλαβοι καὶ ἐξασσύλλαβοι.

Ι. Ἐξ. Τετρ. = Ἰαμβ. ἐξασ. καὶ τετρασύλλαβοι.

Ι. Ἐξ. Τετρ. ἰδ. = Ἰαμβ. ἐξ. καὶ τετρ. κατὰ ἰδικὴν τάξιν.

Ι. Ὀκ. Ἐξ 6 = Ἰαμβ. ὀκτ. καὶ ἐξ. 6 στίχοι, εἰς ἐκάστην στροφὴν.

Τρ. Ἐπ. = Τροχαϊκοὶ ἐπτασύλλαβοι.

Τρ. Ὀκ. Ἐπ. = Τροχ. ὀκτασ. καὶ ἐπτασύλλαβοι.

Τρ. Ὀκ. Ἐπ. Ἐκ. = Τροχ. ὀκτ. καὶ ἐπτ., ὧν εἰς ἑλλειπτής.

Ἀν. Δωδ. = Ἀναπαιστικοὶ δωδεκασύλλαβοι.

Ἀν. Ἐνδ. Δωδ. = Ἀναπ. ἐνδεκασύλλαβοι καὶ δωδεκασύλλαβοι.

Ἀν. Ἐνδ. = Ἀναπ. ἐνδεκασύλλαβοι.

Ἀν. Ὀκ. = Ἀναπ. ὀκτασύλλαβοι.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ' ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

Ὑμνοὶ εἰς τὸν Θεόν.

Ὑπαρξεις καὶ τελειότητες Αὐτοῦ 32, 73, 84, 86, 102, 111, 115, 117, 138, 141, 182, 195, 216.

Πρόνοια Αὐτοῦ 156, 167, 183, 187, 205, 225.

Ἁγία Τριάς 51, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256.

Δοξολογ. εἰς τὸν Πλάστην 1, 41, 49, 72, 79, 102, 178, 179, 199, 229, 242, 248.

Ὑμνοὶ εἰς τὸν Σωτῆρα.

Εἰς τὴν γέννησιν Αὐτοῦ 20, 81, 230.

Εἰς τὸ ἔργον Αὐτοῦ 3, 19, 29, 35, 39, 52, 55, 65, 77, 114, 118, 130, 158, 161, 132, 186, 227.

Εἰς τὸν χαρακτῆρα Αὐτοῦ 24, 27, 28, 42, 50, 134, 144, 153, 169, 172, 189, 204, 213, 240.

Εἰς τὸν θάνατον Αὐτοῦ 4, 44, 107.

Εἰς τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ 18, 190, 217.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν Αὐτοῦ 234.

Εἰς τὴν μέλλουσαν βασιλείαν Αὐτοῦ 2, 96, 127, 140, 159, 223, 231.

Ὑμνοὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Δείξεις καὶ ἐπικλήσεις ὑπὲρ Αὐτοῦ 25, 45, 46, 66, 74, 98, 193.

Ἔργον Αὐτοῦ 85.

Ὑμνοὶ εἰς τὴν Σωτηρίαν.

Εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτῆς 57, 104, 116, 133, 147, 164.

Εἰς τὴν ἀποκάλυψιν αὐτῆς 13, 91, 93, 105.

Εὐχαριστία δι' αὐτὴν 152.

Δόξα καὶ ἀσφάλεια τῆς ἐκκλησίας 56, 165, 166.

Προσκλήσεις καὶ παραινέσεις εἰς μετάνοιαν 37, 38, 47, 48, 61, 131, 146, 157, 170, 214, 215, 237.

Χριστιανικὴ Ζωὴ καὶ πείρα.

Πίστις 76, 123, 145, 174, 175, 177, 200, 221, 233.

Ἐλπίς 58.

Ἀγάπη εἰς τὸν Χριστὸν 92, 94.

Ἀγάπη εἰς τὸν πλησίον 75, 112, 247.

Μίμησις τοῦ Χριστοῦ 15, 16, 17.

Ἡ ἐκλογή 40, 226.

Εἰρήνη 11, 36, 86, 109, 119, 249.

Ὑποταγὴ 14, 67, 90, 228.

Ἀπάρνησις τοῦ κόσμου 30, 70, 236, 238, 241.

Αὐταπάρνησις 87, 106, 206.

Μετάνοια καὶ ἀφιέρωσις 9, 71, 110, 139, 143, 162, 193, 197.

Ὁμολογία τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως 68, 83, 120.

Ἀγρυπνία 135, 208.

Προσευχὴ 136, 173, 224.

Προσευχαὶ δι' ὁδηγίαν 8, 68, 69, 108, 125, 129, 137, 148, 152, 168, 171, 212.

Προσέγγισις εἰς τὸν Θεὸν 121, 122, 176, 196, 232.

Πόθος τοῦ χριστιανοῦ 184, 191, 201.

Ἡ Ἱερὰ Γραφή 82, 142.

Λατρεία καὶ αἶνος.

Παραινέσεις εἰς λατρείαν 23, 43, 78, 99, 100, 101, 149, 163, 178, 185, 194.

Ἡ Κυριακὴ 21, 26, 113, 128, 155.

Ἀπόλυσις 31, 150.

Ὑμνοὶ πρωῒνοι 34.

Ὑμνοὶ ἑσπερινοὶ 5, 6, 89, 124.

Ὑμνοὶ εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις.

Εἰς βάπτισιν, 7, 64, 95.

Εἰς τὸν Κυριακὸν δεῖπνον 103, 219.

Εἰς γάμον 22, 154.

Εἰς ἐνταφιασμὸν 10, 12, 53, 54, 88.

Εἰς ἐγκαίνια ἐκκλησίας 33.

Ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἐθνῶν 80, 202.

Εἰς τὸ νέον ἔτος 59, 126, 198.

Ἰωδηλαῖον 181.

Θάνατος, κρίσις, ἀνταπόδοσις.

Τὸ παρὸν καὶ ἡ αἰωνιότης 209, 210, 211, 220.

Κρίσις 97, 160, 188, 207.

Ὁράνους 60, 62, 63, 192, 203, 222, 239, 243, 244, 245, 246.

Τῷ πολλαχῶς ὑπὲρ τοῦ πνεύματικοῦ τῶν Ἑλλήνων κα-
λοῦ ἔργασθέντι, ἐκ τῶν πρώτων δὲ ἐν τῇ Ἑλληνίδι φωνῇ
ὑμνους ἱεροὺς ποιήσαντι πρὸς χρῆσιν Ἑλληνικῶν Εὐαγγελι-
κῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τοὺς πλείστους τῶν ὑμνων τοῦ πα-
ρόντος ὑμνολογίου συνθέσαντι.

ΑΙΑΞΙΜΩ. ΗΛΙΑ. ΡΗΓΑ.

(Διδάκτορι τῆς Θεολογίας καὶ Νομικῆς)

ΤΟ ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥΤΟ

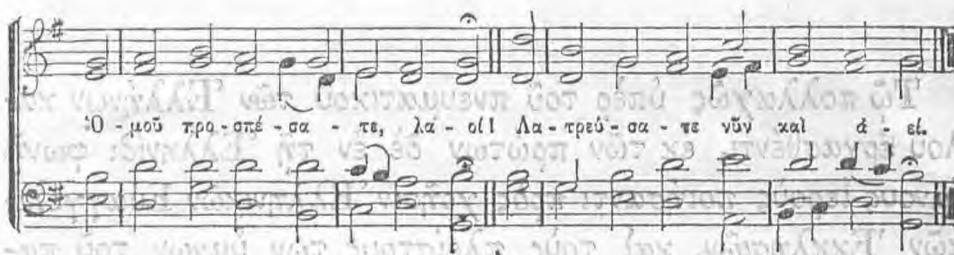
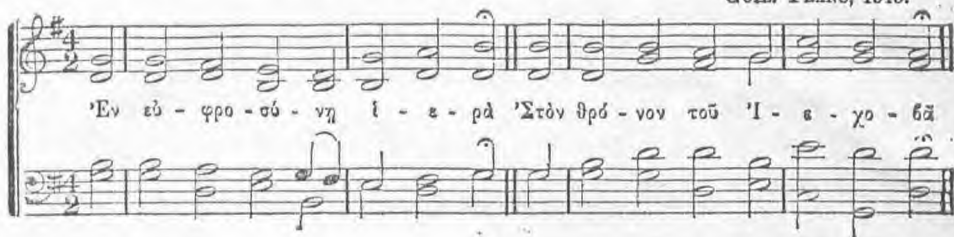
Οἱ ἐν Ἀθήναις Εὐαγγελικοὶ Ἕλληνες εὐγνωμοσύνης
καὶ σεβασμοῦ τεκμήριον ἀνατιθέασιν.

ΑΘΗΝΗΣ ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ. 1877.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

OLD 'HUNDRED. L. M.

GUIL. FRANCO, 1543.

1. Αἶνος πρὸς τὸν Θεόν. (1. Ὁκ.)

2. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. (1. Ὁκ.)

1. Ἐν εὐφροσύνῃ ἱερᾷ
Ὁμῶς προσπέσατε, λαοί,
Λατρεύσατε νῦν καὶ αἰεὶ,

1. Ὅπως ὁ ἥλιος λαμπρῶς
Διαπερᾷ τοὺς οὐρανοὺς·
Ὅμοιως μέλλει ἐντελῶς
Νὰ βασιλεύσῃ ὁ Ἰησοῦς.

2. Μετὰ χαρᾶς εὐλογοῦντες
Τὸν κτίσαντα τοὺς οὐρανοὺς,
Τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν,
Τὸν καὶ νῦν κτείνῃ δυνατὸν.

2. Καὶ πάντοτε ὑπὲρ αὐτοῦ
Θὰ ἀναβαίνει προσευχή·
Καὶ τ' ὄνομα αὐτοῦ παντοῦ
Πᾶν ἔθνος θέλει εὐλογεῖ.

3. Ἄπειρος εἶναι ἡ ἰσχὺς,
Ἡ πλάσασα ἡμᾶς ἐκ γῆς,
Ὅταν δ' ἐπέσαμεν ἡμεῖς,
Αὐτὴ μᾶς ἤγειρεν εὐθύς.

3. Ὑμνοὶ γλυκεῖς πολλῶν λαῶν
Θὰ ἀναβαίνουν ὑψηλὰ,
Κι' αὐτὰ τὰ βρέφη πρὸς Αὐτὸν
Θέλουσι κράζει, Ὡσαννά!

4. Θεέ! ὀλόκληρος ἡ γῆ
Εἰς τὰς αὐλὰς σου ἄς φανῇ,
Μὲ μυριάδας δὲ γλωσσῶν,
Ἄς ψάλλῃ ὕμνον ἱερόν.

4. Ὁ δίκαιος θέλει ἀνθεῖ.
Οἱ δέσμοι ἐκ τῶν δεσμῶν
Λυθέντες θέλουσιν εὐρεῖ
Ἀνάπαυσιν ἵστον οὐρανόν.

5. Ἐκτεταμένη ὡς ἡ γῆ,
Ἡ βασιλεία σου ἀνθεῖ.
Ὁ λόγος σου ἀληθινός,
Βράχος αἰώνων, στερεός.

5. Πρὸς τὸν Σωτῆρα οἱ λαοί
Ἄς ψάλλωσιν ᾠδὴν καινὴν·
Ἄς ἀνυμνοῦν οἱ ἄγγελοι
Κ' ἡ γῆ ἄς ἀντηχῇ, Ἀμήν

DUKE STREET. L. M.

JOHN HATTON, 1790.

Πλέ - ον οὐ - χι, οὐ - χι, πο - τέ! Δέν ἐγ - καυ - χῶ - μαι, ὦ Θε - ε,

Εἰς ἔρ - γον μου οὐ - δέν κα - λόν. Ἐλ - πί - ζω δὲ σὸν σὸν Υἱ - όν.

3. Ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ. (1. Ὁκ.)

1. Πλέον οὐχί, οὐχί, ποτέ!
Δέν ἐγκαυχῶμαι, ὦ Θεέ,
Εἰς ἔργον μου οὐδέν καλόν.
Ἐλπίζω δὲ σὸν σὸν Υἱόν.
2. Τ' ὄνομα φέρον τοῦ Χριστοῦ,
Καὶ θεωρῶν ὑπὲρ αὐτοῦ
Πάντα ὡς σκύβαλον οἰκτρὸν.
Πέποιθα μόνον σὸν Σταυρόν.
3. Ναί, κρίνω ὅλα τὰ λοιπὰ,
Ὡς μάταια καὶ ποταπά,
Μεθέξας, χάριτι Χριστοῦ,
Δικαιοσύνης τῆς Αὐτοῦ.
4. Πᾶσα ἐμοῦ ὑπακοή,
Ταπεινώσις, ὑποταγή,
Οὐδέν αὐτῶν μὲ ὠφελεῖ,
Ἡ πίστις μόνη δικαιοῖ.

4. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ. (1. Ὁκ.)

1. Τοὺς βράχους σχίζει τοῦ Χριστοῦ
Ἀγάπης τε καὶ οἰκτιρμοῦ
Ἡ τελευταία ἡ φωνή.
«Τετέλεσται!» ὦ! τί ἡδύ!
2. Εἰς ἕκαστον ἁμαρτωλὸν,
Ὅποιον ἄκουσμα τερπνόν!
Ἀνοίγει τοῦτο εἰς αὐτόν,
«Τετέλεσται!» τὸν οὐρανόν.
3. Ἐγνώσθη πᾶν τοῦ παλαιοῦ
Νόμου, διὰ τοῦ Ἰησοῦ,
Μόνῃ ἡ λέξις πανταχοῦ,
«Τετέλεσται!» ἡχεῖ ἰδού.
4. Τρόμον οὐδόλως ἐμποιεῖ
Θάνατος, τάφος ἐν τῇ γῇ,
Τί λέξις! ναί, χαροποιά,
«Τετέλεσται!» καὶ ἱερά.
5. Καὶ ὅσοι δὲ ἐπὶ τῆς γῆς
Εἰσθε Θεοῦ οἱ προσφιλεῖς,
Ἄς ἀντηχῇ καὶ παρ' ὑμῶν
«Τετέλεσται!» τὸ ἱερόν.

EVENING HYMN. L. M.

Dr. THOS. TALLIS, 1567.

Ἡ - ὅη τὰ σκό - τη τῆς νυκ - τὸς Κα - λὺ - πτου - σι τὸν οὐ - ρα - νόν.

Καὶ ὡς μ' ἐ - φύ - λαξ' ὁ Θε - ὤς, Ἄς ψά - λω τὸν ἐ - σπε - ρι - νόν.

3. Ὕμνος ἑσπερινός. (I. Όκ.)

1. Ἦδη τὰ σκότη τῆς νυκτὸς
Καλύπτουσι τὸν οὐρανόν.
Καὶ ὡς μ' ἐφύλαξ' ὁ Θεός,
Ἄς ψάλλω τὸν ἑσπερινόν.
2. Εἰς πᾶσαν ὥραν θεωρῶ
Τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ,
Καὶ φεῦ! μὲ αἰσχρὸς μου θρηνῶ
Τ' ἀχάριστον ἐμοῦ αὐτοῦ.
3. Ἡ μὲν ζωὴ μου προχωρεῖ
Μὲ λάθη καθημερινῶς.
Ἀλλ' ὁ Θεὸς μὲ συγχωρεῖ,
Τὰ ἐξαλείφει ὁ Σταυρός.
4. Ἴδου κοιμῶμαι γαλήνῳς,
Οἱ ἄγγελοι ἅς ἀγρυπνοῦν.
Καὶ εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτὸς
Θὰ μὲ φυλάττουν καὶ φρουροῦν.

61 Ὕμνος ἑσπερινός. (I. Όκ.)

1. Ἐσπέρα φθάνει, καὶ πρὸς Σὲ
Ὑψῶνα αἶνον, ὦ Θεέ,
Δι' ἀναρίθμητα καλὰ,
Δωρά σου τὰ σημερινά.

2. Ἐσο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς,
Ὡ Εὐεργέτα τοῦ παντός,
Φύλαξ, προστάτης, καὶ φρουρός,
Καὶ σκέπη μου καὶ βοηθός.

3. Χάριν Χριστοῦ συγχώρησον
Τὰ σφάλματα τῆς σήμερον,
Ἵνα μὲ σὲ εἰρηνευθῶ,
Καὶ μ' ἐμαυτὸν, πρὶν κοιμηθῶ.

4. Ὡ Πάτερ, διδάξόν με νῦν
Πῶς νὰ διαγῶ τὴν ζωὴν,
Τὸ τέλος νὰ μὴ φοβηθῶ,
Κ' ἐν δόξῃ νὰ ἀναστηθῶ.

5. Δὸς μ' ὕπνον ἐλαφρὸν, γλυκύν,
Ἀνάπαυσιν, ἀναψυχήν,
Ὡστε μὲ ζῆλαν ἔνθερμον
Νὰ σὲ δουλεύσω κ' αὔριον.

6. Ὅμοῦ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς
Καὶ πάντες οἱ ἐν οὐρανοῖς.
Ἄς ψάλλωσι, Δόξα Πατρὶ,
Υἱῷ κ' Ἀγίῳ Πνεύματι.

Δε - ό - με - θα εἰ - λι - κρι - νῶς Εὐ - σπλα - γχνε Σῶ - τερ τῶν ψυ - χῶν,
Δέχ - θη - τι τῶ - ρα εὐ - με - νῶς Τέ - κνα τ' ἄ - νή - λι - κα ἡ - μῶν.

7. Βάπτισις νηπίων. (I. Όκ.)

1. Δεόμεθα εἰλικρινῶς
Εὐσπλαγχνε Σῶτερ τῶν ψυχῶν,
Δέχθητι τώρα εὐμενῶς
Τέκνα τ' ἀνήλικα ἡμῶν.

2. Καθὼς ὢν ἔτι ἐπὶ γῆς
Παιδιά ἔλαβες μικρά·
Εἰς τὰς ἀγκάλας σου δεχθεῖς,
Εὐλόγησον, Χριστέ, καὶ αὐτά.

3. Αὐτῶν Σὺ ἔσο ὁδηγός,
Ἀλάνθαστος καὶ ἀσφαλής,
Μὴ τὰ πλανήσῃ ὁ ἐχθρὸς
Ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

4. Δουλεύσαντά Σε δὲ ἐδῶ
Με πίστιν καὶ ὑπομονήν,
Αἰώνιον ἐν οὐρανῷ
Ἄς ἀπολαύσῃσι ζωήν.

5. Ἀξίωσον καὶ τοὺς γονεῖς,
Νὰ ᾗν' ἐκ τῶν ἐκ δεξιῶν,

Καὶ εἰπῶσιν, ἂ Ἰδοὺ ἡμεῖς,
Κ' Ἰδοὺ τὰ τέκνα τὰ ἡμῶν. »

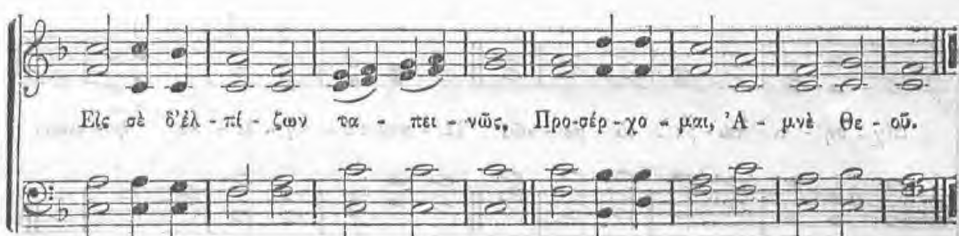
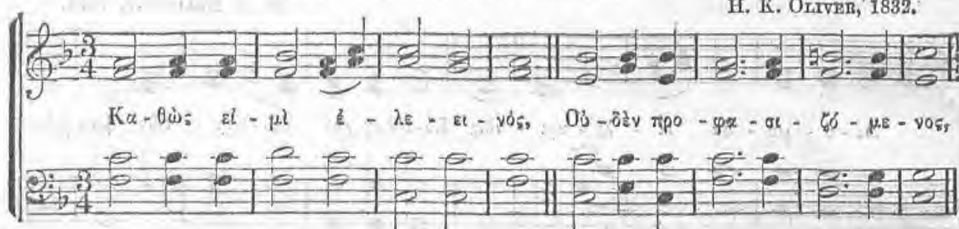
8. Προσευχὴ δι' ὁδηγίαν. (I. Όκ.)

1. Τρισέβδοξέ μου Αυτρατὰ,
Πρὸς σέ ὑψόνων, Ποιητὰ,
Τὸ πνεῦμά μου ἤδη θερμῶς,
Καθικετεύω ἐκτενῶς,

2. Νὰ με διδάξῃς, Ἰησοῦ,
Διὰ τοῦ λόγου τοῦ σεπτοῦ
Τὸ θέλημά σου νὰ νοῶ,
Ἵνα ἐν γνώσει σέ ὕμνω.

3. Τὴν δὲ ἀγίαν σου Γραφήν,
Εἰς πᾶσαν ὥραν μου δεινὴν,
Νὰ ἔχω μόνον ὁδηγόν,
Παρήγορον καὶ βοηθόν.

4. Καὶ αὕτη πρὸς ἀγιασμόν,
Δι' ὅλων μου τῶν ἡμερῶν,
Τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς
Νὰ συντελῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

9. Ἐπιστροφὴ ἁμαρτωλοῦ. (I. Όκ.)

1. Καθώς εἰμι ἐλεεινός,
Οὐδὲν προφασιζόμενος,
Εἰς σέ δ' ἐλπίζων ταπεινῶς,
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.
2. Ὡς εἰμι, ἄνευ ἀναβολῆς,
Πᾶσα ν' ἀπαλειφθῇ κηλὶς
Ψυχῆς μου τῆς ἁμαρτωλῆς,
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.
3. Ὡς εἰμαι, μετὰ δισταγμῶν,
Ἀγόνων, φόβων φρικῶδων
Καὶ πλείστων ἀμφιβολιῶν
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.
4. Καθώς εἰμι, οὐτιδανός,
Ἀνάξιος, τυφλός, γυμνός,
Πανᾶθλιος ἁμαρτωλός,
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.
5. Ὡς εἰμαι, θέλεις με δεχθῇ
Καὶ θέλεις με εὐσπλαγχνισθῇ,
Ὡς ἔχεις μοι ὑποσχεθῇ
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.
6. Διότ' ὑπέμεινας σταυρόν,
Ὅπως με σώσης τῶν ἁρῶν,

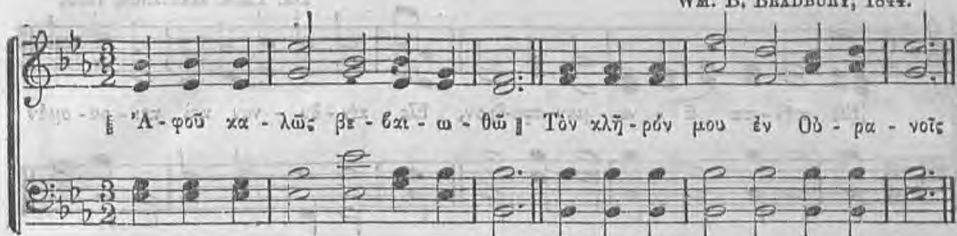
Τὸν ἄθλιον καὶ ῥυπαρόν,
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.

7. Εὐδαίμονα δὲ κ' εὐτυχῇ,
Ἐμὲ τὸν τόσῳ δυστυχῇ,
Βεβαίως θέλεις κάμει Σὺ
Προσέρχομαι, Ἀμνέ Θεοῦ.

10. Ἐνταφιασμός πιστοῦ. (I. Όκ.)

1. Ὡ τάφε, εἰς τὸ στῆθός σου
Νῦν δέξαι νέον θησαυρόν,
Ἔως ἢ σάλπιγξ τοῦ Κριτοῦ
Νὰ τὸν ἐγείρῃ ἐκ νεκρῶν.
2. Λύπη καὶ πόνος ὀκλήρως
Ποσῶς ἐδῶ δὲν εἰσχωροῦν
Κοιμᾶτ' ἡσύχως ὁ πιστὸς
Καὶ ἄγγελοι ἐπαγρυπνοῦν.
3. Μίαν φορὰν ὁ Ἰησοῦς
Διὰ τοῦ τάφου διελθὼν,
Εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ ὁπαδοῦς
Ἐγλύκανε τὸν θάνατον.
4. Ἡμεῖς δὲ θριαμβεύομεν.
Ὡ θάνατε, τὸ κέντρον σου
Τὸ φοβερόν τί ἐγείνεν;
Ἡ νίκη σου, ὦ τάφε, ποῦ εἶ;

WM. B. BRADBURY, 1844.

11. Οὐρανία ἀνάπαυσις. (1. Ὁκ.)

1. Ἀφοῦ καλῶς βεβαιωθῶ
Τὸν κλῆρὸν μου ἐν οὐρανοῖς,
Τοὺς φόβους ἀποχαιρετῶ,
Εἰρήνην ἔχω τῆς ψυχῆς.
2. Ὁ κόσμος ἂν ἀντισταθῇ
Καὶ εἰς ἐμέ στανικῶς,
Ἄν ῥίψῃ βέλη, ἂν σταθῇ
Μὲ βλέμματ' ἀλαζονικά.
3. Ὡς ἄγριος κατακλυσμός,
Αἰ μέριμναι ἂν μὲ κτυποῦν,
Στενοχωρία, διωγμός,
Λῦπαι πικραὶ ἂν μὲ κυκλοῦν.
4. Τοῦ κόσμου ὅλου τὴν ἐργὴν
Μὲ ἥσυχίαν ἀπαντῶ,
Καὶ μὲ ἀτάραχον ψυχὴν,
Ἐν μέσῳ λύπης μειδιῶ.
5. Εἰς τὴν πατρίδα μου ζητῶ
Μόνον νὰ φθάσω μὲ χαρὰν,
Καὶ τὸν Σωτῆρα νὰ ἰδῶ,
Θεὸν μου, οὐρανόν, τὸ πᾶν.

6. Θέλω, τῶν κόπων μου μακρὰν
Καὶ θλίψεων, ἐκεῖ σταθῇ,
Κ' εἰς θάλασσαν χαροποιᾶν
Τῆς ἀναπαύσεως λευσθῇ.

12. Ἡ ἐν Κυρίῳ κοίμησις. (1. Ὁκ.)

1. Ἡ ἐν Κυρίῳ κοίμησις!
Εἰς οὐρανὸν μετὰστασις!
Ὑπνος, ἐξ οὗ οὐδεὶς πενθῶν,
Ἐγείρετ', ἦ μὲ στεναγμόν.
2. Τοιούτου ὕπνου εἶθ' ἐγὼ,
Ὁ ἄθλιος ν' ἀξιωθῶ!
Δυνάμενος νὰ ψάλλω, « Ποῦ,
Ὡ θάνατε, τὸ κέντρον σου; »
3. Ὡ κοίμησις εὐλογητὴ!
Ὡ ἐγέρσις τρις κοίτην!
Ὅταν τὸν Ἰησοῦν ἰδῶ,
Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁμοιωθῶ!
4. Κ' ἡ σὰρξ προσμένουσα στὴν γῆν
Σάλπιγγα τὴν ὑστερινήν,
Θελ' ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῇ
Καὶ ἐν Χριστῷ ἀναπαυθῇ.

13. Τὸ ἱλαστήριον. (I. Όκ.)

2. Ἐκ ταύτης χύνετ' ἐφ' ἡμᾶς,
Τὸ ἔλαιον τὸ τῆς χαρᾶς,
Ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Τοῦ Αὐτρωτοῦ παντὸς πιστοῦ.

3. Ὡς αὐτὴν τὰ πνεύματ' ἀπαντοῦν,
Φίλοι τοὺς φίλους συναντοῦν·
Ἄν χωρισμένοι ἐν τῇ γῇ,
Πίστει ἐνοῦντ' ἐν τῇ Πηγῇ.

4. Ἐκεῖ πετῶμεν ὑψηλά·
Ὁ κόσμος μένει χαμηλά·
Οἱ ἄγγελοι μᾶς χαιρετοῦν,
Ἐν τῇ Πηγῇ μᾶς ἀπαντοῦν.

5. Ἡ δεξιὰ μ' ἄς μαρανθῇ,
Ἡ γλῶσσά μου ἄς ξηρανθῇ,
Καὶ φῶς ἄς χάσω καὶ ζωὴν,
Ἄν λησμονήσω τὴν Πηγὴν.

14. Ὑποταγή. (I. Όκ.)

1. Ψυχὴ μου, μετὰ σεβασμοῦ,
Τὸ θέλημα τοῦ σοῦ Θεοῦ
Πρόσμενε ἄνευ γογγυσμῶν,
Μομφῶν καὶ μεμφιμοιριῶν.

2. Οὐδένα φαῦλον στοχασμὸν,
Ποτὲ μὴ ἔχῃς δι' Αὐτόν·
Εὐθείαι αἱ αὐτοῦ ὁδοί,
Καὶ πᾶσα ἡ Βοὐλή σοφῇ.

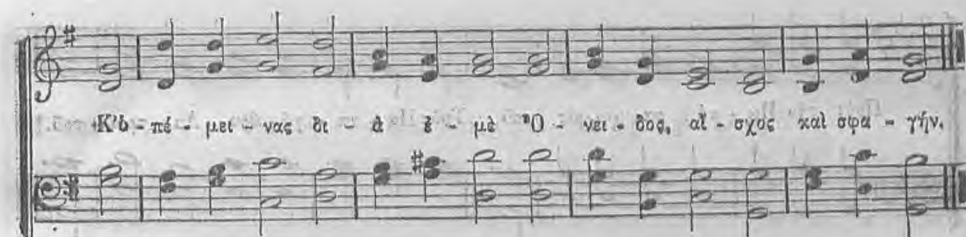
3. Ἐν μέσῳ σκότους κατοικεῖ,
Πιστῶς τὸ ἔργον του ποιεῖ·
Ἀλλὰ δὲν κάμνει φανερόν,
Τὸν ἅγιον αὐτοῦ σκοπόν.

4. Ἐὰν καὶ δὲν εἰσὶ γνωστά
Τὰ βήματά του τὰ σεπτὰ·
Κρίσις τὸν θρόνον του φρουρεῖ·
Κ' ἀλήθεια τὸν συντηρεῖ.

5. Στὴν γῆν, καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
Ἀνέμους καὶ ὠκεανοὺς,
Πανσόφως ἐκτελεῖ παντοῦ
Τὰς ὑψηλὰς βουλάς Αὐτοῦ.

6. Κ' οἱ ἅγιοι του βεβαιοῦν
Τοῦτο ῥητῶς ὁμολογοῦν,
Πᾶν ὅ,τι πράττ' εἶναι καλόν,
Εὐθὲς, ὠραῖον καὶ σοφόν.

7. Ὅθεν, ψυχὴ, μὲ σεβασμὸν,
Πρόσμενε ταπεινῶς Αὐτόν,
Κ' ἐν μέσῳ τρέμων καὶ δεινῶν,
Ἐλπίζ' εἰς εὐσπλαγχνον Θεόν.

15. Μίμησις τοῦ Χριστοῦ. (I. Όκ.)

1. Ἀφείς τὴν δόξαν σου, Χριστέ,
Προθύμως ἤλθες εἰς τὴν γῆν,
Κ' ὑπέμεινας διὰ ἐμὲ
Ὁνειδος, αἰσχος καὶ σφαγὴν.

2. Καὶ τάχα θέλω φοβηθῇ
Ἐγὼ νὰ ἦμαι μαθητῆς;
Τὸ ὄνομα σου τὸ γλυκὺ
Νὰ μολογῶ ἐπὶ τῆς γῆς;

3. Μὴ γένοιτο, ὦ Κύριε,
Ποτὲ νὰ ἀπομακρυνθῶ
Ἀπὸ τὰ ἵχνη σου, ἦ Σέ,
Ἡ τὸν σταυρὸν νὰ αἰσχυρθῶ.

4. Μὲ θεῖον θάρρος πληρώσον
Τὸ πνεῦμά μου ὡς ἐνώθῃ
Πραότης· πιστὴν αὐξήσον,
Κ' ὁ ζῆλος ὡς μὴ ψυχραυνθῇ.

16. Ὁ Χριστὸς—ὁ τύπος. (I. Όκ.)

1. Βλέπω, ὦ Σῶτερ Ἰησοῦ,
Τὸ χρέος μου στὸν λόγον σου.

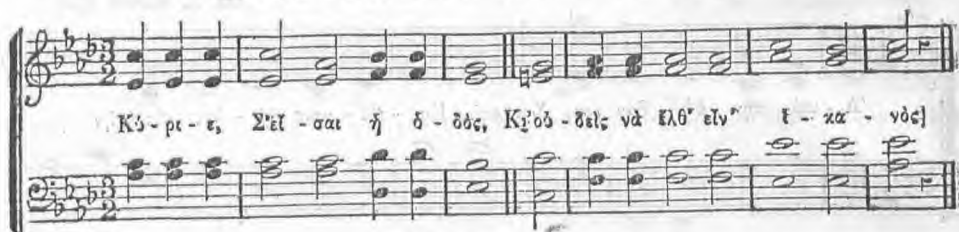
Στὸν βίον σου δ' εἶναι γραπτὸς
Ὁ Νόμος γραμμασι φωτός.

2. Ἀγάπη, ζῆλος ἱερὸς
Διὰ τὴν δόξαν τοῦ Πατρός·
Εὐδόκησον, σὺ, ὦ Ἀρνέ,
Κ' ἐγὼ νὰ μιμηθῶ ἐσέ.

3. Τὰ ὄρη εἶδον τὰς θερμὰς
Καὶ ἐκτενεῖς σου προσευχάς·
Ἡ ἔρημος τὸν πειρασμόν·
Ὁ ἀπαράκλητος ἀγὼν!

4. Παράδειγμά μου, Ἰησοῦ,
Σὺ ἔσο· τὴν εἰκόνα σου
Μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὡς τηρῶ,
Ἐν ὅσῳ ἐν τῷ κόσμῳ ζῶ!

5. Ἐν κρίσει δὲ τῇ τρομερᾷ
Σὺ γνώρισόν με, ὦ Κριτὰ,
Ὡς ταπεινὸν σου μαθητὴν,
Καὶ ὁπαδὸν καὶ μιμητὴν.

17. Ὁ Χριστὸς ἡ δόξα. (I. Όκ.)

1. Κύριε, Σὲ εἶσαι ἡ δόξα,
Κυ' οὐδεὶς νὰ ἔλθ' εἰν' ἱκανός
Πρὸς τὸν Πατέρα χωρὶς σοῦ,
Τοῦ παναγάθου Λυτρωτοῦ.

2. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶσαι Σὺ,
Ἡ σώζουσα τὸν δυστυχῆ
Ἀμαρτωλὸν ἐκ τῆς φθορᾶς
Τῆς προπατορικῆς ἁρᾶς.

3. Σὺ εἶσαι, Σῶτερ, κ' ἡ ζωὴ,
Καὶ ἀγαθοῦ παντὸς πηγὴ,
Καὶ πᾶς εἰς Σὲ ὁ προσδραμὼν
Εὐθὺς εὐρίσκει ἰλασμόν.

4. Ὁδὸς, ἀλήθεια, ζωὴ,
Σὺ εἶσαι· σὲ δοξολογεῖ
Τῶν σεσωσμένων ὁ χορὸς,
Πᾶσα ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός.

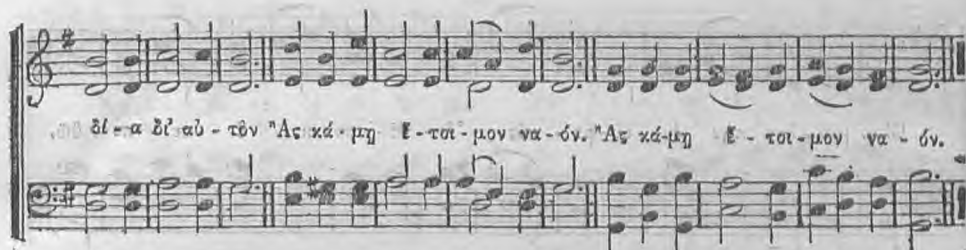
5. Ὁ Ἰησοῦ μου! Ὁδηγε,
Μὴ γένοιτο ἐγὼ ποτὲ
Μακράν Σου ν' ἀποπληθῶ,
Καὶ αἰώνως νὰ χαθῶ.

18. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. (I. Όκ.)

1. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Εὐφράνθητε οἱ οὐρανοί·
Κυκλώσατε λαοὶ Σιών,
Καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ.

2. Ὑμνήσατ' ὅλοι οἱ πιστοί,
Σαλπείσατε πρὸς τὸν Ἀμὸν,
Ἀνέστ' ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
Πρὸς τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

3. Ὁ μυροφόροι εὐσεβεῖς,
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·
Ἐνίκησε, χαρῆτε σεῖς,
Κυ' αὐτὸν τὸν ἔσχατον ἐχθρόν.

19. Ἡ ἐπὶ γῆς ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ. (1. Ὁ.)

1. Χαρὰ τῷ κόσμῳ! Ἄς δεχθῇ
Τὸν Βασιλέα της ἡ γῆ.
Πᾶσα καρδία δι' Αὐτὸν
Ἄς κάμῃ ἔτοιμον ναόν.

2. Χαρὰ τῷ κόσμῳ! Ὁ Σωτὴρ
Ἐφάνη, ἀντηχεῖ αἰθήρ.
Καὶ γῆ, καὶ οὐρανοί—τὸ πᾶν
Δηλοῦν νεοφανῆ χαράν.

3. Νῦν ἄκτανται ἅς λείψωσι,
Τρίβολοι μὴ φυτρώσωσιν.
Αὐτὸς σκορπίζει ἀγαθὰ,
Ὅπου ἐσπάρη ἡ ἀρά.

4. Μὲ χάριν δὲ καὶ μὲ χαράν,
Λαοὺς πλησίον καὶ μακρὰν
Νῦν ὁ Μεσσίας διοικεῖ,
Καὶ ἐν εἰρήνῃ ἔδηγεῖ.

20. Ὕμνος εἰς τὸν Χριστόν. (1. Ὁκ.)

1. Ἰδοὺ ἡμῖν νέος Υἱός.
Ἰδοὺ γεννᾶται ὁ Χριστός.
Νέον παιδίον ἐπὶ γῆς
Ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητής.

2. Τὰ θαυμαστά ἔργα αὐτοῦ,
Τοῦ Τρισευδόξου Αὐτρωτοῦ,
Ἄς ἀνυμνήσωμεν κοινῶς,
Ἐν εὐσεβείᾳ, ὡς εἰκός.

3. Ὁ ὕψιστος Δημιουργός,
Ὁ μόνος ἀληθὴς Θεός,
Αἰῶνος μέλλοντος Πατήρ,
Ἀρχὼν εἰρήνης καὶ Δοτὴρ.

4. Τὸν κόσμον ἔρχεται πληρῶν
Τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν.
Καὶ ἡ μεγάλη του ἰσχὺς
Ἀνάδεικνύεται εὐδύς.

5. Τὰ τρόπαια τοῦ φοβεροῦ
Τῆς ἀνθρωπότητος ἐχθροῦ
Κατακρημνίζει ἐν ῥιπῇ,
Ἐν τῇ ἀδύσῳ τῇ φρικτῇ.

6. Τὰς πύλας δὲ τῶν οὐρανῶν
Ἀνοίγων, κάμνει κοινωνὸν
Τὴν ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν
Εἰς τῶν ἀγγέλων τὸν χορὸν.

7. Πᾶσα, ὦ Κύριε, τιμὴ
Καὶ δόξα εἶναι παρὰ σοί,
Τῷ Πλάστῃ καὶ Δημιουργῷ,
Καὶ αἰωνίῳ μας Θεῷ.

Τὰ Σάβ-βα-τά σου ἐ-πὶ γῆς. ὦ Κύ-ρι-ε, τὰ ἀ-γα-πῶ.

Πλήν μᾶλ-λον τὴν ἐν οὐ-ρα-νοῖς Ἀ-γά-πω-σιν. ἐ-πι-πο-θῶ.

21. Ὕμνος διὰ τὴν Κυριακὴν. (1. Ὁκ.)

1. Τὰ Σάββατά σου ἐπὶ γῆς,
ὦ Κύριε, τὰ ἀγαπῶ.
Πλήν μᾶλλον τὴν ἐν οὐρανοῖς
Ἀνάπausιν ἐπιποθῶ.

2. Ἐκεῖ φροντίδες κοσμικαὶ
καὶ μέριμναι δὲν εἰσχωροῦν.
Ἀλλὰ χαρὰ παντοτεῖναι,
Δοξολογίαι ἀντηχοῦν.

3. Θλίψεις, ἀσθένεια, ἐκεῖ,
καὶ πειρασμοὶ εἶναι μακρὰν.
Οὐδὲ φοβίζουσιν οἱ κακοί.
Εἰρήνη καὶ χαρὰ τὰ πάν.

4. Πότε, Θεέ, θ' ἀξιωθῶ
Νὰ τελειώσω τὴν ὁδόν,
Ὡς ἄγγελος νὰ προσκυνῶ
Εἰς τὸν οὐράνιον ναόν;

22. Γαμήλιος ὕμνος. (1. Ὁκ.)

1. Πανάγαθε Δημιουργέ,
τῶν ὅλων Πλάστη, καὶ Θεέ,
Αἰῶνε Πηγὴ ζωῆς,
Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς.

2. Μὲ ἀρμονίαν ἱλαρὰν,
Μ' εὐγνωμοσύνην καὶ χαρὰν,
Δοξολογοῦμέν σε ὁμοῦ,
Παντός, ὦ Δότερ, ἀγαθοῦ.

3. Σὺ, Πάτερ, τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
Εἰς γάμου ἱερὸν δεσμὸν
Σοφῶς κ' εὐσπλάγχχνως κατ' ἀρχαίς,
Τοὺς πρωτοπλάστους ἤνωσας.

4. Δεόμεθά σου, Ἀγαθὲ,
Νῦν μὲ τὸ Πνεῦμά σου ἐλθέ,
καὶ εἰς τοὺς νεονύμφους, δός
Εἰρήνην, χάριν, θεῖον φῶς.

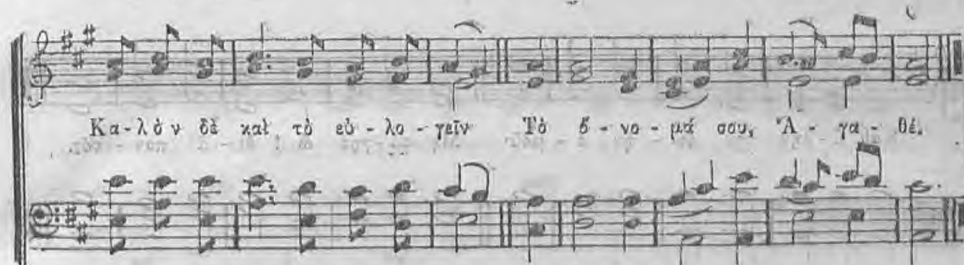
5. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Θεέ,
Δός χάριν, ὥστ' αὐτοὶ ποτὲ
Νὰ μὴ ἀφήσουν τὴν ὁδόν
τῶν ἀγαθῶν σου ἐντολῶν.

6. Εἰς τῆς εἰρήνης τὰς ὁδοὺς
Εὐσπλάγχχνως στήριξον αὐτούς.
Ἄς ᾔναι δοῦλοι σου πιστοί,
καὶ εἰς ἀλλήλους βοηθοί.

7. Ἡμῶν δὲ πάντων τὴν ζωὴν
Κατεύθυνον εἰς ἀρετὴν,
καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν
Σῶζε ἡμᾶς, Θεέ ἡμῶν.

MIGDOL L.M.

ΜΑΡΟΝ, 1840.

23. Καλὸν τὸ δοξολογεῖν. (Γ. Όκ.)

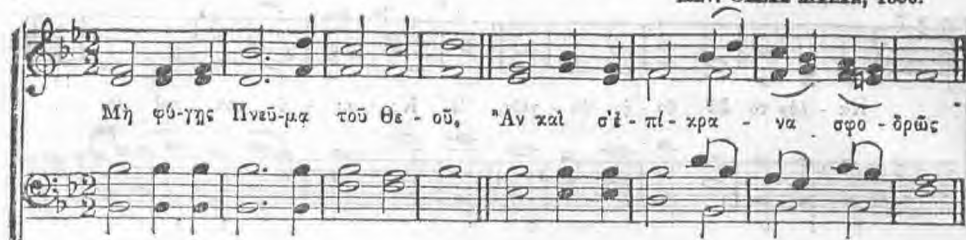
1. Καλὸν τὸ Σε δοξολογεῖν,
ὦ Κύριέ μου καὶ Θεέ.
Καλὸν δὲ καὶ τὸ εὐλογεῖν
Τὸ ὄνομά σου, Ἀγαθέ.
2. Πρωῖας καὶ διὰ νυκτός
Τὰ ἔργα σου τὰ θαυμαστά,
Θὰ προσπαθῶ ἐγὼ πιστῶς
Νὰ κάμνω 'ς ἀπαντας γνωστά.
3. Πᾶσαν τὴν κτίσιν θεωρῶν,
Ἐξίσταμαι μὲ θαυμασμόν
Δοξολογῶ σε δ' ἀπορῶν
Εἰς ἕκαστόν σου λογισμόν.
4. Ὡς χόρτος ἐλ' οἱ ἀσθεεῖς
Βλαστάνουσι μὲν καὶ ἀνθοῦν,
Πλὴν εἰν' ὁ βίος των βραχύς,
Καὶ ἐντελὼς θ' ἀφανισθοῦν.
5. Ὡς κέδρος ὅμως κραταῖος,
Ὁ δίκαιος ἔη καὶ ἀνθεῖ.
Καρπὸν δ' ὡς φοῖνιξ στερεός,
Αἰδεῖ κ' ἐν γήρῳ βᾶθει.

24. Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος (Γ. Όκ.)

1. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος!» ὦ! πῶς
Ἐν μέσῳ πόνων καὶ ἐχθρῶν

Δέν εἶν' οὐδόλως σκυθρωπός;
Πῶς ἔχει ἦθος ἱλαρόν!

2. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος» ἰδὲ,
Υἱὸς Θεοῦ τε καὶ Θεός,
Ἐφάνη εἰς τὴν γῆν ποτέ,
Κι' ὡς ἄνθρωπος εἶναι γνωστός.
3. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος» Αὐτός,
Ὁ μὴ ποιήσας πονηρόν,
Ὡς τις κακοῦργος μισητός
Καταδικάζεται εἰς σταυρόν.
4. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος» ἰδὲ,
Τὸν λόγον του περιφρονῶν,
Πλὴν θ' ἀμειψοῦν οἱ χλευασταί,
Στὴν κρίσιν ὅταν θά φανοῦν.
5. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος» ἰδὲ,
Νῦν κἀθήται στὸν οὐρανόν,
Ὁ Καταφρονηθεὶς ποτέ,
Τὸ πᾶν ἐν δόξῃ κυβερνῶν.
6. «Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος» ἰδὲ,
Οἱ ἄγγελοι τὸν προσκυνοῦν.
Σ' αὐτὸν νῦν ψάλλονται ᾠδαί,
Γῆ καὶ οὐρανοὶ Αὐτὸν ὕμνοῦν.

25. Δέησις εἰς τὸ θεῖον Πνεῦμα. (I. Όκ.)

1. Μὴ φύγῃς, Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
Ἄν καὶ σ' ἐπίκρανα σφοδρῶς
Καθ' ὅλην τὴν ζωὴν ἐμοῦ.
Μὴ φύγῃς, ὦ ! διαπαντός.
2. Καὶ τοι ἐφέρβην ἀπρεπῶς
Μᾶλλον παντός ἀμαρτωλοῦ,
Πλὴν μ' εὐπσλαγχνίσθης εὐμενῶς,
Καὶ μ' ἐδοθήσας παντοῦ.
3. Καὶ νῦν συγχώρησον ἐμέ,
Δι' ὄνομα τοῦ Αὐτρωτοῦ,
Μὴ μ' ἀποστρέφῃς ποτέ.
Ἐλθέ ὅς ἐμέ χάριν Αὐτοῦ.
4. Διεύθυνόν μου τὴν ζωὴν
Διὰ τῆς χάριτος τῆς σῆς.
Δέξαι μου δὲ καὶ τὴν ψυχὴν
Χάριν Χριστοῦ ἐν οὐρανοῖς.

26. Ὕμνος διὰ τὴν Κυριακὴν. (I. Όκ.)

1. Παρῆλθε καὶ ἄλλη ἐβδομάς,
Κ' ἰδοὺ ἀρχίζω ἀσφαλῶς,

Τὰς τῆς Κυριακῆς στιγμὰς
Νὰ δαπανῶ ψυχωφελῶς.

2. Παραίτησον, ψυχὴ μου, νῦν,
Μερίμνας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς,
Κι' ἀπόλαυσον τὴν ἡδονὴν
Τῆς ἀναπαύσεως αὐτῆς.

3. Καὶ σὺ, λατρεία μου, γενοῦ
Θυμίαμα εὐώδες νῦν,
Καὶ φέρε μοι ἐξ οὐρανοῦ
Χάριν τὴν θείαν καὶ σεπτὴν.

4. Ἐνῷ δ' εἰς χρέη ἱερά
Περνῶ τὸν ἅγιον καιρὸν,
Ἄς εὐωδοῦται ἐν χαρᾷ
Τὸ ἔργον μου τὸ ἱερὸν.

5. Καὶ ἡ ἀνάπαυσις αὐτὴ
Ἄς γείνη εἰς ἐμέ εἰκὼν
Εὐλογητὴ καὶ ποθητὴ
Ἐλπίδων χριστιανικῶν.

Κρά - ζει ὁ Πρό - δρο - μος τρα - νῶς, Τὸ ὄμ - μα στρέ - ψα - τε ἄλ - λου·

Ἐ - γὼ δὲν εἶ - μαι ὁ Χρί - στός· Ὁ - τοῦ Θε - οῦ Ἀ - μνός ἰ - δοῦ.

27. Ὁ Ἀμνός τοῦ Θεοῦ. (I. Ὁκτ.)

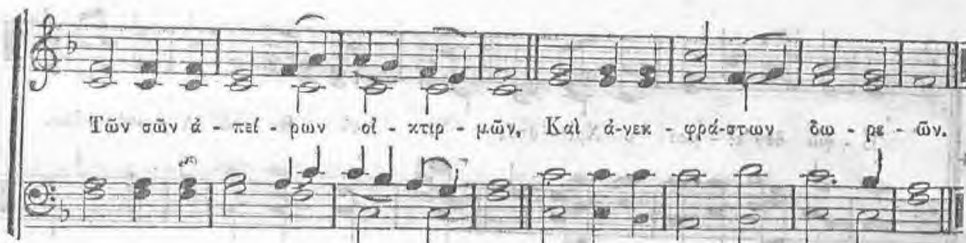
1. Κράζει ὁ Πρόδρομος τρανῶς,
Τὸ ὄμμα στρέψατε ἄλλου·
Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ Χριστός·
Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνός ἰδοῦ.
2. Τὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ δεινὰ
Καὶ τ' ὄνειδος τὸ τοῦ σταυροῦ,
Τὰ βάρη ὅλων μας βαστά·
Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνός ἰδοῦ.
3. Φωνῇ μιᾷ νῦν καὶ ἑμέ,
Ἡ Νύμφη καὶ τὸ Πνεῦμ' ὁμοῦ
Φωνάζουν, λέγουσιν, Ἐλθέ·
Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνός ἰδοῦ.
4. Τὴν κλῆσιν δέχομαι ἐγὼ,
Στῆς πόδας πίπτω τοῦ Χριστοῦ,
Κι' ὅλους τοὺς πέριξ προσκαλῶ·
Ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀμνός ἰδοῦ.

28. Τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον. (I. Ὁκτ.)

1. Ἴδὲ τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνόν,
Ὅστις ἀφείλε τὸν Οὐρανόν,

Πτωχὸς κατήλθεν εἰς τὴν γῆν
Δι' ἡμετέραν ἐνοχλῆν.

2. Ἴδὲ αὐτὸν μὲ θαυμασμὸν,
Τὰς ἁμαρτίας δὲ ἡμῶν
Ἴδὲ πῶς αἶρει ταπεινῶς,
Αὐτὸς ὢν ἁμωμος κι' ἀγνός.
3. Τὴν ἐντροπὴν, τὸν χλευασμὸν,
Τοῦ Σατανᾶ τὸν πειρασμὸν,
Τοῦ κόσμου πάντα τὰ κακά,
Αὐτὸς, ἀντὶ ἡμῶν, νικᾷ.
4. Τὴν σωτηρίαν καὶ ζωὴν
Ἀφθόνως δίδει στὴν ψυχὴν·
Καὶ ἔλεος δὲ χορηγεῖ,
Κ' εἰς εὐτυχίαν ὁδηγεῖ.
5. ὦ Κύριέ μου καὶ Χριστέ,
Ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκτὸς εἰς Σέ,
Ποῦ νὰ προσφύγω ὁ δειλός;
Σῶσόν με, εἰμ' ἁμαρτωλός.

29. Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ. (I. 'Οκ.)

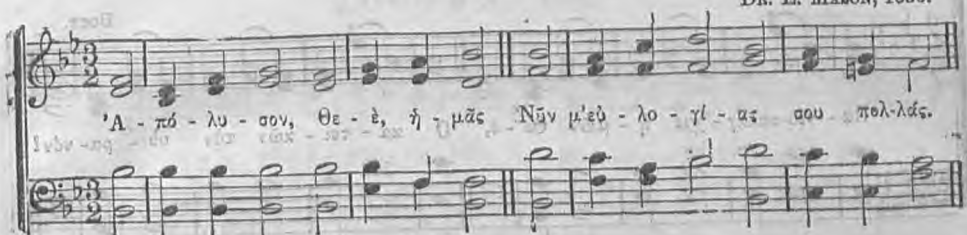
1. Τί νὰ προσφέρω, ὦ Χριστέ,
Διὰ τὸ πλήθος πρὸς ἐμέ
Τῶν σῶν ἀπείρων οἰκτιρμῶν,
Καὶ ἀνεκφράστων δωρεῶν;
2. Τί ἔχω ἀπὸ τῆς κακῆς,
Διεφθαρμένης μου ψυχῆς;
Πᾶν ὅ,τι ἐν ἐμοὶ καλὸν
Μετεποιήθη εἰς κακόν.
3. Μεγίστην ἔσχε τὴν ἰσχύν,
Κακίστην τὴν ἐπιρροήν
Ἡ ἁμαρτία ἐν ἐμοί,
Τῷ παναθλίῳ δυστυχεῖ!
4. Δι' ὅλα δ' ὅσα ἐξ αὐτοῦ,
Τοῦ Παναγάθου Λυτρωτοῦ,
Ἐλαβον ὁ ἁμαρτωλὸς,
Ὅφειλῶ νῦν εἰλικρινῶς,
5. Ποτήριον ἀναλαβὼν
Τῆς σωτηρίας ἱερὸν,

Τὴν δόξαν σου νὰ ἀνυμνῶ
Καὶ πάντοτε νὰ τὸν αἰνῶ,

6. Δεόμενος, ἐκτὸς αὐτῶν,
Τῶν πλείστων ὅσων ἀγαθῶν,
Νὰ μ' ἐνισχύσῃ εὐμενῶς,
Νὰ τὸν λατρεύω ἐκτενῶς.

30. Τὸ μερίδιον τοῦ πιστοῦ. (I. 'Οκ.)

1. Ἄς ἐκζητῶσιν οἱ πολλοί,
Πῶς νὰ πλουτῶσι δαψιλῇ.
Ἐγὼ, Θεέ, ἐπιποθῶ
Σὸν φῶς, καὶ ἀγάπην νὰ χαρῶ.
2. Ἄν εἰς τὴν χάριν σου πλουτῶ,
Φθαρτὸν χρυσίον δὲν ζητῶ.
Μᾶλλον ἀγάλλομαι εἰς αὐτήν,
Ἡ εἰς τὸν πλοῦτον τὸν παλύν.
3. Σὺ τὴν ἡμέραν μ' ὀδηγεῖς,
Μὲ φέρεις εἰς ὁδοὺς εὐθείας.
Μοῦ εἶσαι φύλαξ τῆς νυκτός,
Κ' ἐγὼ κοιμῶμαι ἀσφαλῶς.

31. Ἀπόλυσις. (Γ. Όκ.)

1. Ἀπόλυσον, Θεέ, ἡμᾶς
Νῦν μ' εὐλογίας σου πολλὰς
Θρέψον καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Μὲ λόγον σου τὸν ἱερόν.
2. Πᾶν σφάλμα κ' ἐγκλημα ἡμῶν
Συγχώρησον μὲ οἰκτιρόν·
Ἡ δὲ ἀλήθεια ἡ σὴ,
Ἐντὸς ἡμῶν, Θεέ, ἅς ζῇ.
3. Πᾶς τις ἡμῶν εἶναι κακός,
Σὺ ὅμως εἶσαι ἀγαθός·
Πλύνον τὰ πταίσματα ἡμῶν
Μ' αἷμα τ' Ἀμνοῦ τοῦ ἱερόν.
4. Πᾶσαν δὲ δέσμιον ψυχὴν
Λύσον καὶ δὸς ἀναψυχὴν·
Οὕτω δ' ἀπόπεμψον ἡμᾶς
Πλήρεις εἰρήνης καὶ χαρᾶς.

32. Ὁ Θεὸς Καρδιογνώστης. (Γ. Όκ.)

1. Πάτερ τῶν φῶτων, μᾶς θώρεῖς,
Ἄπαν τὸ Σύμπαν Σὺ πληροῖς,
Τὰ πάντα εἶναι ἀνακτὰ,
Κ' ἐνώπιόν σου φανερά.

2. Αἱ πράξεις καὶ οἱ στοχασμοὶ
Εἰς σὲ εἰν' ἐνταλῶς γνωστοί.
Ποῦ εἶναι σκότος; ποῦ σκιά;
Σὺ πάντα βλέπεις καθαρά.
3. Καρδιογνώστα! πᾶν κακόν,
Εἶναι ἐμπρὸς σου φανερόν·
Καὶ τρέμω ὅταν στοχασθῶ,
Ὅτι εἰς κρίσιν θὰ σταθῶ.
4. Συγχώρησόν μου πᾶν κακόν.
Φοβοῦμαι σου τὸν κεραυνόν.
Νὰ σ' ἀτενίσω δὲν τολμῶ,
Καὶ ἔντρομος φυγὴν ζητῶ.
5. ὦ! ἶδε τὰς πληγὰς Χριστοῦ,
Ὃς ἔπαθεν ἀντὶ ἐμοῦ·
Ἄς μὲ λυτρώσῃ ὁ σταυρός,
Πρὶν ἀποθάνω Σοῦ ἐχθρός.

6. Τότε, Θεέ μου, θέλω ζῇ
Ἐν μετανοίᾳ καὶ ἀρετῇ·
Δοξολογῶν σε εἰς τὴν γῆν,
Μ' ἀγίαν, ἀρωμόν ζωὴν.

33. Δι' ἐγκαίνιασιν ἐκκλησίας. (I. Όκ.)

1. Πανεύσπλαγχνε ἡμῶν Θεέ,
Ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανόν!
Οἰκοδομοῦμεν διὰ Σέ
Καὶ χειροποίητον ναόν.
2. Ἀλλὰ τῷ ὄντι θέλεις Σὺ
Νὰ κατοικήσῃς μεθ' ἡμῶν;
Σὺ, τὸν ὅποιον δὲν χωρεῖ
Ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν;
3. Τὸ μέγα ἔλεος τὸ Σὸν,
Θεέ, ὑμνοῦμεν νῦν ἡμεῖς,
Ἀφ' οὗ πρὸς θρόνον τὸν σεπτὸν
Νὰ ἔλθωμεν μᾶς προσκαλεῖς.
4. Ἐνταῦθα δέχου, ὦ Θεέ,
Φωνὴν λατρείας ταπεινῆς
Καὶ ἃς προσφέρονται εἰς Σέ
Εὐχαὶ θερμαὶ καὶ εἰλικρινεῖς.
5. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν
Ἀφθόνως χάριζε ἡμῖν,
Καὶ πλήθος ἄπειρον ψυχῶν
Ἐδώκας ἀποκτᾶ ζωήν.

34. Ὕμνος πρωϊνός. (I. Όκ.)

1. Ψυχὴ μου, ἔξυπνα ἱλαρῶς
Καὶ ὡς ἥλιος πιστῶς
Καθῆκόν σου τὸ τακτικόν
Πρᾶξον τὸ καθημερινόν.
2. Τὴν ὀκνηρίαν σου μακρὰν
Ἐκτίναξον, καὶ μετὰ χαρὰν
Πρόσφερε ταύτην τὴν εὐχὴν,
Θυσίαν σὴν τὴν πρωϊνήν.
3. « ὦ Πάτερ, Σέ δοξολογῶ,
« Κ' εἰλικρινῶς σ' εὐχαριστῶ
« Σὺ καὶ ἀνάπausιν νυκτὸς
« Μ' ἐχάρισες, Σὺ καὶ τὸ φῶς.
4. « Τὰ πταίσματά μου τὰ πολλὰ,
« Τὰ πάθη μου τάπατηλά,
« Διάλυσον ὡς δρόσον Σὺ,
« Ἡ ὡς ὀμίχλην τὸ πρωῒ. »
5. Εὐθύνον, λόγους τοὺς ἐμούς,
Τὰς πράξεις, καὶ τὴς στοχασμούς·
Πρὸς Σὴν ἃς τείνῃ δὲ τιμὴν
Πάν ὅ,τι πράττω εἰς τὴν γῆν.
6. Ἀφιεροῦμαι νῦν εἰς Σέ
Τὸ Πνεῦμά σου δὸς εἰς ἐμέ,
Πάντοτε νὰ με ὁδηγῇ,
Φυλάττῃ καὶ παρηγορῇ.

35. Ἡ τοῦ Χριστοῦ μεσιτεία. (I. Ὁκ.)

1. ὦ φίλε τῶν ἁμαρτωλῶν,
Ὁ μέχρι τέλους ἀγαπῶν,
Ἐλπίζω μόνον ἐπὶ Σέ·
Σὺ μεσιτεύεις δι' ἐμέ.
2. Κοπιασμένος καθ' ὁδόν,
Ἀδημονῶν καὶ ἀθυμῶν,
Στρέφω τὸ ὄμμα μου πρὸς Σέ·
Μεσίτευσον Σὺ δι' ἐμέ!
3. Ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἐκτραπείς,
Καὶ ἐν ἐρήμῳ πλανηθεὶς,
Ποῦ νὰ στραφῶ, εἰμὶ πρὸς Σέ;
Σὺ μεσιτεύεις δι' ἐμέ.
4. Ὅταν ζητῇ ὁ Σατανᾶς,
Μ' ἀπάτας, ἢ μὲ ἀπειλάς,
Νὰ μ' ἀποστρέψῃ ἀπὸ Σέ,
Μεσίτευσον Σὺ δὲ ἐμέ!
5. Ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου
Μὴ μακρυνθῆς, ὦ Ἰησοῦ,
Ἄλλ' εἰς τὸν δοῦλόν σου ἐλθέ·
Μεσίτευσον Σὺ δι' ἐμέ!

36. Ἐν θλίψεσι καὶ κινδύνοις. (I. Ὁκ.)

1. Ἐν λύπῃ τε καὶ ταραχῇ
Δέν μοῦ ταρασσετ' ἡ ψυχή·
Ἰδοὺ μακρόθεν ἀντηχεῖ
Τὸ, « Μὴ φοβῆσθε εἰμ' ἐγώ. »
2. Ἐνῶ καὶ κύματα φρικτὰ
Ὑψοῦνται κύκλω τρομερά·
Ἀκούω πλὴν ὑπὲρ αὐτὰ,
Τὸ, « Μὴ φοβῆσθε εἰμ' ἐγώ. »
3. Ἐκ δεξιῶν μου φοβερώς
Ὁ ἄδης χραίνει ζοφερός·
Πλὴν μ' ὁδηγεῖ εἰς τὰ ἔμπροσ
Τὸ, « Μὴ φοβῆσθε εἰμ' ἐγώ. »
4. Ἐξ εὐωνύμων δὲ καιλᾶς
Παγίδας ἔχουσα πολλὰς·
Πλὴν καταστρέφει καὶ αὐτάς
Τὸ, « Μὴ φοβῆσθε εἰμ' ἐγώ. »
5. Θεέ μου, ἡ ἐμὴ εὐχὴ
Εἶναι, ἐν πάσῃ ταραχῇ,
Στὰ ὧτά μου νὰ ἀντηχῇ
Τὸ, « Μὴ φοβῆσθε εἰμ' ἐγώ. »

Ἐ-πί-στρε-ψον, ὦ πλά-νης, σὺ, Ἐ-πί-στρε-ψον εἰς τὸν Θε-όν, Πάν-τες οἱ πό-θοι·
οἱ χρυ-σοὶ Σ' ἐμ-πνεύ-σθη-σαν ἀ-πὸ αὐ-τόν· Σ' ἐμ-πνεύ-σθη-σαν ἀ-πὸ αὐ-τόν.

37. Ἐπιστροφή ἁμαρτωλοῦ. (1. Ὁκ.)

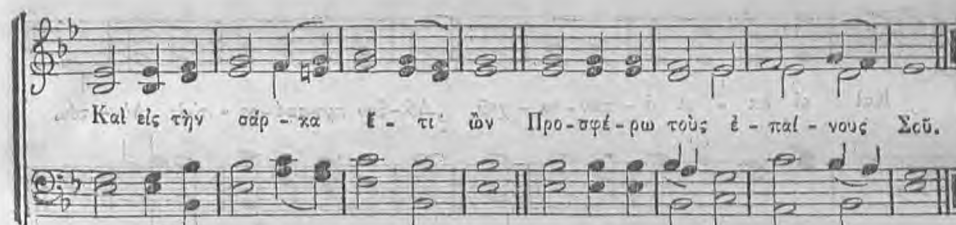
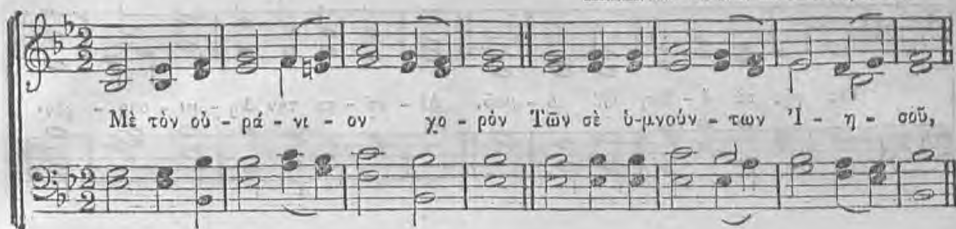
1. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Ἐπίστρεψον εἰς τὸν Θεόν,
Πάντες οἱ πόθοι οἱ χρυσοὶ
Σ' ἐμπνεύσθησαν ἀπὸ αὐτόν.
2. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Τὸ πρόσωπον τοῦ σοῦ Πατρός·
Ἐκζητήσον, δὲν σὲ μισεῖ·
Δὲν εἶναι τύραννος σκληρός.
3. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Ἰδοὺ ὑπόσχετ' ὁ Θεός,
Πᾶσαν ψυχὴν, ἥτις νοσεῖ,
Νὰ θεραπεύσῃ ἐντελῶς.
4. Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης, σὺ,
Ἐλθέ εἰς τὸν Χριστὸν εὐθύς·
Πρὸς τί ὁδὴν περισσὴν;
Ἐλθέ ἀμέσως νὰ σωθῇς.

38. Πρόσκλησις ἁμαρτωλῶν. (1. Ὁκ.)

1. ὦ ! διατὶ εἰς ταπεινά,
Καὶ μάταια κ' οὐτιδανὰ
Διέρχεσθε τὴν νῦν ζωὴν
Καὶ λησμονεῖτε τὴν ψυχὴν;
2. Πρέπει λοιπὸν ἁμαρτωλοὶ,
Ὁ μὲν Χριστὸς νὰ προσκαλῇ,
Σεῖς δὲ νὰ φεύγητε αὐτόν,
Τὸν Λυτρωτὴν σας καὶ Θεόν;
3. Ἀλλὰ θὰ λυπηθῇτε σεῖς
Κατὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς,
Ὅταν ὁ θάνατος ἐλθῶν
Δείξῃ τὴν γύμνωσιν ὑμῶν.
4. ὦ Παντοδύναμε Θεέ,
Εἴθε οὐδεὶς ἡμῶν ποτὲ,
Εἰς μάταια κ' οὐτιδανὰ
Τὸν νῦν καιρὸν νὰ δαπανᾷ.

HAMBURG. L. M.

ARRANGED BY DR. L. MASON, 1825.

39. Δοξολογία εἰς τὸν Χριστὸν (I. Όκ.)

1. Μὲ τὸν οὐράνιον χορὸν
Τῶν Σε ὑμνοῦντων, Ἰησοῦ,
Καὶ εἰς τὴν σάρκα ἔτι ὦν
Προσφέρω τοὺς ἐπαίνους Σοῦ.

2. Κηρύττω τὴν ἀγάπην του,
Εὐλογητὸς εἶν' ὁ Ἀμὼν,
Ἐνδόξως μὲ τὸ αἷμά του,
Μᾶς ἐξηγόρασεν αὐτός.

3. Ἀπὸ ἀλύσεις τὰς φρικτὰς
Μᾶς ἔσωσε τοῦ Σατανᾶ.
Τὰς αἰχμαλώτους μας ψυχὰς
Ἐλύτρωσεν ἀπὸ δεινᾶ.

4. Δόξα ᾧς ἦναι εἰς τὸν Ἀμὼν,
Καὶ ἔπαινοι παντοτεινοί.
Ἀμήν! πληροὶ τὸν οὐρανὸν
Ἀμήν! τὸ πᾶν ᾧς ἀντηχῇ.

40. Ἡ καλὴ ἐκλογή. (I. Όκ.)

1. Τὸν κλῆρον τῶν ἀμαρτωλῶν
Καὶ τὰς χαρὰς τῶν παραιτῶν,

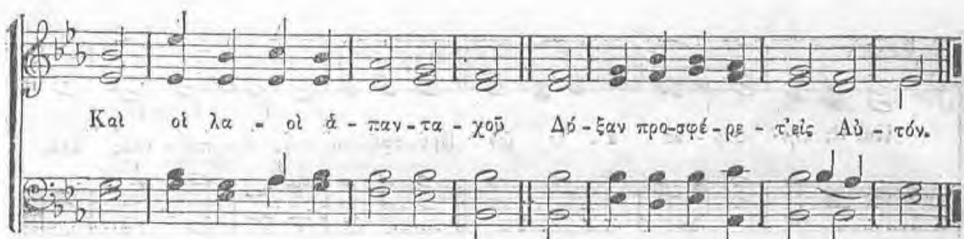
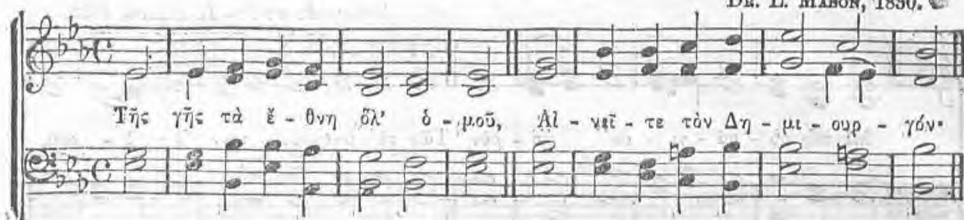
Θεέ, πολὺ ἐπιποθῶ,
Τὸ πρόσωπόν σου νὰ ἰδῶ.

2. Εἰν' ὄναρ αὕτη ἡ ζωὴ
Ἀλλ' ἡ ἐν οὐρανοῖς σκηνὴ
Παρέχει διαρκὴ χαρὰν
Καὶ κατοικίαν σταθεράν.

3. Ὡς ἄρα ἔνδοξος, τερπνὴ!
Λαμπρὰ, εὐλογητὴ μονή!
Μὲ τὸν Χριστὸν νὰ κατοικῶ,
Καὶ ὁμοίος του νὰ γενῶ!

4. Ἡ σὰρξ μου αὕτη ἐν τῇ γῇ
Ἡσύχως θέλ' ἀναπαυθῇ,
Ἔως ν' ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
Σάλπιγγος τῆς ὑστερινῆς.

5. Τότ' ὡς ἐξ ὕπνου καὶ αὕτη
Θέλ' ἐκ τοῦ τάφου ἐγερθῇ,
Φέρουσα τὴν λαμπρὰν μορφήν
Τοῦ Ἀυτρωτοῦ της, τὴν σεπτήν.

41. Δοξολογία. (ριζ.) (I. Θκ.)

1. Τῆς γῆς τὰ ἔθνη δὲ ὁμοῦ,
Αἰνεῖτε τὸν Δημιουργόν.
Καὶ οἱ λαοὶ ἀπανταχοῦ
Δόξαν προσφέρτε εἰς Αὐτόν.

2. Μεγάλη εἶναι, ὦ Θεέ,
Ἡ χάρις σου ἡ ἐφ' ἡμᾶς.
Ὁ λόγος σου δέ, Ἀγαθέ,
Μᾶς καθαρίζει τὰς ψυχάς.

42. Ἡ τοῦ Χριστοῦ συμπάθεια. (I. Θκ.)

1. Στὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ Σαλήμ,
Τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ,
Εἰν' ὁ ἡμῶν Ἀρχιερεὺς,
Συνήγορος καὶ Βασιλεὺς.

2. Ὡς ἐπὶ γῆς ἀντὶ ἡμῶν
Ὑπέστη θάνατον σκληρόν.

Ἡμῶν δὲ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν
Συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν.

3. Ἄν κ' ἦναι ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἦναι ὄμμα οἴκτου ἐπὶ γῆς,
Φορέσας σάρκα τῶν βροτῶν,
Γνωρίζει τ' ἀσθενεὲς αὐτῶν.

4. Ὡς φίλος καὶ ὁμοιοπαθὴς
Μᾶς εἶν' εἰς ὅλα συμπαθὴς.
Μέμνηται καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς
Θλίψεις καὶ ἀγῶνάς του σκληροῦς.

5. Εἰς πάντα πόνον ὀχληρόν,
Εἰς πάντ' ἀγῶνά μας σκληρόν
Μᾶς ἐλεεῖ, μᾶς συμπαθεῖ,
Μᾶς σώζει καὶ παραμυθεῖ.

6. Σπεύσωμεν δθεν πρὸς Αὐτόν,
Παιήσωμεν αὐτῷ γνωστὸν
Τὸ θλίβον τὴν ἡμῶν ψυχὴν,
Καὶ εὐρωμεν ἀναψυχὴν.

Πό - λαι αἰ - ώ - νι - οί, εἰς ὅας Πα - ρου - σι - ά - ζετ' ὁ Χρι - στός.

Υ - ψώ - θη - τε με - τὰ χα - ράς, Καί ἄς ἐμ - βῇ ὁ Ἀρ - χη - γός.

43. Πρόσκλησις πρὸς δοξαλογίαν. (1. Ὁκ.)

1. Πύλαι αἰώνιοι, εἰς ὅας
Παρουσιάζετ' ὁ Χριστός·
Υψώθητε μετὰ χαρᾶς,
Καὶ ἄς ἐμβῇ ὁ Ἀρχηγός.
2. Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, τίς;
Ὁ ὑψηλὸς καὶ δυνατός,
Ὁ ἀμερόληπτος Κριτής,
Ὁ ἐν πολέμῳ κραταίος.
3. Ὁ πρὸς καιρὸν ἀπορριφθεὶς
Ἀπὸ ἀνθρώπους πονηροὺς,
Νῦν δ' ἐκ νεκρῶν ἀναστήθεις,
Ὁ θριαμβεύων Ἰησοῦς.
4. Ὁ τῆς εἰρήνης ἡγεμὼν,
Ὁ καὶ τοῦ ἔθους νικητής,
Ὁ πύργος ἐλῶν τῶν πιστῶν,
Ὁ παντοκράτωρ Ἀυτρώτης.
5. Πύλαι αἰώνιοι εἰς ὅας
Παρουσιάζετ' ὁ Χριστός·
Υψώθητε μετὰ χαρᾶς,
Καὶ ἄς ἐμβῇ ὁ Ἀρχηγός.

44. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ. (1. Ὁκ.)

1. Βλέπων τὸ ξύλον τὸ φοβερὸν,
Ἐφ' οὗ ὑψώθη ὁ Ἀμνός,
Χάνομ' εἰς λύπην καὶ κλαυθμὸν,
Καὶ ἴσταμαι ἐκστατικός.
2. Οὐδ' αἵματος οἱ ποταμοὶ
Τοῦ Ἰσραὴλ πᾶν θυσιῶν,
Οὐδ' ὅλ' οἱ ἔθνηκοὶ βωμοί,
Ἄρκοῦν νὰ κάμουν ἱλασμόν.
3. Ἀλλ' ὅτ' ἐσφάγη ὁ Ἀμνός,
Ἐξιλεώσας τὸν Κριτὴν,
Μᾶς ἀπελύτρωσ' ἐντελῶς
Μὲ προσφορὰν τὴν σταυρικὴν.
4. Θεώρησον τὸν Ἰησοῦν,
Τὰς χεῖρας, πόδας, τὴν πληγὴν!
Λύπη καὶ ἀγάπη συναντῶν
Εἰς τὴν ἀθάνατον σφαγὴν.
5. Ἀγαπήτέ μου Ἀυτρώτά!
Εἰς Γολγοθᾶ σ' ἀκολουθῶ·
Εἰς σὲ προστρέχω θάρρετά,
Ὅπως ἐκ τῆς ὀργῆς σωθῶ.

Ὁ Πνεῦμα Ἁγίον, ἔλ - θε, Καὶ δ - να - καὶ - νι - σον ἑ - μέ·

Δός μοι εἰ - ρή - νην τῆς ψυ - χῆς, Δι - ὅ - τι εἰ - μαι θυ - στου - χῆς.

45. Δέησις εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. (L. Όκ.)

1. Ὁ Πνεῦμα Ἅγιον, ἔλθε,
Καὶ ἀνακαίνισον ἐμέ·
Δός μοι εἰρήνην τῆς ψυχῆς,
Διότι εἶμαι δυστυχής.
2. Μὲ ἔργα μου δὲν ἔμπορῶ,
Οὐδὲ ἐλπίζω νὰ σωθῶ·
Θαρρῶ δὲ μόνον ἐπὶ Σέ,
Ὁ πολυέλες Θεέ.
3. Τὴν μολυσμένην μου ψυχὴν,
Τὴν ὑπαρὰν καὶ ἁμαρτωλὴν,
Πλύνε μὲ αἷμα τοῦ Ἀγνοῦ
Τοῦ ἁμωμήτου τοῦ Θεοῦ.
4. Καὶ θέλω μὲ χάριν αἰνεῖ
Τὸν Ἰησοῦν νῦν καὶ αἰεὶ·
Τιμὴ καὶ δόξα ᾧ στὸν Χριστόν,
Σωτῆρα, Λυτρωτὴν, Θεόν.

46. Δέησις εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. (I. Όκ.)

1. Ἐλθε, ὦ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
Παράκλητε πάντος πιστοῦ.

Ἐλθε, καὶ ἔσο ὁδηγός
Ἑμῶν, καὶ σύμβουλος καὶ φῶς.

2. Αἱ ἀθλαὶ ἡμῶν ψυχῶν
Ὡς πᾶσον ἔρπουσι χαμαὶ,
Ζητοῦσαι τὰ προσωρινά,
Παιγνίδια οὐτιδανά.
3. Πῶς πρὸς τὰ ἄνω δὲν πετοῦν,
Οὐδ' ἀναδαινούν νὰ ζητοῦν
Τὰς αἰωνίους ἡδονάς
Τὰς ἁμαράντους καὶ ἀγνάς!
4. Μόνη ἡ χάρις σου, Θεέ,
Ὑψώνει τὴν ψυχὴν πρὸς Σέ·
Αὐτὴ ζωοποιεῖ ψυχὰς
Νενεκρωμένας καὶ ψυχράς.
5. Ἐλθε, ὦ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ,
Περὶστερὰ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ εἰς ἡμᾶς διαμονήν·
Ἐτοίμασον παντατεινήν.

RETURN. C. M.

DR. THOMAS HASTINGS, 1831.

Ἐ - πί - στρε - ψον, ἁ - μαρ - τω - λὲ, Κα - λεῖ σε ὁ Πα - τὴρ.

Ἐ - συγ - χω - ρή - θης, ὦ δει - λὲ, Τὸ λέ - γει ὁ Σω - τὴρ. Ἐλ - θέ, Ἐλ - θέ.

47. Ἐπιστροφὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. (I. Ὁκ. Ἐξ.)

1. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλὲ,
Καλεῖ σε ὁ Πατήρ.
Ἐσυγχωρήθης, ὦ δειλὲ,
Τὸ λέγει ὁ Σωτήρ. Ἐλθέ, ἐλθέ.
2. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλὲ,
Σὲ κράζει ὁ Χριστός,
Ἡ νύμφη λέγει, ναί, ἐλθέ,
Σὲ θέλει ὁ Θεός. Ἐλθέ, ἐλθέ.
3. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλὲ,
"ὦ μὴ ἀπελπισθῇς!
Τὸ Πνεῦμα σὲ καλεῖ, ἐλθέ,
Πρὸς τὴν ἀπολεσθῆς; Ἐλθέ, ἐλθέ.
4. Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλὲ,
Ἐλθέ καὶ θά σωθῇς.
Σὲ βλάπτουν αἱ ἀναβολαί,
Ἐπίστρεψον εὐθύς. Ἐλθέ, ἐλθέ.

48. Πρόσκλησις πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς. (I. Ὁκ. Ἐξ.)

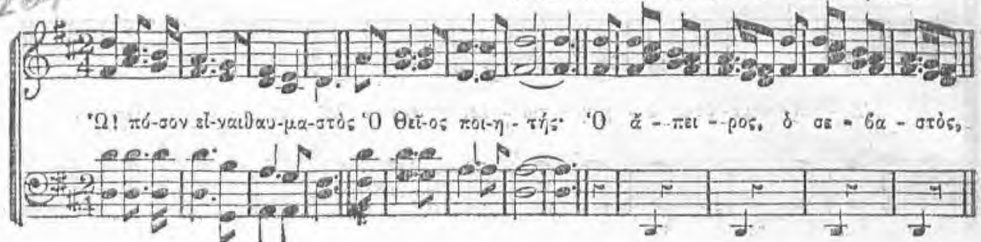
1. Ἀκούσατε, ἁμαρτωλοὶ,
Τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήν,

"Ὅστις, ἰδοὺ, σᾶς προσκαλεῖ
Εἰς δαίαν χαρμονήν. "ὦ! Ἐλθετε.

2. Ὡς ἄγριος ὠκεανὸς
Ἐν μέσῳ ταραχῆς,
"ὦ! διατὶ παντοτεινῶς
Νὰ ζῇτε δυστυχεῖς! "ὦ! Ἐλθετε.
3. Πρὸς τί ἐργάζεσθε σκληρῶς
Εἰς πράγματα κενά,
Ἵν' ἀπολαύσητε πικρῶς
Αἰῶνα δεινὰ! "ὦ! Ἐλθετε.
4. Ἰδέτε, μόνος εὐτυχῆς
Εἶν' ὁ μετανοῶν,
Ἐλεύθερος τῆς ἐνοχῆς
Δοξάζει τὸν Θεόν. "ὦ! Ἐλθετε.
5. Ὅθεν στραφῇτε στὸν Θεόν,
Στραφῇτε καὶ ὑμεῖς,
Πλήρεις ἐλπίδων ἀγλαῶν
Νὰ ζῇτε εὐτυχεῖς. "ὦ! Ἐλθετε.
6. Σ' Αὐτοῦ τὸ σκῆπτρον κύψατε,
Δουλεύσατε Αὐτόν,
Καὶ δι' Αὐτοῦ συντρίψατε
Τὸν τοῦ ἐχθροῦ ζυγόν. "ὦ! Ἐλθετε.

ANTIOCH. C.M.

FROM G. F. HANDEL, BY DR. MASON, 1836.

49. Δοξολ. εἰς τὸν Πλάστην. (I. Ὁκ. Εξ.)

1. ὦ! πόσον εἶναι θαυμαστός
Ὁ θεὸς ποιητής·

Ὁ ἄπειρος, ὁ σεβαστός,
καὶ πάντων ὁ Κριτής.

2. Πῶς ἄρα, εἶναι δυνατόν,
θνητός, ὡς εἰμ' ἐγώ,
τὸ ὄνομά του τὸ σεπτὸν
ἀρκοῦντως νὰ ὑμνῶ;

3. Οἱ ἄγγελοι ἐμπρὸς Αὐτοῦ
πάντοτε λειτουργοῦν
οἱ σεσωσμένοι τοῦ Χριστοῦ
τὸν Πλάστην ἐπαινοῦν.

4. Ἄς ψάλλ' ὁ ἅγιος χορὸς,
Ἄς ψάλλω δὲ κ' ἐγώ·
Δὲν μ' ἀποστρέφει ὁ Θεός,
Ὅσάκις ψαλμωδῶ.

50. Ἐλεος τοῦ Χριστοῦ. (I. Ὁκ. Εξ.)

1. Ἐρχετ' ὁ Κύριος ἡμῶν!
Ἄς κάμῃ μὲ σπουδὴν

Πᾶσα καρδιά δι' Αὐτὸν
καλὴν ὑπόδοχὴν.

2. Ἀνάσσει νῦν ὁ Ἰησοῦς.
Ἄς ψάλλουν οἱ βροτοί·
Ἀπὸ ξηρὰν κ' ὠκεανούς
Χαρὰ! ἅς ἀντηχῇ.

3. Θλίψεις, ἀραὶ καὶ στεναγμοί·
Ἄς παύσουν ἐντελῶς·
Ὁ Κύριος νῦν εὐλογεῖ
τὸν κόσμον εὐμενῶς.

4. Μὲ χάριν καὶ ἀλήθειαν
προσφέρει εἰς ἡμᾶς
Ἀντὶ τῆς θλίψεως χαρὰν,
εὐχὴν ἀντὶ ἀράς.

5. Ἐρχετ' ὁ Κύριος ἡμῶν!
Ἄς κάμῃ μὲ σπουδὴν
Πᾶσα καρδιά δι' Αὐτὸν
καλὴν ὑπόδοχὴν.

CORONATION. C. M.

OLIVER HOLDEN, 1798.

Υμῶ Πα-τέ-ρα τὸν Θε-ὸν, Τὸν ζῶν-τα κ' ἀ-λη-θῆ, Τὸν δόν-τα τὸν αὐ-τοῦ Υἱ-ὸν,
Ὡς θυ-μα-νὰ σφα-χθῆ. Τὸν δόν-τα τὸν αὐ-τοῦ Υἱ-ὸν, Ὡς θυ-μα-νὰ σφα-χθῆ.

31. Αἶνος εἰς τὴν Ἀγ. Τριάδα. (1. Ὁκ. Ἑξ.)

1. Ὑμῶ Πατέρα τὸν Θεόν,
Τὸν ζῶντα κ' ἀληθῆ,
Τὸν δόντα τὸν αὐτοῦ Υἱόν,
Ὡς θυμα νὰ σφαχθῇ.
2. Ἀρμόζει δόξα ἡ αὐτῇ
Στὸν ἀναρχὸν Υἱόν,
Νὰ λυτρωθῶσιν οἱ βροτοί,
Ἐπέμεινε σταυρόν.
3. Μὲ θεῖαν δόξαν τὴν αὐτὴν
Τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ
Μοῦ ἀναπλάττει τὴν ψυχὴν,
Στὸν οὐρανὸν νὰ ζῶ.
4. Τρισάγιέ μας Ποιητά!
Πνεῦμα, Υἱός, Πατήρ.
Χαίρε, ὦ Θεῖε Λυτρωτά,
Τοῦ κόσμου ὁ Σωτὴρ!

32. Αἶνος εἰς τὸν Χριστόν. (1. Ὁκ. Ἑξ.)

1. Σωτήρ! ὦ ὄνομα σεπτόν!
Ἀγγέλων ὁ χορὸς

Πεσὼν ὡς προσκυνῆσ' Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

2. Μάρτυρες τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Σᾶς ἔσωσεν Αὐτός·
Σεῖς τώρα στέψατε Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

3. Καὶ σεῖς, ὦ σπέρμα Ἰσραὴλ,
Ὁ ἐκλεκτός λαός,
Στέψατε τὸν Ἑμμανουὴλ
Δεσπότην τοῦ παντός.

4. Ἀμαρτωλοὶ οἱ ἐξ ἔθνων,
Σᾶς σώζει ὁ Χριστός,
Ἀσμένως στέψατε Αὐτὸν
Δεσπότην τοῦ παντός.

5. Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
Πᾶν ἔθνος, πᾶς λαός,
Στέψατ' Αὐτὸν μετὰ τιμῆς
Δεσπότην τοῦ παντός.

Τί νά θρῆ - νῶ - μεν λυ - πη - ρῶς τοὺς ἐν Χρι - στῶ νε - κρούς;

Εἰς τὰς ἀγ - γέλ - λας αὐ - με - νῶς τοὺς ἔχ' ὁ Ἰ - η - σοὺς.

23. Ταφή τοῦ πιστοῦ. (I. 'Οκ. 'Εξ.)

2. Τί τρέμομεν εἰς τὴν ταφὴν
τῶν ἐν Χριστῷ νεκρῶν;
Αὐτοὶ ἀπῆλθον στήν ζωὴν·
Εἶναι στὸν Οὐρανόν.
3. Ἡ σὰρξ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
Ἔμειν' ἡμέρας τρεῖς·
Πρέπει ἐκεῖ ν' ἀναπαυθῇ
καὶ πᾶς τις μαθητής.
4. Κοιμῶνται μὲν προσωρινῶς
οἱ ἐν Χριστῷ νεκροί·
Ἀλλ' ὡς ἀνέστη ὁ Χριστός,
Θ' ἀναστηθοῦν καὶ αὐτοί.
5. Ὑπῆγεν ὁ Σωτὴρ ἑμπρός,
καὶ πάντες οἱ πιστοὶ
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρὸς
θέλουσι συναχθῆ.

24. Εἰς τὸν θάνατον νηπίου (I. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Ἐφήμερος εἶν' ἡ ζωὴ
βραχεῖα καὶ κακὴ·
Ὡσεὶ ἀνέμου τις πνοὴ
παρέρχεται κενή.
2. Ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς
ὥς κάλυξ τρυφερὴς,

Πρὶν ἔτι θάλλῃ δροσανυγῆς,
Μαραίνεται οἰκτρῶς.

3. Τὰς πτέρυγας τοῦ τὰς ψυχρὰς
τανύων ἐφ' ἡμᾶς,
Ὁ θάνατος εἰς θλιβεράς.
Φέρει ἡμᾶς στιγμὰς.
4. Ποῦ εἶναι νῦν ἡ καλλονὴ
τῆς νεαρᾶς μορφῆς;
Ποῦ εἶν' ἡ ἡχηρὰ φωνή;
Φεῦ! τῆς καταστροφῆς!
5. Μεμαραμμένα κατ' ψυχρά,
ἐν νεκρικῇ σιγῇ,
καλλὴ τὰ πρόην τρυφερὰ
νῦν θὰ δεχθῇ ἡ γῆ.
6. Πλὴν τί θρηνοῦμεν χωρισμόν,
Ὅς διαρκεῖ μικρόν;
Ὁ ἀνάστας Σωτὴρ ἡμῶν
οἰκεῖ στὸν οὐρανόν.
7. Ἐκεῖ προσδέχεται ὁ Χριστός
παῖδια τρυφερὰ,
Ἄ με τὸ αἷμά του αὐτὸς
ἔκαμε καθαρὰ.
8. Ἐκεῖ καὶ ἡμᾶς θέλει δεχθῆ,
ἐάν πιστῶς ᾖς αὐτόν
ἐλπίζωμεν τὸν ἀληθῆ
Σωτῆρα καὶ Θεόν.

SILOAM. C. M.

I. B. WOODBURY, 1842.

55. Ἡ καθαρτῆριος πηγῇ. (1. Ὁκ. Ἑξ.)

1. Ἴδοὺ πηγὴ καθαρισμοῦ
Δι' ὅλους ἀνοικτή·
Ἀπὸ τὰς φλέβας τοῦ Ἀμνοῦ
Πάντα πληροῦτ' αὐτή.
2. Τοιαύτ' ἢ ἐν αὐτῇ ἰσχύς,
Ὡστ' ἅμα τις λουσθῇ,
Πᾶν μόλυσμα, πᾶσα κηλὶς
Θέλει ἐξαλειφθῇ.
3. Ἴδὼν αὐτὴν, «ὦ Ἰησοῦ,»
Κραυγάζει ὁ ληστής,
«Ἄμ' ἔλθης ἐν τῇ δόξῃ Σου.
Νὰ με ἐνθυμηθῇς.»
4. Ἄν καὶ ἐπίσης μολυνθεῖς,
Δύναμαι καὶ ἐγὼ,
Ἐν ταύτῃ τῇ πηγῇ λουσθεῖς
Εὐθὺς νὰ ἀγισθῶ.
5. Ὡς αὐτὴν ὠδήγησε καὶ ἐμέ
Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τὴν ἀγάπην ἔκτοτε
Αἰνῶ τοῦ Λυτρωτοῦ.

56. Ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας. (1. Ὁκ. Ἑξ.)

1. Μὲ δὴν τὴν καρδίαν μου
Τὸν Ὑψιστον αἰνῶ,
Καὶ τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ
Τερπόμενος λαλῶ.
2. ὦ! ψαλμωδεῖτε εἰς Αὐτὸν
Πάντες οἱ ἐκλεκτοί·
Ὁ κατοικῶν εἰς τὴν Σιών
Ἡμᾶς δὲν λησμονεῖ.
3. Ἀλλ' ὅσοι νῦν Σὲ λησμονοῦν,
ὦ! πόσον δυστυχεῖς!
Στὸν ἄδην μέλλουν νὰ ῥιφθοῦν
Πάντες οἱ ἄσεβοις.
4. Ἐλέησον τὸν σὸν λαόν,
Κράζομεν οἱ πιστοί,
Καὶ εἰς τὴν ἄνω δὲ Σιών
Σὲ θέλομεν ὑμεῖν.

Μῶ - τον κα - θή - κον τῶν βρο - τῶν Εἶ - ναι ἐ - πί τῆς γῆς, Νά

μά - θῃ ἔ - κα - στός αὐ - τῶν Τὸν ὁρό - μον τῆς ζω - ῆς.

27. Τὸ ἔξοχον τῆς θρησκείας. (1. Ὁκ. ᾠδ.)

2. Εἰς τῆς θρησκείας τὸ ὅρθον
Οἱ πάντες νὰ πεισθῶυν
Τὸ χρήσιμόν της καὶ ὑψηλὸν
Ὅλοι νὰ τὸ ἰδοῦν
3. Τιμιωτέρα εἶν' χρυσοῦ,
Καὶ λίθων τιμαλφῶν,
Φήμης, τιμῆς, τροφῆς, ποτοῦ
Καὶ πάντων τῶν λοιπῶν.
4. Πρέπ' ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ
Νὰ μᾶς ἐνασχολῇ,
Νέους, καὶ γέροντας παντοῦ
Καὶ πάντα ν' ὁδηγῇ.
5. Κ' ἕως ἐσχάτης πολιᾶς,
Καὶ τάφου τοῦ ψυχροῦ,
Εἰς νίκην ν' ὁδηγῇ ἡμᾶς
Τοῦ τρομεροῦ ἐχθροῦ.
6. Πίστις, ἀγάπη ἀκραιβνῆς,
Μετάνοι' ἀληθῆς,
Ἄς δείξουν ἐκ τῆς ἀγωγῆς
Ὅτ' εἴμ' εἰλικρινής.
7. Ναι, ἡ καρδία ὡς γενῇ
Τοῦ Πνεύματος ναός.

Ἄς κατοικοῦν δὲ ἐν αὐτῇ
Πνεῦμα, Πατὴρ, Υἱός.

28. Ἡ ἐλπίς τοῦ πιστοῦ. (1. Ὁκ. ᾠδ.)

1. Θάρρῳ μόνον εἰς τὸν Ἀμνόν,
Ὡ, τῶν καλῶν, ἐχθροί!
Πρὸς τί νὰ σπεύσω εἰς βουνόν,
Ὡσεὶ τρυγῶν δειλῆς;
2. Τὸ τόξον σας ἀνωφελές,
Ματαία ἡ χορδὴ,
Κι' αὐτὸ το βέλος ἀδλαδές,
Ἄν ὁ Θεὸς τηρῇ.
3. Εἶναι θεμέλιος στερεὸς
Τοῦ ταπεινοῦ πιστοῦ,
Ἡ χάρις ἡ πανίσχυρος
Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4. Αὐτὴ δ' ἡ βάσις καὶ ἐλπίς
Ἐὰν καταστραφῇ,
Ἄς ἀπελπίζεται καθείς·
Τίς μέλλει νὰ σωθῇ;
5. Ἄν μόλις σώζῃτ' ὁ πιστὸς,
Ποῦ ἄρα θὰ φανῇ
Ὁ ἄδικος καὶ ἁμαρτωλὸς
Ὅν Κύριος μισεῖ!

59. Τὸ νέον ἔτος. (I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Τὸν ὄρον σκέπτου τὸν στενὸν
Τοῦ ἔτους, ὦ ψυχή·
Τῶν ἐδομαθῶν, τῶν μηνῶν,
'Οποία ἡ ὁρμή!

2. Τοιουτοτρόπως ὁρμηδὸν
'Εγγίξει ὁ καιρὸς,
Καθ' ὃν θὰ κρίνῃ τῶν θνητῶν
Τὰς πράξεις ὁ Θεός.

3. Καὶ ὅμως τίμιον καιρὸν
Διάγομεν ἡμεῖς
'Ὡς διανόημα κενόν!
'Ὡ, πόσον ἀμελεῖς!

4. 'Εξύπνησόν με, ὦ Θεέ!
'Εγκαίρως νὰ σκεφθῶ
Καὶ ὁλοκλήρως νῦν εἰς Σέ
Νὰ ἀφιερωθῶ.

5. Καὶ οὕτως ἔτη εὐτυχῇ
Νὰ ζήσω ἐπὶ γῆς.

Κ' ἡ πίστις νὰ μὲ βεβαιοῖ
Διὰ τ' ἐν οὐρανοῖς.

60. 'Η οὐράνιος κατοικία. (I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Οἶκος ἀχειροποίητος
Εἶναι στὸν οὐρανόν,
Αἰώνιος, καὶ ἀφθαρτος,
Διαμονὴ πιστῶν.

2. Ποθεῖ τὸ πνεῦμά μου σφοδρῶς
Τὴν ἐκ τῆς γῆς φυγὴν,
'Ἀλλ' ὅσον θέλει ὁ Θεός,
Μένει μ' ὑπομονήν.

3. 'Η γῆϊνός μου φυλακή,
Τὸ σῶμα τὸ θνητὸν,
'Αφεύκτως μέλλει νὰ λυθῇ—
Ποινὴ ἁμαρτιῶν!

4. 'Ἀλλ' ἂν καὶ τὸ θνητὸν λυθῇ,
Σὺ, ὦ ψυχὴ μου, ζῆς.
Ἡ χάρις σὲ ζωοποιεῖ
Σὲ σώζ' ὁ Λυτρωτής.

Eis τοῦ Χριστοῦ τὴν πρό-σκλη-σίν, ἀκο-πι-α-σμέ-ν' ἔ-λθ'.

Εὐ-ρὲ ψυ-γῆς ἀ-νά-παυ-σιν Καὶ χά-ριν εἰς ἡ-μέ-ρ' αἰ-ῶ-ν'.

Προ-στρέ-ξας εὐ-ρον εἰς αὐ-τόν Ἀ-νά-παυ-σιν, ζω-ήν.

Ὡς ἡ-μὴν πρὸς τὸν Ἰ-η-σοῦν Χω-ρὶς ἀ-να-βο-λήν.

61. Πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ. (Ι. Ὁκ.-Ἑξ.)

1. Εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκλησιν,
«Κοπιασμέν' ἔλθε,
Εὐρὲ ψυχῆς ἀνάπαυσιν
Καὶ χάριν εἰς ἡμέ-ρ'
Ὡς ἡμὴν, πρὸς τὸν Ἰησοῦν
Χωρὶς ἀναβολήν,
Προστρέξας εὖρον εἰς Αὐτόν
'Ανάπαυσιν, ζωήν.
2. «Διψῶς;» μοὶ εἶπε, «δωρεάν,
Τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς
Πίε, ἀπόλαυσον χαρὰν
'Ἐκ ταύτης τῆς πηγῆς.»
Τὴν ζωοδότειραν πηγὴν
'Εξήτησα διψῶν,
Νέαν ἀπήλαυσα ζωήν,
Καὶ ἔω εἰς τὸν Χριστόν.

3. Καὶ πάλιν λέγει ὁ Σωτὴρ
«Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς,
Τοῦ κόσμου ὅλου ὁ Ἀστὴρ,
'Ὁ λάμπων διαρκῶς.
Θεώρησόν με σταθερῶς,
Καὶ θέλει σκορπισθῇ
Τὸ σκότος· πᾶσα δ' ἡ ὁδὸς
Εὐθὺς θὰ φωτισθῇ.»

4. Ἀκούσας ἐνητένισα
Μὲ πίστιν πρὸς Αὐτόν,
Καὶ ἐν Αὐτῷ ἀπέκτησα
'Αστέρα θαυμαστόν.
Καὶ τώρα χάριτι Χριστοῦ
'Ἐν τούτῳ τῷ φωτὶ
Ὡς ὁπαδὸς πιστὸς Αὐτοῦ
Θέλω περιπατεῖ.

Ἦ-παρ-χει ἔν-θε-ος χα-ρά, Ἦ-παρ-χει νέ-α γῆ· | Ἦ-μέ-ρα δὲ αἰ-λαμ-πρά Τὴν νύ-κτα ἀ-πω-θεῖ. | Ἦ-αρ ἔ-κει παν-τό-τει-νόν,

Ἄν-θη αἰ-θα-λή· Μό-νον δὲ ρεῦ-μα στε-νω-πόν Εἰν' ἐν τῷ με-τα-ξύ.

62. Ἦ νέα γῆ. (Γ. Ὁκ.-Εξ.)

1. Ὑπάρχει ἔνθεος χαρά,
Ὑπάρχει νέα γῆ·
Ἡμέρα δὲ αἶε λαμπρά
Τὴν νύκτα ἀπωθεῖ.
Ἦαρ ἐκεῖ παντοτεινόν,
Ἄνθη αἰεθαλή·
Μόνον δὲ ρεῦμα στενωπὸν
Εἰν' ἐν τῷ μεταξύ.

2. Πόσον ὠραία ἡ σκηνή!
Πόσον τερπνὸν τὸ πᾶν!
Ὡραιοτέρα εἰν' αὐτῇ
Τῆς πάλαι Χαναάν·
Ἀλλὰ τὸ ρεῦμα θεωρῶν
Τὸ πέραν λησμονῶ·
Τὸ πνεῦμα γίνεται δειλόν·
Φροδοῦμαι μὴ χαλῶ.

3. ὦ! ἄς ἡμῶν ἡ ἀναβῶ,
Καθὼς ὁ Μωϋσῆς,
Κεῖ δὴ τὴν τὴν θεὸν νὰ ἰδῶ
Τῆς ποθητῆς μου γῆς!
Θὰ διτρχώμην δὲ παιδρῶς
Τὸν χεῖρον ποταμόν·
Καὶ δὲν θὰ τρώμαζον ποσῶς
Τὸ ρεῦμα τὸ φρικτόν.

63. Ἦ ἐλπίς τοῦ οὐρανοῦ. (Γ. Ὁκ.-Εξ.)

1. Τοῦ Ἰορδάνου τὴν ἀκτὴν
Τέλος, ἰδοὺ, πατῶ·
Ἐπαγγελίας δὲ τὴν γῆν
Μὲ πόθον θεωρῶ.

2. ὦ! πόσα θελητικὴ σκηνή
Καὶ πλήρης ἡδονῆς!
Ὡραῖοι, χλοεροὶ ἀγροί,
Καὶ ὕδωρ τῆς ζωῆς!

3. Δὲν πνέει πλέον ἄνεμος
Ὀλέθριος ἐκεῖ·
Ὁ πόνος, ἡ ὁ θάνατος
Πλέον δὲν ἀπειλεῖ.

4. ὦ! πότε, φθάσας ἀσφαλῶς,
Ἐκεῖ θὰ εὐρεθῶ;
Πότ' εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς
Πλέον θ' ἀναπαυθῶ;

5. Πλήρης ἐλπίδος καὶ χαρᾶς
Τὸ πνεῦμά μου ποθεῖ
Νὰ μακρυνθῇ ἐκ τῆς φθορᾶς,
Ἐκεῖ νὰ εὐρεθῇ.

64. Βάπτισις νηπίου. (1. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Διὰ παιδιά τὰ μικρά
Σὺ εἶπας, ὦ Χριστέ,
Μὴ ἐμποδίζετε αὐτὰ
Νὰ ἔλθουν εἰς ἐμέ.

2. Προσφέρομεν ἡμεῖς λοιπὸν
Τὸ τέκνον μας ἐδῶ·
Στὴν διαθήκην πῶν πιστῶν
Σὺ πρόσδεξαι αὐτό.

3. Ἄς ἦναι, Σῶτερ Ἰησοῦ,
Τὸ βάπτισμα σφραγίς·
Γράφον δὲ τὸνομα αὐτοῦ
Στὴν βίβλον τῆς ζωῆς.

4. Εἰς κρίσιν δὲ τὴν τρομεράν,
Ἀξιῶσόν το Σὺ
Εἰς τοῦ Κριτοῦ τὴν δεξιάν
Ἀπόδωξ νὰ σταθῇ.

65. Τὸ πολύτιμον τοῦ Χριστοῦ. (1. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Τὸ ὄνομά σου, Ἰησοῦ,
ὦ ! πόσον ἀγαπῶ.

Καλῶς ἤχσῃ στὰ ὦτά μου
Θέλω νὰ τὸ λαλῶ.

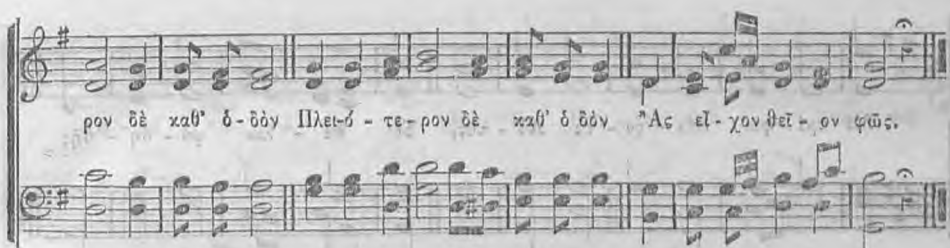
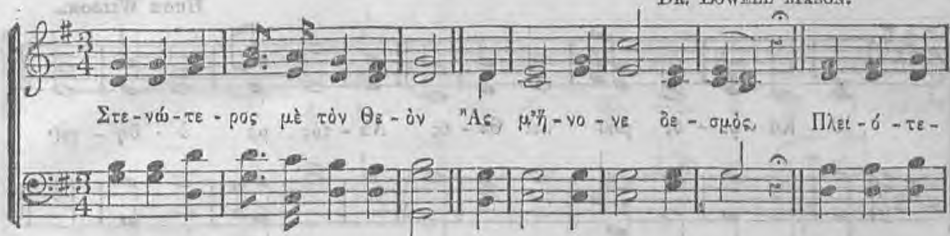
2. Πολύτιμός μου θησαυρός,
Χαρά μου εἶσαι Σὺ·
Οὐτιδανὸς εἶν' ὁ χρυσός,
Μὲ Σε ἂν συγκριθῇ.

3. Πάντας τοὺς πόθους τῆς ψυχῆς
Πληροῖ ἡ χάρις Σοῦ·
Ἡ εὐωδία δὲ αὐτῆς
Ἐκχέεται παντοῦ.

4. Τὸ Πνεῦμα σου διαμονὴν
Ἄς κάμῃ ἐν ἐμοί·
Μὲ τὴν ὑστάτην μου πνοήν
Σὲ θέλω ἀνυμνεῖ.

5. Ἀπαύστως θέλω νὰ λαλῶ
Τὸ ὄνομά σου, ζῶν·
Καὶ θνήσκων δὲ νὰ Σε δεχθῶ,
Θανάτ' ἀντίδοτον.

DR. LOWELL MARON.

66. Πρόσκλησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
(Ἰ. Ὁκ. - Εξ.)

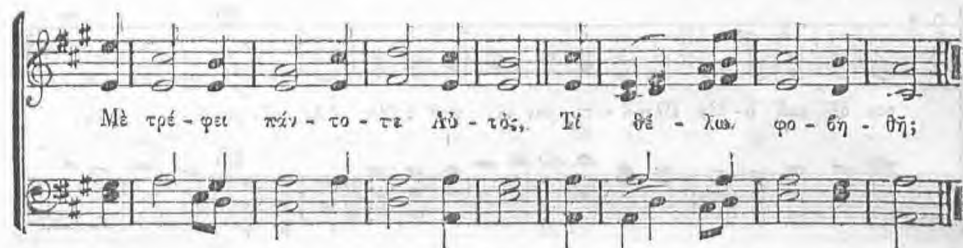
1. Στενωτέρως με τὸν Θεὸν
"Ας μ' ἤγνονε δεσμός·
Πλειότερον δὲ καθ' ὁδὸν
"Ας εἶχον θεῖον φῶς.
2. Ποῦ εἶναι νῦν ἡ εὐτυχής,
Ἡ πρώτη ἐποχή·
Ἡ εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς
Ἡ ἐνθερμος εὐχή·
3. Ἀπέπτῃ φεῦ! καὶ δυστυχῶς
Ἀπέπτῃ ὡς πτηνόν,
Κ' ἀπλήρωτον ὑπ' οὐδενὸς
Κατέλιπε κενόν.
4. Ἐπίστρεψον, Περιστερά,
Ἐκ νέου εἰς ἐμέ·
"Ας ἔλθῃ πάλιν ἡ χαρὰ
Κ' αἱ πρῶταί μου στιγμαί.
5. Εἶπε νὰ εἶχον σταθεράν,
Ναί, πίστιν παιδικήν,
Κ' ἀγάπην λίαν τρυφερὰν,
Ἀγάπην υἱικήν.
6. Κ' ἂν εἰδωλὸν τι ἐν ἐμοὶ
Ὑπάρχῃ ἀντὶ Σοῦ

Θραῦσον αὐτὸ, χάριτι σῇ,
Καὶ ἄρξον ἀντ' αὐτοῦ.

7. Οὕτω στενὸς με τὸν Θεὸν
Θὰ μ' ἤγνονε δεσμός·
Πλειότερον δὲ καθ' ὁδὸν
Θὰ εἶχον λάμπον φῶς.

67. Ὑποταγή εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.
(Ἰ. Ὁκ. - Εξ.)

1. Ὅταν τὸ πᾶν εἰς τὸν Θεὸν
Ἀφίνω ἐντελῶς,
Τότε κ' ἐν μέσῳ πειρασμῶν
Πῶς χαίρω ὁ δειλός!
2. Ναί, ὅταν ᾔναι τις ῥεῖ
Στοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ,
Τότε κ' ἐν πάσῃ δοκιμῇ
Στηρίζετ' ἐπ' Αὐτοῦ.
3. Διότι εἶναι δυνατός
Δεινὰ τὰ κοσμικὰ
Καὶ καταχθόνια, Αὐτὸς,
Εὐκόλως νὰ νικᾷ.
4. Εὐλογητὸς εἶν' ὁ Πατήρ,
Παιδεύων εὐμενῶς·
Εὐλογητὸς καὶ ὁ Σωτὴρ
Δωρίζων δαψιλῶς.

68. (Ψαλμός κγ.) (1. Ὁκ.-Εξ.)

1. Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός
Αὐτός με ὁδηγεῖ.
Μὲ τρέφει πάντοτε Αὐτός,
Τί θέλω φοβηθῆ;
2. Μὲ φέρει ὁ καλὸς Ποιμὴν
Εἰς τρυφερὰς βοσκάς,
Καὶ μοῦ ποτίζει τὴν ψυχὴν
Εἰς ζωντανὰς πηγάς.
3. Κ' ἐὰν διέλθω ἐξ ἐγὼ
Θανάτου τὴν σκιάν
Στὴν ῥαῖδον τοῦ θά στήριχθῶ
Μ' ἀνέκφραστον χαράν.
4. Καὶ ἔταν δὲ τὸ σῶμά μου
Υπὸ τὴν γῆν ταφῇ,
Θά ὑψωθῇ τὸ πνεῦμά μου
Μ' Αὐτὸν νὰ δοξασθῇ.

69. Προσευχὴ διὰ προστασίαν.
(1. Ὁκ.-Εξ.)

1. Θεέ, οἰκτιρίων τῆς Βασιλῆ!
Ἡ θεία σου ἰσχὺς

ᾠδηγήσας τὸν Ἰσραὴλ
Διὰ ἐρήμου γῆς.

2. Εἰς τοὺς προπάτορας ἡμῶν
Ἐστάθης Ὁδηγός
Σὺ ἔσο καὶ ἡμῶν αὐτῶν
Προστάτης καὶ Θεός.
3. Νῦν ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου Σου
Προσφέροντες εὐχάς
Δέξαι διὰ τοῦ Ἰησοῦ
Αὐτάς τε καὶ ἡμᾶς.
4. Εἰς πᾶσαν δὲ περιπλοκὴν
Σὺ ἔσο μας Φρουρός
Τὴν καθημερινὴν τροφήν
Κ' ἐνδυμασίαν δός.
5. Τῶν σῶν πτερύγων, Πάτερ, δός,
Τὴν σκέπην καὶ σκιάν,
Ἔως νὰ φθάσωμεν ἐντὸς
Τῆς αἰῶν Χαναάν.
6. Πιστός σου, εὐπειθὲς λαός
Ἄς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
Σὺ δ' ἔσο εἰς ἡμᾶς Θεός
Καὶ ἐπαρκὲς μερίς.

ARMENIA. C. M.

S. B. POND, 1835.

Μα - κράν, ὦ ἡ - δο - ναί τῆς γῆς, Μα - κράν ἀ - πό ἐ - μέ γ'

Ἀ - πα - ται - ὦ - νες τῆς ψυ - χῆς, Παν - τά - πα - σι κε - ναί.

70. Ἀπάρησις τοῦ κόσμου. (I. O. x. 'Εξ.)

1. Μακράν, ὦ ἡδοναί τῆς γῆς,
Μακράν ἀπὸ ἐμέ!
Ἀπαταλῶνες τῆς ψυχῆς,
Παντάπασι κεναί.
2. Τὰ ρεύματά σας μὲ ὄρμην
Εἰς πάντα πειρασμὸν
Μὲ ἔσυρον, ὡσεὶ Σειρῆν,
Πρὸς τὸν ἀφανισμὸν.
3. Πλὴν δόξα τῷ Σωτῆρί μου,
Μὲ ἡλευθέρωσε,
Μὲ ἤρπαξεν ἐκ τοῦ βυθοῦ,
Ὅπισω μ' ἔστρεψε.
4. Νῦν πρὸς τὰ ἄνω θεωρῶ,
Ἄνω πρὸς τὴν Σιών,
Καὶ νὰ βαδίζω προσπαθῶ
Εἰς τὴν στενὴν ὁδόν.
5. Βλέπω τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ,
Χριστὸν ἐν οὐρανοῖς·
Βλέπω παράδεισον Θεοῦ
Καὶ δένδρον τῆς ζωῆς.

71. Μετάνοια. (I. O. x. 'Εξ.)

1. Φεῦ! ὁ Σωτὴρ τὸ αἷμά του
Χύσας εἰς τὸν σταυρὸν,
Ὑπὲρ τοῦ σκώληκος ἐμοῦ.
Ἔδωκεν ἑαυτόν;
2. Διὰ τὰ σφάλματα ἡμῶν
Ἐστέναξεν ἐκεῖ·
ὦ! ἔλεος ἀνέκφραστον!
Ἀγάπη θαυμαστή!
3. Ναί, ἔπρεπεν ὁ ἥλιος·
Νὰ κρύψῃ ἑαυτόν,
Τὸν Πλάστην ὑπὲρ πλάσματος
Ἐκπνέοντα ἰδὼν!
4. Πλήρες αἰσχύνῃς πρόσωπον
Νὰ κρύψῃ καὶ ἐγὼ,
Ἐνῷ ἐκεῖ εἰς τὸν σταυρὸν
Σε, Σῶτερ, θεωρῶ.
5. Δὲν εἶν' τὰ δάκρυ' ἀρκετά·
Τὸ χρέος περισσόν!
Τί σοι προσφέρω, Αὐτρωτά;
Προσφέρω ἑμαυτάν.

72. Ψαλμὸς ἡ. (1. Ὁκ. ᾠΕξ.)

1. ὦ Κύριε ἡμῶν Ποιμὴν!
Τὸ ὄνομα τὸ σόν,
Πῶς εἶναι θαυμαστὸν στήν γῆν
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν!

2. Ἐκεῖ τὰ ἄστρα τὰ λαμπρά
Ὅποταν θεωροῦν,
Οὐ μόνοι αἱ σοφοί, ἀλλὰ
Κ' αἱ νήπιοι Σ' ὕμνουν.

3. Σελήνη, γῆ καὶ οὐρανοί,
Εἰν' ἔργα τοῦ Θεοῦ.
ᾠ! πόσον δεικνυνται τυφλοὶ
Οἱ χλευασταὶ αὐτοῦ!

4. Τί εἶναι τάχα ὁ θνητὸς,
Νὰ τὴν ἐνθυμηθῇς;
Τί τοῦ ἀνθρώπου ὁ υἱὸς,
Νὰ τὸν ἐπισκεφθῇς;

5. Σὺ δὲ κατέστησας αὐτὸν
Δεσπότην εἰς τὴν γῆν.
Καὶ ἐστεφάνωσας αὐτὸν
Μὲ δόξαν καὶ τιμὴν.

6. ὦ Κύριε ἡμῶν Ποιμὴν!
Τὸ ὄνομα τὸ σόν,

Πῶς εἶναι θαυμαστὸν στήν γῆν,
Καὶ εἰς τὸν οὐρανόν!

73. Τὸ ἄπειρον τοῦ Θεοῦ. (1. Ὁκ. ᾠΕξ.)

1. Σὺ εἶσαι ἄπειρος, Θεέ,
Καὶ σκόληκες ἡμεῖς.
Ἄς προσκυνήσωσιν ἐσέ
Πάντες οἱ γηγενεῖς.

2. Ὁ θρόνος σου ἦν σταθερὸς,
Τὸ σύμπαν πρὶν κτισθῇ.
Καὶ εἶσαι ζῶν ἄει Θεός,
Καὶ ἂν τὸ πᾶν λυθῇ.

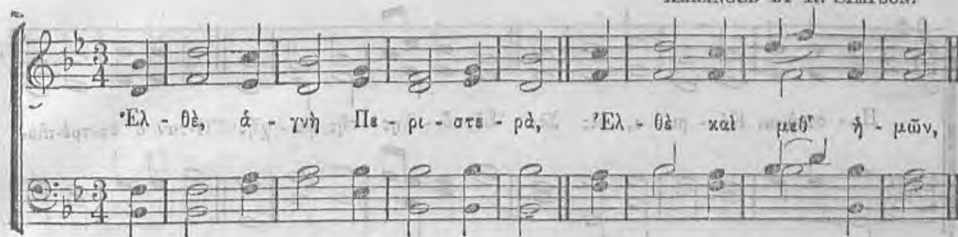
3. Τὸ μέλλον τε καὶ παρελθὸν
Εἰς Σέ εἰν' ὅλα ἐν.
Οὐδὲν εἰς Σέ εἶναι καινόν,
Καὶ παλαιὸν οὐδέν.

4. Ἀδιακόπως τοὺς βροτοὺς
Ἄνία ἐνοχλεῖ.
Ἀλλὰ ὁ καθαρὸς σου νοῦς
Τὰ πάντα διοικεῖ.

5. Σὺ εἶσαι ἄπειρος, Θεέ,
Καὶ σκόληκες ἡμεῖς.
Ἄς προσκυνήσωσιν ἐσέ
Πάντες οἱ γηγενεῖς.

BALERMA. C. M.

ARRANGED BY R. SIMPSON.

74. 'Επικλήσεις τοῦ 'Αγίου Πνεύματος.
(I. 'Οκ. 'Εξ.)

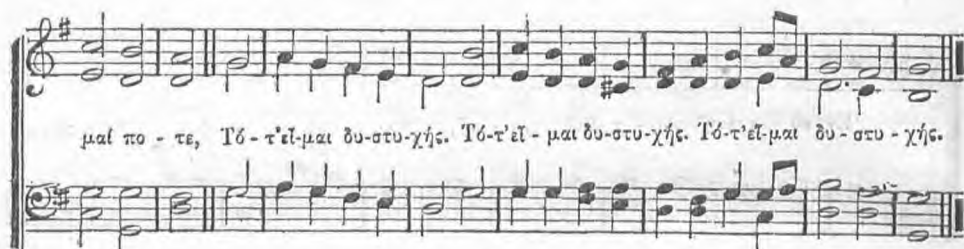
1. 'Ελθε, ἀγνή Περιστερά,
'Ελθε και μεθ' ἡμῶν,
'Εν εὐσπλαγχνία και χαρᾷ
Νῦν σύναφον δεσμόν.
2. 'Ελθε κατάστησον θερμάς
Καρδίας τὰς ψυχράς,
Κ' ἀναζωπύρῃσον ἡμᾶς
Μὲ σκέψεις σοδαράς.
3. 'Ιδὲ, πῶς ἔρχομεν στήν γῆν
'Ὡς σκώληκες ἡμεῖς,
Ζητοῦντες ἡδονῆς πηγὴν
Εἰς πράγματα στιγμῆς!
4. Ματαίως ἄσματα τερπνὰ
'Αρχίζομεν μ' ὄρμην
'Εκπνέουσι τὰ «'Ωσαννὰ»
Στῆς γλώσσης τὴν ἀκμὴν.
5. Πρέπει νὰ ζῶμεν, ὦ Θεέ,
'Ὡς θνησκοντες αἰεὶ,

Χωρὶς ἀγάπην διὰ Σε
Θερμὴν και διαρκῆ;

6. 'Ελθε, ἀγνή Περιστερά,
Και ἔμπνευσον ἡμῖν
Αἰσθήματα, νῦν, ἱερά,
Κ' ἔνθεον χαρμονήν.

75. 'Ο Βασιλεὺς νόμος. (I. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Μὲ ἔλῃν τὴν καρδίαν σου.
'Αγάπα τὸν Θεόν.
'Αγάπα τὸν πλησίον σου
Πάντα ὡς σὲ αὐτόν.
2. Διότι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
Οὕτω μᾶς βεβαίῳ.
Τοῦ νόμου και τῶν προφητῶν
Οὐσία εἶν' αὐτή.
3. 'Ο δὲ ἀκούων τὴν φωνὴν
Κ' ἐμπράκτως ἐκτελῶν,
Θὰ ᾗ' εὐδαίμων εἰς τὴν γῆν,
Και εἰς τὸν οὐρανόν.

76. Ὁ ἀγὼν τῆς πίστεως. (1. Ὁκ. Εξ.)

1. Πιστεύω, Κύριε, εἰς Σὲ
Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.
Ὅταν δ' ἐκτρέπωμαί ποτε
Τότ' εἶμαι δυστυχῆς.

2. Πιστεύω, Κύριε, εἰς Σὲ,
Πλὴν φόβοι ζοφεροὶ
Καὶ ἁμαρτίαι περισσαὶ
Μὲ κάμνουν ἀσθενῆ.

3. Πιστεύω, Κύριε, ἀλλὰ,
Ἐξεύρεις τοῦτο Σὺ,
Ὅτι δὲν εἶναι ἰσχυρὰ
Ἡ πίστις μου αὐτῇ.

4. Ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μου
Πιστεύω, ναί, εἰς Σὲ,
Σὺ δ' ἐν τῇ ἀπιστίᾳ μου
Βοήθει με, Χριστέ.

77. Ἡ Συγκατάθεσις τοῦ Χριστοῦ.
(1. Ὁκ. Εξ.)

1. Ὁ Λυτρωτής! ὦ τί χαρὰν
Ἡ λέξις ἐμποιεῖ!

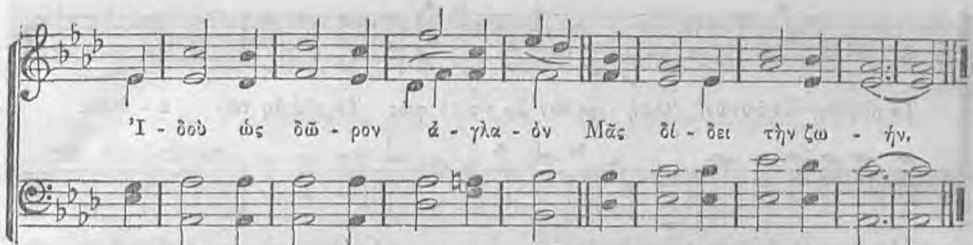
Αὐτὴ τὸν φόβον, τὴν ἀρὰν
Ἀμέσως ἀφαιρεῖ.

2. Ὡς αὐτὴν ἀθάνατον ζωὴν
Εὐρίσκει ὁ θνητὸς.
Καὶ δικαιώσεως πηγὴν
Ὁ ἔνοχος βροτὸς.

3. Διότ' αὐτὴ δεικνύει πῶς
Ὁ Πλάστης τοῦ παντός,
Ἀφείδ' τ' ἀπρόσιτόν του φῶς
Ἐγένετο θνητὸς.

4. Κ' οἱ ἄγγελοι μὲ θαυμασμὸν,
Μὲ σέβας, μὲ τιμὴν
Τὸν ἐχαιρέτισαν Θεὸν,
Ἐλθόντα εἰς τὴν γῆν.

5. Ὡς βάθος πλούτου θαυμαστόν
Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ!
Κατάστησον ἐμὲ δεκτὸν
Στὸν κόλπον τοῦ Υἱοῦ.

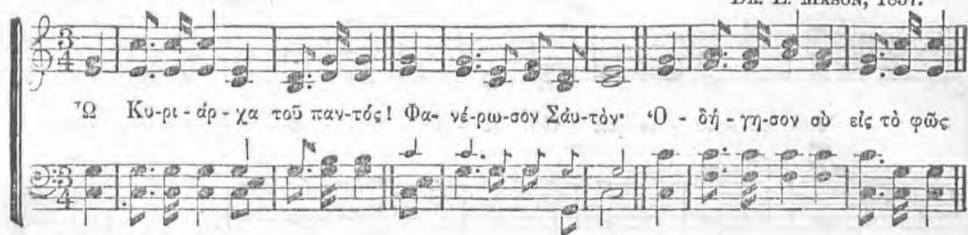

78. Παραίνεις εις λατρείαν. (1. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
Αἰνέσεως φωνήν·
Ἴδού ὡς δῶρον ἀγλαὸν
Μᾶς δίδει τὴν ζωὴν.
2. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
Καρδίας καθαρᾶς·
Τὸ θέλημά του ὁ ποιῶν
Θὰ ζῇ ζωὴν χαρᾶς.
3. Προσφέρετε εἰς τὸν Θεὸν
Λατρείαν λογικὴν·
Διότι ἔστησε γὰρ
Εἰς καθενὸς ψυχὴν.
4. Προσφέρετε εἰς τὸν Θεὸν
Ἀγάπην υἱικήν·
Αὐτὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν
Ἀπέστειλε στὴν γῆν.
5. Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεὸν
Αἰνέσεως φωνήν
Πάντες οἱ εἰς τὸν Οὐρανὸν,
Καὶ πάντες οἱ στὴν γῆν.

79. Ψαλμὸς 147. (1. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Τὸν Ὑψιστον θὰ εὐλογῶ
Νῦν καὶ ἐν παντὶ καιρῷ,
Τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐγὼ
Στὸ στόμα θὰ τηρῶ.
2. Ἡ δόξα τῆς ἐμῆς ψυχῆς
Θὰ ᾄδει ἐν αὐτῷ·
Τοὺς τεθλιμμένους εὐτυχεῖς
Νὰ κάμνω θὰ ζητῶ.
3. Τὸν Κύριον νῦν μετ' ἐμοῦ,
Ἔλθετε καὶ ὑμεῖς,
Ἄς μεγαλύνωμεν ὁμοῦ
Ἐν ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς.
4. Αὐτὸς ἐκ φέθων ζοφερῶν
Κ' ἐκ πάντων τῶν δεινῶν
Σώζει ἡμᾶς, ἐλευθερῶν
Κ' ἐκ θλίψεων συγχῶν.
5. Ὁ κράζων εἰς αὐτὸν πτωχός,
Ἄπαξ εἰσακουσθεῖς,
Θὰ ζῇ ἀείποτ' εὐτυχώς,
Ἀφρόνως πλουτισθεῖς.

80. Προσευχὴ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν. (I. 'Οκ. 'Εξ.)

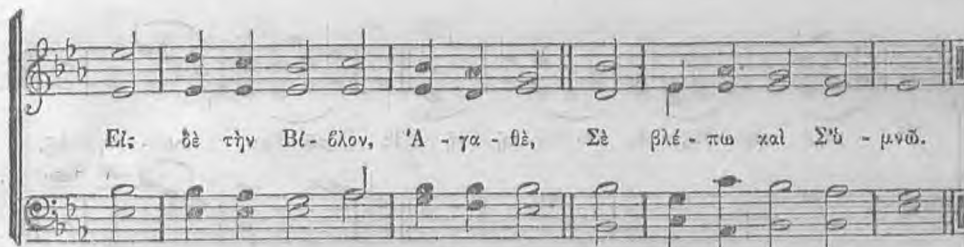
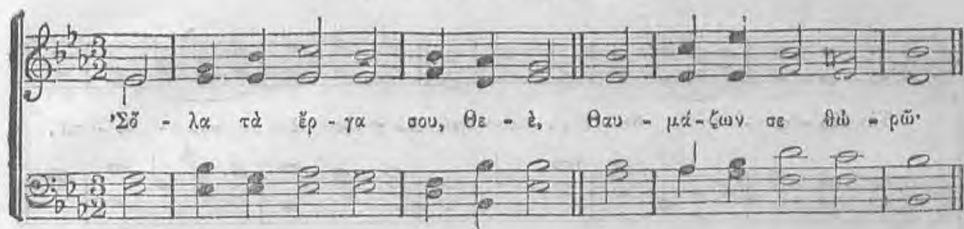
1. Ω Κυριάρχᾳ τοῦ παντός!
Φανέρωσον Σάυτόν·
Ὁδήγησον Σὺ εἰς τὸ φῶς
Τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν.
2. Στήσον τὸν θρόνον σου ἐκεῖ,
Ὅπου ὁ Σατανᾶς
Τοὺς αἰχμαλώτους του κρατεῖ
Μ' ἀλύτους τρομεράς.
3. Σὺ λάλησον, καὶ παρευθὺς
Θέλουν ἀκροασθῇ
Πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Κ' εἰς Σε ἐπιστραφῇ.

81. Γέννησις τοῦ Χριστοῦ. (I. 'Οκ. 'Εξ.)

1. Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς Υἱός·
Τὸ ὄνομα δ' Αὐτοῦ,

«Ὁ Θαυμαστός, ὁ Σύμβουλος,
θεὸς τοῦ οὐρανοῦ.»

2. Ἄρχων εἰρήνης γεννηθεῖς,
Μέλλει νὰ κηρυχθῇ·
Καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
Θέλουσι τὸν δεχθῇ.
3. Τῆς οὐρανίας χάριτος
Αὐτὸς εἶν' ὁ Δοτὴρ,
Αἰῶνος δὲ τοῦ μέλλοντος
Ὁ ἔνδοξος Πατὴρ.
4. Τὸν θρόνον του ἐν οὐρανοῖς
Εὐθύτης νῦν φρουρεῖ·
Εἰρήνην δὲ ἐπὶ τῆς γῆς
Μέλλει νὰ πληθυνθῇ.
5. Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς Υἱός·
Τὸ ὄνομα δ' Αὐτοῦ
«Ὁ Θαυμαστός, ὁ Σύμβουλος,
θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ.»

82. Τὸ ἔξοχον τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς.
(1. Ὁκ. Ἐξ.)

2. Σὺ λάμπεις εἰς τὸν οὐρανόν,
Λάμπεις καὶ εἰς τὴν γῆν,
Λάμπεις κ' εἰς τὸν ὠκεανόν,
Πλὴν μᾶλλον στὴν Γραφήν.

3. Ἐδῶ εἶν' ὅλ' οἱ θησαυροὶ
Καὶ ὄπλα τῆς ψυχῆς,
Ἐδῶ Θεὸς μέ ὁμιλεῖ,
Κι' ἀκούω τῆς φωνῆς.

4. Λέγει πῶς ἔπαθ' ὁ Χριστὸς
Ἀντὶ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ μ' ἐνθαρρύνει ὁ Θεός
Νὰ ἔλθω εἰς Αὐτόν.

5. Σὺ φώτισόν με, ὦ Θεέ,
Τὸν νόμον νὰ νοῶ
Καὶ ἐκ τοῦ λόγου σου, Χριστέ,
Τὴν χάριν νὰ δεχθῶ.

6. Δὲν βλέπω 'ς ὅλην σου τὴν γῆν,
Κ' εἰς ὅλον σου τὸ πᾶν
Παιδεῖαν τόσον θεϊκὴν,
Καὶ τόσον φανεράν.

7. Μὲ ἐπιμέλειαν λοιπόν,
Ἄει ὡς μελετῶ,

Τὸν ἐπουράνιον χρησμὸν,
Τὴν δειάν σου ἡχώ.

83. Ὁμολογία τῆς εἰς Χριστὸν πεποι-
θήσεως. (1. Ὁκ. Ἐξ.)

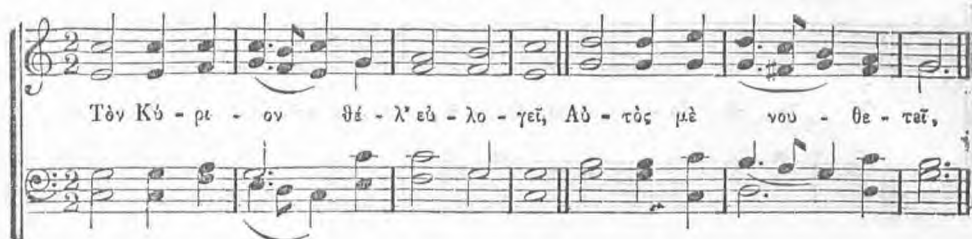
1. Δὲν ἐπαισχύνομαι ἐγὼ
Τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,
Μὲ θάρρος νὰ ὁμολογῶ
Σωτῆρά μου πιστόν.

2. Τὸν λόγον του νὰ μελετῶ,
Ἐν πάσῃ προσοχῇ,
Τὴν χάριν του νὰ ἐκζητῶ
Πιστῶς ἐν προσευχῇ.

3. Ὁ Ἰησοῦς μου καὶ Θεός
Εἶν' τὸνομα Αὐτοῦ
Ἑρμανουὴλ ὁ κραταίος,
Καὶ μ' ὁδηγεῖ παντοῦ.

4. Ὁ θρόνος του εἶναι στερεός,
Ὁ λόγος του πιστός·
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς
Θά μ' ἀνταμείψ' Αὐτός.

5. Δὲν ἐπαισχύνομαι λοιπόν
Τὸν Ἰησοῦν Χριστόν
Δοξολογῶν καὶ ἀγαπῶν
Κι' ὁμολογῶν Θεόν.

84. Ψαλμὸς ις'. (I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Τὸν Κύριον θέλ' εὐλογεῖ,
Αὐτὸς με νοουθετεῖ,
Νὰ μὴ πενθῶ, ἂν ἐν τῇ γῇ
Τὸ σῶμα κοιμηθῇ.

2. Ἄν με θρηνώδεις στεναγμοὺς
Τὸν θάνατον γευθῶ.
Ἄν με ἀγῶνας λυπηροὺς
Στὸν τάφον καταβῶ.

2. Εὐφραίνεται ἡ καρδιά μου,
'Αγάλλεται ἡ ψυχὴ,
Ὅτ' ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ
Ἐκ νέου θελουν ζῆ.

4. Εἰς τοῦ θανάτου τὴν σκηνήν,
Ζοφῶ ἡ καὶ ψυχράν,
Δέν μου ἀφίνει τὴν ψυχὴν,
Οὐδ' εἰς διαφθοράν.

5. Ἡ σὰρξ δὲ τοῦ Ὁσίου σου
Κοιμᾶτ' εἰρηνικά·
Κ' ἐγγίξ' ἡ ὥρα καὶ ἐμοῦ
Ν' ἀφήσω τὰ θνητά.

6. Τότ' εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς
Πετῶ, πετῶ μακράν,

Κ' εὐφραίνομαι περιχαρὴς
Μ' αἰώνιον χαράν.

85. Ἀναγέννησις διὰ τοῦ Πνεύματος.
(I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Διὰ θελήματος σαρκὸς
Δέν εἶναι δυνατόν
Νὰ ἴδῃ ὁ ἁμαρτωλὸς
Τὸν ἑνδοξόν Θεόν.

2. Καὶ πᾶσαι δὲ αἱ τελεταί,
Ἄν καὶ παρὰ Θεοῦ,
Ψυχὴν δέν δύνανται ποτε
Ν' ἀγνίσουν ἔλ' ἐμοῦ.

3. Μόνον τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Ἡμᾶς ἀναγεννᾷ.
Μᾶς κάμν' εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ
Καὶ κτίσματα καινά.

4. Ὡς ἄνεμος ἐξ οὐρανοῦ,
Πνέων εἰς τὴν ψυχὴν,
Δίδει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Εἰς τοὺς νεκροὺς ζώην.

5. Ὁ δ' ἀγνισθεὶς τὰ ἄνω νῦν
Φρονεῖ, ποθεῖ, ζητεῖ.
Καὶ πλέον τὴν Αὐτοῦ ζωὴν
Αἶνος ἐπασχολεῖ.

BRATTLE STREET. C. M. D.

IGNACE PLEYEL, 1757-1831.

Ε - νῷ, Θε - ε μου, σὲ ζη - τῶ Τὸ Πνεῦ - μ' ἄς μοι δο - θῇ, Καὶ ἡ ψυ - χή μου

ἀπ' αὐ - τὸ Τῶ - ρα ἄς πλη - ρω - θῇ. Οἱ μά - ται - οὖν ε -
Πρὸς Σὲ ἄς ὁ - ψω - θοῦν.

ρε - θι - σμοὶ Ἄς κα - τα - πρα - ὦν - θοῦν, Καὶ ὁ - λοι μου οἱ λο - γι - σμοὶ

86. Ὁ θεὸς τὸ μερίδιον τοῦ πιστοῦ.
(1. Ὁκ. Εξ.)

1. Ἐνῷ, Θεέ μου Σὲ ζητῶ
Τὸ Πνεῦμ' ἄς μοι δοθῇ.
Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτοῦ
Τώρα ἄς πληρωθῇ.

2. Οἱ μάταιοι ἐρεθισμοὶ
Ἄς καταπραῦνθοῦν,
Καὶ ὅλοι μου οἱ λογισμοὶ
Πρὸς Σὲ ἄς ὑψωθοῦν.

3. Ἡ χάρις σου μὲ ἐπλασεν,
Υἱός σου εἰμ' ἐγώ.
Ἡ χάρις σου μ' ἐφύλαξεν,
Αὐτὴν δοξολογῶ.

4. Ὅποτεν ἤμαι εὐτυχής,
Χαρὰ μου εἶσαι Σὺ.
Ἐν θλίψει διὰ προσευχῆς
Σὲ θέλω ἐκζητεῖ.

5. Ἐν μέσῳ φόβων, ὀφθαλμῶν
Ἀδάκρυτον τηρῶ,
Τὸν νεφελῶδη οὐρανὸν
Ἀφόδῳ θεωρῶ.

6. Τὴν χάριν σου παρακαλῶν,
Προσκράζω, ὦ Θεέ,
« Τὸ θέλημά σου τὸ καλὸν
Ἄς γείνη εἰς ἐμέ. »

87. Ὁ Σταυρὸς. (I. Ὁκ.-Εξ.)

1. Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς,
Τὸν νόμον ἐκπληρῶν,
Μόνος μὲ πόνοὺς περισσοῦς
Νὰ φέρῃ τὸν σταυρόν;

2. Οὐχί! δι' ἕκαστον ἐδῶ
Ὑπάρχει εἰς σταυρὸς
Διὸ ὡς φέρω καὶ ἐγὼ
Τὸν ἑμαυτοῦ φαιδρῶς.

3. Ἀλλὰ καὶ στέφανος χρυσοῦς
Κ' ἄλλαι πολλαὶ τιμαί,
Ἄς ἐτοιμάζ' ὁ Ἰησοῦς,
Ὑπάρχουν δι' ἐμέ.

88. Ὁ Τάφος. (I. Ὁκ.-Εξ.)

1. Ἀκούσατε, ὦ γηγενεῖς,
Ἐκ τάφου τὴν φωνήν,
Τὴν κραζούσαν, ἔλθετ' εὐθύς,
Καὶ ἴδετε τὴν γῆν,

2. Ὅπου μετ' οὐ πολὺ καὶ σεῖς,
Μεγάλοι καὶ μικροί,
Ὑπήκοοι καὶ βασιλεῖς
Θὰ πέσητε νεκροί.

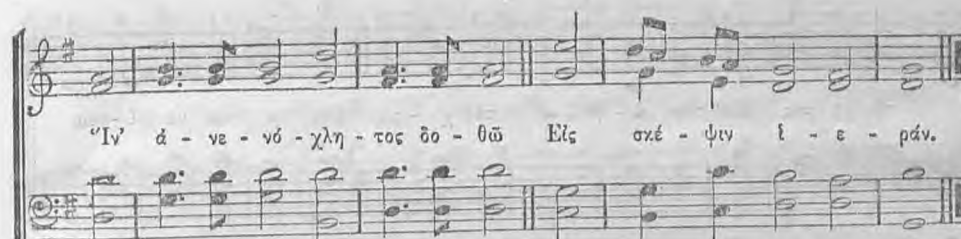
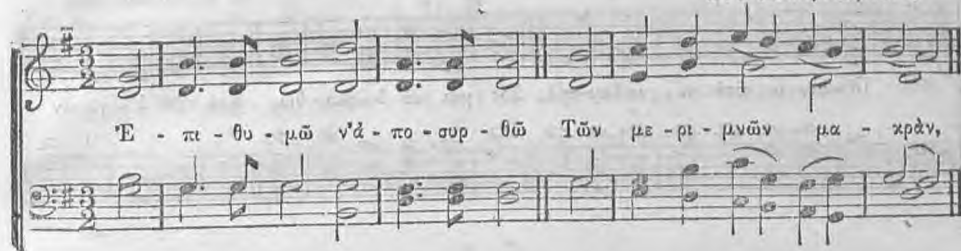
3. Ὅπου ἂν ἦσθε, ὦ θνητοί,
Θὰ ἔλθητε ἐδῶ.
Καὶ ὅ,τι πράξητ' ἐν τῇ γῇ
Τὸ τέλος σας αὐτό.

4. Τὸ τέλος μου εἶναι αὐτὸ,
ὦ Κύριε! κ' ἐγὼ
Δύναμαι ἄφροντις ἐδῶ
Κ' ἀμέριμνος νὰ ζῶ;

5. Σὺ δός μοι χάριν, ἵνα ζῶ
Ἐδῶ ὡς ἀπαιτεῖς,
Ὡστε μὲ Σὲ ν' ἀξιωθῶ
Νὰ ἦμ' ἐν οὐρανοῖς.

WOODSTOCK. C. M.

D. DUTTON, JR., 1829.

89. Ἐσπερινὴ μελέτη. (1. Ὁκ.-Ἑξ.)

1. Ἐπιθυμῶ ν' ἀποσυρθῶ
Τῶν μεριμνῶν μακράν,
Ἰν' ἀνενόχλητος δοθῶ
Εἰς σκέψιν ἱεράν.
2. Ν' ἀποσυρθῶ ἐπιποθῶ
Μακράν τῆς ταραχῆς,
Ἵνα πρὸς Σέ, Θεέ, ἔλθῶ
Διὰ τῆς προσευχῆς.
3. Ναί, ἀγαπῶ ν' ἀναπολῶ
Τὴν χάριν σου συχνά,
Εἰς μνήμην μου ν' ἀνακαλῶ
Σὰ δῶρα τάγλαά.
4. Ἐπιθυμῶ νὰ θεωρῶ
Τὰς τ' οὐρανοῦ σκηνάς.
Μὲ πίστιν δὲ νὰ διερῶ,
Εἰς νύκτας σκοτεινάς.
5. Ναί, οὕτως εὐελπισ ποθῶ,
Τοὺς πόθους μου πληρῶν,
Ταχέως νὰ ἀγιασθῶ
Μὲ βίον ἱερόν.
6. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ στιγμή
Νὰ ἀπολυτρωθῶ

Τότ' ὅλοι μου οἱ λογισμοὶ
Νὰ ἀγνισθοῦν ποθῶ.

90. Ὑποταγή. (1. Ὁκ.-Ἑξ.)

1. Χαράν, ὦ Πάτερ, κοσμικὴν
Ὅποιαν μ' ἀρνηθῆς,
Ταύτην τὴν ταπεινὴν εὐχὴν
Οἰκτίρων νὰ δεχθῆς.
2. Εὐγνώμονα καρδίαν δός.
Μακράν ἀπὸ ἐμέ,
Μακράν πᾶς ἄλλος στοχασμός,
Κι' ὡς ζήσω διὰ Σέ!
3. Τὴν λάμπιν τοῦ προσώπου σου
Δός εἰς ἐμέ χαράν.
Καὶ τὴν ὁδοιπορίαν μου
Σὺ κάμε ἱλαράν.
4. Μὲ τὴν πεποθήσιν δ' αὐτὴν,
Ὅτ' ἔχω Σὲ ἐμόν,
Ὡ! γλύκανέ μου τὴν ζωὴν,
Ὡς καὶ τὸν θάνατον.

Πί - στε - ως πτέ - ρυ - γας λαμ - πράς Δός μοι νά ὕ - ψω - θῶ, Καὶ τῶν ἁ - γί - ων

τάς χα - ράς Καὶ τῶν ἁ - γί - ων τάς χα - ράς Τὰς ἁ - νω νά ἰ - δῶ.

91. Εὐγνωμοσύνη τῶν σεσωσμένων.
(I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Πίστεως πτέρυγας λαμπράς
Δός μοι νά ὕψωθῶ,
Καὶ τῶν ἁγίων τὰς χαράς
Τὰς ἄνω νά ἰδῶ.
2. Κ' αὐτοὶ ἐπένθησαν πικρῶς
Ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν
Καὶ ἠγωνίσαντο λαμπρῶς
Κατ' ἰσχυρῶν ἐχθρῶν.
3. Τὴν νίκην των ποῦ χρεωστοῦν,
Τοὺς ἐρωτῶ· ἰδοὺ,
Φωνὴ μιᾶς με βεβαιοῦν,
«Στὸ αἷμα τοῦ Ἀρνοῦ.»
4. Ἐβάδισαν στὰ ἔχ' Αὐτοῦ
Μὲ ζῆλον ἱερόν·
Καὶ ἠκολούθησαν παντοῦ
Τὸν ἐν σαρκὶ Θεόν.
5. Ὅθεν ἡξίωσεν αὐτοὺς
Νὰ ἦναι μετ' Αὐτοῦ·
Ἐδέχθη πάντας τοὺς πιστοὺς
Εἰς τὴν χαρὰν Αὐτοῦ.
6. Τιμὴ καὶ δόξα στὸν Ἀρνόν
Ἀρμόζει ἔσται,
Ὅς ἀσφαλῶς στὸν Οὐρανὸν
Τοὺς πρᾶτους ὁδηγεῖ.

92. Ἀγάπη εἰς τὸν Χριστόν. (I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. ὦ! μήπως δὲν Σὲ ἀγαπῶ;
Ἐξέτασον, ἰδέ·
Καὶ ἂν ποτε παρεκτραπῶ
Διόρθωσον, Θεέ.
2. ὦ! μήπως δὲν Σὲ ἀγαπῶ,
Ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς;
Μήπως τὰς σκέψεις μου ρυπῶ
Μὲ σκύβαλα τῆς γῆς;
3. Ἄς νεκρωθῶσιν ἐν ἐμοὶ
Αἱ ἡδοναὶ τῆς γῆς,
Καὶ ἅπαντες οἱ ὀργανισμοὶ
Εἰς οὓς δὲν συναινεῖς.
4. Μήπως ὑπάρχει τις πτωχός,
Ἐπάρχει τις νοσῶν,
Ὅν δὲν συντρέχω πολλαχῶς
Στὸ πόρνεον τὸ σόν;
5. Μήπως ὑπάρχει τις ἐχθρός,
Ἐγὼ δὲ δὲν τολμῶ,
Ὅσον κ' ἂν ἦναι φοβερός
Αὐτὸν νά πολεμῶ;
6. Πλὴν σὺ ἐξεύρεις, ὦ Θεέ,
Ὅτι Σὲ ἀγαπῶ.
ὦ! μὴ ἀφήσης με ποτὲ
Οἰκτρῶς νά ἐκτραπῶ.

FOUNTAIN. C. M.

DR. LOWELL MASON, 1831.

Υ - πάρ - χει αἷ - μα - τος πη - γῇ Ἐκ τῶν φλε - βῶν Χρι - στοῦ Πά -

σα κη - λὶς ὡς ἀπ - α - λει - φθῇ Ἄ - μα λου - σθῇ αὐ - τοῦ. Ἄ - μα λου - σθῇ αὐ - τοῦ.

93. Σωτηρία διὰ τοῦ αἵματος Χριστοῦ.
(I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Ὑπάρχει αἷματος πηγὴ·
Ἐκ τῶν φλεβῶν Χριστοῦ·
Πᾶσα κηλὶς ν' ἀπαλειφθῇ
Ἄμα λουσθῇ αὐτοῦ.

2. Ἀμνὲ Θεοῦ, τὸ αἷμά σου
Δὲν θὰ ἐξασθενῇ,
Ἔως οὗ ὅλ' ἡ ποίμνη σου
Σωθῇ καὶ λυτρωθῇ.

3. Ὁ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ληστής
Ἠγνίσθη, καὶ ἐγώ,
Ἄν καὶ ἐπίσης μολυνθεὶς,
Δύναμαι ν' ἁγισθῶ.

4. Ἡ θεία χάρις καὶ ἐμὲ
Εἰς τὴν πηγὴν αὐτὴν
Ὡδήγησε, καὶ ἔκτοτε
Αἰνῶ τὸν Λυτρωτὴν.

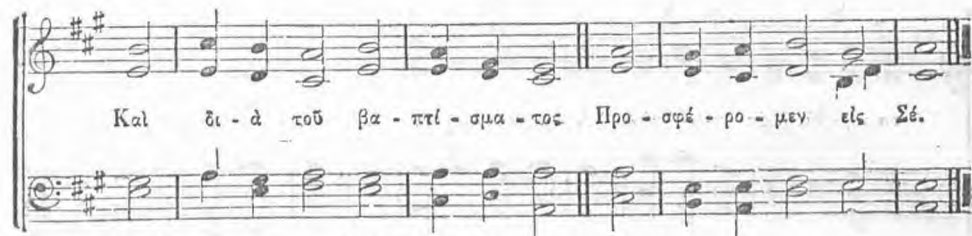
5. Ὄταν δ' εἰς τάφου τὴν σιγὴν
Ἡ γλῶσσά μου τεθῇ,
Τὴν χάριν θέλω τὴν αὐτὴν
Καλλίτερα ὑμνεῖ.

94. Ἀγάπη εἰς τὸν Χριστόν. (I. 'Οκ.-'Εξ.)

1. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
ὦ, πόσον θελκτικόν
Εἶν' εἰς τὰ ὦτα τοῦ πιστοῦ,
Διῶκον πᾶν κακόν!

2. Ζωὴν ἐκ τῆς ζωῆς αὐτοῦ
Λαμβάνα στήν ψυχὴν,
Γαλήνην εἰς τὸ πνεῦμά μου,
Ἰασιν καὶ τροφὴν.

3. Αὐτὸς φρουρός μου, φυλακὴ,
Προφῆτης, Ἱερεὺς,
Ὁδὸς, Ἀλήθεια, Ζωὴ,
Ποιμὴν καὶ Βασιλεὺς.

95. Διὰ βάπτισιν νηπίων. (1. Ἑξ.-Ὁκ.)

1. Παρουσιάζομεν
Τὰ τέκνα μας, Θεέ,
Και διὰ τοῦ βαπτίσματος
Προσφέρομεν εἰς Σέ.

2. Ὁ εὐσπλαγχνός Σωτήρ
Τώρα ἄς τὰ δεχθῇ·
Μὲ πῦρ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον
Καθὲν ἄς βαπτισθῇ.

3. Θεέ, ἀνάπλασον
Τὰ τέκνα τοῦ Ἀδάμ,
Διὰ τῆς διαθήκης σου
Εἰς τέκνα Ἀβραάμ.

4. Πίστις εἰλικρινής
Εἰς ταῦτα ἄς φανῇ,
Ἐλπίς, ἀγάπη, καὶ χαρὰ,
Καὶ πᾶσα ἀρετή.

96. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. (1. Ἑξ.-Ὁκ.)

1. Τὴν βασιλείαν Σοῦ,
ὦ Σῶτερ, ἀγαπῶ
Τὴν ἐκκλησίαν, Ἰησοῦ,
ἣν ἔσωσας τιμῶ.

2. Τὰ κάλλη τῆς Σιὼν
Ἐνώπιον εἰς Σέ
Πολύτιμα ὑπὲρ χρυσόν
Εἶναι αἶι, Χριστέ.

3. Δὲν δύναμαι αὐτὴν
Κ' ἐγὼ νὰ λησμονῶ.
Τῆς εὐφροσύνης μου ἀρχὴν
Μόνην, αὐτὴν ποιῶ.

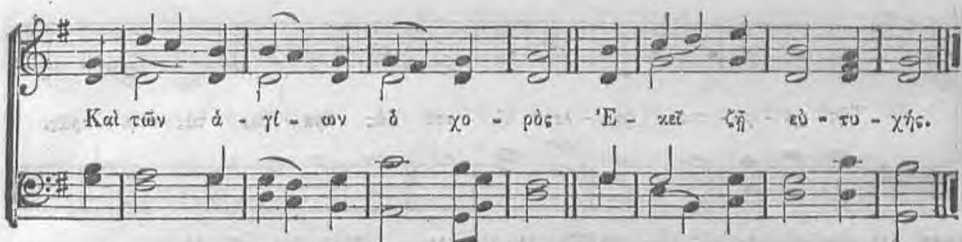
4. Κάμνω ὑπὲρ αὐτῆς
Δεήσεις καὶ εὐχάς
Καὶ δαπανῶ πρὸς δόξαν τῆς
Στιγμᾶς, ὥρας παλλᾶς.

5. Θαυμάζω τῆς Σιὼν
Τὰς τρίβους καὶ ὁδοὺς,
Τὴν κοινωνίαν τῶν πιστῶν,
Τοὺς ὕμνους καὶ ψαλμούς.

6. Εἰς σέ θέλει δοθῇ,
ὦ Νύμφη τοῦ Ἀρνοῦ,
Πᾶσα ἡ δόξα ἐν τῇ γῇ
Κι' αὐτὴ τοῦ Οὐρανοῦ.

THATCHER. S. M.

G. F. HANDEL, 1732.

97. Οὐρανός και Ἀδης. (I. Ἐξ.-Οκ.)

1. Ὑπάρχει οὐρανός
Χαρᾶς και ἡδονῆς,
Και τῶν ἁγίων ὁ χορός
Ἐκεῖ ζῇ εὐτυχής.

2. Ἐκεῖ διαπαντός,
Οἱ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ,
Εἰς εὐτυχίαν και εἰς φῶς,
Εὐφραίνονται ὁμοῦ.

3. Ἀλλ' εἶναι, ὦ θνητοί,
Και ἄδης τρομερός,
Και βάσανοι και στεναγμοί
Ἐν μέσῳ τοῦ πυρός.

4. Ἐκεῖ οἱ ἀσεβεῖς
Διαπαντῶς θρηγοῦν
Με ἀγανάκτησιν ψυχῆς,
Ἄνευ ἐλπίδος ζοῦν.

5. Φεῦ! εἶναι δυνατόν
Ἐκεῖθεν νὰ σωθῶ,
Νὰ ἀναβῶ στὸν οὐρανόν,
Ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ;

6. Ναὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ
Ἐλπίζω νὰ σωθῶ.
Κ' ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου
Νὰ μὴ ἀπολεσθῶ.

98. Πρόσκλησις ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. (I. Ἐξ.-Οκ.)

1. Τὸ πνεῦμα με καλεῖ
« Ἀμαρτωλὲ, ἐλθέ. »
Κ' ἡ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ λαλεῖ
Εἰς ἕκαστον « ἐλθέ. »

2. Ὅστις δ' ἀκούσ' ἄς πῇ
Στὸν φίλον του « ἐλθέ »
Κι' ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἄς καλῇ,
« Εἰς τὴν πηγὴν ἐλθέ. »

3. Πᾶς δ' ὁ ἐπιθυμῶν
Ἄς ἔλθῃ με χαρὰν,
Και ἀπὸ τὸ νερόν τὸ ζῶν
Ἄς πῇ δωρεάν.

4. Κηρύττει ὁ Χριστός
« Ναί, ἔρχομαι ταχύ. »
« Ναί ἔρχου, » λέγει πᾶς πιστός,
Σῶτερ, ζωῆς Πηγῇ.

99. Παραίνεις εἰς δοξολογ. (1. Ἑξ. - Ὁκ.)

1. Πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ
Ὑψώσατε ᾠδάς.
Τῆς χάριτος ψάλλετ' Αὐτοῦ
Τὰς πράξεις τὰς λαμπράς.

2. Δοξάσατε ὁμοῦ
Πιστοὶ, καὶ τὸν Υἱόν.
Μᾶς σώζει ἐκ τοῦ πονηροῦ
Κ' ἐκ πάντων τῶν δεινῶν.

3. Ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς
Κατήλθεν εἰς τὴν γῆν
Νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός,
Δίδων καινὴν ζωὴν.

4. Νῦν χαίρετε, βροτοί.
Σᾶς κράζει ὁ Χριστός.
Οὐδεὶς ἂς μὴ ἀπελπισθῇ.
Ἐνοίχθ' ὁ οὐρανός.

100. Παραίνεις εἰς δοξολογ. (1. Ἑξ. - Ὁκ.)

1. ὦ! δεῦτε νῦν πιστοί,
Ἐνώθητε ὑμεῖς,
Καὶ ἡ χαρὰ σας ἂς γνωσθῇ
Εἰς πάντας ἐπὶ γῆς.

2. Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν,
Δοξάζετε τὸ Πνεῦμ' Αὐτοῦ
Κ' ὑμνεῖτε τὸν Ἀμνόν.

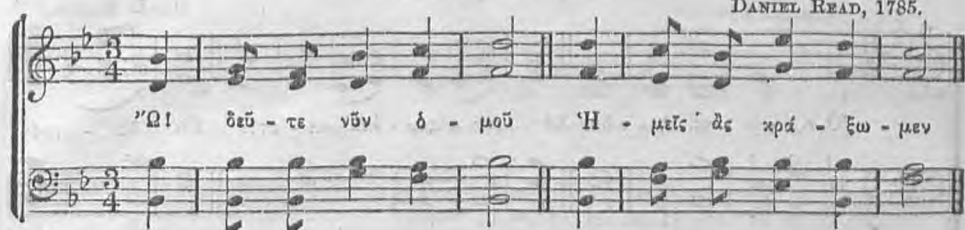
3. Ἐν ὕψει ὁ οἰκῶν,
Τὸ πᾶν ὁ Κυβερνῶν,
Τὰ ὄρη, τὸν ὠκεανόν
Κ' αὐτὸν τὸν κεραυνόν,

4. Αὐτὸς Πατὴρ ἡμῶν
Ὑπάρχων ἀπ' ἀρχῆς
Θὰ μᾶς δεχθῇ στὸν οὐρανόν
Ἐκ ταύτης τῆς ζωῆς.

5. Τὸ πρόσωπον ἐκεῖ
Τοῦ Πλάστου τοῦ παντός
Ἐμπρὸς μας ἔχοντες αἶνι
Θὰ ψάλλωμεν πιστῶς.

6. Ἡ αἰνεσις ἡμῶν
Λοιπὸν ἀρξάτω νῦν.
Με ἄσμα καὶ ἀλαλαγμὸν
Ὑψώσωμεν φωνήν.

DANIEL READ, 1785.

101. *Ψαλμὸς 76. (1. Ἑ. Ὁκ.)*

1. "Ω! δεῦτε νῦν ὁμοῦ
Ἡμεῖς ἄς κράξωμεν
Μετ' ᾠσματὸς τε καὶ ψαλμοῦ
Ἄς ἀλαλάξωμεν.
2. Ὁ Κύριος ἡμῶν,
Ὁ Ὑψιστος Θεός,
Τοῦ κόσμου εἶναι Ἡγεμὼν
Καὶ δόλου τοῦ παντός.
3. Αὐτοῦ ἡ χεὶρ κρατεῖ
Τὰ βάθη τὰ τῆς γῆς
Αὐτὸν τὸ πᾶν ὑπερρετεῖ,
Μετὰ ὑποταγῆς.
4. Τὴν θάλασσαν Αὐτὸς
Καὶ πᾶσαν τὴν ξηρὰν
Ἐποίησεν ἐκ μηδενός,
Μὲ τάξιν καὶ σειράν.
5. Ἄς προσκυνήσωμεν
Ἡμεῖς λοιπὸν Αὐτὸν

"Ω! δεῦτε γονατίσωμεν
Εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν.

102. *Ἀίνος τῷ Θεῷ (1. Ἑξ. Ὁκ.)*

1. Δεῦτε, Θεοῦ υἱοί,
Νῦν ὕμνον ἱερὸν,
Δεῦτε σεῖς ἔθνη καὶ λαοί,
Ψάλλετε καθ' ὁδόν.
2. Τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ
Εὖρον ἐπὶ τῆς γῆς
Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ οὐρανοῦ,
Ὡραίας καὶ γλυκεῖς.
3. Τὸ ὄρος τῆς Σιών
Ἦδη μᾶς χορηγεῖ
Ἀρχὰς ἀγίων ἡδονῶν,
Ἀνθὲ ἀειθαλῆ.
4. Πρὶν φθάσωμεν ἐκεῖ,
Ψάλλε, ὦ Ἰσραὴλ,
«Ἀνήκουσιν οὐρανοὶ καὶ γῆ
Εἰς Σὲ, Ἐμμανουήλ.»

103. Πρόσκλησις εἰς τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον. (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Ὁ Κύριος ἡμῶν
Σᾶς προσκαλεῖ, πιστοί,
Εἰς δεῖπνόν του τὸ μυστικόν,
Ἐλθετε ἐκλεκτοί.

2. Ἀπαξ δι' ἅπαντας
Παρέσχεν ἑαυτὸν,
Διὰ τὰς ἁμαρτίας σας
Θυσίαν στὸν Θεόν.

3. Μ' αἷμα τὸ ἐκχυθὲν
Ἐπάνω στὸν σταυρὸν,
Καὶ σῶμά του τὸ μελισθὲν
Ἐκαμιν ἱλασμόν.

4. Συμβόλων τοῦ Χριστοῦ
Γενῆτε κοινωνοί,
Καὶ ἡ ἀνάμνησις Αὐτοῦ
Θὰ σᾶς παρηγορῇ.

104. Ἡ ἀληθὴς σοφία. (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

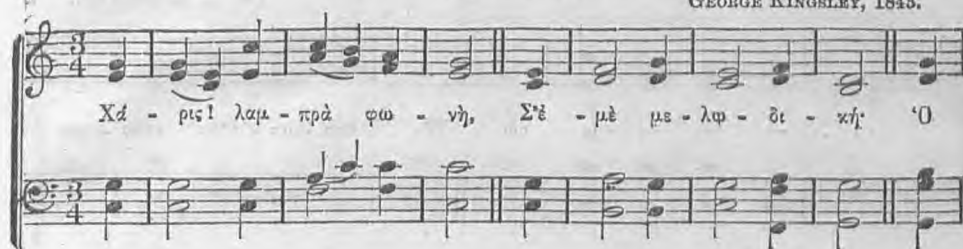
1. Σοφία τῶν βροτῶν
Εἶναι τὸ νὰ ζητοῦν
Ἰσχὺν εἰς μόνον τὸν Θεόν,
Καὶ ἐν Αὐτῷ νὰ ζοῦν.

2. Πρόσφυγε εἰς Αὐτόν·
Στήν χάριν του ἐλθέ·
Τοῦτο ἀρέσκει στὸν Θεόν
Καὶ δέχεται ἐσέ.

3. Ὁ θησαυρὸς ἡμῶν
Εἶναι ἐν τῷ Χριστῷ·
Πληροὶ ἀνάγκας τὰς ἡμῶν
Χάρις ἡ ἐν Αὐτῷ.

4. Ὅστις νομίζει δὲ
Ὅτ' εἶναι ἐντελής,
Χάριν δὲν ἔλαβε ποτε
Εἰν' ὅλως ἀτελής.

GEORGE KINGSLEY, 1843.

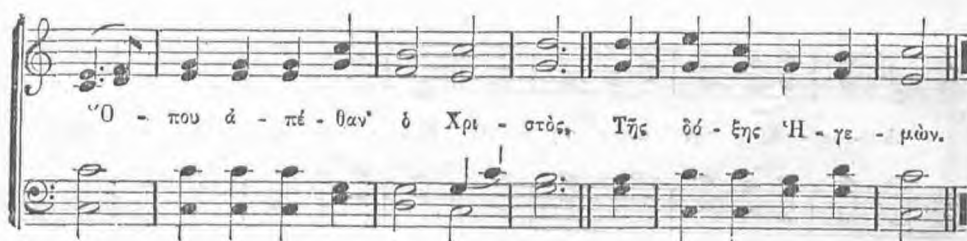
105. Ἡ ἐνέργεια τῆς χάριτος (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Χάρις! λαμπρά φωνή,
Σ' ἐμέ μελωδική·
'Ο οὐρανός τήν ἀντηχεῖ
Κ' ἀκούει ὅλ' ἡ γῆ.
2. Ἡ χάρις τήν δδὸν
Νὰ σώσῃ τοὺς βροτούς,
Τὸ σχέδιον τὸ θαυμαστόν
'Εξεῦρε δι' αὐτούς.
3. Ἡ χάρις ἀπ' ἀρχῆς
"Ονομα τὸ ἐμὸν
"Εγραψ' ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς·
Μ' ἔφερε στὸν Ἀμνόν.
4. Ἡ χάρις ἐν ἀρχῇ
Μ' εὐθύνε τὴν ὁδόν·
Καὶ ἔκτοτε με ὁδηγεῖ
Εὐθὺ πρὸς τὸν Θεόν.
5. Ἡ χάρις προσευχῇ
Μ' ἐδίδαξεν Αὐτή·
Μ' ἔσωσε δὲ μέχρι τοῦ νῦν
Καὶ θὰ με σώζ' αἰεί.
6. Τὴν χάριν θὰ αἰνῶ
'Εν ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς

Καὶ ἐπὶ γῆς ἐνόσφ' ᾤδῃ,
Καὶ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

106. Οἱ ὀπλῖται τοῦ Χριστοῦ. (Ἱ. Ἐξ. Ὁ.)

1. Οπλῖται τοῦ Χριστοῦ,
'Οπλίσθητε παιδρῶς
Μὲ πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
Ἦν χορηγεῖ Αὐτός.
2. Ἀνδρίζεσθ' ἐν Αὐτῷ
Καὶ ἐν τῷ κράτ' Αὐτοῦ·
'Ο πεποιθὼς ἐν τῷ Χριστῷ
Αὐτὸς νικᾷ παντοῦ.
3. Σταθῆτε ἰσχυροὶ
Μὲ τὴν ἰσχὺν Αὐτοῦ,
Καὶ λάβετε ἐν τῇ χειρὶ
Τὰ ὅπλα τοῦ Θεοῦ.
4. Κ' ὀδεύετε ἐμπρὸς
Μάχῃ καὶ προσευχῇ,
Καὶ καταβάλατε λαμπρῶς
'Εχθρὸν τὸν ἀπηνῆ.
5. Καὶ πρᾶξαντας πιστῶς
Καθῆκον τὸ ὕμνον,
Θὰ φέρει ὅλους ὁ Χριστὸς
'Ενδόξως στὸν Θεόν.

107. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Ὅποτεν θεωρῶ
Τὸν θαυμαστὸν σταυρὸν,
Ὅπου ἀπέθαν' ὁ Χριστός,
Τῆς δόξης Ἡγεμῶν,
2. Κέρδη τὰ μέγιστα
Ζημίαν θεωρῶ.
Ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ
Τοῦ κόσμου παρορῶ.
3. Ἄλλοῦ νὰ καυχηθῶ
Μὴ γένοιτο ποτέ,
Εἰμὴ ἐν τῷ θανάτῳ Σοῦ,
ὦ Σωτὴρ μου Χριστέ.
4. Ἀπὸ τοὺς πόδας σου,
Τὰς χεῖρας, τὸ πλευρὸν,
Ἀγάπη, λύπη ῥέουσιν,
ὦ, μίγμα ἱερὸν!
5. Ἡ γῆ Ὀλόκληρος,
Κί' ἂν τὴν προσέφερον,
Ἀνάξιος ἀνταλλαγῇ,
Δῶρον μηδαμινόν.

6. Ἀγάπη θαυμαστή!

Ἀνταμοιβὴν μικράν,
Ἐμὲ τὸν ἴδιον ζητεῖ,
Ψυχὴν, ζωὴν, τὸ πᾶν.

108. Ἡ ἐντολὴ (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Ἔλαβα ἐντολήν,
Δοξάζειν τὸν Θεόν,
Προετοιμάζειν τὴν ψυχὴν
Διὰ τὸν οὐρανόν.
2. Τὴν γενεάν μου νῦν
Πιστῶς ὑπηρετεῖν,
Καὶ τὴν ἀγίαν σου βουλὴν
Φρονίμως ἐκτελεῖν.
3. Ἐτοιμάσων δὲ Σὺ
Ἐμὲ, τὸν δούλου Σοῦ
Νὰ δώσω λόγον ἀκριβῆ,
Ἐμπροσθεν τοῦ Κριτοῦ.
4. Ἀόκνως ν' ἀγρυπνῶ,
Ἐχὼν πρὸ ὀφθαλμῶν
Ὅτι ἐν τέλει θὰ εὐρῶ
Ζωὴν, ἢ θάνατον!

DENNIS. S. M.

H. G. NAGELL, DIED 1886; ARRANGED BY DR. L. MASON, 1840.

1. Ἀ - θλί - α μου ψυ - χή, Ἀ - νά - παυ - σιν ζη - τεῖς;

Μὲ πτέ - ρυ - γα ἀ - νή - συ - χον Βλέ - πε μὴ πλανη - θῇς.

109. Ἀνάπαυσις ψυχῆς (Γ. Ἑξ. - Οκ.)

1. Ἀθλία μου ψυχῇ,
Ἀνάπαυσιν ζητεῖς;
Μὲ πτέρυγα ἀνήσυχον
Βλέπε μὴ πλανηθῇς.

2. Οὐρανογέννητε,
Ἀθάνατε ψυχῇ,
Ὁ κόσμος ὅλος διὰ σέ
Χαράν δὲν χορηγεῖ.

3. Ἰδοὺ τῆς Κιβωτοῦ,
Ἡ Θύρα ἀνοικτή.
Σπεῦσον, ψυχὴ μου, μὴ ἀργῇς,
Εἴσελθε πρὶν κλεισθῇ.

4. Ἐκεῖ ἀσφάλεια,
Ἐκεῖ ἀνάπαυσις,
Ἐκεῖ αἰώνιος χαρὰ
Καὶ ἀγαλλίασις.

5. Λοιπὸν ἡσύχασε,
Ἀθλία μου ψυχῇ.
Ὁ κόσμος ὅλος διὰ σέ
Χαράν δὲν χορηγεῖ.

110. Ψαλμὸς Κ'. (Γ. Ἑξ. - Οκ.)

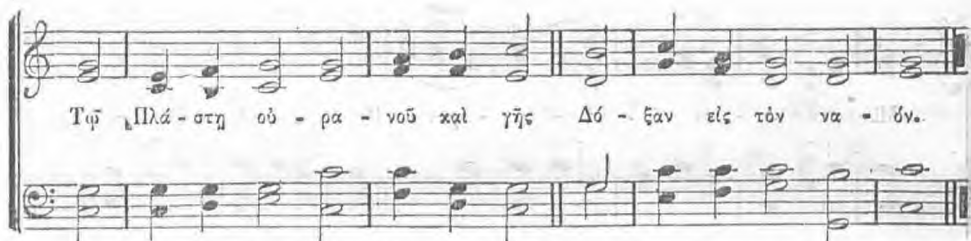
1. Τὸν φόβον τὸν δεινὸν
Ἀπόρριψον μακρὰν,
Κὶ ἀφιερῶσαι στὸν Θεόν
Μ' ἐλπίδα καὶ χαρὰν

2. Διὰ πυκνῶν νεφῶν,
Κυμάτων, θυελλῶν
Σοῦ διευνύει τὴν ὁδόν.
Περίμενε Αὐτόν.

3. Ἀκούει στεναγμοὺς,
Τὰ δάκρυα ὀρᾷ,
Σὲ σώσ' ἀφ' ὅλους τοὺς ἐχθροὺς
Κὶ ἀφ' ὅλα τὰ δεινὰ.

4. Ἡ θέλα του Βουλῇ,
Πέρα σῶν στοχασμῶν,
Διὰ σέ πάντα ἐκτελεῖ.
Σὲ φέρει στὸν Θεόν.

5. Ὁ οὐρανὸς, ἡ γῆ,
Κὶ ὁ ᾄδης δὲ αὐτὸς
Καλῶς, κηρύττουν, διοικεῖ
Τὰ πάντα ὁ Θεός.

1 1 1, Ψαλμὸς κθ'. (1. 'Εξ.-'Οκ.)

1. Προσφέρετε νῦν σείς,
Υἱοὶ τῶν δυνατῶν,
Τῷ Πλάστῃ οὐρανοῦ καὶ γῆς
Δόξαν εἰς τὸν ναόν.

2. Τὸ ὄνομα Αὐτοῦ
Τὴν δόξαν ἀπαιτεῖ.
Αἰνέσατε τὰ ἔργα του
Τὰ μεγαλοπρεπῆ.

3. Τοῦ Πλάστου ἡ φωνὴ
Μεγάλῃ, τρομερά.
Νῦν εἰς τὰ σύννεφα ἤχει,
Ὁ Κύριος βροντᾷ.

4. Τοῦ Πλάστου ἡ φωνή,
Τί μεγαλοπρεπής!
Συντρίβει δὲ ἡ ἀστραπή
Τὰς κέδρους ἐπὶ γῆς.

5. Λάμπει εἰς τὸν ναόν
Τῆς δόξης ὁ Θεός.
Κ' ἐπάνω στὸν κατακλυσμὸν,
Κάθηται ἀρχηγός.

6. Τὸν δὲ λαὸν Αὐτοῦ
Εὐσπλαγχνῶς ὁδηγεῖ.

Καὶ δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
Εἰρήνην χορηγεῖ.

1 1 2. Χριστιανικὴ ἀδελφότης. (1. 'Εξ.-'Οκ.)

1. Εὐλογητὸς δεσμός,
Ὁ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Συνδέων ἐπὶ γῆς στενωῶς,
Ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.

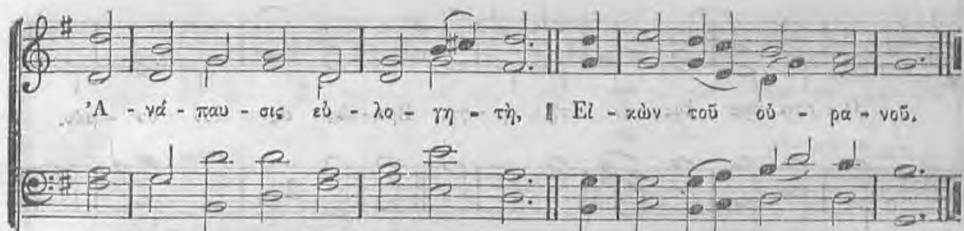
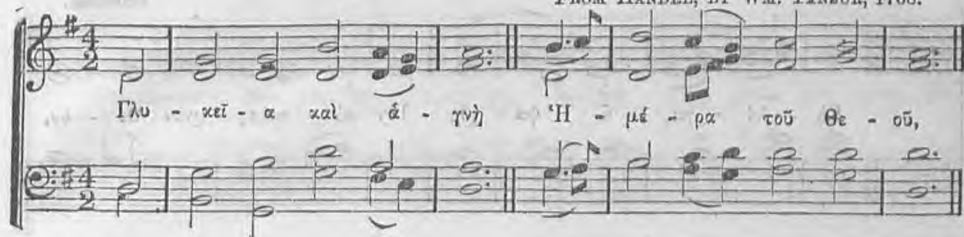
2. Μία ἐλπίς θερμῇ,
Εἰς φόβος, εἰς σκοπὸς,
Μία ἡ πάντων προσευχῇ
Στὸν θρόνον τοῦ Πατρός.

3. Ὁ ἀποχωρισμὸς
Ἐνταῦθα μᾶς λυπεῖ.
Ἀλλ' ἡ τῆς συναντήσεως
Ἐλπίς παρηγορεῖ.

4. Ἐν μέσῳ πειρασμῶν,
Ἐν μέσῳ ταραχῆς,
Μᾶς ἐνθαρρύνει καθ' ὁδὸν
Ἡ ἐνδοξὸς ἐλπίς.

5. Οὐδὲν λυπεῖ ἐκεῖ
Πόνος ἐκεῖ οὐδεὶς.
Πάντας ἐν οὐρανῷ κρατεῖ
Φιλία ἐντελής.

FROM HANDEL, BY WM. TANSUR, 1768.

113. Η Κυριακή. (I. Eξ. Όκ.)

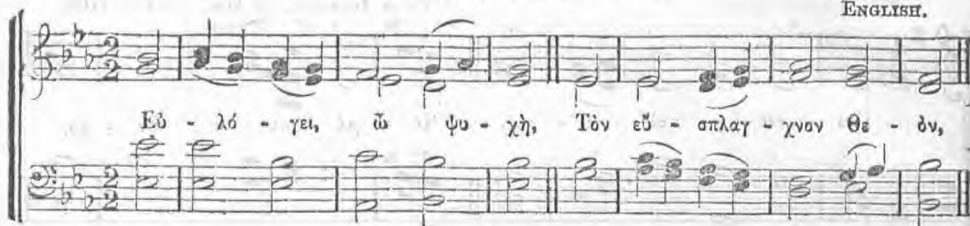
1. Γλυκεῖα καὶ ἀγνή
Ἡμέρα τοῦ Θεοῦ,
Ἀνάπαυσις εὐλογητὴ,
Εἰκὼν τοῦ οὐρανοῦ.
2. Μακρὰν ἀπὸ ἐμὲ
Ἄς ἦναι ἐν αὐτῇ
Φραντίδες αἱ βιωτικαί,
Κ' οἱ κοσμικοὶ σκοποί.
3. Τὰς πράξεις τὰς λαμπράς
Τοῦ Πλάστου μελετῶ.
Χαρὰν δὲ ἀπὸ τὰς Γραφὰς
Μεγάλῃν ἀποκτῶ.
4. Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ.
Ζητῶ μὲ προσευχήν
Τοὺς αἰνοὺς ψάλλον δὲ Αὐτοῦ,
Ὑμνῶ τὸν Αὐτρωτήν.
5. Καὶ οὕτω σὺν Θεῷ
Τὸν νῦν καιρὸν περνῶν,
Ἐλπίζω νὰ ἐτοιμασθῶ
Διὰ τὸν οὐρανόν.

114. Ἀνύψωσις τοῦ Χριστοῦ (I. Eξ. Όκ.)

1. Ἐκάστη γλῶσσα νῦν,
Μ' ἀρμονικὴν φωνήν,

Πρὸς τὸν Θεάνθρωπον Χριστὸν
Ἄς ψάλλῃ στὸν ναόν.

2. Στὸν θάνατον Αὐτὸς
Ὑπέκυψε πιστῶς,
Ἀλλὰ νεκρώσας τὸν σκληρὸν
Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
3. Ἡ λόγχη, ὁ σταυρὸς,
Ὁ σπὸγγος ὁ πικρὸς
Δὲν ὑπερίσχυσαν ποσῶς.
Ἀνέστη ὁ Χριστός.
4. Κι' ὁ ἄδης νῦν αὐτὸς
Στὸ ὄνομα «Χριστός»,
Ταρασσεται καὶ ὁμολογεῖ
Τὴν ἥτταν ἐν σιγῇ.
5. Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
Λατρεύουν νῦν κοινῇ,
Καθήμενον ἐμπρὸς
Τοῦ θρόνου τοῦ Πατρὸς.
6. Ἡ δόξα του ἐκεῖ,
Ἐν λάμπει θεϊκῇ,
Φωτίζει πάντας καὶ ὁδηγεῖ,
Καὶ ἀφθόνως εὐλογεῖ.

115. Ψαλμὸς ῥγ'. (I. 'Εξ.-'Οκ.)

1. Εὐλόγει, ὦ ψυχὴ,
Τὸν εὐσπλαγγνον Θεόν,
"Οστις βραδὺς ἐν τῇ ὀργῇ,
Βραδὺς εἰς τὸν θυμόν.
2. Δὲν κάμνει εἰς ἡμᾶς,
Οὐδὲ δικολογεῖ
Κατὰ τὰς ἁμαρτίας μας,
'Αλλὰ μακροθυμεῖ.
3. Τὸ ὕψος τ' οὐρανοῦ
"Οσον ἀπὸ τῆς γῆς,
Τόσον τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
Πρὸς πάντας τοὺς εὐθεῖς.
4. "Οσον Ἀνατολὴ
'Απέχει τῶν δυσμῶν
Τόσον ἐμάκρυν' ἐν στοργῇ
Τὰ πταίσματα ἡμῶν.
5. Ἄς εὐλογοῦν Αὐτὸν
Οἱ ἄγγελοι Αὐτοῦ.
Ἄς εὐλογοῦν τὸν Κραταῖον
Τὰ ἔργα πάντ' Αὐτοῦ.

116. Ἄμαρτία καὶ ἀδυναμία τοῦ ἀνθρώπου. (I. 'Εξ.-'Οκ.)

1. Βροτὸς ἁμαρτωλὸς
Πῶς θὰ δικαιωθῇ,
"Οταν παρὰ Θεοῦ ῥητῶς
Εἰς κρίσιν προσκληθῇ;
2. Γνωρίζει ὁ Κριτὴς
Τὰ πταίσματα ἡμῶν.
Νὰ κρύψῃ δὲν ἔμπορὶ κανεῖς
Οὐδὲν κἂν ἐξ αὐτῶν.
3. Οὐτ' εἶναι δυνατόν
Εἰς ξὺν ν' ἀποκριθῇ,
'Ελθὼν εἰς κρίσιν τις μ' Αὐτὸν
Καὶ νὰ ἀθωωθῇ.
4. Τίς δύναται, Θεέ,
Πρὸς Σὲ ν' ἀγωνισθῇ,
Καὶ νικητὴς, ὦ δυνατέ,
Αὐτὸς ν' ἀναδειχθῇ;
5. Εἰς κρίσιν τίς βροτὸς
Θὰ ἔλθῃ μετὰ Σοῦ;
Τίς ἄλλως θὰ σωθῇ θνητὸς
Ἡ χάριν τοῦ Χριστοῦ;

LUTHER. S. M.

DR. THOS. HASTINGS, 1835.

117. *Ψαλμὸς ργ'.* (I. Ἐξ.-Οκ.)

2. Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ,
Ψυχῇ, μὴ ἀμελήσῃ,
Καὶ τὰς εὐεργεσίας του
Ποτὲ μὴ λησμονῇς.

3. Τὰς ἀνομίας σου
Αὐτὸς σοὶ συγχωρεῖ,
Καὶ ἐκ τῆς ἀρρώστιας σου
Σὲ κάμνει ὑγιῇ.

4. Σοῦ στέφει τὴν ζωὴν
Μὲ ἔλεος Αὐτός,
Αὐτὸν ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν,
Τὴν σώζει παντελῶς.

5. Χορτάζει τὸν πτωχὸν,
Τὴν χήραν ἐλεεῖ.
Διὰ τὸν ἀδικούμενον
Τὴν κρίσιν ἐκτελεῖ.

6. Πολλὰς καὶ θαυμαστὰς
Πράξεις ποιεῖ παντοῦ.
Χάριν δὲ στέλλει πρὸς ἡμᾶς
Δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ.

118. *Λίνος εἰς τὸν Αὐτρωτὴν.* (I. Ἐξ.-Οκ.)

1. Ἐγέρθητε ὁμοῦ
Καὶ ψάλατε νῦν σεῖς

Τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ Ἀμνοῦ
Τὸ ᾄσμα παρευθῶς.

2. Ἐκάστη γλῶσσα νῦν
Καὶ στόμα τῶν πιστῶν
Ἄς ἀνυψώσῃ φωνὴν
Αἰνοῦσαν τὸν Χριστόν.

3. Τὴν χάριν μέλψατε
Τοῦ θείου λυτρωτοῦ,
Τὴν χάριν ἐπαινέσατε,
Κί' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.

4. Ἴσχυν ὑμνήσατε,
Ἀήττητον ἰσχύν.
Ἐλέη θεῖα ᾄσατε
Δειχθέντα εἰς τὴν γῆν.

5. Ἐμπρὸς νῦν σπεύδοντες,
Ὡ συναμαρτωλοί,
Ἄς προχωρῶμεν ἄδοντες
Κί' ἄς χαίρωμεν πολὺ.

6. Ἴδού θ' ἀκούσωμεν
Καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
Ταχέως θὰ προσπέσωμεν
Στοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ.

119. Παραμυθία τεθλιμμένοι. (Γ. Ἐξ. Ὁκ.) **120.** Ψαλμὸς λθ'. (Γ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Τὰς λύρας σας, πιστοί,
Καταβιβάσατε·
Κ' ἐν ἁρμονίᾳ ἱκλεκτῇ,
Ἐν ᾠσμα ᾄσατε
2. Ἄν καὶ εἰς ξένην γῆν
Περιπλανώμεθα,
Ἀπὸ στιγμῆς πλὴν εἰς στιγμήν
Ἐμπρὸς φερόμεθα
3. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
Ἰδοὺ μᾶς βοηθεῖ·
Ὡς φῶς δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Παντοῦ μᾶς ὁδηγεῖ.
4. Αὐτὴν ὁ ἐξαιτῶν
Βεβαίως εὐτυχεῖ·
Τὴν σωτηρίαν ὁ ζητῶν
Βεβαίως θὰ σωθῇ.
5. Τὴν χάριν σου, Θεέ,
Ποθοῦμεν καὶ ἡμεῖς·
Καὶ τὴν ἀγάπην σου καὶ Σὲ
Ζητοῦμεν ἐπὶ γῆς.

1. Εὐδαίμων ἡ ψυχὴ,
Ἦς πᾶσα ἐνοχὴ
Κεκαλυμμένη ἐντελῶς
Δὲν φαίνεται ποσῶς.]
2. Εὐδαίμων ὁ θνητὸς
Εἰν' ὅστις ὢν πιστὸς,
Τὸ πνεῦμα ἄδολον τηρεῖ,
Καὶ τὸ ζωοπυρεῖ.
3. Τὰς ἀμαρτίας μου
Καὶ ἀνομίας μου
Ἀπεσιώπησα μακρόν,
Πλὴν πόσον ἦν πικρόν!
4. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους νῦν
Τὴν θλίψιν τὴν δεινὴν
Ἐξέφρασα εἰς τὸν Θεόν
Πονῶν, μετανοῶν.
5. Κ' εὐθὺς συγχωρηθεῖς,
Καὶ ἀνακουφισθεῖς,
Τὸν Κύριον δοξολογῶ,
Καὶ πάντα εὐλογῶ.

Ὡ ! λο - γι - σμὸς γλυ - κὺς ! Καὶ ἄ - μα σο - βα - ρὺς, Πῶς
καθ - ε - κά - στην προ - χω - ρῶ Πλη - σί - ον τοῦ Πα - τρός.

121. Προσέγγισις εἰς τὴν τελευτὴν
(Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Ὡ ! λογισμὸς γλυκὺς !
Καὶ ἄμα σοβαρὸς,
Πῶς καθεκάστην προχωρῶ
Πλησίον τοῦ Πατρὸς.
2. Πλησίον τοῦ Χριστοῦ,
Πλησίον τοῦ Θεοῦ,
Πλησίον καὶ τοῦ οὐρανοῦ
Τοῦ ποθητοῦ Ναοῦ.
3. Ἐγγύτερον αἶψι
Στὸν ποθητὸν καιρὸν,
Καθ' ὃν θὰ ρίψω τὰ δεσμὰ
Καὶ τὸν βαρὺν σταυρόν.
4. Πλησίον ὅμως, ναί,
Τοῦ κρύου ποταμοῦ,
Ὅς μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ
Εὐρίσκεται κ' ἐμοῦ.
5. Ἐνίσχυσόν με Σὺ,
Ὡ Σώτερ Ἰησοῦ,
Αὐτὸν εὐθύμως διαβάς,
Νὰ φθάσω μέχρι σοῦ.

122. Ἀεὶ μετὸν Θεόν (Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

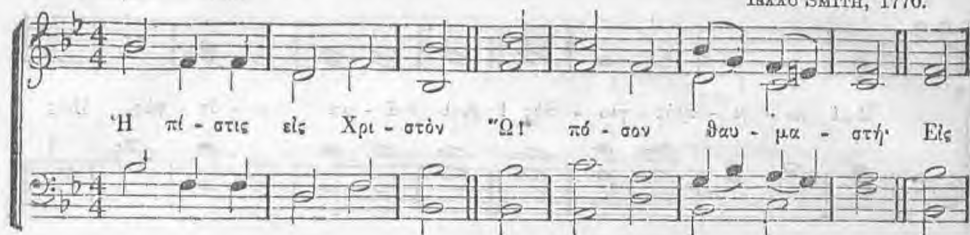
1. « Ἀεὶ μετὸν Θεόν ! »
Ὡ ! σκέψις σοβαρὰ,

Νὰ κατοικῶ στὸν οὐρανόν.
Ὡ ! ἄφατος χαρὰ !

2. Στὴν σάρκα νῦν ἐνῶ
Εἰμ' ὡς ἐν φυλακῇ,
Πλὴν καθεκάστην προχωρῶ,
Ὅπου Αὐτὸς οἰκεῖ.
3. Τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς
Ἐν πίστει θεωρῶ
Κ' ἐνῶ παρέρχετ' ὁ καιρὸς,
Ἐκεῖσε προχωρῶ.
4. « Ἀεὶ μετὸν Θεόν ! »
Κ' ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς
Κατὰ τὸ θέλημα τὸ σὸν,
Ὡ Πάτερ, μ' ὀδηγεῖς.
5. Καὶ ὅταν ἡ πνοὴ
Θα μοῦ ἀφαιρεθῇ,
Διὰ θανάτου ἡ ζωὴ
Ἄς μοὶ χορηγηθῇ.
6. Ἐν δόξῃ διαρκεῖ,
Ἄς ζῶ στὸν Οὐρανόν,
Καὶ ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ
« Ἀεὶ μετὸν Θεόν ! »

SILVER STREET. S. M.

ISAAC SMITH, 1770.

123. Ἡ Πίστις. (1. Ἐξ.-Ὁκ.)

1. Ἡ πίστις εἰς Χριστὸν
"Ὡ! πόσον θαυμαστή·
Εἰς πάντα δίδεται πιστὸν
Ἐξ οὐρανοῦ αὐτή.
2. Εἰς μόνον τὸν Χριστὸν
Ἐλπίζει καὶ θαρρεῖ·
Τὸ πᾶν προσμένει ἀπ' Αὐτὸν
Οὐδόλως ἀπορεῖ.
3. Στηρίζειτ' ἀσφαλῶς
Στὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ
Δικαίωσιν, χάριν καὶ φῶς
Προσμένει ἐξ Αὐτοῦ.
4. Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν
Εἶναι ἡμῶν ἰσχύς·
Καὶ ὁδηγὸς πρὸς οὐρανὸν
Πιστὸς καὶ ἀσφαλής.
5. Αὐτὴ εἶν' ἔργον σὸν
Καὶ δῶρον, ἀγαθὲ·
Αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν
Ἐμφύτευσον, Θεέ.

124. Ὕμνος ἐσπερινός. (1. Ἐξ.-Ὁκ.)

1. Τὸ τῆς ἡμέρας φῶς
Ἀπῆλθε καὶ ἰδοὺ

Τὸ σκότος ἦλθε τῆς νυκτός,
Κ' ἐκτείνεται παντοῦ

2. Αὐτὸ μᾶς νοθετεῖ
Καθ' ὅλον τὸν καιρὸν,
Ὅτι τὸ σκότος δὲν ἀργεῖ
Τοῦ τάφου τὸ φρικτόν.
3. Συνήθως τὴν στολὴν
Ἐκβάλλομεν ἡμεῖς,
Ν' ἀναπαυθῶμεν πρὸς στιγμὴν
Ἐπάνω τῆς στρωμνῆς.
4. Κ' ὁ θάνατος εὐθὺς
Θά ἀπεκδύσ' ἡμᾶς
Ἐξ ὅσων ἔχομεν τῆς γῆς,
Πραγμάτων τῆς φθορᾶς.
5. Προστάτευσον ἡμᾶς,
Θεέ, ἐν τῇ νυκτί,
Ὑπὸ τὰς πτέρυγας τὰς σὰς
Ἄς ἡμεῖς ἐν αὐτῇ.
6. Στὸ τέλος δὲ ἡμῶν
Δέξαι ἡμᾶς, Θεέ·
Στὸν κόλπον σου, στὸν οὐρανὸν
Νὰ ἡμεθα μέ Σέ.

EVEN ME. (8, 7, 3, 7.)

Τὰς βρο - χάς τῆς εὐ - λο - γί - ας Σὺ χα - ρί - ζεις, ὦ Θε - ε.

Μέ τι - νας στα - λαγ - μα - τί - ας Νῦν εὐ - λό - γη - σον κ' ἐ - μέ.

Καὶ ἐ - μέ, Καὶ ἐ - μέ. Νῦν εὐ - λό - γη - σον κ' ἐ - μέ.

124. Οὐράνιος εὐλογία. (Τρ. Μικ.)

1. Τὰς βροχὰς τῆς εὐλογίας
Σὺ χαρίζεις, ὦ Θεέ.
Μέ τινας σταλαγματίας
Νῦν εὐλόγησον κ' ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Νῦν εὐλόγησον κ' ἐμέ.
2. Πάτερ μὴ με παραιτήσης,
Καὶ ἂν ἔσφαλα εἰς σέ.
Μὴ, οἰκτίρων, μὴ μ' ἀφήσης.
"Ω! ἐλέησον κ' ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
"Ω! ἐλέησον κ' ἐμέ.
3. Σῶτερ, μὴ με παραβλέψης,
Πανοικτίρων ἰατρέ.

Δύνασαι νὰ θεραπεύσης.

"Ω! θεράπευσον κ' ἐμέ.

Καὶ ἐμέ,

Καὶ ἐμέ,

"Ω! θεράπευσον κ' ἐμέ.

4. Σὲ ἐλύπησα, γνωρίζεις,
Πνεῦμα Ἅγιον, Θεέ.
Πλὴν ψυχὰς σὺ καθαρίζεις.
"Ω! καθάρισον κ' ἐμέ.

Καὶ ἐμέ,

Καὶ ἐμέ,

"Ω! καθάρισον κ' ἐμέ.

5. Καταφύγιον, ἐλπίς μου
"Εσο, ἄρωμε Ἀρνέ.
Μόνε Σῶτερ τῆς ψυχῆς μου.
Σῶσον, σῶσον καὶ ἐμέ.
Καὶ ἐμέ,
Καὶ ἐμέ,
Σῶσον, σῶσον καὶ ἐμέ.

8:

Ὁ - τε καὶ τὸ πα-ρελ-θὼν Ἑ-τος, βαλ-νων τα-κτι-κῶς, Ἑ-τρεῖς δ - λην τὴν ὁ-δὸν
 Πρὸς - μέ - να - μεν ἡ-μεῖς

Fine.

Ἡ - λι-ός μας ὁ λαμ - πρὸς Ἑ-τρε-ξαν τὸ ἐ - πὶ γῆς Στά-δι-ον πολ-λοι βρο-τοί.
 Πρὸς ὁ - λί-γον ἐν αὐ - τῇ

D. 8.

126. Τὸ νέον ἔτος. (Τρ. Ἐπ.)

2. Ὡς τὸ βέλος τὸ ταχὺ
 Στὸ σημεῖον προχωρεῖ,
 Καὶ καθὼς ἡ ἀστραπὴ
 Χάνεται ἐν ἀκαρεῖ,
 Οὕτως αἱ ἡμῶν στιγμαὶ
 Πρὸς τὸν τάφον μᾶς ὠθοῦν.
 Πλὴν τὰ πνεύματα πρὸς Σὲ,
 ὦ Θεέ, ὡς ὑψωθοῦν.

3. Σὲ εὐγνωμονοῦμεν νῦν
 Διὰ πάντα τ' ἀγαθὰ,
 ἃ ἐδώρησας ἡμῖν
 Ὑλικά, πνευματικά.
 Δίδαξον ἡμᾶς, Θεέ,
 Πῶς νὰ ζῶμεν στὸ ἐξῆς,
 Ὅπως ἤμεθα μὲ Σὲ
 Εὐτυχεῖς ἐν οὐρανοῖς.

127. Ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ. (Τρ. Ἐπ.)

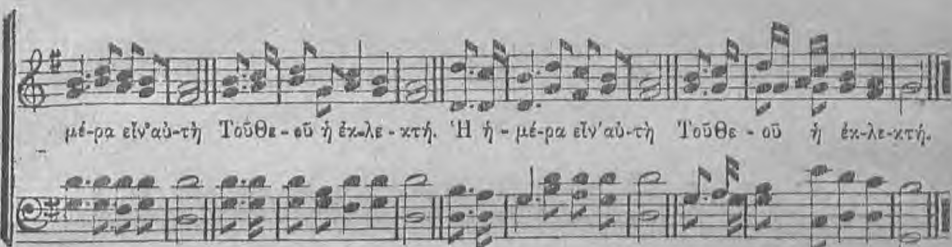
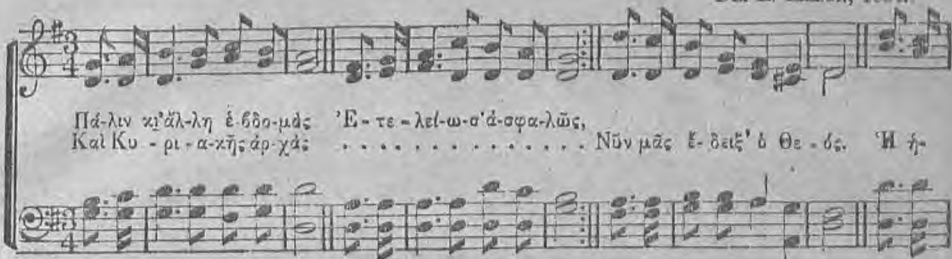
1. ὦ Φρουρεῖ, εἰπέ ἡμῖν
 Τὰ σημεῖα τῆς νυκτός·
 Ἦλθεν ἄρα εἰς ἀκμὴν
 Τὸ προάγγελμα φωτός;
 Ὅδοιπóre, φαινός
 Ἀνατέλλει ἐπὶ γῆς
 Εἰς ἀστήρ, ὁ ὀρθρινός,
 Μὲ ἀκτῖνας τηλαυγείς.

2. ὦ Φρουρεῖ, ἄρ' εἶν αὐτός
 Πάλαι ὁ προσημανθείς;
 Ἄρ' ἀγγέλλει τῆς νυκτός
 Τὴν παρέλευσιν εὐθύς;
 Ὅδοιπóre, ποθητὴν
 Φέρ' ἡμέραν καὶ λαμπράν,
 Καὶ ἀνάπαυσιν σαυτὴν
 Καὶ εἰρήνην καὶ χαράν.

3. ὦ Φρουρεῖ, πῶς ὑψηλὰ
 Κ' ὑψηλότερα, ὦ! πῶς
 Ἀναβαίνει σιγῇ,
 Μήπως εἰν' ἐγγὺς τὸ φῶς;
 Ὅδοιπóre εἰς φυγὴν
 Νῦν τὸ σκότος τὸ βαθύ
 Τρέπεται, καὶ εἰς τὴν γῆν
 Λυκαυγὲς τ' ἀκολουθεῖ.

4. ὦ Φρουρεῖ, τί θεωρῶ;
 Ἐρχεται ὁ Ἀρχηγός,
 Ἐρχετ' ἐν φωτὶ λαμπρῷ
 Αἴρεται νῦν πᾶς ζυγός!
 Ὅδοιπóre, τί χαρά!
 Ἦλθεν, ἦλθεν ὁ Χριστός·
 ὦ! πρῶτα ἰλαρά!
 Νῦν θὰ βασιλεῦς Ἀυτός!

DR. L. MASON, 1834.

128. Ἡ Κυριακή. (Τρ. ἐπ.)

2. Νῦν ἐμβαίνοντες ὁμοῦ,
Μὲ καρδίαν καθαρὰν,
Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
Πρὸς λατρείαν ἱερὰν,
Πᾶσαν μέριμναν τῆς γῆς
Ἄς ἀφήσωμεν εὐθύς.

3. Ἐνῷ ἔλεος, Θεέ,
Δι' αὐτοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ
Περιμένομεν, ἔλθε,
Κι' ἄς φανῇ ἡ δόξα σου.
Λῦσον πάντας τῆς ἀρᾶς,
Ἐμπλησον ἡμᾶς χαρᾶς.

4. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
Ἄς νικήσῃ τὴν ψυχὴν
Τοῦ σκληροῦ ἀμαρτωλοῦ,
Κι' ἄς ἐντυπωθῇ σαυτὴν,
Κι' ἄς στηρίξῃ τὸν πιστὸν
Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5. Καὶ τὰ Σάββατα αὐτὰ,
Οὕτω νῦν ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἄς γενοῦν καταρτικὰ
Αἰωνίου χαρμονῆς,
Ὅταν εἰς τὸν οὐρανὸν
Ἐπαινῶμεν τὸν Ἀμνόν.

129. Επίκλησις διὰ θείαν εὐλογίαν. (Τρ. ἐπ.)

1. Σῶτερ, δὸς τῷ σῷ ἀγγῶ
Τὴν οὐράνιον βροχὴν.
Ἄλλως πᾶν τὸ ἐν αὐτῷ
Τείνει πρὸς καταστροφὴν.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σὺ.

2. Μὴ ἀφίστασ' ἀφ' ἡμῶν·
Λάμψον ἐφ' ἡμᾶς ταχύ.
Δρόσισον τὸν σὸν ἀγγρὸν,
Μήπως οὗτος μαρανθῇ.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σὺ.

3. Τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς Σὲ
Αὔξησον τῶν δούλων Σοῦ·
Καὶ κατὰστρεψον, Χριστά,
Τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σὺ.

4. Τὴν καρδίαν, τὴν σκληρὰν,
Κάμψον τὴν Θεοῦ ναόν·
Ἄς ὑμῶμεν μὲ χαρὰν
Σὲ τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν.
Σῶτερ, σῶσόν μας ταχύ·
Ἡ ἐλπίς μας εἶσαι Σὺ.

α. Βρά - γε τῶν αἰ - ώ - νων, ναί, Σὺ ἐ - σχί - σθης δι' ἐ - μέ.
γ. Φεῦ - γων ἄ - πό τῆς ὁρ - γῆς, Τρι - κυ - μί - ας τῆς φρι - κτῆς.

β. Νῦν ἐν - τὸς σου ἄς κρυ - φθῶ, Ὁ ἀ - μαρ - τω - λὸς ἐ - γώ, n. c.

130. Ὁ βράχε τῶν αἰώνων. (Τρ. Ἑπ.)

2. Ὑδωρ κ' αἷμα ἐνταῦτ' ὦ
ῥέοντα ἐκ Σοῦ θάρσ'.
ῥάντισόν με νῦν μ' αὐτὰ
Ἐλεῆμον Λυτρωτά·
Κάμε με Σὺ καθαρὸν
Ἀπὸ πάντα μολυσμόν.
3. Ἄν καὶ χύνω ἄφθονα
Μετανοίας δάκρυα,
Ἄν κί' ὁ ζῆλος μ' ἀκραφνῆς.
Κί' ὁ ἄγων διηνεκῆς,
Δέν με σώζουν τῆς ποιῆς·
Ἀλλὰ Σὺ, ὁ Λυτρωτής.
4. Σῶτερ ! ὅσον διαρκεῖ
Ἡ θνητὴ αὐτὴ ζωὴ,
Σὺ εἰς πάντα πειρασμόν,
Τῆς ψυχῆς φορικτὸν ἔχθρόν.
Βράχε τῶν αἰώνων, Σὺ
Ἔσο μου καταφυγὴ.
5. Καὶ ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς
Ὅταν μ' εὖρη ὁ σκληρὸς,
Βράχε τῶν αἰώνων, Σὺ,
Ἔσο μου καταφυγὴ·
Καὶ ἐντός σου ἄς κρυφθῶ,
Ὁ ἀμαρτωλὸς ἐγώ.

131. Ἡ ἐκ τοῦ σταυροῦ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ. (Τρ. Ἑπ.)

1. Ἡ τοῦ Λυτρωτοῦ φωνὴ
Τί γλυκεῖα ! τί τερπνὴ !
Μὲ ἀγάπην μ' ὁμιλεῖ·
Ταῦτα εἰς ἐμὲ λαλεῖ·
Ἄ' Εσταυρώθην διὰ σέ,
Ἄ' Ω ἀμαρτωλὲ, ἐλθέ.
2. Ἄ' Εγεινεν ὁ ἱλασμός·
Ἄ' Τὸν ἐδέχθη ὁ Θεός·
Ἄ' Δι' αὐτοῦ δὲ συγχωρεῖ
Ἄ' Πᾶν σου ἔγκλημα βαρύν·
Ἄ' Σπεῦσον τώρα πρὸς ἐμέ,
Ἄ' Ἀσώτε υἱέ, ἐλθέ.
3. Ἄ' Μόσχος νῦν ὁ σιτευτός
Ἄ' Σ' ἡτοιμάσθη θαυμαστώς,
Ἄ' Ὁ Πατήρ σου σέ φιλεῖ,
Ἄ' Πάλιν τέκνον σέ καλεῖ·
Ἄ' Μεῖνε πλέον μὲ ἐμέ,
Ἄ' Ναί, υἱέ μου, ναί ἐλθέ !
4. Ἄ' Ἐν τῇ σῇ δὲ τελευτῇ
Ἄ' Θέλ' ὡς φίλος σου ἐλθεῖ
Ἄ' Νὰ σέ φέρω ἀσφαλῶς
Ἄ' Εἰς τὴν δόξαν, εἰς τὸ φῶς·
Ἄ' Εἰς τὸν θρόνον μὲ ἐμέ,
Ἄ' Νὰ καθίσῃς, ναί, ἐλθέ.

S. B. MARTIN, 1836. *Fin.*

α. Τῆς ψυ-χῆς μου Λυ-τρω-τά, Ἐν-δο-ξέ μου Παι-η-τά,
 β. Ἐ-νῷ πί-ρις μου βρον-τᾷ, Κ' ἐ-νῷ κό-μα-τα φρι-κτά,
 γ. Εἰς τὸν κάλ-πον σου ἐ-γὼ Σπεύ-δω ἵ-να μὴ πνι-γῶ.

γ. Παν-τα-χό-θεν με κυ-κλοῦν, Κι' ἐ-ν-ά-ως μ' ἀ-πει-λοῦν.

132. Ὁ Χριστὸς τὸ πᾶν. (Τρ. Ἐπ.)

2. Καταφύγιον ἄλλου
 Δὲν εὐρίσκω οὐδαμοῦ·
 Σὺ προπύργιον γενοῦ
 Τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐμοῦ·
 Πᾶσά μου ζωῆς ἀκτίς
 Καὶ ὑπάρξεως ἐλπίς
 Ἐξαρτᾶται ἀπὸ Σοῦ,
 Εὐσπλαγχνέ μου Ἰησοῦ.

3. Πάντα ὅσα χρειασθῶ,
 Πάντα ὅσα ἂν ποθῶ
 Δύναμαι νὰ πορισθῶ
 Ἀπὸ Σοῦ, καὶ ἐμπλησθῶ
 Ὅθεν ὄντα ἀσθενῇ
 Ἰασαί με. Σῶτερ, Σὺ·
 Κι' ὅταν τρέχω ὡς τυφλός,
 Σὺ ὁδήγεις μ' ἀσφαλῶς.

4. Ἅγιόν τε καὶ σεπτόν,
 Εἶναι τόνομα τὸ Σὸν
 Σέ, τὸ πᾶν, τὸν κραταῖον
 Σέ, λατρεύει, τὸν Θεόν·
 Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι δειλός,
 Ἀσθενής κι' ἁμαρτωλός·
 Ὅθεν δέομαι εὐθύς
 Σῶσόν με, εὐσπλαγχνισθείς.

133. Ψαλμός. α. (Τρ. ἔπ.)

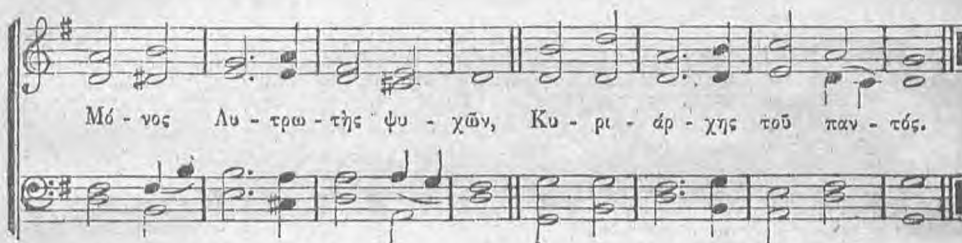
1. Μόνος ὄντως εὐτυχής
 Εἶν' ἐκεῖνος ὁ θνητός,
 Ὅστις μὲ τοὺς δυσσεβεῖς
 Δὲν ἐνόηται ποσῶς.
 Ὅστις δὲν περιπατεῖ
 Ἐν βουλῇ τῶν ἀσεδῶν,
 Καὶ καθέδραν δὲν ζητεῖ
 Μεταξὺ τῶν χλευαστῶν.

2. Οὗτος πάντα ἀγαπᾷ
 Τὰ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ·
 Μ' εὐφροσύνην μελετᾷ.
 Τοὺς χρησμούς τοῦ Λυτρωτοῦ·
 Καὶ ὡς εὐγενὲς φυτὸν
 Ἐν καιρῷ καρποφορεῖ·
 Καὶ πλησίον τῶν πηγῶν
 Φύει, θάλλει καὶ ἀνθεῖ.

3. Ὅλοι δὲ οἱ ἀσεβεῖς
 Θέλουν εἰσβαῖν ὡς σποδός,
 Τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς γῆς
 Αἶρει ἄνεμος σφοδρός.
 Ὁ Θεὸς διατρεῖ
 Τὸν δικαίων τὴν ὁδόν·
 Θέλει δὲ ἀφανισθῇ
 Ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεδῶν.

PLEYEL'S HYMN. 7a.

I. PLEYEL, 1757-1831.

134. Δοξολογία εἰς τὸν Χριστόν. (Τρ. ἐπ.)

1. Χαῖρε, ὄνομα σεπτόν,
Μέγας τοῦ Δαβὶδ Υἱός,
Μόνος Αὐτρωτῆς ψυχῶν,
Κυριάρχης τοῦ παντός.

2. Παντοδύναμος Σωτὴρ,
Τοῦ λαοῦ του ἀδελφός,
Ὁ θαυμάσιος Ἀστὴρ,
Ὁ λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

3. Χαῖρε, Ἰησοῦ Χριστέ,
Ἡ ἐλπίς τοῦ Ἰσραὴλ·
Ῥάβδος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί,
Ἐνδοξε Ἑμμανουήλ.

4. Ὁ βραχίον τοῦ Θεοῦ,
Δυνατὸς καὶ κραταίος,
Ἐλεῆμον Ἰησοῦ,
Ἐσο μεθ' ἡμῶν Θεός.

135. Προσκαρτέρησις. (Τρ. Ἐπ.)

1. Τέκνα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ψάλλετε νῦν καθ' ὁδόν·

Στὸν Σωτῆρά σας Χριστόν
Ἄσμα ᾄσατε καινόν.

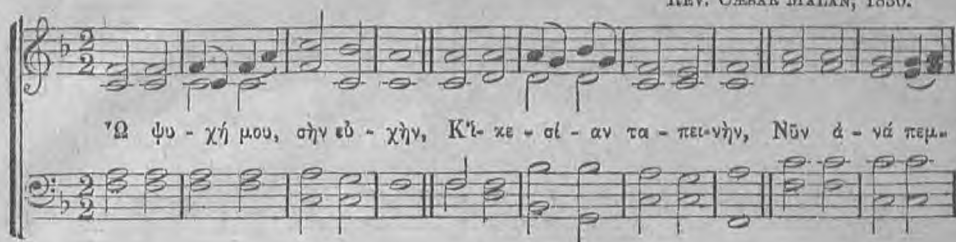
2. Βαίνομεν εἰς τὴν ὁδόν,
Τὴν στενὴν πρὸς οὐρανόν·
Οἱ πατέρες δι' αὐτῆς
Φθάσαντες, εἰν' εὐτυχεῖς.

3. Χαῖρε, ποιμνιον μικρόν·
Θρόνος εἰς τὸν οὐρανόν
Διὰ σᾶς εἶναι λαμπρὸς,
Καὶ αἰώνιος μισθός.

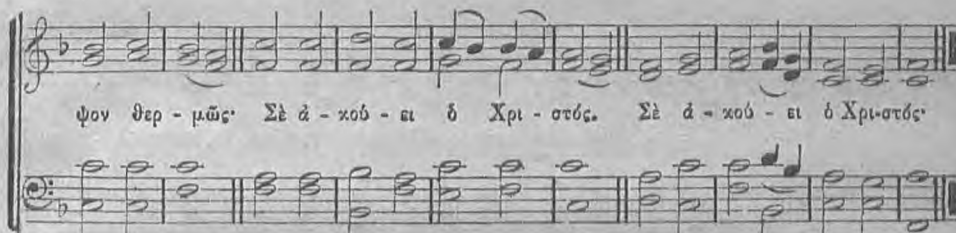
4. Μὴ φοβεῖσθε· σταθεροὶ
Γίνεσθε, καὶ ἱλαροὶ·
Τοῦ Θεοῦ σας ὁ Υἱός
Κράζει· «τρέξατε ἐμπρός.»

5. Ὑπακούομεν, Θεέ,
Ἀποβλέποντες εἰς Σέ·
Ἐσο ὁδηγός μας Σὺ,
Θέλομεν Σ' ἀκολουθεῖ.

REV. CHAR. MALAN, 1830.

Ὡ ψυ - χή μου, σὴν εὐ - χὴν, Κ' ἐ - σί - αν τα - πει - νήν, Νῦν ἀ - γά περ.

ψον θερ - μῶς· Σὲ ἀ - κού - ει ὁ Χρι - στός. Σὲ ἀ - κού - ει ὁ Χρι - στός.

136. Προσευχή. (Τρ. Ἑπ.)

1. Ὡ ψυχὴ μου, σὴν εὐχὴν,
Κ' ἱκεσίαν ταπεινὴν,
Νῦν ἀνάπεμψον θερμῶς·
Σὲ ἀκούει ὁ Χριστός.
2. Βασιλεὺς εἶναι Αὐτός
Ἐνδοξος καὶ δυνατός·
Ὅθεν μὴ φοβοῦ ποσῶς,
Ἀλλὰ αἰτεῖ εὐθαρσῶς.
3. Τὸ φορτίον τὸ βαρὺ,
Τὸ τῆς ἁμαρτίας, Σὺ,
Ν' ἀφαιρέσης ἀπ' ἐμὲ,
Δέομαί σου, ὦ Θεέ.
4. Καὶ ἀνάπαυσιν ποθῶ·
Κι' ὁδηγίαν σοῦ ζητῶ
Στῆς ζωῆς μου τὴν ὁδόν,
Ἐν τῷ πλήθει τῶν δεινῶν.
5. Τὸ καθῆκον μου ἐδῶ
Δείκνυς ἐν τῇ ὁδῷ·
Πιστεὺς δός μοι ζωὴν
Ἔως εἰς τὴν τελευτήν.

137. Ἐπικλησις τῆς θείας εὐλογίας. (Τρ. Ἑπ.)

1. Ἐμπροσθέν σου, ὦ Θεέ,
Παρουσιαζόμεθα·

Καὶ προσπίπτοντες εἰς Σὲ,
Ταπεινῶς δεόμεθα.

2. Πάτερ, μὴ ἐξουθενῇς
Τὴν παράκλησιν ἡμῶν·
Ἴδου, εἴμεθ' ἀσθενεῖς
Δεῖξον τὸν σὸν οἰκτιρισμόν.
3. Ἀφινόμεθ' ἐντελῶς
Εἰς τὸ θέλημα τὸ σόν.
Ὅτι εἶσαι ἀγαθός
Δεῖξαι τῶρα Σὲ αὐτόν.
4. Ὅπως Σὺ ἐπιθυμεῖς,
Κι' ἀπαιτεῖς ἀπὸ ἡμᾶς,
Σ' ἐκζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς
Κατὰ ταύτας τὰς στιγμὰς.
5. Ἄς ἀκούσωμεν πιστῶς
Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ,
Τί μᾶς λέγει ὁ Χριστός
Περὶ Σοῦ τε καὶ Αὐτοῦ.
6. Δὸς ἀγάπην καὶ χαρὰν
Καὶ εἰρήνην τῆς ψυχῆς,
Καὶ διάθεσιν παιδρὰν
Σ' ἅπαντας τοὺς δυστυχεῖς.

Ὡ. Τρι - σά - γι - ε θε - ε, Ἰ - σχυ - ρὲ καὶ Κρα - ται - ε,
Ἐν Ὑ - ψί - στοις ὁ οἰ - κῶν Καὶ τὸ σύμ - παν δι - σι - κῶν.

Πά - τερ, τό - νο - μά σου νῦν Ἄς ἁ - γι - α - σθῇ. Ἀ - μὴν.

138. Αἶνος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
(Τρ. Ἑπ.)

1. Ὡ Τρισάγιε Θεέ,
Ἰσχυρὲ καὶ κραταιέ,
Ἐν ὑψίστοις ὁ οἰκῶν
Καὶ τὸ σύμπαν διοικῶν
Πάτερ, τὸνομά σου νῦν
Ἄς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.
2. Ἄν καὶ πλανηθεῖς μακρὰν,
Κ' ὑποπέσας εἰς ἄραν,
Βλέπω ὅμως ὅτι Σὺ
Εἶς ἑμὸς Πατὴρ αἰεί.
Ὅθεν τὸνομά σου νῦν
Ἄς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.
3. Ἐκ Σοῦ ἔχω τὴν ζωὴν
Ἀπὸ Σοῦ καὶ τὴν πνοήν,
Σωτηρίαν δὲ ψυχῆς
Μόνος Σὺ μοὶ χορηγεῖς.
Ὅθεν τὸνομά σου νῦν
Ἄς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.
4. Νῦν δὲ ἀναγεννηθεῖς,
Υἱικὴν στοργὴν εὐθύς,
Δὸς νὰ δείξω, ἀνυμνῶν
Τὸνομά σου τὸ ἁγνόν.
Πάτερ, τὸνομά σου νῦν
Ἄς ἁγιασθῇ. Ἀμήν.

139. Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ. (Τ. Ἑπ.)

1. Δι' ἰδίας μ' ἀρετῆς,
Μετριοῦς, προσευχῆς,
Νὰ σωθῶ δὲν δύναμαι.
Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ.
2. Εἴμ' ἀναξιότατος,
Ἀλλὰ σὺ πανάγαθος,
Κ' ἐπροσκόλεσες ἐμέ.
Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ.
3. Σὺ ὑπέμεινας σταυρὸν,
Ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν
Καὶ ἀνέστης δι' ἐμέ.
Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ.
4. Ἀθλιός, ἐλεεινός,
Πάμπτωχος, τυφλός, γυμνός,
Προσκήθεῖς, ὦ ἀγαθέ
Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ.
5. Ἄγιον καὶ εὐτυχῇ
Θέλεις καταστήσει Σὺ
Τὸν ἁμαρτωλὸν ἐμέ.
Σῶτερ, ἔρχομαι πρὸς Σέ.

WILMOT. 78.

C. M. VON WEBER, 1786-1826.

Τρό - παι - ον τὸ τοῦ Χρι - στοῦ Ἀ - να - φαί - νε - ται ἰ - δοῦ.

Σπεύ - σα - τε, ὦ οὐ - ρα - νοί, Καὶ σὺ ἅ - πα - σα ἡ γῆ.

140. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ. (Τρ. Ἑπ.)

- 1 Τρόπαιον τὸ τοῦ Χριστοῦ
Ἀναφαίνεται ἰδοῦ.

Σπεύσατε, ὦ οὐρανοί,
Καὶ σὺ ἅπανα ἡ γῆ

2. Νὰ σαλπίσγητε τρανῶς,
«Ἐρχεται ὁ ἰσχυρὸς,
«Ὁ τρισέβδοξος Θεός,
«Ἵνα θριαμβευτικῶς

3. «Βασιλεύσῃ ἐπὶ γῆς·
«Θρόνον δ' ἐπὶ ἐκλεκτῆς
«Μέγαν ἔστησε Σιών,
«Πρὸς κυβέρνησιν λαῶν.

4. Ἐμπροσθεν λοιπὸν Θεοῦ,
Τοῦ τοσοῦτον κραταιοῦ,
Τὸν αὐχένα πᾶς θνητὸς
Νῦν ἅς κλίνη ταπεινῶς.

141. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. (Τρ. Ἑπ.)

1. Δόξα! Μεθ' ἡμῶν Θεός,
Κυριάρχης τοῦ παντός!

Ἵψος πόσον θαυμαστόν!
Βάθος δυσθεώρητον!

2. Ἦλθ' ὁ ἀναρχος Υἱός·
Ἦλθ' ὡς ἄνθρωπος θνητός·
Ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ,
Ὑμνον ψάλλατε Αὐτῷ.

- 3 Μεθ' ἡμῶν, ἀλλὰ ἄγνός,
Ἄμωμος καὶ καθαρὸς
Τὴν ἀρὰν τὴν καθ' ἡμῶν,
Καὶ κατὰκρισιν βαστῶν,

4. Ἐρχετ' ὡς Κριτὴς Αὐτός·
Ὁ ποτὲ σφαγεῖς Ἀμνός·
Θέλουμεν ἰδεῖ Αὐτὸν
Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

5. Ναί, ἐν δόξῃ θαυμαστῇ
Ἐμπροσθέν μας θά φανῇ
Ὁ Σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ,
Βασιλεὺς, Ἐμμανουήλ.

142. Ἡ Ἱερὰ Γραφή. (Τρ. Ἑπ.)

1. Θεία Ἱερὰ Γραφή!
Μόνον σ' ἔχω ἀληθῆ
Τίμιόν μου θησαυρόν,
Εἰς τὸν κόσμον τὸν σκληρόν.

2. Μόνος σ' εἶσαι ὁ πιστός
Κὶ ἀσφαλῆς μου ὁδηγός·
Μὲ διδάσκεις ἐνταύτῳ
Τίς καὶ πόθεν εἰμ' ἐγώ.

3. Ἄν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
Μὲ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ
Ὁδηγήσῃ με εἰς σέ,
Δὲν θὰ πλανηθῶ ποτέ.

4. Ἄν δὲ ἀποπλανηθῶ,
Καὶ εἰς σκότος βυθισθῶ,
Σὺ μοὶ δίδεις τότε φῶς
Κ' ἐπιστρέφω ἀσφαλῶς.

5. Ἄνευ σοῦ ἐπὶ τῆς γῆς
Κάθε βῆμα τῆς ζωῆς
Εἶναι κίνδυνος παντοῦ,
Βάραθρον ἀφανισμοῦ.

6. Μὲ δεικνύεις τὸν Ἀρνόν,
Τὸν Σωτῆρά μου Χριστόν,
Καὶ ὁ θάνατος ἐξῆς
Γίνετ' εἰς ἐμέ γλυκύς.

143. Πόθος πρὸς Μετανοίαν. (Τρ. Ἑπ.)

1. Ἐλεος καὶ δι' ἐμέ
Ἔχεις ἄρα, ὦ Χριστέ;
Ὅπως ἔρπ' ἐγὼ χαμαί,
Θὰ μ' εὐσπλαγχισθῆς ποτέ;

2. Ἀντεστάθην, ναί, πολὺ
Εἰς τὴν χάριτα τὴν σὴν·
Πειρασμοὶ ἀπατηλοὶ
Μὲ κατέβαλον στὴν γῆν.

3. Ἀλλὰ Σὺ μὲ βεβαιοῖς
Ὅτ' αἰεὶ διατελεῖς
Ἐνθερμος, διακαής,
Ζῶς' ἀ γ ἀ π η ἐντελής.

4. Εἰς τοὺς πόδας σου λοιπόν,
Πίπτων τοῦτο ἐκζητῶ,
Ἀπὸ θλῶς ποταπὸν
Ἄγιος νὰ καταστῶ.

DR. L. MASON, 1825.

144. Ἡ ἀδιύλειπος ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. (Τρ. Ἐπ.)

2. «Μ' ἀγαπᾷς;» σέ ἐρωτᾷ,
«Ἀπὸ τραύματα φρικτὰ
«Σὲ ἰάτρευσα ἐγὼ,
«Κ' ἔκτοτε σέ εὐλογῶ.
3. «Ἐλυσά σου τὰ δεσμά·
«Μὲ ἐνδύματα θερμά
«Σὲ ἐνέδυσα εὐθύς,
«Διὰ νὰ ἐνθαρρυνθῇς.
4. «Ἀπὸ σκότους εἰς τὸ φῶς
«Σ' ἔφερα, ὥστε σαφῶς
«Τὴν ὁδὸν νὰ θεωρῆς,
«Καὶ ἐμπρὸς νὰ προχωρῆς.
5. «Εἰς τὰ τέκνα οἱ γονεῖς
«Εἰν' ἐνίοτε ἀπηγεῖς·
«Ναί! ἀλλὰ ἐγὼ ποτὲ
«Δέν σέ λησμονῶ, θνητέ.
6. «Καὶ ταχέως θὰ μ' ἰδῇς
«Ἀρχοντα ἐπὶ τῆς γῆς.
«Σ' ἔλα ταῦτα σιωπᾷς;
«ὦ θνητέ, μὲ ἀγαπᾷς;
7. Κύριέ μου ἀγαθὲ,
Ἰσχυρὲ μου βοηθὲ,

Μόνην λύπην ἔχ' ἐγὼ,
"Ὅτ' ὀλίγον Σ' ἀγαπῶ.

8. Πλὴν ἐν τούτοις Σ' ἀγαπῶ·
Διατί νὰ σιωπῶ;
"Ὅθεν δὸς, ἵνα αὐτὴ
Ἡ ἀγάπη μ' αὐξήθῃ.

145. Ἡ κραυγὴ τῆς πίστεως. (Τρ. Ἐπ.)

1. Τὴν ψυχὴν μου, Ἰησοῦ,
Κινδυνεύουσαν δεινῶς
Σῶσον Σὺ, ἐκ περισσοῦ,
Δέομαί σου ταπεινῶς.
2. Πλήρης χάριτος, Χριστέ,
Καὶ ἀγάπης εἶσαι Σὺ,
"ὦ! ἅς λάμπωσιν αὐταὶ
Στὴν ὁδὸν μου ὡς πυροί.
3. Ὅλην μου τὴν ἐνοχὴν
Φέρω εἰς τὸν σὸν σταυρὸν,
Πᾶν τι ἄλλο στὴν ψυχὴν
Ὡς ζημίαν θεωρῶν.
4. Ἐπὶ Σὲ πιστεύω νῦν,
Σῶσον, σῶσον, ὦ Χριστέ,
"Ἀκουσον μου τὴν φωνήν
ἵνα μὴ χαθῶ ποτέ.

Τά - χυ - νον, ἁ - μαρ - τω - λῆ, Γε - νοῦ ἔμ - φρων καὶ ἐλ - θέ!

Σή - με - ρον εἰν' ὁ και - ρός, Με - τα - νό - ησ' ἁ - λη - θῶς.

146. *Πρόσκλησις εἰς τὸν Ἀμαρτωλόν.*
(Τρ. Ἑπ.)

1. Τάχυνον, ἁμαρτωλῆ,
Γενοῦ ἔμφρων καὶ ἐλθέ!
Σήμερον εἰν' ὁ καιρὸς,
Μετανόησ' ἀληθῶς.
2. Τάχυνον, ἐπικαλοῦ
Ἐλεος δι' Ἰησοῦ.
Σήμερον σὲ προσκαλεῖ
Ὁ Σωτὴρ καὶ σ' ὁμιλεῖ.
3. Τάχυνον, νῦν ἐμπορεῖς
Σωτηρίαν νὰ εὕρῃς,
Στὴν ἡμέραν τὴν δεκτὴν,
Σωτηρίας ἐποχὴν.

147. *Ψαλμὸς ιε'. (Τρ. Ἑπ.)*

1. Τίς, ὦ Κύριε ἡμῶν,
Μετὰ Σοῦ θὰ κατοικῇ
Εἰς τὸ ὄρος τῆς Σιών;
Τίς; ὦ! τίς θὰ ᾄῃ ἐκεῖ;
2. Ὁ ὀρθῶς περιπατῶν
Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς,

Ὁ τὴν χάριν σου ζητῶν
Ὅσον ξῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

3. Ὁ δικαίως ὁμιλῶν
Περὶ φίλου του πιστοῦ,
Καὶ ὁ μὴ καταλαλῶν
Τὸν πλησίον ἑαυτοῦ.

4. Οὗτος τὸν ὄνειδισμὸν
Ἀποκρούει μετ' ὀργῆς·
Εἰς αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν
Δὲν τιμᾷ τ' ὁ ἄσεβης.

5. Καὶ τὸν ὄρκον του αὐτὸς
Πώποτε δὲν ἀθετεῖ.
Οὐδὲ δῶρα δολερῶς
Δίδει ἢ ποτὲ ζητεῖ.

6. Ἐν χαρᾷ διηγεκεῖ,
Ὁ τοιοῦτος, ὦ Θεέ,
Μετὰ Σοῦ θὰ κατοικῇ
Δὲν θὰ σαλευθῇ ποτέ.

Ε - νῶ αἶ - ρον - ται πρὸς Σὲ Τῶν ἁ - γί - ων αἰ εὐ - χαί,

Υ - ψι - στε, καὶ τῆς ἐ - μῆς Νῦν εἰ - σά - κου - σον εὐ - χῆς.

148 Προσευχή ὑπὲρ τῆς θείας ἀντιλή-
ψεως. (Τρ. Ἐπ.)

1. Ἐνῶ αἶρονται πρὸς Σὲ
Τῶν ἁγίων αἰ εὐχαί,
Ὑψιστε, καὶ τῆς ἐμῆς
Νῦν εἰσάκουσον εὐχῆς.
2. Καὶ τοῦ νόμου σου ἐνῶ
Ἀκροάζομαι ἐδῶ,
Ἐμπλησόν με προσοχῆς,
Καὶ ἀγάπης υἱικῆς.
3. Ὁ δὲ λόγος σου πνοὴν
Ἄς μοι δώσῃ καὶ ζωὴν·
Καὶ ἐνταῦθα καὶ παντοῦ
Ἄς στηρίζωμ' ἐπ' αὐτοῦ.

149, Παραίνεσις πρὸς δοξολογίαν.
(Τρ. Ἐπ.)

1. Νῦν ὁμοῦ ἀρχίσατε
Θέμα ἐπουράνιον,
Τοῦ Θεοῦ ὑμνήσατε
Τὸνομα τὸ ἅγιον.
2. Ἔλθετε δοξάσατε
Τὸν καλὸν Σωτῆρά σας,
Κὶ ὁμοφώνως ᾄσατε
Ὑμνον στὸν Πατέρα σας.

3. Ὅσοι ἐγνωρίσατε
Τὴν ἀγνὴν ἀγάπην του,
Ὅσοι ἠγαπήσατε
Τὴν πλουσίαν χάριν του,
4. Ἐκ χαρᾶς δακρύοντες
Κρούσατε ψαλτήριον,
Εὐγνωμόνως τίνοντες
Φόρον εἰς τὸν Κύριον.
5. Ὅσοι ἐλυπήθητε
Καὶ πικρῶς ἐκλαύσατε,
Εὐτυχίαν δέχθητε
Καὶ τοὺς θρήνους παύσατε.
6. Ὅσοι ἐδουλώθητε
Εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας,
Ταπεινῶς νῦν δέχθητε
Τὴν ἐλευθερίαν σας.
7. Πάντας ὑποδέχεται
Πρὸς Αὐτὸν τοὺς τρέχοντας,
Καὶ Αὐτὸς προσέρχεται
Στοὺς ἀνάγκην ἔχοντας.
8. Ὅθεν πάντες τρέξατε
Στὸν καλὸν Πατέρα σας,
Καὶ στεφάνους πλέξατε
Στὸν ἅγιον Σωτῆρά σας.

Σωτήριον

Κύ - ρι - ε, Σὺ μὲ εἰ - ρή - νην Νῦν ἀ - πό - λυ - σον ἡ - μᾶς.
Καί πνευ - μα - τι - κήν γα - λή - νην Δά - ρη - σον εἰς τὰς ψυ - χὰς τῶν πα - ρόν - των. Τῶν πα - ρόν - των

Κ' ἔμ - πλη - σον ἡ - μᾶς χα - ρὰς. Τῶν πα - ρόν - των Τῶν πα - ρόν - των Κ' ἔμ - πλη - σον ἡ - μᾶς χα - ρὰς.

130. Ἀπόλυσις. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

- Κύριε, Σὺ μὲ εἰρήνην
Νῦν ἀπόλυσον ἡμᾶς,
Καὶ πνευματικὴν γαλήνην
Δώρησον εἰς τὰς ψυχὰς
Τῶν παρόντων,
Κ' ἔμπλησον ἡμᾶς χαρὰς.
- Μὲ εἰλικρινῇ καρδίαν
Σὲ δοξάζομεν ἡμεῖς
Διὰ τὴν διδασκαλίαν
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς,
Ὁδηγοῦσαν
Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.
- Ἡ σὴ θεία παρουσία
Ἄς μᾶς γείνη βοηθός,
Καὶ ἡ χάρις ἡ ἁγία
Βίου νέου ὁδηγός,
Καὶ τὸ Πνεῦμα
Σύντροφος παντοτεινός.
- Νῦν ἐδῶ εὐλόγησόν μας,
Κ' εἰς τὸν οἶκον πάλιν Σὺ,
Εὐμενῶς συνόδευσόν μας

Ὡστε ἕκαστος ἐκεῖ
Σωτηρίας
Εὐφροσύνην νὰ εὕρῃ.

131. Προσευχὴ δι' ὁδηγίαν.
(Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

- Κύριε, ὁδήγησόν με,
Παραπέδημον ἐδῶ.
Σὺ, Θεέ μου, φύλαξόν με,
Ὡστε νὰ μὴ πλανηθῶ.
Ἄρτε θεῖε,
Θρέψον με νὰ μὴ χαθῶ.
- Νῦν τῶν ζωντανῶν ὑδάτων
Ἀνοιξόν μου τὴν πηγὴν,
Ἡς ἡ γεῦσις τῶν ναμάτων
Θεραπεύει τὴν ψυχὴν.
Ἔσο, Σῶτερ,
Λυτρωτὴς μου καὶ Ποιμὴν.
- Εἰς τὰς ὄχθας ἔταν φθάσω
Τοῦ φορικώδους ποταμοῦ,
Τότε ἄς μὴ δειλιάσω,
Βλέπων πύλας οὐρανοῦ.
Ἀλλ' ἄς ψάλλω,
Δόξα σοι, ὦ Ἰησοῦ.

1. Θαν-μα-στή Θε-ού σο-φι-α, 'Α-γι-ό-της και ι-σχύς! 'Ε-νω-σις ε-νω-μο-
'Ε-πε-σαν, κ' εἰς πᾶ-σαν
νί-α, Πρὸς σω-τή-ρι-ον ψυ-χῆς. 'Ο-προ-πά-τωρ-μας κ' ἡ Εὐ-α, Μὲ τὸν ἄ-νο-μο-καρ-πὸν
φλέ-βα 'Γρέ-χει αἷμ' ἅ μαρ-τω-λάν.

132. Ἐδχαριστία διὰ τὴν Σωτηρίαν.
(Τρ. 'Οκ. 'Επ.)

2. Αἶνος εἰς Θεὸν τὸν ζῶντα.
"Ἐστειλέ μας τὸν Υἱόν,
Τὸν ἐπὶ σταυροῦ παθόντα,
Πρὸς φιλιώσιν ἡμῶν
"Ὅς ἐτίμησε τὸν νόμον,
"Ὅν παρέβημεν ἡμεῖς,
Καὶ ἐπλήρωσεν ἐκπνέων
Πλήρες λῦτρον τῆς ψυχῆς.
3. Νὰ, ἐκ τάφου ἀναβαίνει!
Νὰ, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν!
Νῦν μὲ τὸν Πατέρα μένει
"Ὡς παράκλητος ἡμῶν.
Κι' ὡς Θεὸς δὲ τῆς ἰσχύος,
Μὲ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ,
Θραύει τὰ δεσμὰ τελείως
Τοῦ πτωχοῦ ἁμαρτωλοῦ.
4. "Ἐρχετ' ἀπ' ἐκεῖ νὰ κρίνῃ
Καὶ ἐν τρομερᾷ φωνῇ,
Τοὺς θανόντας νὰ ἐγείρῃ,
Τοὺς πιστοὺς του νὰ δεχθῇ.
Εἶθε μὲ χαρὰν ἁγίαν,
Τότ' ἐμπρὸς του νὰ φανῶ!
Τοῦ Σωτῆρος εὐσπλαγχτίαν,
Αἰώνιως νὰ ὑμῶ!

133 'Ο Χριστὸς τὸ πᾶν. (Τρ. 'Οκ. 'Επ.)

1. 'Ιδοὺ φέρω τὸν σταυρόν μου
Μὲ χαρὰν, ὦ 'Ιησοῦ.
Εὐθύνον Σὺ τὴν ὁδόν μου,
Σύρε με ὀπίσω Σοῦ.
Χάριν Σοῦ τὰ πάντ' ἀφίνω,
Γίνομαι πτωχός, γυμνός.
Χάριν Σοῦ πῶς εἶναι κρίνω
"Ὅλα τέφρα καὶ καπνός.
2. Τῶν ἀνθρώπων ἡ καρδιά
Καὶ τὰ χεῖλη μ' ἀπατοῦν,
Πλὴν ἐλπίς ὑπάρχει μία
Στὸν πιστόν μου 'Ιησοῦν.
"Ἄν ὁ κόσμος μὲ ἀφήσῃ,
Τὸν Σωτῆρα ἀφῆσεν.
"Ἄν ὁ κόσμος μὲ μισήσῃ,
Καὶ Αὐτὸν ἐμίσησεν.
3. "Ὅσον Σὺ, Θεὲ ἰσχύος,
"Επιβλέπεις εἰς ἐμέ,
Δὲν ταράττομαι τελείως,
"Εμπιστεύομαι εἰς Σέ.
Καὶ ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων
"Ἐχω ὄψιν ἰλαρὰν.
Στρέψον πρόσωπον ἀκτίνων,
Κ' ἰδοὺ φωτεινὸν τὸ πᾶν

 'Εν Κα- νᾷ τῆς Γα- λη- λαι- ας, Σὺ, ὦ Σῶ- τερ, προ- σκλη- θείς,
 Δι- ἀ χά- ρι- τός σου νέ- ας Πρῶ- τον θαῦ- μα ἐκ- τε- λείς.
 Ποί- α χά- ρις! Ποί- α χά- ρις! Καὶ τὸν γά- μον εὐ- λο- γεῖς.

134. Ὕμνος διὰ γάμον.
(Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. 'Εν Κανᾷ τῆς Γαληλαίας,
Σὺ, ὦ Σῶτερ, προσκληθεῖς,
Διὰ χάριτός σου νέας,
Πρῶτον θαῦμα ἐκτελεῖς.
Ποία χάρις!
Καὶ τὸν γάμον εὐλογεῖς.

- 2 Ἡ γλυκεῖα παρουσία
Σοῦ τῶν πάντων Λυτρωτοῦ
Εἶναι θεία εὐλογία
Παντός δυστυχοῦς πτωχοῦ,
"Αν ἐλπίζῃ
'Επὶ Σέ, ὦ Ἰησοῦ.

3. "Ω! ἐλθὲ νὰ εὐλογήσης
Νεονύμφους τοὺς εἰς Σέ
Πεποιθότας, καὶ χαρίσης
Θεῖαν χάριν, Ἀγαθέ·
Δι' αὐτῆς δὲ
Ἐνωσον αὐτοὺς Χριστέ.

4. "Ας συζῶσιν ἐν εἰρήνῃ
'Εντός κόσμου πονηροῦ·
"Ας διέρχωντ' ἐν γαλήνῃ
Κάθε εἶδος πειρασμοῦ·
Καὶ ᾧς γείνουν
Κληρονόμοι οὐρανοῦ.

SHIELDS. Fine.

α'. Αὐ - τη εἶ - ναι ἡ ἡ - μέ - ρα Ἀ - να - παύ - σε - ως τερ - πνῆς.
β'. Πνέ - ει ἰ - ε - ρὸν ἁ - ἑ - ρα Τῆς ἁ - γί - ας ἐ - ορ - τῆς.
γ'. Ἐ - πει - δὴ ἑαυ - τὴν ἁ - νέ - στη, Λό - σας τὰ - φου τοὺς δε - σμούς.

γ'. Αὐ - τη εἶ - ναι ἡ ἡ - μέ - ρα Ἦν τι - μᾶ ὁ Ἰ - η - σοῦς,

155. Ἡ ἐσπ. τῆς Κυριακῆς. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
Ἀναπαύσεως τερπνῆς.
Πνέει ἱερὸν αἶρα
Τῆς ἁγίας ἐορτῆς.
Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
Ἦν τιμᾶ ὁ Ἰησοῦς,
Ἐπειδὴ σαυτὴν ἀνέστη,
Λύσας τᾶφους τοὺς δεσμούς.

2. Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
Καθ' ἣν ὅλ' οἱ εὐλαβεῖς,
Νὰ λατρεύουν τὸν Σωτῆρα
Ἐξυπνοῦσιν ἐνωρίς.
Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα
Ὑπὲρ πάσας ποθητῆ,
Χαῖρε, χαῖρε, καὶ τρεῖς χαῖρε
Οὐρανία ἐορτή!

156. Ἡ θεία πρόνοια. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Ὁ Θεὸς μυστηριώδη
Ἐκτελεῖ καὶ θαυμαστά,

Καὶ εἰς κύματα φρικώδη
Κ' εἰς τὸν ἄνεμον πετᾷ.
Εἰς βαθέα μεταλλεῖα
Τοὺς ἁγίους τοῦ σκοποῦς
Τῇ ἀπειρῷ του σοφία
Θησαυρίζει καὶ δεινούς.

2. Μαθηταί, ἐνθάρρυνήτε,
Καὶ τὰ νέφη τὰ πυκνά
Μὴ ποσῶς τὰ φοβηθῆτε,
Γέμουν ἀπὸ ἀγαθῶ.
Θλίψεις καὶ στενοχωρίας
Σεῖς φοβεῖσθε τρομεράς.
Πλὴν αὐτὰ εὐεργεσίας
Θέλουν βρέξει ἐπὶ σᾶς.

3. Μὴ διὰ τῶν αἰσθημάτων
Κρίνητε τὰ τοῦ Θεοῦ.
Οἱ γονεῖς τὰ φίλτατά των
Εὐσπλαχνίζονται παντοῦ.
Οὕτω μᾶς πονεῖ ὡς βρέφη
Ὁ καλὸς Πατὴρ ἡμῶν,
Κ' εἰς τῆς θλίψεως τὰ νέφη
Κρύπτει πρόσωπον παιδρὸν.

Δεῦ - τε ὅλ' οἱ κο - πι - ῶν - τες, Κ' ὑ - πὸ βά - ρος φο - βε - ρὸν
Τὸ τῆς ἁ - μαρ - τίας ὄν - τες, Ἐλ - θε - τε πρὸς τὸν Ἀ - μνόν.

Ἴ - δοὺ κρά - ζει· Ὅ - λοι τρέ - ξαι εἰς Αὐ - τόν.

137. Πράσκλησις. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. Δεῦτε ὅλ' οἱ κοπιῶντες,
Κ' ὑπὸ βάρος φοβερὸν,
Τὸ τῆς ἁμαρτίας ὄντες,
Ἐλθετε εἰς τὸν Ἀμνόν.
Ἴδου κράζει·
Ὅλοι τρέξαι εἰς Αὐτόν.
2. Εἰς μετάνοιαν δικαίους,
Ὅχι, ἀλλ' ἁμαρτωλούς·
Κενοδόξους φαρισαίους,
Ὅχι, ἀλλὰ ταπεινοὺς
Νὰ καλέσω
Ἦλθα, λέγ' ὁ Ἰησοῦς.
3. Ἐὰν περιμένῃτ' ὅλως
Νὰ βελτιωθῇτε σεῖς,
Θέλετε ἀναμφιδόλως
Μείνει πάντ' εἰς τὸ ἐξῆς
Αἰωνίως,
Καθὼς εἰσθε, δυστυχεῖς.
4. Τρέξατε, λοιπὸν, ὡς εἰσθε
Ἐμπροσθεν εἰς τὸν σταυρόν,
Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλεῖσθε
Τὸν Σωτῆρά σας Χριστόν,
Καὶ ἀφεύκτως
Θέλετ' εὕρει ἱλασμόν.

5. Καὶ τὸ βάρος ἐκ τῶν ὤμων
Θέλει σᾶς ἀφαιρεθῇ,
Καὶ οἱ πόδες σας εἰς δρόμον
Ἀσφαλῆ ὁδηγηθῇ,
Καὶ εἰρήνην
Πνεύματος θὰ σᾶς δοθῇ.

138. Ὁ Μεσίτης. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Χαῖρε, Βασιλεῦ τῆς δόξης,
Χαῖρε, Βασιλεῦ ἡμῶν·
Σὺ ὑπὲρ ἡμῶν ἐδέχθης
Ὅνειδος, σκληρὸν σταυρόν.
2. Διωρίσθης σὺ θυσία,
Ἀρωμε Θεοῦ Ἀμνέ·
Πᾶσά μας ἡ ἁμαρτία
Ἐπεβλήθη ἐπὶ Σέ.
3. Σὺ διὰ τοῦ αἵματός σου
Ἐντελῇ ἐξιλασμόν
Ἐκαμες, καὶ ὁ λαός σου
Συγχαρεῖται δι' αὐτόν.
4. Ἀποκτῶμεν καὶ εἰρήνην
Μετά τοῦ Πατρὸς Θεοῦ.
Τὴν τοῦ παραδείσου πύλην
Ἦνοιξας, ὦ Ἰησοῦ.

1. ὦ! ἀ-χρο-α-σθή-τε πό-σαι Μα-ρι-ά-δες κι-θα-ρών,
 Καὶ φω-ναὶ ἀ-γαλ-λι-ῶ-σαι ψάλ-λουν μέ-λος λι-γυ-ρόν Ἀ-να εἰς τοὺς οὐ-ρα-νοὺς

Nῦν ἀ-νάσσ' ὁ Ἰ-η-σοὺς! Ἀλ-λη-λού-ϊα, Ἀλ-λη-λού-ϊα, Nῦν ἀ-νάσσ' ὁ Ἰ-η-σοὺς!

139. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ.
 (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

2. Τοὺς ἐν οὐρανῷ λαμπρύνει
 Ἡ σὴ δόξα, Ἰησοῦ!
 Τοὺς ἁγίους ἐνθαρρύνει
 Πάντας ἡ ἀγάπη Σοῦ,
 Πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς,
 Πάντας τοὺς ἐν οὐρανοῖς.
 Ἀλληλούϊα, κτλ.

3. Τάχυνον τὴν ἔλευσίν σου,
 Σῶτερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
 Πλάσον μὲ τὴν προσταγὴν σου
 Νέαν γῆν καὶ οὐρανόν.
 Τότε πάντες οἱ πιστοὶ
 Θέλομεν Σε ἐπαινεῖ.
 Ἀλληλούϊα, κτλ.

160. Ἡ Κρίσις. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. Ἔρχεται ἰδοὺ στὰ νέφη
 Ὁ ποτὲ σφαγεὶς Ἀμνὸς,
 Φαίνονται ἀγγέλων στίφη
 Κ' εἰς τὸ μέσον ὁ Χριστός.
 Ἀλληλούϊα!
 Nῦν μᾶς κρίνει ὁ Θεός.

2. Τί φρικτὴ αὐτὴ ἡμέρα!
 Ὁ Κριτὴς ἐπὶ τῆς γῆς
 Ἀντηχεῖ δυνατωτέρα
 Θεοῦ σάλπιγξ καὶ βροντῆς.
 ὦ, τί τρόμος!
 Ποῦ, ψυχὴ μου, νὰ κρυφθῇς;

3. Ἦνοιξαν οἱ τάφοι τώρα
 Καὶ ἐκβαίνουν οἱ νεκροί.
 Ἰδοὺ ἔφθασεν ἡ ὥρα,
 Καὶ εἰς κρίσιν σᾶς καλεῖ
 Ὁ Κριτὴς σας,
 Δυστυχεῖς ἁμαρτωλοὶ!

4. Σεῖς δὲ δοῦλοι τοῦ Κυρίου,
 Ζηλωταὶ καὶ εὐσεβεῖς,
 Θριαμβεύετε ἐν δόξῃ.
 Σᾶς βραβεύει ὁ Κριτὴς.
 Αἰωνίως
 Θέλετ' εἶσθαι εὐτυχεῖς.

5. ὦ Θεέ! ἐλέησόν με,
 Ὅτ' εἰς κρίσιν θά σταθῶ.
 Τότε, ναί, βοήθησόν με
 Πίστιν ἔχων ἐν Χριστῷ
 Ἄνευ φόβου
 Τὸν Κριτὴν νὰ θεωρῶ.

Mē θυ - σί - ας 'Ι - ου - δαί - ων Νά σω - θῶ δὲν ἡμ - πο - ρῶ,

Καὶ μὲ δῶ - ρα βα - σι - λέ - ων Τὴν ζω - ῆν δὲν ἀ - πο - κτῶ.

161. Ἡ μεγάλη θυσία. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Μὲ θυσίας Ἰουδαίων
Νὰ σωθῶ δὲν ἡμπορῶ,
Καὶ μὲ δῶρα βασιλέων
Τὴν ζωὴν δὲν ἀποκτῶ.
2. Ἡ ψυχὴ τεταραγμένη
Καταφύγιον ζητεῖ
Καὶ εἰρήνης στερημένη
Φῶς καὶ ἔλεος ποθεῖ.
3. Πλὴν μακρὰν ἡ ἁμαρτία!
Τὴν σηκώνει ὁ Χριστός,
Ἡ μεγάλη μας θυσία,
Ὁ οὐράνιος Ἀμνός.
4. Χεῖρ' ἡ πίστις ἐξαπλόνει
Εἰς τὴν κεφαλὴν Αὐτοῦ,
Ὅστις τόπον ἐκπληρόνει
Τοῦ πτωχοῦ ἁμαρτωλοῦ.
5. Μὲ χαρὰν λοιπὸν ὑμνοῦμεν
Τὸν Σωτῆρά μας Χριστόν,

Μ' ἀγαλλίασιν αἰνοῦμεν
Τὸν οὐράνιον Ἀμνόν.

162. Σῶσον Κύριε. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Εἰς καιρὸν τῆς θλίψεώς μας,
'Ελεῆμον Αὐτρωτὰ,
Σ' εἰς' ὁ μόνος βοηθός μας,
Σῶσόν μας, χανόμεθα.
2. Σῶσόν μας ἀπὸ μωρίας
Σῶσον ἀπὸ ἐντροπῆς
Σῶσον ἀπὸ ἁμαρτιῶν
Σῶσον ἀπὸ τὴν ὀργῆς.
3. Σῶσόν μας ἀπὸ τὰ λάθη
Μᾶς θηρεύει ὁ ἐχθρός
Σῶσόν μας ἀπὸ τὰ πάθη
Τῆς ἰδίας μας σαρκός.
4. Τώρα νὰ μὴ πλανηθῶμεν
Εἰς ὁδὸς τοῦ πονηροῦ
Τέλος δὲ νὰ μὴ χαθῶμεν,
Σῶσόν μας, ὦ Ἰησοῦ.

FOUNT. 8a & 7a.

ASAHIEL NETTLETON, D. D., 1825. *Fin.*

1. ἄ. Κρή - νη πά - σης εὐ - λο - γί - ας Πα - ρα - σκεύ - α - σον ε - μέ
 ε'. Με - τα θεί - ας ἀρ - μο - νί - ας Νὰ δο - ξο - λο - γή - σω Σέ.
 δ'. Ὁ τὴν με - λυ - δί - αν πνέ - ων, Ἐ - που - ρά - νι - ος χο - ρός.

γ. Δί - θα - ξόν μοι ἄσ - μα νέ - ον, Ὁ - περ ψάλ - λει λι - γυ - ρῶς

163. Εὐγνωμῶν ἀνάμνησις. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

2. Ἐδεν· Ἐξερ ἀνεγείρων,
 Σέ, Θεέ, εὐγνωμονῶ,
 Ὅτι μ' ἄφησας οἰκτεῖρων
 Νῦν, ἐνταῦθα νὰ φανῶ.
 Σὺ μ' ἐπέστρεψας, Θεέ μου,
 Πλανηθέντ' ἔλεεινῶς.
 Σὺ μὲ ἔσωσας, Χριστέ μου,
 Κινδυνεύσαντα δεινῶς.

3. Εἰς τὴν χάριν σου, τὸ βλέπω,
 Ὅφειλέτης εἰμ' ἐγώ,
 Ἰδὼν εἰς ἁμαρτίαν ῥέπω,
 Ῥέπω, ναί, τὸ μολογῶ.
 Ὅθεν τὴν ἐμὴν καρδίαν
 Φέρω, Κύριε, εἰς Σέ.
 Μὲ σφραγιδαῖ σου τὴν θείαν
 Σφραγίσσον αὐτὴν κ' ἐμέ.

164. Ψαλμός. ριθ'. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Πῶς ὁ νέος τὴν καρδίαν
 Νὰ φυλάττῃ ἐμπορεῖ
 Πῶς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν
 Τὴν ζωὴν του νὰ τηρῇ;
 Ἡ Γραφὴ τὸν προμηθεύει
 Ὅδηγίαις ἀσφαλεῖς.
 Μὲ αὐτάς ὡς προοδεύῃ
 Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς.

2. Αὕτη εἶναι λύχνος θεῖος

Εἰς τὰ σκότῃ τῆς νυκτός·
 Καὶ ὡς ἥλιος, πλουσίως
 Τὴν ἡμέραν δίδει φῶς.
 Ἰδοὺ ἥλιος, σελήνη,
 Ἄστρα δὲ τὰ φωτεινὰ,
 Τακτικῶς καὶ ἐν γαλήνῃ
 Περιστρέφονται λαμπρά.

3. Ταῦτα τοῦ Θεοῦ δοξάζουν

Τὴν σοφίαν καὶ τὸν νοῦν·
 Καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους κράξουν
 Τὸν Θεὸν νὰ ἐπαινοῦν.
 Ἀλλ' ὁ νόμος τοῦ Κυρίου
 Εἰς τὸ πνεῦμα φέρει φῶς·
 Τῆς ὁδοῦ τῆς αἰωνίου
 Οὗτος εἶναι ὁδηγός.

4. Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μου

Οὗτος ὡς μὲ ὁδηγῇ·
 Πᾶσαν θλίψιν τῆς ψυχῆς μου
 Πάντα ὡς παρηγορεῖ.
 Τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν δρόμον
 Ἀποστρέφομαι, μισῶ·
 Ἐπιμόνω δὲ τὸν νόμον
 Τοῦ Κυρίου ἀγαπῶ.

165. Ἡ δόξα τῆς Σιών. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. Ἐπὶ κορυφῆς ὄρεων
Στέκει κήρυξ ἀγαθῶν,
Καὶ φαιδρῶς προσαγορεύων
Ἐμφυχόνει τὴν Σιών.
Ὁ Θεός σου
Νῦν σοῦ λύει τὸν δεσμόν.
2. Τῆς δυσφύρου τυραννίας
Νῦν παρήλθεν ὁ καιρός.
Τῆς μακρᾶς αἰχμαλωσίας
Καὶ τῆς σκοτεινῆς νυκτός.
Μὴ λυπῆσαι.
Σ' ἐπιστρέφει ὁ Θεός.
3. Ὁ Σωτὴρ σου θριαμβεύει.
Τύραννοι, ἔχθροί, μακράν.
Ὁ Χριστός σου βασιλεύει,
Βασιλεύει εἰς τὸ πᾶν,
Καὶ εἰρήνην
Νῦν σοὶ δίδει καὶ χαράν.

166. Ἡ ἀσφάλεια τῆς Σιών.
(Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. Λόφοι τὴν Σιών κυκλοῦσι,
Θεὶα τὴν τηρεῖ ἰσχύς,

Κι' ἂν ἔχθροὶ τὴν ἀπειλοῦσι
Διαμένει εὐτυχής,
Ἐλευθέρα
Ἀπὸ πάσης ταραχῆς.

2. Παραδίδεται εὐκόλως
Πᾶς ἐπίγειος θεσμός.
Φίλοι λησμονοῦνται ὅλως,
Κι' ὁ στενωπότης δεσμός
Διασπᾶται.
Εὐκόλος ὁ χωρισμός.

3. Ἡ ἀγάπη πλὴν ἢ θεία
Εἶν' αἰείποτ' ἢ αὐτὴ,
Σταθερὰ καὶ αἰώνια,
Κ' εἰς οὐδὲν ἀδυνατεῖ,
Οὐδ' ἐκπίπτει.
Ὡ Σιών εὐλογητὴ!

4. Ἴσως εἰς τὸ πῦρ σὲ θέσῃ
Διὰ τὴν καθαρισθῆς.
Πλὴν οὐδὲν θὰ ἐξαρκέσῃ
Ἀπ' αὐτῆς νὰ χωρισθῆς.
Ὅθεν χαῖρε.
Μέλλεις σὺ νὰ δοξασθῆς.

MOZART.

167. Ὁ Καλὸς ποιμὴν. (Τρ. Ὁκ. Ἑπ.)

1. Ὁ Θεὸς μου μέ ποιμαίνει,
Τὰς ἀνάγκας μου πληροῖ,
Καὶ τὸ πνεῦμά μου χορταίνει,
Μὲ φυλάττει, μὲ φρουρεῖ.
2. Ὁ καλὸς Ποιμὴν μέ τρέφει
Πάντα μέ βοσκὴν τερπνὴν,
Καὶ μέ χάριν ἐπιστρέφει
Τὴν θλιμμένην μου ψυχὴν.
3. Ὁ Ποιμὴν θέλει μέ κρύψει
Ἀπὸ κίνδυνον ἐχθρῶν,
Καὶ ποτὲ δὲν θέλει λείψει
Νὰ μοὶ κάμνη ἀγαθόν.
4. Ἐν καιρῷ τῆς εὐτυχίας
Χαίρω μόνον εἰς Αὐτόν·
Ἐν καιρῷ στενοχωρίας
Εἶναι πάντοτε παρών.
5. Μὲ τὴν Βίβλον ὡς λαμπάδα
Θέλω τὸν ἀκολουθεῖ,
Στοῦ θανάτου τὴν κοιλάδα,
Καὶ δὲν θέλω φοβηθῇ.

168. Πεποίθῃς εἰς τὴν θείαν ὁδηγίαν.
(Τρ. Ὁκ. Ἑπ.)

1. Πάτερ μου ἐνῶ πλανῶμαι
Ἐντὸς κόσμου πονηροῦ,
Ἐγκαρδίως συνιστῶμαι
Εἰς τὴν ὁδηγίαν Σοῦ.
2. Ἀγαθὸς εἶς ὅταν δίδῃς
Εὐλογία, ὦ Θεέ·
Ἀγαθὸς καὶ ὅταν θλίβῃς
Τὸν ἀμαρτωλὸν ἐμέ.
3. Ἀγαθότης καὶ σοφία
Μοῦ ἐκλέγουν τὴν ὁδόν·
Ἀπειρος μακροθυμία
Ἀποστρέφει πᾶν κακόν.
4. Εἰς κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος
Προπορεύομαι φαιδρός·
Καὶ ποτὲ δὲν εἶμαι μόνος,
Μετ' ἐμοῦ εἶν' ὁ Θεός.

No. 1. No. 2. END.

α'. Πό-σον μέ-γαν ἐν Σοὶ φί-λον
β'. Τί ἀ-γά-πην· ποί-ον ζή-λον
δ'. Πό-σῃν ὁ-μῶς Σὺ εἰ-ρή-νῃν
Ε-χο-μεν ὦ Ἰ-η-σοῦ!
Βλέ-πο-μεν! στήν-φύ-σιν Σοῦ!
Μᾶς πα-ρέ-χεις δι-αρ-κῶς!

γ'. Ποί-αν τῆς ψυ-χῆς γα-λή-νῃν
Χά-νο-μεν δι-η-νε-κῶς!

169. Ὁ φίλος. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Πόσον μέγαν ἐν Σοὶ φίλον
Ἐχομεν ὦ Ἰησοῦ!
Τί ἀγάπην, ποῖον ζῆλον
Βλέπομεν στήν φύσιν Σοῦ!
Ποῖαν τῆς ψυχῆς γαλήνην
Χάνομεν διηνεκῶς!
Πόσῃν ὁμῶς Σὺ εἰρήνην
Μᾶς παρέχεις διαρκῶς!

2. Μᾶς ἀφίνουσιν οἱ φίλοι,
Κατάφεύγομεν εἰς Σέ.
Ὅταν πειρασμοὶ ποικίλοι,
Ὅταν θλίψεις περισσαι,
Ὅταν λύπαι ἀπειλοῦσιν,
Πάντα λέγομεν εἰς Σέ.
Καὶ χαρὰν ἂν μᾶς κυκλοῦσι
Πάλιν τρέχομεν εἰς Σέ.

3. Ὅτε βάρ' ἐνώπιόν σου
Φέρομεν ἐν προσευχῇ,
Τότε εἰς τὸ πρόσωπόν σου
Ποῖα χάρις ἐνοικεῖ!
Πάσας μας τὰς ἀμαρτίας
Σὺ τὰς αἴρεις, ὦ Χριστέ,
Πάσας μας τὰς ἀνομίας
Ἰδοῦ, φέρομεν εἰς Σέ.

170. Ἡ πρὸς τὰς Ἐκκλησίας φωνή.
(Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Εὐμενῶς τὰς ἐκκλησίας
Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καλεῖ.
Δείχνων δρόμον Σωτηρίας
Με ἀγάπην ὁμιλεῖ,
Λέγων, Ὅποιος νικήσῃ
Ἰὰ τοῦ κόσμου πονηρά
Θέλω τὸν περιενδύσει
Με ἱμάτιον λαμπρά.

2. Τὸ νομὰ τοῦ θέλω γράψει
Εἰς τὴν βίβλον τῆς ζωῆς.
Καὶ οὐδεὶς θέλει τὸν βλάψει
Τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
Τοῦτον θέλω ὁδηγήσει
Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.
Τοῦτον θέλω συγκαθίσει
Εἰς τὸν θρόνον μετ' Ἐμοῦ.

3. Ὅστις νῦν ὅτιον ἔχει,
Ἄς ἀκούσῃ τὴν φωνήν.
Καὶ προθύμως ἅς κατέχη
Τὴν αἰώνιον ζωὴν.
Ἰδοῦ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης
Εὐτυχὴς ὁ γρηγορῶν,
Καὶ ὡς σῶφρων ὑπηρέτης
Τὴν στολὴν αὐτοῦ τηρῶν.

ENGLISH.

1st. 2nd.

Ἐν μέ-σῳ συγ-γύ-σε-ως καὶ τα-ρα-χῶν,
Ὡ πό-σον γλυ-κεῖ-α εἶν' ἡ τῶν πι-στῶν Συμ-πά-θει-α, συγ-κοι-νω-

νί-α, εὐ-χαί! Ὑ-πάρ-χει ἐ-κεῖ καὶ με-ρίς δι' ἐ-μέ;

Με-ρίς δι' ἐ-μέ. Ὑ-πάρ-χει ἐ-κεῖ καὶ με-ρίς δι' ἐ-μέ;

171. Μερὶς δι' ἐμέ. (Ἀν. Ἐνδ.)

1. Ἐν μέσῳ συγχύσεως καὶ ταραχῶν,
Ὡ πόσον γλυκεῖα εἶν' ἡ τῶν πιστῶν
Συμπάθεια, συγκοινωνία, εὐχαί!
Ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ μερίς δι' ἐμέ;
Μερὶς δι' ἐμέ;
Ὑπάρχει ἐκεῖ καὶ μερίς δι' ἐμέ;

2. Τῶν τέκνων εἰρήνης γλυκὺς ὁ δεσμός.
Γλυκὺ τῇ προσώπῃ σου, Σῶτερ, τὸ φῶς.
Ἐάν καὶ πολλάκις πλανῶμαι ἐδῶ,
Νὰ Σ' ἴδω ἐν δόξῃ, ὦ, πόσον ποθῶ!
Ὡ, πόσον ποθῶ!
Νὰ Σ' ἴδω ἐν δόξῃ, ὦ, πόσον ποθῶ!

3. Στενάζων ἐνταῦθα καὶ τρέμων ζητῶ
Ἐκ τῆς ἁμαρτίας νὰ ῥυθωθῶ.
Ἐδῶ εἶναι μάχαι πολλαὶ καὶ δειναί,
Ἐκεῖ αἰώνια εἰρήνη με Σέ.
Εἰρήνη με Σέ.
Ἐκεῖ αἰώνια εἰρήνη με Σέ.

4. Ἐνῷ διαβαίνω πολέμιον γῆν,
Σὺ δὲ καρτερίαν καὶ ὑπομονήν.
Εἰς πάντα με κίνδυνον τρέχω πρὸς Σέ.
Ἀπόρρητος πύργος Σὺ ἔσο 'ς ἐμέ.
Σὺ ἔσο 'ς ἐμέ,
Ἀπόρρητος πύργος Σὺ ἔσο 'ς ἐμέ.

5. ὦ Κύριε, ὅ,τι καὶ ἂν μ' ἀρνηθῇς,
Αἰτοῦμαι, ποτὲ ἀπ' ἐμέ μὴ κρυφθῇς.
Τὸ Πνεῦμά σου χάρισον, ὦ Ἰησοῦ,
Μειδίμα, Σῶτερ, προσώπου τοῦ σῶ.
Προσώπου τοῦ σου.
Μειδίμα, Σῶτερ, προσώπου τοῦ σῶ.

6. Ἐκ τῆς ἐξορίας μου ἐπιστραφεῖς,
Ἐν ἀγιωσύνῃ δὲ τελειωθείς,
Μὲ σὲ αἰώνιος ὡς ὁμοιωθῶ,
Μ' ἀγγέλους ἐν δόξῃ Σε ὡς ἀνυμνῶ!
Σὲ ὡς ἀνυμνῶ.
Μ' ἀγγέλους ἐν δόξῃ Σε ὡς ἀνυμνῶ!

PORTUGUESE HYMN. 10s & 11s.

JOHN READING, 1760.

Ὁ - ποι - ον, κι - στοι μα - θη - ται, δι - α σᾶς θε - μέ - λι - ον κεῖ - ται στάς

θει - ας Γρα - φάς! Ὡ, πῶς ἐν - θαρ - ρύ - νουν, ὦ, πῶς βε - λαι - οῦν τοὺς προ - σερ - χο -

μέ - νους εἰς τὸν Ἰ - η - σοῦν! τοὺς προ - σερ - χο - μέ - νους εἰς τὸν Ἰ - η - σοῦν.

172. Τὸ στερεὸν θεμέλιον. (Ἀν. Ἐνδ.)

1. Ὅποιον, πιστοὶ μαθηταί, διὰ σᾶς
θεμέλιον κεῖται στάς θείας Γραφάς!
Ὡ, πῶς ἐνθαρρύνουν ὦ, πῶς βεβαιοῦν
τοὺς προσερχομένους εἰς τὸν Ἰησοῦν!

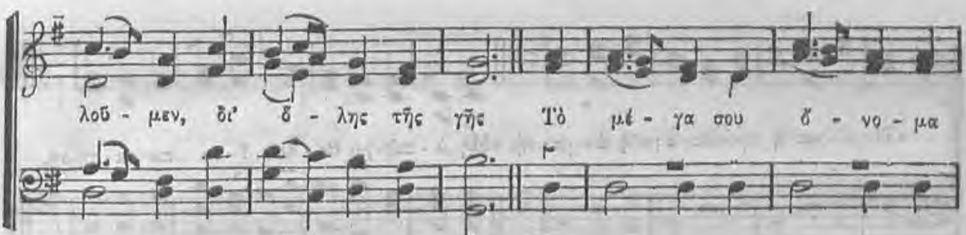
2. Ὁ Κύριος κράζει, «Μοῦ εἰσθε λαός,
«Ποσῶς μὴ φοβήσθε, σᾶς εἰμαι Θεός,
«Καὶ μέ παντοδύναμον χεῖρα ἐγὼ
«Σᾶς ἐνδυναμόνω καὶ σᾶς βοηθῶ.

3. «Ἐν μέσῳ βαθέων ὑδάτων, κ' ἐκεῖ
«Περνῶντες δὲν θέλετε σεῖς βυθισθῇ
«Εἰς ὅλας τὰς θλίψεις σας εἰμαι μέ
σας,
«Κ' εἰς κέρδος αἰώνιον τρέπω αὐτάς.

4. «Καὶ ἡ τεθλιμμένη στενὴ σας ὁδὸς
«Ἐὰν διαβῇ διὰ μέσου πυρός,
«Δὲν θέλει σᾶς βλάψει ἢ φλόξ, ἀλλ'
ἐκεῖ
«Ἡ χάρις μου εἰς τὴν ἀνάγκην ἀρκεῖ.

5. «Καθὼς τὰ ἀρνία βαστάξ' ὁ ποιμὴν
«Μὲ ἄοκνον πρόνοιαν κ' ὑπομονήν,
«Τὰ τέκνα μου ἕως εἰς γῆρας βαθύ
«Στὸν κόλπον μὲ θέλων ἀεὶ βασταχθῇ.

6. «Εἰς μάτην ὁ κόσμος ἐχθρεύεται σᾶς,
«Εἰς μάτην ἡ σὰρξ σας καὶ ὁ Σα -
τανᾶς
«Κατέφυγεν ἅπαξ ψυχὴ εἰς ἐμέ;
«Δὲν θέλω τὴν ἐγκαταλείψει ποτέ.»

173. Πάτερ ἡμῶν. (Ἀν. Ἐνδ.)

1. ὦ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Σὲ παρακαλοῦμεν, δι' ὅλης τῆς γῆς
Τὸ μέγα σου ὄνομα ν' ἁγιασθῇ
Ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου καὶ νὰ δοξασθῇ.
2. Ἡ σὴ Βασιλεία ἅς κραταιωθῇ·
Παντὸς ἡ καρδία ἅς ὑποταχθῇ.
Τὸ θέλημα τοῦ Βασιλέως ἡμῶν
Ἄς γείνη σὴν γῆν, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν.
3. Σὺ δός μας τὴν σημερινήν μας τροφήν·
Συγχώρησον πᾶσάν μας πρᾶξιν κακὴν.
Καθὼς συγχωροῦμεν εἰς πάντα ἐχθρόν,
Ἄς συγχωρηθῇ καὶ πταῖσμα ἡμῶν.
4. Ποτὲ μή μας φέρῃς εἰς τὸν πειρασμόν,
Πλὴν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

Ἰσχύς, βασιλεία καὶ δόξα, καὶ νῦν
Καὶ εἰς τῆς αἰῶνας Σοῦ εἶναι. Ἀμήν.

174. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. (Ἀν. Ἐνδ.)

1. Ζῇ, ζῇ ὁ Χριστὸς ὁ καλὸς Λυτρωτής,
Ὅποιον μᾶς φέρει χαρὰν τῆς ψυχῆς!
Κ' ἐνώπιον νῦν τοῦ Πατρὸς τοῦ Θεοῦ
Πρεσβεύει δεικνύων τὸ αἷμα Αὐτοῦ.
2. Ἡ δικαιοσύνη φοβίζει ἡμᾶς,
Εἰς μνήμην καλῆς ἀμαρτίας πολλᾶς·
Ἀλλ' ἔλεος φαίνεται, φόβος μακράν·
Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ, εἰρηνεύει τὸ πᾶν.
3. Ἐν ᾧ τῆς θλίψεως τῇ λυπηρᾷ·
Ἐν ᾧ τῆς δυνάμεως τοῦ Σατανᾶ,
Συντρίβει τὰ βέλη γλυκεῖα ἐλπίς,
Ζῇ, ζῇ ὁ Χριστὸς, ὁ καλὸς Λυτρωτής.

Μακράν μου ὁ ἄφρων, ὁ λέγων κρυπτῶς, «Ματαία ἡ πί-στις, δὲν εἶ-ναι Θε-ός.

«Τί εἶ-ναι ἡ πρό-νοι-α; κ' ἡ ἀ-ρε-τή; «Μὴ ὁ-πάρ-χει Θε-ός ἵ-να πα-ρα-τη-ρῇ.

175. *Ψαλμ. ιδ'. (Ἀν. Ἐνδ. Δωδ.)*

1. Μακράν μὲ ὁ ἄφρων, ὁ λέγων κρυπτῶς,
«Ματαία ἡ πίστις, δὲν εἶναι Θεός.

«Τί εἶναι ἡ πρόνοια; κ' ἡ ἀρετή;

«Μὴ ὑπάρχῃ Θεὸς ἵνα παρατηρῇ;

2. Φεῦ! ὅλοι ἐξέκλιναν τῆς ἀρετῆς,

Καὶ ἐξηχρεώθησαν ἐκ γενετῆς.

Δὲν εἶναι κανεῖς νὰ ποιῇ τὸ καλόν,

Καὶ οὐδεὶς ἀγαπᾷ, ἢ φοβεῖται Θεόν.

3. Ὡς κτήνη δὲν ἔχουσι φρόνησιν, νοῦν.

Ὡς ἄρτον τοὺς πένητας καταβροχοῦν.

Τοῦ Πλάστου τὸ ὄνομα οἱ χλευασταὶ

Διαρκῶς βλάσφημῶσι, δὲν παύουν ποτέ.

4. Τίς θέλει μᾶς σώσει; καὶ τίς ἐκ Σιὼν

Δεσφά θέλει λύσει ἀθλίων ψυχῶν;

Ὡ, μὴ μᾶς ἀρήτῃς! ὦ, σώσον Θεέ!

Οὐπω θέλομεν χαίρει καὶ ψάλλει εἰς Σέ.

176. *Ἑσθρομότης διὰ τὸν θάνατον.*

(Ἀν. Ἐνδ. Δωδ.)

1. Δὲν θέλω ἐδῶ αἰωνίαν μονήν.

Ὡς κληρονομίαν δὲν θέλω τὴν γῆν.

Μὲ περικυκλοῦσιν ἐδῶ πειρασμοί.

Μετὰ θύελλαν θύελλα ἐπαπειλεῖ.

2. Δὲν θέλω νὰ μένῃ ζωὴ θλιβερά,

Νὰ μένῃ καὶ ἔσω καὶ ἔξω φοβρά.

Ὅμοῦ μὲ ἐκστάσεις ἀγίας χαρᾶς

Νὰ μιγνύονται δάκρυα λύπης πι-
κρας.

3. Τὸν τάφον εἰμ' ἔτοιμος νὰ ἀσπασθῶ,

Ἐκεῖ δὲ ἡσύχως νὰ ἀναπαυθῶ.

Δὲν τρέμω νὰ κοιτῶμαι μὲ τοὺς

νεκροὺς,

Εἰς τὸν τάφον ἐτέθη καὶ ὁ Ἰησοῦς.

4. Τίς θέλει νὰ μείνῃ μακράν τῷ Θεοῦ,

Μακράν τῆς ὁρατίας μονῆς τῆς περὶ;

Ἐκεῖ πλημμυροῦν ἡδονῆς ποταμοί.

Ἐκεῖ δόξα αἰώνιος φωτοδολεῖ.

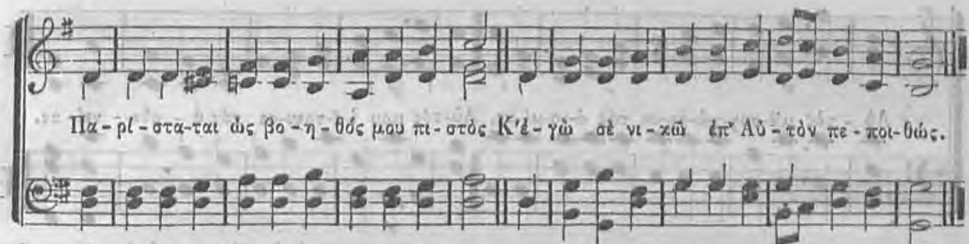
5. Οἱ ἅγιοι πάντες σωθέντες ἐκεῖ,

Καὶ μὲ τὸν Σωτῆρά των ἐκστατικοί,

Αὐτὸν ἐπαινοῦν μὲ κιθάρης χρυσᾶς,

Μὲ Αὐτοῦ τὸ μυστήριον γέμει χαρᾶς.

P. J. HAYDEN, 1770.

177. Ὁ θρίαμβος τῆς πίστεως.
(Ἀν. Ἐνδ.)

1. Μακράν, ἀπιστία, φύγε μακράν,
Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς με ὄψιν φαιδράν
Παρίσταται ὡς βοηθός μου πιστός,
Κ' ἐγὼ σε νικῶ ἐπ' Αὐτὸν πεποιθώς.

2. Ἄς ἦν ἡ ὁδὸς στενὴ, σκοτεινὴ
Ἄς ἦν οἱ ἐχθροὶ πολλοὶ καὶ δεινοί
Ἰδοὺ ἐν αὐτῇ ὁ ἐμὸς ὁδηγός
Ὁ μόνος τῷ κόσμῳ Πατὴρ καὶ Ἀρχηγός.

3. Ἡ πρώτη ἔς ἐμὲ ἀγάπη Αὐτοῦ
Ἐγγύησις εἶναι, ὅτι παντοῦ
Αὐτὸς με φυλάττει τοῦ ν' ἀπελπισθῶ
Καὶ δὲν θά μ' ἀφήσῃ νὰ ἀπολεσθῶ.

4. Λοιπὸν διατὶ νὰ ρεμφιμοιῶ
Ἐν θλίψεως ἢ κινδύνων καιρῷ;
Διὰ τῶν τοιούτων Αὐτοῦ οἱ Υἱοὶ
Γνωρίζοντ' ἐδῶ, ὡς Αὐτὸς βεβαιοῦ.

5. Ἐμπρός ἢ καὶ μεθ' ἄρρος ἅς προχωρῶ
Ἀφοῦ ὁδηγὸν Αὐτὸν θεωρῶ.

Ἐμπρός! καὶ ταχέως ἐκεῖ μετ' Αὐτοῦ
Θά ἦμαι κ' ἐγὼ ὡς υἱὸς Νικητοῦ.

178. Αἶνος εἰς τὸν Ὑψίστον. (Ἀν. Ἐνδ.)

1. Ὡ σεῖς τοῦ Χριστοῦ πιστοὶ ὁπαδοί,
Οὐς χάρις Θεοῦ παντοῦ εὐδοεῖ
Τὸ ὄνομα τούτου σαλπίζατε νῦν,
Κηρύξατε με γεγωνυῖαν φωνήν.

2. Αὐτὸς τοῦ παντός κλεινὸς ὁ Ἡγεμὼν
Ἀείποτ' ἐγγὺς ἐκάστου ἡμῶν
Πιστῶς διαμένει, κ' ἐδῶ καὶ παντοῦ
Δεικνύων ὅς ἡμᾶς τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ.

3. Ἰδοὺ πως Αὐτὸν τὸ πᾶν προσκυνεῖ
Τὸ ὄνομα Αὐτοῦ τὸ πᾶν ἀνυμνεῖ
Κ' οἱ ἄγγελοι ἅπαντες τοῦ οὐρανοῦ
Προσπίπτουν ἔμπρός τοῦ σφαγέντος
Ἀμνοῦ.

4. Διὸ ἅς αἰνέσωμεν καὶ ἡμεῖς
Τὸν ἄξιον δόξης, πάσης τιμῆς,
Ἐπαίνου, πασῶν τε εὐχαριστιῶν,
Θεὸν τὸν οἰκοῦντα τὴν ἁγίαν Σιών.

179. *Ψαλμὸς ργ'.* (Ἀν. Δωδ.)

1. Εὐλόγει τὸν Κύριον, σὺ, ὦ ψυχὴ μου.
Ἄς ἦναι πρὸς δόξαν Αὐτοῦ ἡ ζωὴ μου.
Αὐτὸς μ' ἐσυγχώρησε τὰς ἀνομίας,
Αὐτὸς μου ἰάτρευσεν τὰς ἀσθενείας.
2. Ἀπὸ τὴν φθορὰν τὴν ζωὴν μου λυτρώνει.
Μὲ χάριν καὶ ἔλεος μὲ στεφανώνει.
Αὐτὸς μου χορταίνει τὴν ἐπιθυμίαν.
Μὲ περικυκλὼν μὲ εὐεργεσίαν.
3. Καθὼς ἔλεεῖ ὁ πατὴρ τοὺς υἱοὺς τι,
Ὅμοιως Αὐτὸς ἔλεεῖ τοὺς πιστοὺς τι.
Τίς ὅσοι τὸν Κύριον ὄντως φοβοῦνται,
Καὶ τὰς ἐντολάς τῆ Χρυσῆ ἐνθυμῶνται.
4. Μ' ἡμᾶς αὐστηρῶς δὲν ἐμβαίνει εἰς
κρίσιν.
Ἀλλ' ὅσον μακρὰν εἶναι ἀπὸ τὴν δύσιν
Ἡ ἀνατολή, ὁ Θεὸς μας μακρύνει
Δεινὰ καὶ ἀνομίας, καὶ εἰς ἔλεος
κλίνει.
5. Σεῖς, ὅσοι ἐλάβετε τὸ ἔλεός του,
Καὶ εἶδετε ἀπὸ τῆ σκοτίας τὸ φῶς τι,

Ὁμοῦ μετ' ἀγγέλων Αὐτὸν εὐλογεῖτε
Τὸν Κύριον τῶν κρατευμάτων αἰνεῖτε !

180. *Μελέτη.* (Ἀν. Δωδ.)

1. Σεῖς, ὅσοι πιστῶς τὸν Θεὸν ἀγαπάτε,
Τὰς εὐεργεσίας Αὐτοῦ μελετᾶτε.
Τὰ ἔργα λαμπρὰ, ἡ βουλή τι βαθεῖα,
Ἡ κρίσις του ἀνεξιχνίαστος, θεία !
2. Ὁ ἄφρων εἰς ταῦτα χαρὰν δὲν εὗρι-
σκει.
Ὡς ἄλογον ζῶν καὶ ζῆ καὶ ἀποθνή-
σκει.
Ὡς χόρτος ἀνθεῖ, ἕως δτου φυσθήσῃ
Ὁργὴ τοῦ Θεοῦ του καὶ τὸν ἀφανίσῃ.
3. Ἐγὼ δὲ ζητῶ μίαν κληρονομίαν
Ἀμάραντον, ἔνδοξον καὶ οὐρανίαν,
Ἀφ' οὗ τῆς ψυχῆς οἱ ἐχθροὶ νικηθῶσι,
Καὶ οἱ πειρασμοὶ δὲν θὰ μὲ ἐνό-
χλωσι.
4. Καλῶς θέλω τότε ἰδεῖ καὶ γνωρίσει
Τὰ ὅσα ἐδῶ εἶχον ἐπιθυμήσει.
Καὶ ὅλ' αἱ δυνάμεις μου εὕρει ἡδεῖαν,
Αἰώνιον, χαροποιὰν ἀσχολίαν.

MELNOX, H.M.I.

J. Edson, 1782.

1. Σαλ - πί - σα - τε ὁ - μῆ Ἰὰς σάλ - πι - γας, ὁ - μῆς, Κη - ρύ - ξα - τε παν - τὲ Στά περά - τα τῆς γῆς,
 Ἰ - ω - θη - λαῖ - ον ἔ - τος νῦν Ἰ - ω - θη - λαῖ - ον ἔ - τος νῦν Ἀ - νέ - τει - λεν ἐ - πὶ τὴν γῆν.

181. Τὸ Ἰωβηλαῖον. (Ἱ. Εἰς Ὁκ. 6.)

2. Τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνὸν
 Δοξάσατε εὐθὺς,
 Ὅς πάντων τῶν ἐθνῶν,
 Εἶναι ὁ Αὐτρωτῆς.
 Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
 Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

3. Ὅσοι ἐχάσατε
 Τὴν εὐτυχίαν σας,
 Τώρα ζητήσατε
 Τὴν σωτηρίαν σας.
 Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
 Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

4. Ἰδοὺ χωρὶς τιμὴν
 Καλὴν καὶ στερεάν
 Σᾶς δίδουσι τροφήν,
 Τροφήν, ναί, δωρεάν.
 Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
 Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

5. Ἡ σάλπιγξ ἥς ἤχη,
 Στὸν θρόνον ἥς ἔλθῃ
 Πᾶσα πιστὴ ψυχὴ,
 Ὅπως συγχωρηθῇ.
 Ἰωβηλαῖον ἔτος νῦν
 Ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν γῆν.

182. Αἱ τελειότητες τοῦ Θεοῦ.
(Ἱ. Εἰς Ὁκ. 6.)

1. Σεπτὸς καὶ ὑψηλὸς
 Ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ.
 Τὸ ἐνδυμὰ τοῦ φῶς,
 Λαμπρὰ ἡ δόξ' αὐτοῦ.
 Τὴν ὄψιν του οὐδεὶς βροτὸς
 Νὰ ἴδῃ εἶναι ἱκανός.

2. Δεινὴ εἰς ἡ φωνή,
 Τοῦ φοβεροῦ Κριτοῦ.
 Σαλευεταὶ ἡ γῆ
 Ἐνώπιον Αὐτοῦ.
 Ἡ ἐνδικὸς Αὐτοῦ ὀργή
 Ἀεὶ τὸν νόμον του φρουρεῖ.

3. Σοφίαν θαυμαστὴν
 Τὸ ἔργον του δηλοῖ.
 Τοῦ ἁδου τὴν ἰσχύν
 Ἐνδόξως καταργεῖ,
 Ἡσύχως φέρων εἰς ἀκμὴν
 Τὴν προαιώνιον βουλήν.

4. Καὶ δύναμαι ἐγὼ,
 Αἰώνιε Θεέ,
 Νὰ ἐπικαλεσθῶ
 Πατέρα μου ἐσέ;
 Τὸ ὄνομά σου ἀγαπῶ,
 Τὸ ἔλεός σου ἐπαινώ.

Τί χάριν ὁ - φη - λην Μᾶς κά-μνει ὁ Σω-τήρ· "Ω-στε θνη-τοὶ ἁ - μαρ - τω-λοι
 Ἀ-γά-πην θαυ-μα - στήν Μᾶς δι-δει ὁ Πα-τήρ·

Νὰ γελ-νω-μεν Θε - οὔ υἱ - οί. Νὰ γελ - νω - μεν Θε - οὔ υἱ - οί.
 Νὰ γελνωμεν

183. Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγάπη. (1. Ἐξ. Ὁκ. 6.)

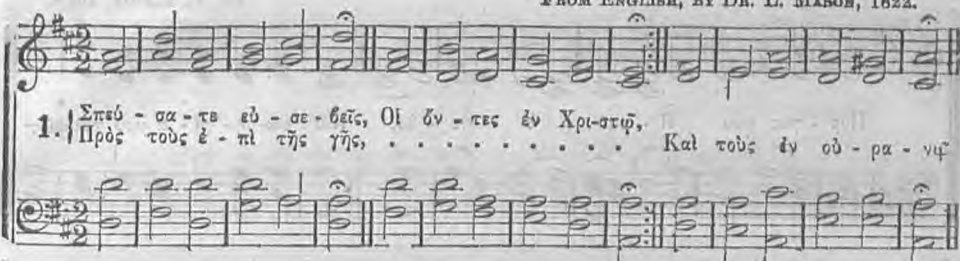
1. Τί χάριν ὑψηλὴν
 Μᾶς κάμνει ὁ Σωτήρ·
 Ἀγάπην θαυμαστὴν
 Μᾶς δίδει ὁ Πατήρ·
 "Ὡστε θνητοὶ ἁμαρτωλοὶ
 Νὰ γελνωμεν Θεοῦ υἱοί!
2. Δὲν εἶναι θαυμαστὸν
 "Ἄν ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς,
 Ἐν μέσῳ χλευαστῶν,
 Ἀγνωστοί, ἀγενεῖς.
 Τοιουτοτρόπως ὁ Χριστὸς
 Δὲν ἦτο ἐπὶ γῆς γνωστός.
3. Οὐδ' εἶναι φανερόν
 Τί θέλει μᾶς δοῦν·
 Εἰς ποῖον δὲ βαθμὸν
 Θέλομεν ὑψωθῆν·
 Πλὴν θέλομεν ὁμοιωθῆν
 Μὲ τὸν Χριστὸν, ὅταν φανῇ.
4. Τοιαύτη δὲ ἐλπίς,
 Θερμὴ καὶ καθαρὰ,
 Δὲν εἶναι ἀσθενής,
 Τοὺς πειρασμοὺς νικά·
 Μᾶς καθαρίζει δ' ἐντελῶς
 ὡς εἶν' Ἐκεῖνος καθαρός. »

5. Ἀς λάβω, ὦ Θεέ,
 Μερίδιον υἱοῦ,
 Καὶ στείλῃς εἰς ἐμέ
 Τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.
 Νὰ ἦναι εἰς ἐμέ Σωτήρ,
 Νὰ κράζω « Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. »

184. Ψαλμὸς πδ'. (1. Ἐξ. Ὁκ. 6.)

1. "ὦ, πόσον θελκτικοί.
 Θεοὶ τοῦ οὐρανοῦ,
 Οἱ ἐπὶ γῆς ναεῖ
 Τῆς παρουσίας Σοῦ!
 Ἐκεῖ θερμῶς ἐπιθυμῶ
 Τὸ πρόσωπόν σου νὰ ἰδῶ.
2. Καθὼς ἡ χειλιδὼν
 Εὐροῦσα φωλεάν,
 Καθὼς καὶ ἡ τρυγὼν
 Αἰσθάνεται χαρὰν,
 Ὅμοιος καὶ ἐγὼ ποθῶ,
 Στὸν οἶκόν σου νὰ κατοικῶ.
3. Μακάριοι πιστοί,
 Οἵτινες ἐκτενῶς
 Προσεύχονται ἐκεῖ,
 "Ὅπου εἶν' ὁ Θεός·
 Οἱ ἀγαπῶντες τὴν δόδον
 Τὴν φέρουσαν πρὸς τὴν Σιών.

FROM ENGLISH, BY DR. L. MASON, 1822.

1. Σπεύ - σα - τε εὐ - σε - θαῖς, Οἱ ὄν - τες ἐν Χρι - στῷ,
Πρὸς τοὺς ἐ - πί τῆς γῆς, ... Καὶ τοὺς ἐν οὐ - ρα - νί

Κη - ρύ - ξα - τε ἁ - να - φαν - δόν, Τί χρε - ω - στεί - τε εἰς Αὐ - τόν.

185. Πρόσκλησις τῶν πιστῶν.
(I. Ἑξ. Ὁκ. 6.)

2. Σαλπίζατε παντοῦ
Τὸν ζῆλον τὸν θερμὸν,
Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ,
Τὸ ὑπὲρ λογισμὸν.
Τὰ ὅσα ἔπραξεν Αὐτὸς
Οὐδ' ἄγγελος ἦν ἱκανός.

3. Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
Κατήλθεν εἰς τὴν γῆν,
Τὸ στέμμα τὸ λαμπρὸν
Ἀφείς καὶ τὴν στολήν.
Νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Ὑπέμεινε καὶ τὸν σταυρόν.

4. Τοῦ τάφου τοὺς δεσμοὺς
Συντρίψας μὲ ἰσχύν,
Καὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς
Πατάξας εἰς τὴν γῆν,
Ἀνῆλθε πάλιν ὁ Σωτὴρ,
Ὁ πάσης χάριτος δοτὴρ.

5. Πῶς τὴν ἀγάπην Σοῦ
Νὰ ἀνταμείψωμεν;
Εἰς Σέ, ὦ Ἰησοῦ,
Ν' ἀφιερῶσωμεν
Σώμα, ζωὴν, ψυχὴν, τὸ πᾶν.
ᾧ δέχῃται τὴν προσφορὰν.

186. Ὁ Χριστὸς προφήτης καὶ ἱερεὺς.
(I. Ἑξ. Ὁκ. 6.)

1. Ἀπαντα τὰ λαμπρὰ
Τὰ μετὰξὺ βροτῶν,
Ὀνόματα γνωστὰ,
Στὴν γῆν, στὸν οὐρανόν,
Δὲν φανερόνουν ὅλ' ὁμοῦ
Τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρός μου.

2. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ,
Ἀγγέλματα χαρᾶς
Μᾶς ἦλθον διὰ Σοῦ
Τῆς σωτηρίας μας,
Τῆς ἡττης ἁδοῦ τρομεροῦ
Κ' εἰρήνης μετὰ τ' οὐρανοῦ.

3. Ἀρχιερεῦ ἡμῶν,
Ἐκόντως σταυρωθεὶς,
Σὸν αἷμα τὸ σεπτὸν
Ἔχυσας ἐπὶ γῆς.
Νῦν δ' εἰς τὸν θρόνον ἀναβάς,
Σὺ μεσιτεύεις δι' ἡμᾶς.

4. Σὺ ἄρχων τοῦ παντός
Εἶσαι, ὦ Ἰησοῦ.
Σκῆπτρον εὐθύτητος
Εἶναι τὸ σκῆπτρόν Σου.
Δόξα εἰς Σέ, Ἑμμανουὴλ,
Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ!

Πύρ - γος μου εἶ - ναι ὁ - Θε - ὁς; Καὶ σω - τη - ρί - α μου καὶ φῶς.

Καὶ τί νὰ φο - βη - θῶ; | Δο - τήρ καὶ φύ - λαξ τῆς ζω - ῆς.
Προ - στά - τῃς μου καὶ Λυ - τρω - τῆς.

Καὶ πῶς νὰ δει - λι - ῶ; Καὶ πῶς νὰ δει - λι - ῶ;

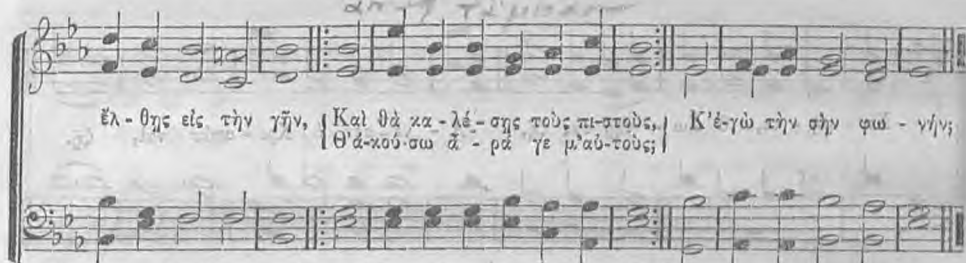
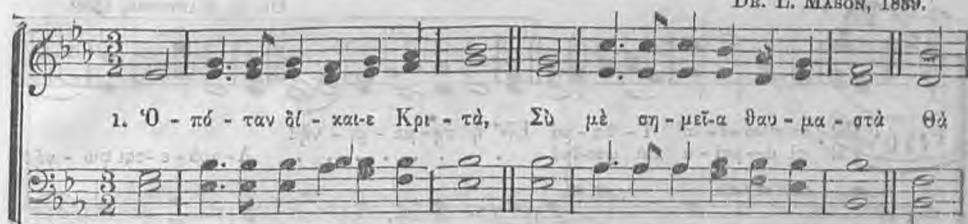
187. Ψαλμὸς κζ'. (Γ' Οκ. 'Εξ. 'Οκ.)

1. Πύργος μου εἶναι ὁ Θεὸς,
Καὶ σωτηρία μου καὶ φῶς.
Καὶ τί νὰ φοβηθῶ;
Δοτὴρ καὶ φύλαξ τῆς ζωῆς.
Προστάτης μου καὶ Ἀντρωτής,
Καὶ πῶς νὰ δειλιῶ;
2. Ἐν τι ὑπὲρ ζώῃν ποθῶ,
Κι' αὐτὸ γονυπετῶς ζητῶ,
Ὡς δῶρον ἐκ Θεοῦ.
Πλησίον του νὰ κατοικῶ,
Τὸ κάλλος του νὰ θεωρῶ,
Εἰς τὸν ναὸν Αὐτοῦ.
3. Εἰσάκουσόν με, ὦ Θεέ!
Ἡ' ὁσάκις λέγεις εἰς ἐμέ,
«Ζητεῖτε τὸν Θεόν.»

Ἡ γλῶσσα κ' ἡ καρδία μου
"Ἄς ἀντηχοῦν τοὺς λόγους σου,
«Ζητῶ, ζητῶ Αὐτόν.»

- 4.. Ἄν με ἀφήσῃς γονεῖς,
Φίλοι ἢ σύντροφοι, εὐθύς
Προσφεύγω στὸν Θεόν.
Ὁ μονωμένος ὄρφανός,
Σὲ ἔχει σκέπην, κι' ὁ Χριστὸς
Προσδέχεται αὐτόν.

5. Ὡσεῖς οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀμνοῦ!
Ἀνδρίζεσθε ὑπὲρ Αὐτοῦ,
Κ' ἐλπίζετ' εἰς Αὐτόν.
Μ' Αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα, ἡ ψυχὴ
Θὰ ἦναι πάντα δυνατὴ.
Ζητεῖτε τὸν Θεόν.

188. Ἡ Κρίσις. (Γ. Ὁκ. Ἐξ. Ὁκ.)

2. Ὡς εἰμ' ἐγὼ ἀμαρτωλὸς,
Ναὶ! πρόβατον ἀπολωλὸς,
Ἄρα θὰ δυνηθῶ
Ἐκ δεξιῶν τοῦ Λυτρωτοῦ,
Διὰ τῆς χάριτος Αὐτοῦ
Εὐτόλμως νὰ σταθῶ;

3. Ὑπάγω μὲν εἰς τὸν ναόν,
Κ' ἐκεῖ λατρεύω τὸν Θεόν.
Πλὴν τί μέ ωφελεῖ,
Ἄν τόνονμά μου εὐρεθῇ
Μεθ' ὅσων θέλουσι ριφθῇ
Εἰς νύκτα παντελῆ;

4. Ὡ προσφιλῇ μου Ἰησοῦ,
Διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Σοῦ
Ἀξιῶσόν με νῦν
Ὡστε νὰ ζήσω ἐπὶ γῆς
Μετὰ πολλῆς ὑποτάγῃς
Ἀεὶ στήν σὴν φωνήν.

5. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς
Κ' ἤλθῃ ἡ σάλπιγξ ζωηρῶς,
Νὰ σπεύσω καὶ ἐγὼ,
Νὰ ἔλθω εἰς τὸν οὐρανὸν
Κ' ἐκεῖ τὸν ἀναρχον Θεόν,
Σὲ, νὰ δοξολογῶ.

189. Ὁ χαρακτήρ τοῦ Χριστοῦ.
(Γ. Ὁκ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Νὰ ἡδυνάμην νὰ λαλῶ,
Καὶ τοῦ Σωτῆρος νὰ δηλῶ
Τὴν δόξαν, τὴν τιμὴν!
Ἦθελον ψάλλει ἀναβάς,
Κρούων ἀγγελικὰς χορδὰς,
Μὲ θείαν μουσικὴν.

2. Τὸ αἷμά του τὸ ἐκχυθὲν,
Τὸ δῶρον τὸ ἐμοὶ δοθὲν,
Αἰώνιον ζωὴν,
Δικαιοσύνην ἔνδοξον,
Τελείαν, ἔνδυμα λαμπρὸν
Διὰ ψυχὴν γυμνὴν!

3. Ἦθελον ψάλλει μὲ χαρὰν
Συμπάθειαν τὴν τρυφερὰν
Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ,
Ἦν ἔτι δι' ἐμὲ βαστά
Καθήμενος ἐν δεξιᾷ
Τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

4. Χριστέ μου! πότε καὶ ἐγὼ
Ἐνώπιόν σου θὰ φανῶ
Μὲ θρίαμβον ἐκεῖ,
Ακαταπαύστως σὲ ὕμνων
Σωτῆρα, φίλον, ἀδελφόν
Μακάριος αἰεὶ!

HASTINGS. C. H. M.

DR. T. HASTINGS, 1932.

1st. 2nd.

αὶ πρω-ῖ-α ἰ-λα-ρά Εἰν' ἡ σῆ-με-ρι-νή!
τί ὦ-ραί-α καὶ παι-δρά Α-κού-ε-ται φω-νή!

Χα-ρῆ-τε, ὁ Σω-τήρ σας ζῆ, 'Α-νέ-στη ὁ Χρι-στός· ναι, ζῆ.

190. Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.
(Ἱ. Ὁκ. Ἐξ. 6.)

1. ὦ τι πρωῖα ἰλαρά
Εἰν' ἡ σημερινή!
ὦ τι ὦραία καὶ παιδρά
Ἀκούεται φωνή!
Χαρήτε, ὁ Σωτήρ σας ζῆ,
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναι, ζῆ.
2. ὦ, οἱ θρηγοῦντες σεῖς πιστοὶ
Τὸν Κύριον ἡμῶν,
Παρατηρήσατε αὐτοὶ
Τὸν τάφον τὸν κενόν.
ὦ, μὴ θρηνεῖτε, πάλιν ζῆ·
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναι, ζῆ.
3. Λοιπὸν εὐθύμως στὸν ναόν
Τὰ βήματα ὁμοῦ
Νῦν στρέψατε, καὶ τὸν Θεόν
Αἰνέσατε αὐτοῦ.
Διότ' ἰδοὺ ἐπαναζῆ.
'Ανέστη ὁ Χριστός· ναι, ζῆ.
4. Πόσον λαμπρά καὶ σοβαρά
Εἰν' ἡ ἀνατολή·
Χριστός ἀνέστη! ὦ χαρά!
'Ιδοὺ μᾶς ὁμιλεῖ.
«ὦ, μὴ φοβεῖσθε, εἰμ' Ἐγὼ,
'ὦ, μὴ θρηνεῖτε, πάλιν ζῶ.»

5. Ποῦ θάνατε τὸ κέντρον σοῦ;
'Ανέστη ὁ Χριστός!
Τὸ νεῖκος σου, ὦ Ἄδῃ, ποῦ;
Σ' ἐνίκησεν Αὐτός.
'Ανέστη ὁ Σωτήρ· ναι, ζῆ,
Καὶ αἰωνίως θέλει ζῆ.

191. Ὁ πόθος τοῦ πιστοῦ. (Ἱ. Ὁκ. Ἐξ. 6.)

1. Πόσον θὰ ἤμην εὐτυχής,
'Αν εἰς τὸν οὐρανόν,
'Ιπτάμενος ἐγὼ ταχύς
'Εβλεπον τὸν Θεόν!
'Εάν φορῶν στολὴν λευκὴν,
Εἶχον φωνὴν ἀρμονικὴν,
2. Θὰ ἡμιλλώμην τολμηρῶς
Μ' αὐτὸν τὸν Γαβριήλ,
'Ὅστις νῦν ἄδει λιγυρῶς
Πρὸς τὸν Ἑμμανουήλ·
'Φάλλον μελωδικὴν ᾠδὴν
Θὰ ἔκρουον καινὴν χορδὴν.
3. Ἄν ὅμως ἔχω σταθεράν
Πίστιν εἰς τὸν Χριστόν,
Βεβαίως θέλω μὲ χαράν
'Αεὶ ὑμνεῖ Αὐτόν,
'Αφοῦ ἔδω ἁγιασθῶ
Καὶ εἰς τὰ ἄνω ὑψωθῶ.

Ὑ - πάρ - χει εὐ - τυ - χής, ὦ - ραί - α γῆ,
 Ὅ - που οἱ εὐ - σε - βεῖς Καὶ ἁ - γά - θοι. Ψάλ - λουν εἰς τὸν Χρι - στὸν
 Μὲ ἀγ - γε - λι - κὸν χο - ρὸν, Δό - ξα εἰς τὸν Ἀ - μνὸν Νῦν καὶ ἄ - εἰ.

192. Ἡ καλλιτέρα γῆ. (1. Εξ. Τετ. Μικ.)

1. Ὑπάρχει εὐτυχής
ὦραία γῆ,
Ὅπου οἱ εὐσεβεῖς
Καὶ ἀγαθοὶ
Ψάλλουν εἰς τὸν Χριστὸν
Μὲ ἀγγελικὸν χορὸν,
Δόξα εἰς τὸν Ἀμνὸν
Νῦν καὶ αἰεῖ.
2. Ἐκεῖ πᾶς ὀφθαλμὸς
Φωτοβολεῖ.
Ἀγάπη ἔνθερμος
Πάντοτε ζῇ.
Αὕτη ὑπὸ χειρὸς
Τ' οὐρανόιου μας Πατρὸς
Τηρεῖται σταθερῶς.
Ζῇ καὶ ἀνθεῖ.

3. ὦ! πόσον εὐτυχεῖς
Καὶ ἱλαροὶ
Θὰ ἦμεθα κ' ἡμεῖς
Μ' αὐτοὺς ἐκεῖ.
Ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
Ἀμαρτίας καὶ δεινοῦ
Ἐλευθεροὶ αὐτοῦ
Εἴμεθ' αἰεῖ.
4. Εἰς τὴν ὠραίαν γῆν,
Τὴν εὐτυχῇ,
Πιστοὶ, ἐλᾶτε νῦν.
Ἰδοὺ ἐκεῖ
Ὁ ἅγιος χορὸς
Λάμπ' ὡς ἥλιος λαμπρὸς.
ὦ! βίος καθαρὸς.
Δόξα αἰεῖ.

Σὲ, ὦ Θε-ὲ ἡ-μῶν! Κρά-ζω δει-γῶς πεν-θῶν, Σὺ μου ἐλ-πίς.

Ἄς μὴ κα-ται-σχυν-θῶ, Πά-θη φρι-κτὰ θρη-γῶ, Πά-θη ψυ-χῆς.
Μό-νον εἰς Σὲ θαρ-ρῶ,

193. Ψαλμὸς κέ. (I. Ήξ. Τετ.)

1. Σὲ, ὦ Θεὲ ἡμῶν!
Κράζω δεινῶς πενθῶν,
Σὺ μου ἐλπίς.
Ἄς μὴ καταισχυνθῶ,
Μόνον εἰς Σὲ θαρρῶ,
Πάθη φρικτὰ θρηγῶ,
Πάθη ψυχῆς.
2. Πᾶν πονηρὸν μισῶ.
Πᾶν ἀγαθὸν ζητῶ,
Ἄς μοι δοθῇ.
Ἵς ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου,
Δείξον τὸν δρόμον σου,
Στέργουν τὸν νόμον σου
Ὅλ' οἱ πιστοί.
3. Εἰς δρόμον ἀληθῆ
Οδηγήσόν με Σὺ,
Μὴ πλανηθῶ.
Δὸς Σὺ ἐν χρείᾳ μου,
Τὴν σωτηρίαν μου.
Στὰς ἀτυχίας μου,
Σὲ καρτερῶ.
4. Φίλε παντὸς πτωχοῦ,
Δείξον ἐλῆν Σοῦ
Τὰ παλαιά.
Πράξεις τὰς ἐμπαθεῖς

Τῆς νεαρᾶς ψυχῆς,
Μὴ τὰς ἐνθυμηθῆς,
ὦ Λυτρωτά.

5. Σὺ εἶσαι ἀγαθός,
Εὐθύς τε καὶ καλός
Ἄν Σ' ἐκζητῶ.
Πράους Σὺ ὁδηγεῖς
Εἰς τὸν Ἄμυν ἐυθύς.
ὦ, πόσον εὐτυχεῖς!
Δόξα Θεῷ.
6. Πρὸς τὴν συνθήκην Σοῦ,
Προσφεύγ' ὁ δοῦλός Σοῦ,
Μήπως χαθῇ.
Ποῦ εἶναι ὁ θνητὸς
Ὅ Σὲ ζητῶν πιστῶς;
Θὰ Σὲ εὕρῃ αὐτὸς
Κί' ὄντως σωθῇ.
7. Μὲ πνεῦμα ἱλαρὸν,
Καὶ βίον ταπεινὸν
Πάντα ἄς ζῶ.
Σῶσόν μου τὴν ψυχὴν,
Λύτρωσον Σὺ αὐτήν,
Κί' ἀφ' ὅλην τὴν ποιήν,
Ἄς ἀφθεῶ.

TRINITY. 76a, 6b & 4a.

FELIX GIARDINI, 1760.

1. Θε - ε, τὰ Χε - ρου - βειμ. Με - τὰ τῶν Σε - ρα - φειμ. Μι - α φω - νῃ,

{ Καὶ ἐν ἐ - νι χο - ρῳ } Ἐν ὕ - μνῳ ζω - η - ρῳ Αἰ - νοῦν κοι - νῃ.
 { Σε ἐν πάν - τι και - ρῳ }

194. Πρὸ τῆς Λατρείας. (1. Ἐξ. Τετ.)

2. Εἰς Σε, Θεέ ἡμῶν,
Δεήσεων θερμῶν
Οἱ κομισται,
Κ' ἡμεῖς ἐρχόμεθα
Καὶ προσευχόμεθα,
Ὅτι δεόμεθα
Δός, ὦ Χριστέ.

3. ὦ, Σὺ ὁδήγησον
Καὶ νῦν εὐλόγησον
Τὸν δοῦλόν σου.
Κ' ἐν ᾧ πολυειδῶς
Μᾶς δείκνυτ' ἡ ὁδός,
Ἐπιτυχίαν δός
Στὸν λόγον σου.

4. Τὰ πάντα κύρωσον,
Πιστῶς ἐκπλήρωσον
Πᾶσαν εὐχὴν.
Ἐχθρούς μας νίκησον,
Σ' ἡμᾶς κατοίκησον
Κ' ἀφθόνως προίκισον
Πᾶσαν ψυχὴν.

195. Ὁ Οὐράνιος Βασιλεὺς. (1. Ἐξ. Τετ.)

1. ὦ Βασιλεῦ ἡμῶν
Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
Ἴδὲ ἡμᾶς.

Σὺ, μόνη ἀγαθὴ,
Ἀπάντων βοηθὴ
Καὶ φίλε κ' ὁδηγέ,
Σῶσον ἡμᾶς.

2. Καλὼν ὁ θησαυρὸς,
Ζωῆς ὁ χορηγός,
Ἐλθέ 'ς ἡμᾶς.
Ὁ πανταχοῦ παρὼν,
Τὰ πάντα δὲ πληρῶν,
Ἀπὸ τὸν πονηρὸν
Σῶσον ἡμᾶς.

3. Ἐν ἡμῖν σκηνώσον,
Ἡμᾶς καθάρισον,
Δέξαι ἡμᾶς.
Ἅγιος ὁ Θεός,
Ἅγιος ἰσχυρός,
Ὁ καὶ ἀθάνατος,
Σῶσον ἡμᾶς.

4. Σε, Σε δοξάζομεν,
Καὶ ὁμοῦ κράζομεν,
Δόξα Πατρί!
Δόξα εἰς τὸν Υἱόν,
Κύριον τὸν Θεόν,
Κ' εἰς Πνεῦμα τὸ Σεπτόν
Νῦν καὶ αἰεὶ!

196. Ἐγγύτερον πρὸς τὸν Θεόν.
(1. Ἰ. Εἰ. Τετ. 18.)

1. Ἐγγύτερον, Θεέ,
Ἐπιποθῶ
Ἐγγύτερον πρὸς Σέ
Ν' ἀνυψωθῶ
Ἔστω κ' ἐπὶ σταυροῦ
Θανάτου στυγεροῦ.
Ἀρκεῖ νὰ εὐρεθῶ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.
2. Ἄν πλάνητα ἐδῶ
Σκότος βαλὺ
Μ' εὐρῇ ἐν τῇ ὁδῷ,
Πάλιν ποθεῖ
Τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σέ
Νὰ ὑψωθῇ, Θεέ,
Ἐγγὺς νὰ εὐρεθῇ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.
3. Ἐὰν ἀποκαμῶν
Κατακλιθῶ,
Τὸν δρόμον μου δραμῶν
Ἄν κοιμηθῶ,

Ποθῶ νὰ μοὶ φανῇ
Κλίμαξ νυκτερινή
Δι' ἧς νὰ ὑψωθῶ
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

4. Καθὼς δ' ὁ Ἰσραὴλ
Εἶθε καὶ ἐγὼ
Οἰκοδομῶν Βανθήλ,
Νὰ Σ' εὐλογῶ.
Εἶθε πρὸς Σέ ἐγγὺς
Ἦν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
Νὰ Σέ δοξολογῶ.
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

5. Ἡ ἂν λαβὼν πτερὰ
Στὸν οὐρανὸν
Ἀνέλθω ἐν χαρᾷ,
Ἐκ ταπεινῶν,
Σελήνην, ἄστρα, γῆν,
Ἡλιον, φῶς καὶ αὐγὴν
Ἄς ἔλθω λησμονῶν
Ἐγγὺς πρὸς Σέ.

1. Οὐ-δὲν-πλήν-φύλ-λα, φεῦ-λοῦ-δέν· Τὸ Πνεῦ-μ' ἀ-δῆ-μο - νεῖ. Δὲ ἄ - με - λεί - ας τὰς δει-νὰς

Καὶ ὁ-πο-σχέ-σεις τὰς κε-νὰς ὀλι-θε-ται ναί, θρη-νεῖ Φύλ-λα παν-τοῦ, ἄ-νευ καρ - ποῦ.

197. Οὐδὲν πλὴν φύλλα.
(1. Ὁκ. Ἐξ. Ἰδ.)

2. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ! οὐδέν.
Στάχυς οὐδεὶς παχύς·
Σπείρομεν σῖτον κ' ἀντ' αὐτοῦ
Φύονται ἄκανθαι παντοῦ,
Καὶ τρίβολοι τραγεῖς.
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

3. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ! οὐδέν.
Σκέψις, ὦ! ἀλγεινὴ·
Ἀντὶ χρησίμων καὶ καλῶν
Πράξεων τῶν ψυχοφελῶν
Λόγοι αἰεὶ κενοί.
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

4. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ! οὐδέν.
Φύλλα, κ' αὐτὰ ξηρά·
Οὕτω παρέρχετ' ἡ ζωὴ,
Μόνη ἡμῶν ἀνταμοιβὴ
Πεῖρα σκληρὰ, πικρά·
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ.

5. Οὐδὲν πλὴν φύλλα, φεῦ! οὐδέν.
Ὁ Κύριος ζητεῖ
Καρπὸν ἀκριβὸν κ' ἐκλεκτὸν,
Πῶς φέρομεν λοιπὸν ἔς Αὐτόν,
Ἀνθ' ὧσων ἀπαιτεῖ,
Φύλλα παντοῦ, ἄνευ καρποῦ;

198. Σκέπτου τὸ ἔπειτα.
(1. Ὁκ. Ἐξ. Ἰδ.)

1. Ἄν, φίλε, νῦν ζῆς εὐτυχῆς,
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Ἄν νῦν οὐδὲν σὲ ἐνοχλῇ,
Τοῦτο οὐδόλως σ' ὀφελεῖ·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα·
Μὴ ποτε γείνης δυστυχῆς.

2. Τὸ μέλλον εἶναι ἀσφές·
Σκέπτου το ἔπειτα·
Φεύγει ταχέως τὸ παρὸν,
Διὸ μὴ χάνῃς τὸν καιρὸν·
Σκέπτου το ἔπειτα·
Νᾶ καταστήσῃς εὐτυχῆς.

3. Εἰς πρόσκαιρα μὴ ἀρκεσθῇς·
Σκέπτου το ἔπειτα·
Οὐδὲν ἐδῶ διηνεκές·
Οὐδὲν καλὸν καὶ διαρκές·
Σκέπτου τὸ ἔπειτα,
Ἄν θάλῃς νὰ ἀσφαλισθῇς.

4. Ὁ βίος οὗτος εἶν' βραχύς·
Σκέπτου το ἔπειτα·
Νῦν πλάτυσαι εἰς τὸν Χριστὸν,
Ἐχε ἐλπίδα εἰς Αὐτόν·
Σκέπτου το ἔπειτα,
Κ' οὕτω θὰ ἦσαι εὐτυχῆς.

Πρὸς δό-ξαν κ' εὐ-λο - γή - αν Τοῦ κρα-ταιοῦ Πα-τρὸς Ἄς ψά- λη μ' ἁρ-μο- νί- αν
Καὶ ἡ φω- νή μας μί - α,

Fine.

Ὁ νέ - ος μας χο - ρός. Ἄς γελ- νη ἁρ-μο- νί- α Ὁ νοῦς μας κ' ἡ ψυ - χή.
Ἐγ- κάρ- δι- ος εὐ - χή.

199. Δοξολογία. (Γ. Ἐπ.-Ἐξ.)

1. Πρὸς δόξαν κ' εὐλογίαν
Τοῦ κραταιοῦ Πατρὸς
Ἄς ψάλλη μ' ἁρμονίαν
Ὁ νέος μας χορός.
Ἄς γεινῇ ἁρμονία
Ὁ νοῦς μας κ' ἡ ψυχὴ,
Καὶ ἡ φωνὴ μας μία,
Ἐγκάρδιος εὐχή.

2. Σὺ, ὅστις ἐπιτρέπεις
Νὰ ζῶμεν ἐπὶ γῆς,
Καὶ ἄνωθεν μᾶς βλέπεις
Καὶ μᾶς χειραγωγεῖς,
Σὺ, Πλάστα, νὰ χαρίσης
Καὶ εἰς ἡμᾶς ἰσχὺν,
Μὲ ἄσπιλον ἐπίσης
Νὰ ζήσωμεν ψυχῇ.

200. Ἡ εἰς Χριστὸν πίστις. (Γ. Ἐπ.-Ἐξ.)

1. Πᾶσάν μου ἁμαρτίαν
Φέρω πρὸς τὸν Χριστὸν,
Τὴν μόνην μου θυσίαν,
Τὸν ἁμῶμον Ἀμὸν.
Αὐτὸς μ' ἐλευθερόνει,
Αὐτὸς μὲ συγχωρεῖ,
Καὶ δι' ἐμὲ σηκώνει
Φορτίον τὸ βαρὺ.

2. Ψυχὴν μεμολυσμένην
Προσφέρω εἰς Αὐτόν·
Τὴν πλύνει, τὴν λευκαίνει
Μὲ αἷμα τὸ σεπτόν·
Πάσας μου τὰς ἐλλείψεις
Αὐτὸς ἀναπληροῖ,
Κ' εἰς πάσας μου τὰς θλίψεις
Ἐμὲ παρηγορεῖ.

3. ὦ, εἶθε νὰ πιστεύσω
Στὸν πρᾶον Ἰησοῦν
Αὐτῷ ν' ἀφιερῶσω,
Ζωὴν, ψυχὴν καὶ νοῦν·
Νὰ γείνω ἑμοῖός του,
Γλυκὺς καὶ ταπεινός·
Νὰ ἦμαι ὁπαδός του
Πιστὸς καὶ σταθερός.

4. Ἐπιποθῶ νὰ ἦμαι
Μὲ τὸν Χριστὸν ὁμοῦ·
Νὰ βλέπω καθὼς εἶναι
Τὴν δόξαν τοῦ Ἀμνοῦ.
Νὰ ἔχω μὲ ἀγγέλους
Οὐράνιον μονήν·
Νὰ ψάλλω μὲ ἁγίους
Τὴν νέαν τῶν ᾠδῶν.

ὦ! πῶς πο-θῶ νὰ γί-νω Ὡς ἄγ-γε-λος Θε-οῦ,
Τὸ γό-νυ μου νὰ κλί-νω Ἐ-νώ-πι-ον Αὐ-τοῦ, Στὸ μέ-τω-πόν μου φέ-ρων

Στε-φά-νην ἀν-θη-ράν, Νὰ κρού-ω πάν-τα χαί-ρων Κι-θά-ραν ἡ-χη-ράν.

201. Ὁ πόθος τοῦ Χριστιανοῦ.
(Ἱ. Ἐπ. Ἐξ.)

1. ὦ! πῶς ποθῶ νὰ γίνω
Ὡς ἄγγελος Θεοῦ,
Τὸ γόνυ μου νὰ κλίνω
Ἐνώπιον Αὐτοῦ,
Στὸ μέτωπόν μου φέρων
Στεφάνην ἀνθηράν,
Νὰ κρούω πάντα χαίρων
Κιθάραν ἡχηράν!

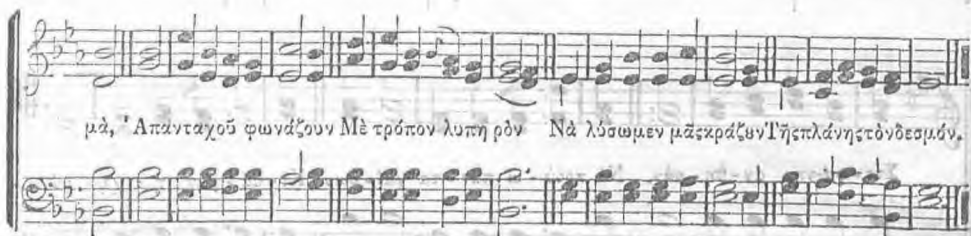
2. Νυχτὸς καὶ μεθ' ἡμέραν
Νὰ ψάλλω λιγυρῶς
Πρωῖαν καὶ ἐσπέραν
Νὰ ἀνυμνῶ φαιδρῶς!
Τὰ δάκρυα, οἱ πόνοι
Νὰ μὴ με ἐνοχλοῦν,
Αἱ λύπαι καὶ οἱ στόνοι
Νὰ μὴ με ἀπειλοῦν!

3. Γνωρίζω ὅτι κεῖμαι
Εἰς σκοτὸς παντελές·
Γνωρίζω ὅτι εἶμαι
Ἀγγεῖον εὐτελές.
Πλὴν, ὦ Χριστέ, σὺ θέλεις
Καὶ σώζεις παρυσθός·
ὦ Σῶτερ, ἐν ἀγγέλοις
Αἰτῶ νὰ με δεχθῆς.

4. Ἐκεῖ τὸν Ἰησοῦν μου
Ἐν δόξῃ νὰ ὑμνῶ·
Ἐκεῖ τὸν Κύριόν μου
Ἄει νὰ ἐπαινῶ.
Στὸ μέτωπόν μου φέρων
Στεφάνην ἀνθηράν,
Νὰ κρούω πάντα χαίρων
Κιθάραν ἡχηράν.

Ἀ-πό τῆς Γρη-λαν-δι-ας. Τὰ ὄ-ρη τὰ ψυ-γρά, Καὶ ἀ-πὸ τῆς Ἰν-δι-ας Τὰ δά-ση τὰ θερ-

μά, Ἀπάνταχοῦ φωνάζουν Μὲ τρόπον λυπηρὸν Νὰ λύσωμεν μᾶς κράζον Ἰησιπλάνης τὸν δεσμόν.

202. Ἱεραποστολικὸς ὕμνος.
(Ἱ. Ἐπ. Ἑξ.)

1. Ἀπὸ τῆς Γρηλλανδίας
Τὰ ὄρη τὰ ψυχρά,
Καὶ ἀπὸ τῆς Ἰνδίας
Τὰ δάση τὰ θερμά,
Ἀπανταχοῦ φωνάζουν
Μὲ τρόπον λυπηρὸν,
Νὰ λύσωμεν μᾶς κράζον
Ἰησιπλάνης τὸν δεσμόν.

2. Νῆσος ἀρωματώδης
Εἶναι ἡ Κεϋλάν.
Πνέει ἀήρ εὐώδης,
Τερπνὸν ἐκεῖ τὸ πᾶν.
Τὸ πᾶν ἐκεῖ μᾶς τέρπει,
Ἀλλὰ τί ὠφελεῖ;
Ἡ ἀνθρωπότης ἔρπει,
Χαμένη καὶ τυφλή.

3. Ματαίως δαψιλεύει
Ὁ Πλάστης τὰ γαθὰ.
Ὁ ἄνθρωπος λατρεύει
Ἀγάλματα γλυπτὰ.
Μὲ τυφλωμένον ζῆλον
Λατρεύει ὡς Θεὸν
Τὴν πέτραν καὶ τὸ ξύλον,
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν.

4. ὦ σεῖς οἱ φωτισμένοι
Μὲ φῶς τοῦ οὐρανοῦ,
Οἱ ἀναγεννημένοι
Μὲ λόγον τοῦ Χριστοῦ,
Κράξατε, Σωτηρία,
Κηρύξατε παντοῦ
Τὴν χάριν τοῦ Μεσσία,
Ἀρνίου τοῦ Θεοῦ.

203. Ὁ οὐρανός. (1. Ἐπ. Ἑξ.)

1. Οὐτ' ἤκουσεν ὠτίον,
Οὐτ' εἶδεν ὀφθαλμός
Τῆς δόξης τὸ βραδεῖον,
Τὸ δῶρον τοῦ Πατρός.
Ἀλλὰ εἰς τοὺς χρησμούς του
Τὸ πνεῦμα του δηλοῖ,
Εἰς ἅλους τοὺς πιστοὺς του
Τί μέλει νὰ δοῇ.
2. Κηρύττεις, ὦ Θεέ μας,
Ὁραῖον οὐρανόν.
Ποθοῦσιν αἱ ψυχαί μας
Νὰ φθάσουν εἰς αὐτόν.
Ὑπόσχετ' ἡ φωνή σου
Ἀγίας ἡδονάς,
Τρυφάς τοῦ παραδείσου
Ἀδόλους καὶ ἀγάδας.
3. Τοῦ φθονεροῦ τὸ ὄμμα
Δὲν θέλει τὰς ἰδεῖ.
Τοῦ ἀσελεγοῦς τὸ στόμα
Δὲν θέλει τὰς γευθῇ.
Οὐδεὶς διεφθαρμένος,
Οὐδεὶς ὑποκριτής
Θὰ εὐρεθῇ γραμμένος
Στὴν Βίβλον τῆς ζωῆς.
4. Εὐδαίμων κατοικία!
Χαρὰ πληροὶ τὸ πᾶν.
Ἡ λύπη καὶ ἡ κακία
Διώκονται μακράν.
Ἐκεῖ μὲ τοὺς ἁγίους
Στὸν θρόνον μετὰ Σοῦ
Κ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίτους
Δέξαι, Ἀμνέ Θεοῦ.

204. Ὁ μέγας ἱατρός. (1. Ἐπ. Ἑξ.)

1. ὦ, πόσον ἦν ἀθλία
Τότ' ἡ ψυχὴ ἐμοῦ,

Πρὶν φθάσ' ἡ σωτηρία
Ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ!
Ὡς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν
Εἰς μόνος ἱατρός
Τελείαν ἀεραπείαν
Νὰ δώσ' εἰν' ἱκανός.

2. Ὅλαι αἱ ἄλλαι νόσοι
Θανάσιμοι, σφοδραί,
Μ' αὐτὴν ἂν συγκριθῶσιν
Εἰν' ὅλως ἐλαφραί.
Αὐτὴ τὰ πάντα σύρει
Εἰς θλιβεράν στιγμὴν,
Αὐτὴ ἀσπλάγχχνως φθειρεῖ,
Καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν.

3. Καυχώμενοι μεγάλα
Πολλοὶ μὲν ἱατροὶ
Μὲ εἶδον, καὶ ἄλλοι ἄλλα
Ἐφρόνου καὶ αὐτοί.
«Σὺ τίποτε δὲν ἔχεις,»
Μοὶ ἔλεγον τινές,
Καὶ ἄλλοι πάλιν «τρέχεις»
Εἰς τέλος πρόφανές.»

4. Πλὴν τέλος μ' ἐπεσκέφθη
Ὁ Μέγας Ἱατρός.
Τὴν αἵτησιν μ' ἐδέχθη
Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
Μ' ἔσωσ' ἡ εὐσπλαγχνία,
Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
Αὐτοῦ ἡ σωτηρία
Ἄς κερυχθῇ παντοῦ.

205. Ἀγαθότης τῆς θείας Προνοίας.
(1. Ὁκ. Ἑξ.)

1. Ὅταν, Θεέ, παρατηρῶ
Τὴν Πρόνοιαν τὴν Σὴν,

Δέν δύναμαι, ἢ νὰ Σ' αἰνῶ
Μ' ἔλην μου τὴν ψυχὴν.

2. "Απειρον πλῆθος ἀγαθῶν
Παρέσχες εἰς ἐμέ,
Πρὶν ἢ γνωρίσω τι αὐτῶν·
Πρὶν ἢ γνωρίσω Σέ!
3. Εἰς τὰς νεανικὰς ὁρμὰς
Εἶχον ὡς χαλινόν,
Κ' εἰς ὅλας τὰς παρεκτροπὰς
Βραχίονα τὸν Σόν.
4. Ἐν ὥρᾳ νόσου φοβεράς
Σὺ μὲ ζωογονεῖς·
Ἐν μέσῳ πένθους, συμφορᾶς
Σὺ μὲ παρηγορεῖς.
5. Κι' αὐτὸ τὸ εὐθυμον, Θεέ,
Καρδίας τῆς ἐμῆς,
Εἰν' ἄκρον δῶρον εἰς ἐμέ
Τῆς δεξιᾶς τῆς Σῆς.
6. Εἰς πᾶν συμβάν μου τῆς ζωῆς
Ἀγάπην Σὴν θάρω·
Αὐτὴν κ' ἐδῶ, κ' ἐν οὐρανοῖς
Ἀπαύστως θὰ αἰνῶ.
7. Καὶ ἡ αἰώνιος ζωὴ
Ἀκόμη δὲν ἀρκεῖ,
Ἵνα πρεπόντως Σ' εὐλογῇ
Πᾶσα πιστοῦ ψυχὴ.

206. Λι δύο Ὅδοι. (Ι. Ὁκ. Εξ.)

1. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Δύσκολος καὶ στενὴ,
Ἦν τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁπαδὸς
Πρέπει ν' ἀκολουθῇ.

2. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς,
Τραχεῖα καὶ στενὴ
Κι' ὁ Σατανᾶς πολυειδῶς
Μακρὰν αὐτῆς ὠθεῖ.

3. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς,
Μεγάλ' ἡ ἀμοιβή,
Εἰς θντινα ἐπιμελῶς
Ἵς αὐτὴν περιπατῇ.

4. Πλατεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Ἦ εἰς τὴν τελευτήν,
Καὶ ὑποφέρουν φρικωδῶς
Οἱ τρέχοντες Ἵς αὐτήν.

5. Εὐρεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Κ' εἰς πάντα προσιτὴ,
Κι' ὁ Σατανᾶς λέγει ψευδῶς
"Ὅτι καλ' εἰν' αὐτή.

6. Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδὸς
Ἦν πρέπει νὰ διαβῶ,
Διὸ Σὺ Κύριέ μου δὸς
Ἵς αὐτὴν νῦν νὰ προσῶ.

207. Ἡ Κρίσις. (Τρ. Ἐπ.)

1. Εἰς νεφέλας οὐρανοῦ,
Μὲ τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς
Καὶ στρατοῦ ἀγγελικοῦ,
Καταβαίνει ὁ Χριστός.

2. Ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ
Ἀναβαίνει ὁ Κριτής·
Ἔρχονται δ' ἐμπρὸς Αὐτοῦ
Πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.

3. Νῦν θεάνθρωπος, ἰδοὺ,
Φαίνεται ὁ Ἰησοῦς,

Ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,
Κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

4. Ποῦ ἐγὼ θέλω φανῇ,
Εἰς τὴν κρίσιν σου, Χριστέ;
Ἄρα θέλεις μὲ εἰπεῖ
«Εὖγε δούλε ἀγαθέ;»

5. Τώρα ἅς ἐτοιμασθῶ,
Ὡστε τότε μὲ χαρὰν
Καὶ ἀφόδως νὰ σταθῶ
Στοῦ Κριτοῦ τὴν δεξιάν.

208. Γρηγορεῖτε. (Τρ. Ἐπ.)

1. Ἀγρυπνοὶ μὲ προσευχὴν
Ἔως ὅτου παραστῇ
Μεταξὺ σας ὁ Ποιμὴν,
Γρηγορεῖτε, ὦ πιστοί.

2. Ὁ ἐχθρὸς εἰν' ἰσχυρός·
Ἡ δὲ σὰρξ εἰν' ἀσθενής·
Μόνος βοηθὸς πιστὸς,
Ἀγρυπνία ἐκτενής.

3. Ἀγρυπνίαν συνεχῇ
Σᾶς παρήγγειλ' ὁ Χριστὸς·
Γρηγορεῖτ' ἐν προσευχῇ
Ἔως ὅτου ἔλθ' Αὐτός.

4. Ὁ Σωτὴρ διὰ ὑμᾶς
Ἠγωνίσθη ἀγρυπνῶν,
Καὶ νυκτερινὰς στιγμαῖς
Ἐδαπάνησε πονῶν.

5. Ὅθεν καὶ ὑμεῖς τανῦν
Γρηγορεῖτε, ὦ πιστοί,
Μέχρις ὅτου εἰς τὴν γῆν
Ὁ Σωτὴρ σας παραστῇ.

6. Ἐκαστὸν σας διαταγμὸν
Ἀπορρίψατε πιστῶς,
Καὶ εἰς πάντα πειρασμὸν
Γρηγορεῖτε διαρκῶς.

209. Ἡ ὁδοιπόρος. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Ποῦ, ὦ ὁδοιπόρε ξένη,
Ποῦ ὑπάγεις ἱλαρὰ;
Εἰς ἐρήμους πλανωμένη
Θαρραλέα, σταθερά;
Ἄρα πότον κινδυνεύεις
Εἰς κοιλάδα κλαυθμηρὰν
Δὲν γνωρίζεις; καὶ ὁδεύεις
Μὲ τὴν ὄψιν ἱλαράν;

2. Ὁδοιπόρον, ναί, καὶ ξένην,
Εἰς κοιλάδα ἀληθῶς
Τοῦ κλαυθμῶνος πλανωμένην,
Μὲ ὀνόμασας ὀρθῶς·
Καὶ κινδύνους περιμένω
Ἀπ' ἐχθρῶν τὸν ἀρχηγόν·
Ὅμως ἀφοδὸς πηγαίνω
Μὲ τοιοῦτον Ὁδογόν.

3. Ὁδηγόν σου! Ἄ! κυττάζω,
Πλὴν οὐδένα θεωρῶ·
Διὰ τοῦτο καὶ θαυμάζω,
Διὰ τοῦτο ἀπορῶ.
Ἄν τρώντι κατευθύνῃ
Τὰς ὁδοὺς σου ὁδηγός,
Πρέπ' ἀόρατος νὰ ᾔναι
Κι' ἀληθῶς ἀγγελικός.

4. Ναί, ἀόρατος τρώντι,
Κ' ἐν ἀγγέλοις θαυμαστός·
Τῷ δὲ κόσμῳ τῷ παρόντι
Οὐδαμῶς εἶναι γνωστός.
Οὗτος μὲ ἐμὲ βαδίζει,
Ὁδηγός μου ἀφανής.

Κ' ἐπειδὴ μ' ὑπερασπίζει
Εἶμαι πάντῃ ἀσφαλής.

5. Βλέπεις, φίλη ὁδοιπόρε,
"Εμπροσθέν σου ποταμόν;
"Ισως καὶ ὀλίγα ὥρι
Θά σέ φέρουν εἰς αὐτόν·
Εἰς αὐτόν δὲ ὅταν φθάσῃς,
Εἰς αὐτόν ἀν' βυθισθῇς,
Τότε θάρρος δὲν θά χάσῃς;
Τότε δὲν θ' ἀπελπισθῇς;

6. "Οχι, φίλε, δὲν φοβοῦμαι
Εἰς αὐτόν νὰ βυθισθῶ·
Σπεύδω καὶ φιλοτιμοῦμαι
Εἰς τὸ ῥεῦμα νὰ ῥιφθῶ.
"Ἡ μακρά μ' ὁδοιπορία
"Αποπερατοῦτ' ἐκεῖ,
"Επειτα χαρὰ τελεία·
"Ὡ, τὸ τέλος τὸ γλυκύ!

7. Οὕτω χαίρουσα τὸ πνεῦμα,
Φάλλουσα καὶ εὐτυχῆς
Σπεύδει κάτω εἰς τὸ ῥεῦμα
Καὶ βυθίζεται εὐθύς.
Πάλιν βλέπω—ἀναβαίνει
Ζωντανὴ καὶ ἡλαρὰ,
Με τὸ φῶς ἐνδεδυμένη,
Καὶ ὡς ἄγγελος λαμπρά.

210. Ἡ Βραχύτης τῆς ζωῆς.
(Τρ. 'Οκ. 'Επ.)

1. Πῶς ταχύπτερος ὁ χρόνος!
Πῶς ἀφίπτει τ' ἡ πνοή!
Ὡς ἡμέρα τοῦ χειμῶνος
Τρέχει, φεύγει ἡ ζωή.
2. Ὡς μικρὰ ὁδοιπορία,
Ὡς κατάλυμα νυκτός·

"Ὀλη μας ἡ ἡλικία
Πρὸς τὸν θάνατον ὁδός.

3. Παρακμᾷζει ἡ νεότης,
Καὶ πᾶν καύχημα θνητῶν·
Σπαύδει καὶ ἡ ὠριότης
Πρὸς τὸν τάφον τὸν ψυχρόν.

4. "Ομως ἅς παρέλθ' ὁ χρόνος·
"Ἄς ἀφανισθῇ ἡ γῆ·
Εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
Θέλουν ζήσει οἱ πιστοί.

5. Ἐπειδὴ ἀθανάσιαν
ἔχουν ὅλ' οἱ εὐσεβεῖς·
Ὁραιότητα, ὑγίαν,
Καὶ χαρὰν ἐν οὐρανοῖς.

211. Ὁ ποταμὸς τοῦ θανάτου.
(Τρ. 'Οκ. 'Επ.)

1. Εἰς τὰς ὄχθας Ἰορδάνου
Ἰσταμαι προσεκτικὸς,
Θεωρῶ κληρονομίαν
Μένουσαν διὰ παντός.
Βλέπ' ὠραίας πρασινάδας,
Βλέπω κάμπους δροσεροῦς,
Βλέπω λόφους καὶ κοιλάδας,
Βλέπω ἄνθη καὶ καρπούς.

2. Ἐκεῖ εἶναι ἡ πατρίς μου,
Ἐκεῖ εἶναι ὁ Χριστὸς,
Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἐλπίς μου,
Ὁ Σωτὴρ μου καὶ Θεός.
Βλέπω δὲ τὸ κρῖον ῥεῦμα,
Καὶ τὸ πέραν λησμονῶ,
Μοῦ ταράττεται τὸ πνεῦμα
Καὶ φοβοῦμαι μὴ χαθῶ.

3. ὦ, εἴθ' ἄπαξ νὰ ἡμπόρουν
 Ὡς ποτὲ ὁ Μαῦσῆς,
 Καὶ τὸ ὄλον νὰ θεώρουν
 Τῆς εὐλογημένης γῆς!
 Τότε καὶ τὸ βεῦμα πλέον
 Τοῦ ἀγρίου ποταμοῦ,
 Δὲν θὰ μ' ἦτο φορικαλέον
 Βλέπω πύλας οὐρανοῦ.

212. *Προσευχὴ διὰ δολητῶν.*
(Τρ. Ὁκ. Ἐπ. Ἐλ.)

1. ὦ Θεέ, μὴ συγχωρήσης
 Ἀπὸ Σὲ νὰ πλανηθῶ,
 Καὶ ποτὲ μὴ με ἀφήσης
 Τὸν Χριστὸν μου ν' ἀρνηθῶ.
 Φύλαξόν με
 Κράτησόν με,
 Μήπως σφάλω καὶ χαθῶ.

2. Μεταξὺ πολλῶν φροντίδων,
 Καὶ μυρίων μεριμνῶν
 Τὸν καλλίτερόν μου φίλον,
 Τὸν Σωτῆρα λησμονῶν,
 Ἀπατῶμαι
 Καὶ πλανῶμαι,
 Τὰ τοῦ κόσμου ἐρευνῶν.

3. Εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου
 Διατί γὰρ κολληθῶ;
 Ἀπὸ Σὲ, Θεέ, πὸ φῶς μου
 Διατί νὰ μακρυνθῶ;
 Εἰς σκοτίαν
 Καὶ πικρίαν.
 Ἄνευ Σοῦ νὰ πλανηθῶ;

4. Δός μοι χάριν ν' ἀποκρούσω
 Τὴν ματαίαν ἡδονήν.
 Κάλεσόν με, ὡς ἀκούσω
 Τὴν γλυκεῖάν σου φωνήν.

Παριτιτοῦμαι
 Καὶ ἀρνούμαι
 Πᾶσαν κλίσιν σαρκικὴν.

5. Ἀπὸ τὰς σκηνὰς τοῦ κόσμου
 Τὸ λοιπὸν ὡς μακρυνθῶ
 Καὶ ἐντὸς τοῦ πνεύματός μου
 Εὐφροσύνῳ ὡς συρθῶ,
 Τὴν γαλήνην
 Καὶ εἰρήνην
 Τῆς ψυχῆς μου ἀποκτῶ.

6. Ὡς ἐμβῶ εἰς τὸ ταμεῖον,
 Ὡς εἰς τόπον ἱερὸν,
 Καὶ ἐκεῖ τὴν θύραν κλείων
 Καὶ θερμῶς παρακαλῶν
 Τὸν Χριστὸν μου
 Καὶ Θεόν μου
 Ἀπαντῶ εἰς τὸ κρυπτόν.

213. Ὁ Ξένος. (Τρ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Ξένος τις τὴν θύραν κρούει,
 Ἐκρουσεν ἐπὶ μακρόν
 Κρούει καὶ οὐδεὶς ἀκούει
 ὦ, τί πρᾶγμα λυπηρόν!

2. Ἰκετευτικῶς προσμένει
 Εἰς τὴν θύραν τὴν κλειστήν,
 Καὶ τὴν ὥρην περιμένει
 Νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

3. Ἴδε ποῖα χάρις θάλλει
 Εἰς τὸ πρόσωπόν Αὐτοῦ!
 Ἀγαθότης περιβάλλει
 Ἀπασαν τὴν οἶκον του.

4. Δύνασ' ἔτι ν' ἀμφιστάλλῃς,
 Καὶ νὰ ἦσαι χλιαρὸς;
 Κεφαλὴν νὰ μὴ προβάλλῃς
 Καὶ ν' ἀνοίξῃς ἱλαρῶς.

5. "Ανοιξον, σκληρὲ, τὴν θύραν·
"Ανοιξον αὐτὴν εὐθύς,
Πρὶν πικρὰν σὺ λάθῃς πείραν,
Καὶ ἀργὰ σωφρονισθῇς.

214. Ἡ εὐαγγελικὴ πρόσκλησις.
(Τρ. 'Οκ. 'Επ. 'Ελ.)

1. ὦ βροτοί, ἀκροασθῆτε !
Τοῦ ἐλέους ἡ φωνὴ
(Δύνασθε νὰ ἀμελῆτε ;)
Οὐρανόθεν σᾶς καλεῖ·
Μὲ ἀγάπην
Πᾶσα λέξις πλημμυρεῖ.
2. Εἰς ἀνθρώπους ἀποστάτας
Ἐκ τοῦ θρόνου του λαλῶν
Μακροθύμως τί κηρύττει
Ὁ Μονάρχης τῆς Σιών ;
Κατὰ χάριν
Ἐντελῇ ἐξιλασμῶν.
3. Πῶς Αὐτὸς τοὺς τεθλιμμένους
Εὐμενῶς παρηγορεῖ !
Πῶς καὶ τοὺς πειραζομένους
Φιλανθρώπως βοηθεῖ !
Ἐξαλείφει
Δάκρυα πολυπληθῆ.
4. Νῦν, ὦ σεῖς, τοῦ θεοῦ λόγου
Ἀμελεῖς ἀκροαταί !
Ἐνῷ ἔχετε εὐκαιρίαν
Εἰς αὐτὸν προσέξατε·
Σωτηρίαν
Τῶν ψυχῶν σας εὑρετε.
5. Καὶ ἵνα μὴ ἀναγκασθῶσιν
Οἱ κηρύττοντες εἰς σᾶς
Λυπηρῶς νὰ ἐκφωνῶσι
Τίς προσέχει εἰς ἡμᾶς ;
Τίς ἐδέχθη
Τὰς προσκλήσεις μας αὐτάς ;

215. Ἡ πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ.
(Ἄν. Ἐνδ.)

1. Ἄς δώσῃ ἀκρόασιν πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄς ᾗν ἀνοιχτὸν πᾶν ὄτιον θνητοῦ·
Τοῦ Εὐαγγελίου ἡ σάλπιγξ ἤχει,
Φωνὴ τῆς προσκλήσεως τοῦ Αὐτρωτῆ.
2. ὦ σεῖς αἱ πεινώσαι, διψῶσαι ψυχαί !
Τὸν ἄνεμον θέλετε κάμει τροφήν ;
Τὰ ὕδατά σας κλίνετε νῦν εἰς Ἑμέ·
Ἀθάνατον θέλω σᾶς δώσει ζωὴν.
3. Ὁ οἶνος, τὸ γάλα ἰδοὺ πλημμυρεῖ·
Ἐδῶ εἶναι ἄφεςις ἁμαρτιῶν·
Ἀγάπη καὶ ἔλεος, ὡς ποταμοί,
Συρρέουν εἰς ἅπειρον ὠκεανόν.
4. Ἐδῶ εἶναι ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ·
Ἐδῶ μαργαρίτης μεγάλης τιμῆς·
Ἐδῶ θησαυρὸς, πλὴν οὐχὲ ἐκ χρυσοῦ·
Ἐδῶ καὶ στολὴ τῆς ψυχῆς τῆς γυμνῆς.
5. Σὺ, Κύριε, σύρε με, ὥστε ἀπλῶς
Ὡς εἶμαι νὰ τρέξω νῦν πρὸς τὸν Χριστόν,
Πεινῶν καὶ διψῶν, καὶ τυφλὸς, καὶ
γυμνός,
Ἀφθόνως νὰ εὕρω τὰ πᾶν εἰς Αὐτόν.

216. Ἀπενίζειν εἰς τὸν Θεόν.
(Ἄν. Ἐνδ.)

1. Καρδίαι δειλῶν, ὀφθαλμοὶ σκυθρωπῶν,
Στραφῆτε πρὸς τὸν εὐμενῆ Ὁδηγόν.
Ἀμέσως ἐκβαίνει ἐκ σκοτόους δεινοῦ
Ὁ βλέπων τὸ φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ.
2. Ἀδύνατον εἶναι ν' ἀποπλανηθῶ,
Ἐνῷ εἰς τὰ ἴχνη Του ἀκολουθῶ·
Αὐτὸς μοὶ δεικνύει ὁδὸν ἀσφαλῆ,
Ἄν ᾗναι ἐνίοτε καὶ σκοτεινῇ.

4. Παγίδες θανάτου με περικυκλοῦν·
Ἐγὼ δ' ἀτενίζω εἰς τὸν Ἰησοῦν·
Καὶ εἶθε ἐν δόξῃ Αὐτὸν νὰ ἰδῶ,
Καθάπερ ποτὲ δὲν τὸν εἶδον ἐδῶ!

4. Ἐκεῖ με χάριν ἐννοῶν ἐντελῶς
Τὴν χάριν, τὸ κάλλος Αὐτοῦ καὶ
τὸ φῶς,
Πολὺ θὰ θαυμάζω πῶς ἦν δυνατόν,
Ν' ἀφήσω ἢ νὰ λησμονήσω Αὐτόν.

217. Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.
(Ἄν. Δωδ.)

1. Τὴν κλεῖδα τοῦ ἄδου κρατῶν Λυ-
τρωτά μας,
Ἀόρατον κόσμον ἀνοίγεις καὶ
κλείεις·

Ἄς μὴ ἐκφοβίζονται τὰ πνεύματά
μας·

Διότι τοῦ σκότους ἀλύσεις Σὺ
θραύεις.

2. Τετέλεσται! ὦ, τί ὡραία ἡμέρα!
Τοῦ ἄδου τὴν δύναμιν ἐξαφανίζεις.
Ἐκπέμπεις τὸ πνεῦμά σου πρὸς τὸν
Πατέρα
Καὶ θνήσκων τὸν θάνατον αἰχμα-
λωτίζεις

3. Προθύμως λοιπὸν εἰς τὸν ἴδιον
δρόμον
Σὲ ἀκολουθοῦν οἱ πιστοὶ ὁπαδοί σε·
Ἀπέθανες, πλέον δὲν ἔχουσι τρόμον.
Ἐλπίδας αὐτῶν βεβαίῳ ἡ ζωὴ σου.

4. Ψυχὴ μου, θεώρησον τὰ σάβανα τα·
Καὶ τ' ἄγνωστον μέλλον ἄς μὴ σέ
φοβίῃ.
Λαμπρύνεται καὶ ἡ κοιλὰς τοῦ
θανάτου·
Διότι ἡ ὄψις Αὐτοῦ τὴν φωτίζει.

218. Βραχύτης τῆς ζωῆς.
(Ἄν. Δωδ.)

1. Ἡ ὥρα περνᾷ καὶ φωνάζει, Σωφρόνει
Ἡ σήμερον εἶναι παρούσα, καὶ μόνη,
Εἰς σὲ πιθανόν νὰ μὴν ᾔν' δεδομένη
Ἡ αὔριον· ἡ δὲ χθές; Περασμένη!

2. Περασμένη! καὶ πλέον ποτὲ δὲν γυρίζει
Εἰμὴ στήν συνείδησιν νὰ σ' ἐρωτήσῃ
Τί ἔκαμες τὴν τοῦ καλοῦ εὐκαιρίαν;
Καλὰ τὴν ἐξώδευσες, ἢ ἔς ἀμαρτίαν;

3. Ἡ ὥρα περνᾷ καὶ φωνάζει, Σωφρόνει!
Περνῶν καὶ ἡμέραι, καὶ μῆνες, καὶ
χρόνοι.
Αὐτὴ ἡ ζωὴ μας, ὦ, πόσον βραχεῖα!
Σωφρόνει! ἡ μέλλουσα εἶν' αἰωνία.

219. Τὸ κυριακὸν Δεῖπνον.
(Ἰ. Ἐξ. Ὁκ. 6.)

1. Νῦν ἦτο σκυθρωπὴ·
Μ' ὀλίγους ὁπαδοὺς
Πρὸς τὴν Γεθσημανὴν
Ἐκβαίν' ὁ Ἰησοῦς
Ὅποια ὥρα στυγερά!
Ὅποια λύπη του πικρά!

2. Εἰς τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ
Ξίφος ὅξυ περνᾷ·
Κόσμου ἀμαρτωλοῦ
Τὸ βάρος νῦν βαστά·
Καὶ πρὸς ἐχθροῦς του ἀσεβεῖς
Τὸν παραδίδει μαθητῆς.

3. Εἰς τούτων τῶν δεινῶν
Τὸν τόπον πρὶν ἐκδῆ,
Εἰς χεῖράς του λαβὼν
Τὸν ἄρτον εὐλογεῖ.
Ὅποια χάρις θαυμαστή!
Ὅποίους λόγους νῦν λαλεῖ!

4. «Τὸ σῶμά μου ἐδῶ
 «Σᾶς δίδω εἰς τροφήν,
 «Σεῖς φάγετε αὐτό,
 «Καὶ λάβετε ζωήν.
 «Καὶ τοῦτο κάμνετε παντοῦ,
 «Εἰς τὴν ἀνάμνησιν Ἑμοῦ.»

5. Τοὺς δίδει δὲ ὁμοῦ
 Ποτήριον πλησθέν.
 «Τὸ αἷμά μου ἰδοῦ,
 «Τὸ διὰ σᾶς χυθέν.»
 Τῆς Διαθήκης τῆς Καινῆς
 Σημεῖον ὅμα καὶ σφραγίς.

6. Ὡ Σῶτερ Ἰησοῦ!
 Ὁμοίως καὶ ἡμεῖς,
 Ἔως ἔξ οὐρχοῦ
 Σὺ πάλιν νὰ φανῇς,
 Εἰς τὴν ἀνάμνησιν τὴν σὴν
 Φυλάττομεν τὴν Τελετήν.

220. Τὸ παρὸν καὶ ἡ Αἰωνιότης.
 (Ἱ. Ὁκ. Ἐξ. 6.)

1. Εὐρίσχωμαι ἐπὶ ἰσθμὸν
 Ἐν μέσῳ δύο θαλασσῶν,
 Ἀναίσθητος οἰκτρῶς!
 Μὲ ἀναμέν' ἐν ἀκαρεῖ
 Ἡ τῶν μακάρων ἡ μονή,
 Ἡ ἄδης τρομερός!
2. Ἐξύπνισόν με, ὦ Θεέ,
 Ἀποκαλύπτων εἰς ἐμέ
 Τάόρατα αὐτά
 Τὸ βάρος τῶν νὰ αἰσθανθῶ,
 Ἀπὸ ματαίων νὰ στραφῶ
 Στὰ ὄντως ἀγαθὰ.
3. Θεὲς Σὺ ἐμπρός μου τὴν σκηνήν,
 Ὅποτεν μέλλεις κατελθεῖν

Μετὰ τῶν νεφελῶν
 Νὰ κρίνης ἔθνη παμπληθῆ·
 Τότε ἄρα θέλει μοι δοθῇ
 Ὁ κληρὸς τῶν πιστῶν;

4. Θεέ, βοήθησόν με νῦν
 Τὴν κλησίαν μου καὶ ἐκλογὴν
 Νὰ κάμω ἀσφαλεῖς·
 Τὸ θέλημά σου ἐκτελῶν,
 Καὶ Σὲ πιστῶς ὑπηρετῶ
 Νὰ ζήσω ἐπὶ γῆς.

5. Κι' ὅταν ἐν δόξῃ Σὲ ἰδῶ,
 Καὶ εἰς τὸ βῆμά σου φανῶ,
 Ν' ἀκούσω, ὦ Χριστέ,
 Ἐκ Σοῦ ἐκείνην τὴν φωνήν
 Χαριτωμένην καὶ τερπνὴν,
 «Εὐ δούλε ἀγαθέ!»

221. Τὸ ἔρεισμα τῆς πίστεως.
 (Ἱ. Ἐξ. Τετ.)

1. Ἡ πίστις μου εἰς Σὲ
 Ἐρείδεται, Χριστέ,
 Ἀμνὲ Θεοῦ!
 Δέξαι μου τὴν εὐχὴν,
 Σῶσόν μου τὴν ψυχὴν,
 Κάμε με μαθητὴν
 καὶ δούλον Σοῦ.

2. Ἀναψὸν ἐν ἐμοὶ
 Ζῆλον εἰλικρινῇ
 Καὶ θερμουργὸν
 Δὲς πόλμην ἱερὰν,
 Ἀγάπην καθαρὰν,
 Θερμὴν καὶ σταθεράν,
 Πῦρ φλέγον, ζῶν.
 3. Ἐν ὅσῳ ἀπορῶν
 Εἰς κόσμον πονηρὸν
 Περιπατῶ,
 Ἔσο μου οδηγός

Τὸ σκότος τοῦ νοῦς
Μετὰτρεψον εἰς φῶς,
Μὴ πλανηθῶ.

4. Γενοῦ μοι Βασιλεὺς,
Προφήτης, ἱερεὺς,
Σὺ, ὦ Χριστέ!
Πᾶν, Σῶτερ, δάκρυον
Πικρὸν ἐξάλειψον,
Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν
Δέξαι ἐμέ.

222. Ὁ οὐρανός. (Γ. Ἐξ. Τετ. Ἰδ.)

1. Πᾶσα εἶν' ἔρημος
Αὕτη ἡ γῆ.
Μόνος ὁ οὐρανός
Πατρίς ἐμή.
Ἐνταῦθα κίνδυναι
Πέριξ ἐμοῦ συχνοί.
Μόνη πατρίς ἐμή
Ὁ οὐρανός.
2. Ἐένος εἶμαι ἐδῶ,
Ὁδοιπορῶν.
Μὲ πόθον θεωρῶ
Πρὸς οὐρανόν.
Ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν
Ἀνοίγω τὴν ὁδόν
Ἄνω πρὸς τὴν Σιών,
Στὸν οὐρανόν.
3. Μακρὰν, μακρὰν ἐμοῦ
Πᾶς γογγυσιμὸς
Ἐμπρὸς ἐμοῦ ἰδοῦ
Ὁ Οὐρανός.
Τέλος θνητῆς ζωῆς,
Τέλος καταδρομῆς,
Καὶ πάσης δοκιμῆς,
Ὁ οὐρανός.

4. Τὸν Ἰησοῦν ἐκεῖ
Ὅταν ἰδῶ,
Θέλω συγκατοικεῖ
Ἐν οὐρανῷ.
Πάντες οἱ ἀγαθοὶ
Φίλοι Χριστοῦ πιστοὶ
Θέλουν συνδοξασθῇ
Ἐν οὐρανῷ.

223. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ.
(Γ. Ἐπ. Ἑξ.)

1. Οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει
Νῦν βλέπουν μέγα φῶς.
Καὶ χαίρουσι, διότι
Ἐφάνη ὁ Χριστός.
Ἐφάνη νὰ συντρίψῃ
Τῆς πλάνης τὸν δεσμὸν,
Καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ
Σωτήριον ὁδόν.
2. Θνητοὶ, νῦν ἐνικήθη
Ὁ δαίμων τῆς φθορᾶς.
Χαρῆτε, ἐγεννήθη
Παιδίον εἰς ἡμᾶς.
Αὐτοῦ ἡ ἐξουσία
Εἶναι παντοτεινῇ,
Αὐτοῦ ἡ βασιλεία
Δὲν θέλει σαλευθῇ.
3. Ἐν γῇ σκιᾶς θανάτου
Φῶς λάμπει τοῦ λοιποῦ,
Τὸ μέγα ὄνομά του
Κηρύττεται παντοῦ.
Ὁ Σύμβουλος καὶ μόνος
Θεὸς ὁ ἰσχυρὸς,
Τοῦ μέλλοντος αἰῶνος
Πατὴρ καὶ Ἀρχηγός.

4. Ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης,
Ἐλπίδος ὁ δοτήρ,
Πηγὴ δικαιοσύνης
Ἀμαρτωλῶν Σωτήρ.
Ἄς λάβῃ νῦν τὸν τόπον
Τῆς λύπης ἢ χαρᾶς.
Πᾶσα φυλὴ ἀνθρώπων
Ἄς κρᾶζῃ. Ὡσαννά.

224. Ἡ προσευχή. (Ἱ. Ὁκ.)

1. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
Ἀπὸ μερίμνας μὲ καλεῖς
Νὰ πλησιάσω τολμηρῶς
Ἔως τὸν θρόνον τοῦ Πατρός.
Ἐκεῖ νικῶ τὸν πειραστὴν,
Καὶ ἀποκτῶ ἀναψυχὴν
Διὰ τῆς σῆς ἐπιστροφῆς,
Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
2. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
Ἡ ταπεινὴ μου αἵτησις
Πρὸς τὸν Θεὸν ἅς ἀναβῇ,
Τὸν ἔτοιμον νὰ εὐλογῇ.
Τὸ πρόσωπόν του τὸ σεπτόν,
Τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ζητῶν,
Ἐχω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
3. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
Ἀπὸ ἰδέας χαμερπεῖς,
Ἀπὸ σκοποῦς ἀμαρτωλοῦς,
Καὶ ἀπὸ πειρασμοῦς πολλοῦς,
Ἀπὸ ἀπάτας βλαπτικᾶς,
Ἀπὸ φροντίδας κοσμικᾶς,
Σὺ εἰς τὰ ἄνω προσκαλεῖς,
Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
4. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
Εἴθε καθὼς ὁ Μωυσῆς,

Ἐπὶ Φασγὰ τὴν κορυφὴν,
Νὰ ἴδω τὴν ὠραίαν γῆν.
Ἐκεῖθεν δὲ νὰ ἀναβῶ
Καὶ τὸν Ἀμὸν νὰ ἀνυμνῶ.
Πλέον νὰ μὴ μου χρειασθῇς,
Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!

225. Ὁ Καλὸς ποιμὴν. (Ἱ. Ὁκ.)

1. Καλὸς ποιμὴν μὲ ὀδηγεῖ.
Πῶς τοῦτο μὲ παρηγορεῖ!
Ὅ,τι ἂν πράττω πανταχοῦ
Μὲ κατευθύνει χεὶρ Θεοῦ.
Μὲ ὀδηγεῖ, μὲ ὀδηγεῖ.
Ναί, χεὶρ Θεοῦ μὲ ὀδηγεῖ.
Αὐτὸς μοῦ εἶναι Ἀρχηγός.
Ἄς ἦμαι ὁπαδὸς πιστός.
2. Διὰ γαλήνης τῆς τερπνῆς,
Διὰ θυέλλης τῆς φρικτῆς,
Διὰ ὁμίχλης καὶ πυρός,
Μὲ κατευθύνει ὁ Θεός.
Μὲ ὀδηγεῖ, κ. τ. λ.
3. ὦ Κύριε, θέλω κρατεῖ
Τὴν χεῖρά σου ἐν τῇ ἐμῇ,
Εὐγνώμων, χαίρων, ἀσφαλῆς,
Διότι Σὺ μὲ ὀδηγεῖς.
Μὲ ὀδηγεῖ, κ. τ. λ.
4. Καὶ διαβαίνων τὰ ψυχρά
Τοῦ Ἰορδάνου ρεῦματα,
Ἀγαλλιῶμαι καὶ ἐκεῖ,
Ἀφ' ὃ Ποιμὴν μου μὲ ὀδηγεῖ.
Μὲ ὀδηγεῖ, κ. τ. λ.

226. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς. (Ἱ. Ὁκ.)

1. ὦ, εὐτυχὴς ἡμέρ' αὐτῇ,
Καθ' ἣν ἐγένετ' ἡ εὐχή,

Εγὼ νὰ ἦμαι τοῦ Θεοῦ,
Κι' Αὐτὸς νὰ ᾖ Θεὸς ἐμοῦ.
Εὐτυχής, εὐτυχής,
Εἰν' ἡ ἡμέρα τῆς εὐχῆς!
Μὲ προσευχὴν ὡς ἀγρυπνῶ,
Μὲ πίστιν καὶ χαρὰν ὡς ζῶ.
Εὐτυχής, εὐτυχής,
Ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκλογῆς.

2. ὦ, εὐτυχής, χρηστὸς δεσμός!
Συνδέομαι ὁ ἁμαρτωλὸς
Ἐγὼ πρὸς τὸν πανάγαθον,
Πρὸς τὸν Σωτῆρά μου Θεόν.
Εὐτυχής, κ. τ. λ.

3. Ψαλμοὶ καὶ ὕμνοι στὸν ναὸν
Ἄς ἀντηχοῦν στὸν Ἱερὸν
Ἐνῷ προβαίνω μὲ χαρὰν
Πρὸς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.
Εὐτυχής, κ. τ. λ.

4. Ἀπεφασίσθη, γέγονε!
Θεῖα φωνὴ μ' ἐκάλεσε·
Φωνὴ ἀγάπης, καὶ ἐγὼ
Ἀκούω καὶ ἀκολουθῶ.
Εὐτυχής, κ. τ. λ.

227. Διαβαίνει ὁ Ἰησοῦς. (Γ'. Ὁκ.)

1. Τὸ πλῆθος τοῦτο τί δηλοῖ;
Ἡ καθημερινὴ ὀρμὴ;
Τὸν θόρυβον παρατηρῶ,
Καὶ τί σημαίνει; ἐρωτῶ.
Ἀκούω δὲ ἀπὸ πολλοὺς,
«Νῦν διαβαίνει ὁ Ἰησοῦς.»

2. «Προφήτης εἶναι; Διατὶ
τὴν πόλιν θαυμαστικῶς κινεῖ;»
Προφήτης, ναί, καὶ θαυμαστήν
Παρουσιάζει διδασχὴν,

Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς
Ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς.

3. Εἶναι πρᾶϋς Σωτὴρ Αὐτός
Καὶ εὐσπλαγχνὸς καὶ ταπεινός,
Καὶ ὅταν ᾔτον ἐπὶ γῆς
Ἰάτρευε τοὺς ἀσθενεῖς.
Ἐφώτιζε καὶ τοὺς τυφλοὺς,
Ὅπου κι' ἂν ἔδλεπεν αὐτούς.

4. Καὶ πάλιν ἔρχεται ἐδῶ·
Τὰ βήματά του θεωρῶ·
Τὴν θύραν μας κτυπᾷ, καλεῖ·
Δὲν θέλομεν δὲ ἀσπασθῇ
Ἡμεῖς τὴν ἔλευσιν Αὐτοῦ,
Τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ;

5. Πάντες, ὦ ἄθλιοι, εἰς σᾶς
Προσφέρει χάριτας πολλὰς·
Εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν,
Καὶ δωρεὰν συγχώρησιν
Εἰς ἐνδεεῖς ἁμαρτωλοὺς·
Νῦν διαβαίνει ὁ Ἰησοῦς.

6. Ἀλλ' ὅσοι παρακούουν νῦν
Τῆς χάριτός του τὴν φωνήν,
Ἡ ὀψινὴ αὐτῶν κραυγὴ
Ποσῶς δὲν θέλ' εἰσακουσθῇ·
Δὲν ἐπιστρέφει πρὸς αὐτούς·
Πλέον διέθ' ὁ Ἰησοῦς.

228. Ἰποταγή. (Αν. Ὁκ.)

1. Ὅποίαν χαρὰν κοσμικὴν,
ὦ Πάτερ, καὶ ἂν μ' ἀρνηθῇς,
Τὴν ἑνθερμον ταύτην εὐχὴν
Μ' εὐμένειαν Σὺ νὰ δεχθῇς.

2. Καρδίαν εὐγνώμονα δός·
Ἄς λείψῃ μακρὰν ἀπ' ἐμέ

Παράπονον, ἢ γογγυσμός.
"Ας ζήσω δ' ἀπλῶς διὰ Σέ.

3. Αὐτὴ ἡ γλυκεῖα ἐλπίς,
Τοῦ ὅτι Σὲ ἔχω ἐμὸν,
"Ας μ' ἦναι χαρὰ τῆς ζωῆς.
"Ας κάμῃ τὴν γῆν οὐρανόν.

229. *Ἄνθρωποι εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.*

1. "Ω! τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ
Τὴν θεῖαν κ' ἱερὰν!
Πᾶν κτίσμα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ
"Ας ψάλλῃ μὲ χαράν,
Λέγον, «Δόξα, δόξα
Τῇ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ.»

2. Κοιλάδες, βράχοι καὶ βουνά,
Καὶ δάση σκιερὰ,
Αὐτὴν μὲ αἶνους κ' Ὠσαννὰ
Ὑμνεῖτε ζωηρὰ,
Πάντα δόξα, κ. τ. λ.

3. Σεῖς θάλασσαι, ὠκεανοί,
Ἐχεῖτε κρατερῶς.
Καὶ ῥύακες καὶ ποταμοί,
Βοᾶτε ἰσχυρῶς
Πάντα, δόξα, κ. τ. λ.

4. Σελῆναι, ἥλιοι λαμπροί,
Ἀστέρες φωτεινοί,
Οὐράνιοι, παιδοὶ χοροί,
Αἰνεῖτε ἐν ἁρμονίᾳ!
Πάντα, δόξα, κ. τ. λ.

5. Τὰ ἔθνη πάντα κ' οἱ λαοί,
Πάσαι φυλαὶ τῆς γῆς!
Δοξάζετε ὡς Θεοῦ υἱοί,
Μετά φαιδρᾶς κρηυχῆς
Πάντα, δόξα, κ. τ. λ.

6. Κιθάραις κρούετε χρυσᾶς,
Πιστοί, ἐν οὐρανοῖς,
Καὶ ᾄδετε μετὰ χαρᾶς
Σὺν ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς
Πάντα δόξα, κ. τ. λ.

7. Χοροὶ ἀγγέλων, χερουβειμ,
Ἀρχάγγελοι γεργοί,
Ὑμνεῖτε σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
"Ω θεῖοι λειτουργοί,
Πάντα, δόξα, κ. τ. λ.

230. *Γέννησις τοῦ Χριστοῦ.
(Ἰ. Ὁκ. Ἐνδ.)*

1. "Ω, τί οὐρανόφωγῃ
Τερπνότατοι λόγοι ἤχοῦν
Ὅποια λαμπρότης αὐτῇ
Νὰ ἄγγελοι πρέσβεις λαλοῦν,
«Σοὶ δόξα, Θεέ, καὶ χαρὰ ἐπὶ γῆς»
Ἰδοὺ ἐγεννήθη Χριστὸς Αὐτρωτής.»

2. Οὐράνιε Σῶτερ ψυχῶν,
Σὲ ᾄδομεν περιχαρεῖς.
Τρεῖς χαῖρε, Θεὸς μεθ' ἡμῶν,
Τὴν σάρκα ἡμῶν σὺ φορεῖς.
Θνητοί, σηκώητε εἰς ὄραν καλὴν,
καὶ εἰδοὶ ὡς ψάλλομεν τὴν ἐορτήν.

3. Κατέβη ὁ Θεὸς Υἱὸς,
ἵνα ἐγὼ ἀνυψωθῶ.
Ἐγένετο ὁ πρὸς Ἀβνός
Θυσία, ἐγὼ νὰ σωθῶ.
Ἐφαλὴν δὲ τοῦ ὄψεος τοῦ μάρου
Ἐσύντριψε πάσχων ἐπὶ σταυροῦ.

4. Ἀφάρτου ζωῆς χορηγόν
«ἵνα καὶ κρήνην εἰρήνης αἰνῶν»
Τὸ ἄσμα τὸ χαροποιόν
Πρεσβείας ἀγγέλων, λαλῶ

«Σοὶ δόξα, Θεέ, καὶ χαρὰ ἐπὶ γῆς·
Ἰδοὺ ἐγεννήθη Χριστὸς Αὐτρωτῆς.»

231. Ὡσαννά. (Ἀν. Ἑν.)

1. Ὡσαννά τῷ Υἱῷ τοῦ Δαβὶδ,
Ὁ ὁποῖος ποιμαίνει τὸ πᾶν·
Τὸν μόνον ἡμῶν Αὐτρωτῆν
Ὑμνῶ μέ φωνὴν ἱλαράν.

2. Ὡσαννά τῷ Υἱῷ τοῦ Δαβὶδ,
Τῷ παθόντι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.
Εἰρήνην μας παντοτεινὴν
Ἠγόρασε μ' αἷμα Αὐτοῦ.

3. Ὡσαννά τῷ Υἱῷ τοῦ Δαβὶδ,
Κυκλώσατε, πιστοὶ, τὴν Σιών
Δοξάζοντες ὅλοι ὁμοῦ
Σωτῆρα, μεσίτην, Θεόν.

232. Ὁ θρίαμβος τοῦ θνήσκοντος
Χριστιανοῦ.

1. Περικυκλώσατε,
Φίλοι, τὴν κλίνην μου·
Πρὶν ἀποθάνω ψάλατε
Περὶ τοῦ οὐρανοῦ.

Χορὸς— Ἐκεῖ πόνος οὐδεὶς,
Στόνος οὐδεὶς ἐκεῖ,
Πᾶν δάκρυον ἐν οὐρανοῖς
Θέλει ἐξαλειφθῇ.

2. Ὑψώσατε φωνὴν,
Καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν
Ἄς μου προπέμψῃ τὴν ψυχὴν
Ἄσμα θριαμβικόν.
Χορὸς. Ἐκεῖ πόνος οὐδεὶς, κτλ.

3. Ὅτ' ἐκ μετώπου μου
Στάζει ψυχρὸς ἰδρώς,
Ἄς ᾗναι ὕμνου ἱλαροῦ
Ὑλῃ ὁ οὐρανός.
Χορὸς. Ἐκεῖ πόνος οὐδεὶς, κτλ.

4. Κι' ὅταν περαιωθῇ
Ὁ βίος ὁ θνητὸς,
Εἰς τὴν ταφὴν μου ἄς ψαλῇ
Πάλιν ὁ οὐρανός.
Χορὸς. Ἐκεῖ πόνος οὐδεὶς, κτλ.

5. Ὡ τάφε τρομερῆ,
Ἡ νίκη σου νῦν ποῦ;
Τὸ κέντρον σου, ᾄδῃ σκληρῆ,
Ἡ βάσανός σου, ποῦ;
Χορὸς. Ἐκεῖ πόνος οὐδεὶς, κτλ.

233. Ὁ Ἀγὼν τοῦ Χριστιανοῦ.
(Ἱ. Ἐξ. Ὁκ.)

1. Χριστιανέ, Τὸ κύμα ἀγρίως
Τύπτει, πάλαις πλήν σὺ ἀνδρείως·
Πάντα ἂν ᾗναι ἐμπρὸς ὁ σκοπός σε,
Αἰώνιος εἶναι ὁ σαββατισμός σου.

2. Μάχου τὴν μάχην· θέλεις νικήσει·
Ὁ Ἰησοῦς νὰ σέ βοηθήσῃ
Ἐτοιμος στέκει εἰς πάντα ἀγῶνα·
Σὲ σώζει καὶ τώρα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

3. Τρέξον μὲ ζῆλον τὸ σταδίον σου
Ἐμπροσθεν φίλων ἢ καὶ ἐχθρῶν σου.
Τέλος ἐν μέσῳ ἀγγέλων μυρίων
Εἰς σέ θὰ δώσῃ ὁ Κριτὴς τὸ βραβεῖον.

4. Ὑψωσον πρὸς Αὐτὸν τὴν καρδίαν·
Ζήτησον τὴν αὐτοῦ ὁδηγίαν
Οὕτω στὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ θέλεις
ζῆσει,
Οὐδὲν ἀπ' Αὐτὸν σέ θέλει χωρίσει.

234. Ἡ ἀγάληψις τοῦ Χριστοῦ.
(Τρ. Ἐπ. Ὁκ.)

1. Χαῖρε ὦρα ποθητή.
Ἀναβαλὶν ὁ Νικητὴς,
Χαίρετε, ὦ οὐρανοί,
Ἡ γνησία του πατρίς·

Νῦν ἐπάνω βασιλεύει
Δι' ἡμᾶς καὶ μεσιτεύει.

2. Τῶν ψυχῶν μας ὁ Σωτὴρ
Ἀνελήφθη ὡς Θεός·
Ὡς τιμᾶται ὁ Πατήρ,
Νῦν τιμᾶται καὶ ὁ Υἱός·
Καὶ ἐπάνω βασιλεύει,
Δι' ἡμᾶς καὶ μεσιτεύει.

3. Ὁ καλὸς μας Ἰησοῦς
Ἐν τῇ θείᾳ δεξιᾷ,
Δέν μᾶς ἄφησ' ὀρφανούς·
Φίλους του δὲν ἀπατᾷ.
Εἰς τὰ ἄνω βασιλεύει
Δι' ἡμᾶς καὶ μεσιτεύει.

235. Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ
Χριστιανοῦ (Ἀν. Δωδ. Ἐνδ.)

1. Ἡ σήμερον πόσον ἐστάνθη ἡδεῖα!
Καὶ πόσον ὁ ἥλιος ἐπιφανής·
Ἄν καὶ προηγείτο νεφώδης πρωΐα,
Καὶ ἔπεσαν σταλαγματῖαι βροχῆς

2. Ὁ ἥλιος, ὡς ἀθλητὴς ῥωμαλέος,
Διέτρεξεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν
Τὸ στάδιον· τώρα δὲ δύνει ὠραίως,
Καὶ δύνων μνηύει λαμπρὰν αὐρινήν.

3. Παρόμοιος τοῦ ἐν ὁμίλῃ ἡλίου
Κατὰ τὴν ἀρχὴν εἰν' ὁ Χριστιανός,
Ὅπόταν σκεπτόμενος ὅλου τοῦ βίου
Τὰ μύρια πταίσματα, κλαίει πικρῶς.

4. Ἀλλ' ἐκ τῆς ὁμίλης ταχέως ἐκβαίνων
Καὶ λάμπων ὡς φῶς, βαθμηδὸν προχωρεῖ
Εὐθύμως ὁμῇ καὶ εὐτάκτως προβαίνων
Εἰς δρόμον οὐράνιον περιπατεῖ.

5. Καὶ ἅσον τὸ τέλος αὐτοῦ πλησιάζει,
Ὡς ἥλιος δύνων, ἀκτινοβολεῖ·
Βεβαίαν ἐλπίδα δὲ παρουσιάζει
Τοῦ ὅτι ἐνδόξως θελ' ἀνασταθῇ.

236. Μίμησις τῶν ἁγίων.
(Ἀν. Δωδ. Ἐνδ.)

1. Ὑψώσου ψυχὴ μ' ἀκολουθεῖ τὰ ἔχνη
Τῶν ἐνδοξοτάτων ἐκείνων ἀνδρῶν,
Ὅποις ἡ Θεία Γραφὴ σοὶ τοὺς δείχνει
Ὡς περιπληκτῆσαντας μὲ τὸν Θεόν.

2. Αὐτοὶ μὲν ἀπέθανον, ἀλλ' αἱ φωναὶ των
Εἰς τοῦ λογικοῦ τὸ ὠτίον λαλοῦν·
Ἡ ἀγάπη, ἡ πίστις καὶ αἱ ἀρεταὶ των,
Τὸν θεῖον, οὐράνιον δρόμον δηλοῦν.

3. Ἐκεῖνοι ἐνίκησαν πάντα ἐχθρόν των,
Καὶ τώρα στεφάνους τῆς δόξης φερῶν,
Ἀλλὰ εἰς τὸν ἐνσαρκωθέντα Θεόν των
Τὴν νίκην καὶ δόξαν αὐτῶν χρεώσων.

4. Θεέ μὲ, τὴν χάριν σε δός με νὰ ζήσω
Κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ταπεινῶν·
Ποτὲ δὲ τὸν δρόμον νὰ μὴ παραιτήσω
Τὸν φέροντ' εἰς σέ καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

237. Ἡ ἀνοικτὴ θύρα. (Ἰ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Ὑπάρχει θύρα ἀνοικτή·
Ἀγάπη θαυμασία!

Ἔσωθεν ἀκτινοβολεῖ
Σωτὴρ εὐσπλαγχνία.

✕ { Ὑψος ἐλέους! ἀράγε
δο { Ἡ θύρα αὕτη δι' ἐμέ,
50 { Ἐμέ, ἐμέ; ἡνείχθη δι' ἐμέ;

2. Διὰ μεγάλους καὶ μικροὺς,
Ζητοῦντας τὸν Σωτῆρα

Διὰ πλουτίους καὶ πτωχοὺς
Εἶν' ἀνοικτὴ ἡ θύρα.
Χορός. Ὑψος ἐλέους, κτλ.

3. Βροτοί, μὴ ᾗσθε ἀμελεῖς,
Ἀλλὰ ἀγωνισθῆτε
Διὰ τῆς θύρας τῆς στενῆς
Ἐγκαίρως νὰ ἐμβῆτε.
Χορός. Ὑψος ἐλέους, κτλ.

4. Καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸν σταυρὸν
Βαστῶντες διὰ βίου,
Κερδήσατε τὸν στέφανον
Ζωῆς τῆς αἰωνίου.
Χορός. Ὑψος ἐλέους, κτλ.

238. Ἡ πρὸς τὴν Σιών ὁδοιπορία.
(Δακ. Ἐνδ. Πεν.)

1. Ψάλλετε σεῖς, ὧ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ σας,
Πρὸς τὴν Σιών ἐνῷ ὁδοιπορεῖτε,
Ἀπειρον χάριν τὴν τοῦ Αὐτρωτῆ σας
Δοξολογεῖτε.

2. Πῶς ἡ ὁδός σας εἶναι μακαρία!
Στοὺς ὁδοιπόρους εἶναι ἀπλουστάτη,
Πλὴν καὶ ἁγία, θεία, οὐρανία,
Ἐνδοξοτάτη.

3. Λέοντες ὅφεις δὲν σᾶς τριγυρίζουν,
Εἰς τὰς ψυχὰς σας δὲν ἐμπνέειν τρόμος,
Ἐπαινοὶ ὅμως καὶ χαρὰ γεμίζουν
Ὅλον τὸν δρόμον.

4. Πῦρ καὶ νεφέλη ὑπεράνωθέν σας,
Δόξα Κυρίου εἶν' ἐξηπλωμένη,
Καὶ ἡ ὁδός εἶναι ἔμπροσθέν σας
Χαριτωμένη.

5. Τρέξατ' ἐμπρὸς μὲ πνεῦμα θαρραλέον,
Κ' ἡ τοῦ Θεοῦ σας χεὶρ ἡ νικηφόρος

Θέλει σᾶς φέρει ἕως τὸ ὄραϊον
Ἄγιον ὄρος.

6. Ἴδετε νῦν Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα
Ὅντες εἰς τὴν κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος
Τότε δὲ φεύγει ἡ στενοχωρία,
Λύπη καὶ πόνος.

7. Ὡ μαθηταί, πιστῶς ἀκολουθεῖτε
Τὸν Ἰησοῦν, τὸν μέγαν Ἀρχηγόν σας,
Καὶ μὲ χαρὰν αὐτὸν δοξολογεῖτε
Εἰς τὴν ὁδόν σας.

239. Ἡ ἀειθαλής Γῆ.
(Ἀν Δωδ. καὶ Ἰ. Ὁκ.)

1. Ἰλαρῶς διαπλέομεν ὠκεανόν,
Ζητοῦντες γῆν ἀειθαλῆ,
Ὅπου εἰς δὲν ὑπάρχει ἀλγῶν ἢ θρηγῶν
Καὶ θάνατος δὲν εἰσχωρεῖ.

Χορός. { Ἡ τρικυμία βροντᾷ,
Ἀλλὰ ταχέως περνᾷ,
Καὶ ἡμεῖς μὲ χαρὰν
Χαιρετῶμεν μακρὰν
Τὴν γῆν τὴν ἀειθαλῆ

2. Οὔτε κύματα, ὅσον κ' ἂν ᾔηναι φρικτά,
Οὔτ' ἄνεμος ὅσον σφοδρὸς,
Νὰ φοβίσαν ἡμᾶς θέλουν εἰσθ' ἱκανά.
Ὁ πλοιαρχὸς εἶν' ὁ Χριστός.
Χορός. Ἡ τρικυμία κτλ.

3. Καὶ ἄνεμος καὶ κύματα πάντα κρατεῖ
Ὁ σώζων βραχίων Αὐτοῦ.
«Σιώπα, ἡσύχασον,» ὅταν εἴπῃ,
Γαλήνη μεγάλη παντοῦ.
Χορός. Ἡ τρικυμία κτλ.

4. Καὶ εἰς νύκτα ζοφώδη, ὅτ' οὔτε ἄστὴρ
Μὲ φῶς ἱλαρὸν ὀδηγεῖ,
Μὲ τὸ φῶς τῆ προσώπου Αὐτοῦ ὁ Σωτὴρ

Τοὺς φρόδους ἡμῶν ἀπωθεῖ.

Χορός. Ἡ τρικυμία κτλ.

5. Ἀμελοῦμεν ἀνέμων βιαίας ὀρμάς.

Εἰς μάτην ὀρμαὶ ἀπειλαί.

Ὁ Προστάτης οὐδέποτε ἀφίνει ἡμᾶς,

Οὐδ' ἐγκαταλείπει ποτέ.

Χορός. Ἡ τρικυμία κτλ.

6. Μέχρι τέλους ὁ Πλοίαρχος οὗτος σοφῶς

Τὸ πλοῖον ἡμῶν ὀδηγεῖ.

Θέλει φθάσει δὲ πᾶς ἐπιβάτης πικρὸς

Εἰς τὴν γῆν τὴν ἀειθαλῆ.

Χορός. Ἡ τρικυμία κτλ.

240. Ὁ Ἰησοῦς με ἀγαπᾷ. (Τρ. Ἐπ. Ἰδ.)

1. Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ.

Οὕτω λέγει ἡ Γραφή.

Τὰ παιδία τὰ μικρά

Πῶς πρὸς ἑαυτὸν καλεῖ.

Ναί, ἀγαπᾷ με.

Ναί, ἀγαπᾷ με.

Ναί, ἀγαπᾷ με.

Τὸ λέγει ἡ Γραφή.

2. Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ,

Καὶ ὡς ἀγαθὸς Ποιμὴν

Δι' ἡμᾶς τὰ πρόβατα

Θυσιάζει τὴν ζωὴν.

Χορός. Ναί, ἀγαπᾷ με, κτλ.

3. Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ,

Ἄν καὶ ἡμῖν ἀσθενῆς,

Καὶ χαρίζει ἀγαθὰ

Σώματός τε καὶ ψυχῆς.

Χορός. Ναί, ἀγαπᾷ με, κτλ.

4. Μ' ἀγαπᾷ καὶ μ' ὀδηγεῖ

Κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν,

Τέλος θέλει με δεχθῆ

Με χαρὰν στὸν οὐρανόν.

Χορός. Ναί, ἀγαπᾷ με, κτλ.

241. Ἡ Χριστιανικὴ ἐκστρατεία.

(Ἀν. Ἐνδ.)

1. Ἐλᾶτε πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπαδοί.

Μακρὰν καὶ πλησίον ἡ σάλπιγξ ἤχει.

Ἀρχίζει ἄγων καὶ δεινὸς καὶ μακρὸς.

Ζωσθῆτε τὰ ὄπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

Τρέξατ' ἐμπρός.

Ὅλοι τρέξατ' ἐμπρός.

Ζωσθῆτε τὰ ὄπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

2. Ἀγὼν ἱερὸς, ἐκστρατεία καλὴ!

Δὲν θέλομεν πᾶσαι οὐδὲ ἡττηθῆ.

Ἀνίκητος εἶν' ὁ ἡμῶν Ἀρχηγός.

Ζωσθῆτε τὰ ὄπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

Χορός. Τρέξατ' ἐμπρός, κτλ.

3. Μὲ θάρρος, μὲ πίστιν προβαίνετε νῦν

Εἰς δρόμον ξενὸν πλὴν σαφῆ κατεύθυν.

Ἰσχύς μας καὶ ἀσμάμας εἶν' ὁ Σταυρός.

Ζωσθῆτε τὰ ὄπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

Χορός. Τρέξατ' ἐμπρός, κτλ.

4. Τὸν στέφανον πρέπει μετὰ τὸν σταυρὸν

Νὰ λάβῃ διὰ δοκιμῆς ὁ νικῶν.

Λοιπὸν, ἂν καὶ ἦναι θρασὺς ὁ ἐχθρὸς,

Ζωσθῆτε τὰ ὄπλα καὶ τρέξατ' ἐμπρός.

Χορός. Τρέξατ' ἐμπρός, κτλ.

242. Δοξολογία. (Ἰ. Ὁκ. Ἐξ.)

1. Περί τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ

Παιδία παμπληθῆ

Σωσμένα ἱστανται ἰδοῦ!

Εὐδαίμονες χοροί.

Χορός. Ὑψάλλουν, Ὑψάλλουν, Ὑψάλλουν,
Ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

2. Φορέματα λευκὰ ἐκεῖ

Φορεῖ καθέν αὐτῶν.

Καθέν εἰς δόξαν κατοικεῖ,

Εἰς φῶς εὐλογητόν.

Χορός. Ὑψάλλουν, κτλ.

3. Πρὸς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν
Τίς ἔφερεν αὐτά ;
Εἰς τὸν τρισάγιον ναὸν
Πῶς ἔγειναν δεκτά ;
Χορός. Ψάλλουν, κτλ.

4. Ὑπὲρ αὐτῶν ἀπέθανεν
Ὁ ἄμωμος Ἀμνός.
Τὸ αἷμά του τὰ ἔρριψε
Καὶ ψάλλουν ἱλαρῶς
Χορός. Ψάλλουν, κτλ.

5. Ἐπὶ τῆς γῆς ἐζήτησαν
Τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ,
Κ' ἰδοὺ τὸν ἐπροσκύνησαν,
Κ' ἐνώπιον Αὐτοῦ,
Χορός. Ψάλλουν, κτλ.

243. Οἱ Παρεπίδημοι. (1. Ὁκ.)

1. Ἡμεῖς οἱ παρεπίδημοι
Πρὸς τὴν οὐράνιον Σιών,
Ἐν τῇ ἐρήμῳ ἱλαροί,
Νῦν ψαλμωδοῦμεν καθ' ὁδόν,
Ὡς { Πῶς ἡ στολή σας ἡ λαμπρά
Εἰν' ὁδοιπόροι καθαρά·
Αὐτὴ σὺν αἵματι τοῦ Χριστοῦ
Ἐπλύθη χάριτι Αὐτοῦ.

2. Ὀλίγοι χρόνοι, τὸ πολὺ,
Κι' ὁ δρόμος παύει βαθυηδόν,
Ἐτι ὀλίγοι στεναγμοί,
Ὀλίγοι κόποι καθ' ὁδόν.
Χορός. Πῶς ἡ στολή σας, κτλ.

3. Ὁ μακαρία Χαναάν,
Δυναμέθα στὰς ὄχθας Σοῦ
Νὰ ἴδωμεν γῆν ἱλαρὰν,
Ναὸν καὶ πόλιν τοῦ Θεοῦ.
Χορός. Πῶς ἡ στολή σας, κτλ.

4. Ἀγρύπνως καὶ με προσευχὴν
Διαπερνῶμεν τὴν ὁδόν,
Ὀδὸν τραχεῖαν καὶ στενὴν,
Πλὴν φέρουσιν πρὸς τὸν Θεόν.
Χορός. Πῶς ἡ στολή σας, κτλ.

244. Ὁ ὠραῖος ποταμός. (Τετ. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Ἀρά γε θὰ συναχθῶμεν
Στὴν ἀκτὴν τοῦ ποταμοῦ;
Ἀρά γε θὰ εὐρεθῶμεν
Πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ;
Ὡς { Ναι, ἐκεῖ θὰ συναχθῶμεν
Πλησίον τοῦ ὠραίου ποταμοῦ,
Μὲ ἁγίους θὰ προβῶμεν
Πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

2. Ἄμα φθάσωμεν πλησίον
Τοῦ ὠραίου ποταμοῦ,
Ἀφαιρεῖται πᾶν φορτίον
Μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
Χορός.—Ναι, ἐκεῖ, κτλ.

3. Εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸ νᾶμα
Θέλομεν ἀπολουσθῆναι,
Κ' ἐκ τῶν ῥύπων ἐν τῷ ἅμα
Θέλομεν καθαρισθῆναι.
Χορός.—Ναι, ἐκεῖ, κτλ.

4. Ὡς καθρέπτης αἰεὶ μένων
Πῶς ἀντανακλᾷ πιστῶς
Τοῦ Χριστοῦ τὰ δοξασμένον
Πρόσωπον ὁ ποταμός !
Χορός.—Ναι, ἐκεῖ, κτλ.

5. Εἰς τὴν ὄχθην αὐτοῦ τρέχουν
Ἄγγελοι περιχαρεῖς,
Κι' ὡς σημεῖον αὐτὸν ἔχουν
Ἄπαντες οἱ εὐσεβεῖς.
Χορός.—Ναι, ἐκεῖ, κτλ.

6. Ναί, ταχέως θὰ ἐλθῶμεν
Στὴν πηγὴν τοῦ ποταμοῦ.
Καὶ ἐκεῖ θ' ἀναπαυθῶμεν
Ἐκ τῶν κόπων τῆς ὁδοῦ.
Χορός.—Ναί, ἐκεῖ, κτλ.

7. Ναί, χαρᾶς θὰ πληρωθῶσι
Τότε αἱ ψυχαὶ ἡμῶν,
Ἐπειδὴ θὰ θεωρῶσι
Τὸν οὐράνιον Ἀμνόν.
Χορός.—Ναί, ἐκεῖ κτλ.

8. Μὲ χορὸν πολλῶν ἀγίων,
Ἀποστόλων, προφητῶν,
Μετ' ἀγγέλων δὲ μυρίων
Θὰ ὑμνῶμεν τὸν Χριστόν,
Χορός.—Ναί, ἐκεῖ κτλ.

245. Οἴκαδ' ἐπισπεύδομεν. (Δακ. Δεκ.)

1. Νῦν διαπλέομεν ὠκεανόν,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,
Διὰ κυμάτων, ἀγρίων σφοδρῶν,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,
Τὰς τῆ Πατρὸς μας ζητῶντες πολλὰς
Ἡτοιμασμένας ὥραιας μονὰς,
Ἄς ὑπεσχέθη Αὐτὸς εἰς ἡμᾶς
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας,

2. Ἡ τρικυμία μᾶς φέρει ἐμπρός,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας·
Δὲν μᾶς φοβίζει ὁ ὠκεανός,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντας·
Θάρρος, ὦ σύντροφοι, πλέον τὴν γῆν
Δὲν ἐρευνῶμεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν νῦν
Φαίνεται τοῦ οὐρανοῦ ὁ λιμὴν
Οἴκαδ' ἐπισπεύδομεν.

3. Πάντας καλοῦμεν ν' ἀκολουθοῦν,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,

Εἰς τὸν εὐδαίμονα, ἔνδοξον πλοῦν·
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες,
Τρέμοντες ἀμαρτωλοὶ ! καὶ εἰς ἐσᾶς
Γίνετ' ἡ πρόσκλησις· σεῖς μὲ ἡμᾶς
Ὅδοιπορεῖτε πρὸς ὄχθας λαμπράς,
Οἴκαδ' ἐπισπεύδοντες.

4. Εἰς τὸν λιμένα μας, τέλος, ἰδοῦ,
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν,
Εἰς τὰ παράλια τοῦ οὐρανοῦ,
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν,
Κόπος καὶ κίνδυνος πλέον οὐδεὶς·
Δόξα Θεῷ ἐν ὑψίστοις ! ἡμεῖς
Χάριτι εἴμεθ' αἰεὶ ἀσφαλεῖς.
Στὴν πατρίδα τὴν ἡμῶν.

246. Προσδοκία τοῦ Χριστιανοῦ.
(Ι. Ὁκ. Ἐπ.)

1. Τὰ ἔτη φεύγουν ὡς σκιά
Ἰδοῦ στὸ τέλος φιδάνω,
Ἀλλὰ δὲν θέλω λυπηθῆ
Ταχὺ ἂν ἀποθάνω.

Χορός } Στῆ Ἰορδάνῃ τὴν ἀκτὴν
 } Φίλοι, ἰδοῦ, σκηνοῦμεν
 } Τὴν τῆς ἐπαγγελίας γῆν·
 } Ἐμπρὸς μας θεωροῦμεν.

2. Ἄς γρηγορῶμεν, ἀδελφοί,
Ὡς δοῦλοι τοῦ Κυρίου,
Καὶ ἔτοιμοι ᾗς ἀπάντησιν
Ἄς ὦμεν τοῦ Νυμφίου.
Χορός.—Στοῦ Ἰορδάνου, κτλ.

3. Θλίψεις ἂν ὑποφέρωμεν
Καὶ πάλιν θὰ χαρῶμεν;
Εὐδαιμονίαν διαρκῆ
Ἐν Οὐρανοῖς θὰ βρῶμεν.
Χορός.—Στοῦ Ἰορδάνου, κτλ.

4. Ἄν πνεύσας ἄνεμος σφοδρὸς
Τὸ σκήνωμά μας λύσῃ,
Λαμπρὰν οὐράνιον μονήν
Θέλομεν ἀποκτήσει.
Χορὸς. — Στοῦ Ἰερδάνου, κτλ.

247. Καθῆκον τοῦ ἀγαπᾶν τὴν μητέρα.
(Τρ. Ἐπ.· Ἑξ.)

1. ὦ, πρέπει τὴν μητέρα
Νὰ ἀγαπῶ θερμῶς·
Ἐκ νηπιότητός μου
Μ' ἡγάπα τρυφερῶς·
Καὶ ὅλ' ἂν ἐρευνήσω
Τὰ πέρατα τῆς γῆς,
Δὲν δύναμαι νὰ εὗρω
Ἀγάπην ὡς αὐτῆς
2. Ὅποτε ἦμην βρέφος
Ἀδύνατον ἐγὼ,
Μ' ἐδάστα εἰς τὸ στῆθος
Διὰ ν' ἀναπαυθῶ.
Φροντίδα οὐδεμίαν
Ἦ κόπον δι' ἐμὲ
Οὐδ' αὐταπαρνησίαν
Ἐφείδετό ποτε.
3. Καὶ τώρα ἂν τις λύπη
Μοῦ θλίβῃ τὴν ψυχὴν,
Οὐδέποτ' ἀναφέρω
Ματαίως εἰς αὐτήν.
Εἰς ὅλους μου τοὺς πόνους
Τί μὲ παρηγορεῖ;
Ἦ ὄψις τῆς μητρὸς μου
Κ' ἡ τρυφερὰ φωνή.
4. Τὴν τῆς μητρὸς ἀγάπην
Ἄν καί, ἐν ὅσῳ ζῶ,
Ἀρκοῦντως ν' ἀνταμείψω,
Ποτὲ δὲν ἤμπορῶ,

Θέλω τὴν περιθάλπει
Προθύμως κ' ἐν χαρᾷ,
Θέλω τὴν ὑπακούει,
Καὶ θέλω τὴν τιμᾶ.

248. Δόξα, δόξα ψάλλετε. (Ἱ. Ὁκ.)

1. ὦ τί τερψίθυμοι ᾠδαί
Τί μελωδία, τί φωναί;
Ἐν μέσῳ τῆς Σιών ἤχουν!
Στοὺς λόφους τῆς νῦν ἀντηχοῦν!
- Χορὸς. Δόξα ψάλλετε, λαοί
Δόξα Οὐρανοὶ καὶ γῆ.
Ὡσαννὰ, ὡσαννὰ, ὡσαννὰ
Τῷ υἱῷ Δαβίδ.
2. Παιδιά ψάλλουσιν ἰδοῦ,
Δόξα τῷ πάντων βασιλεῖ!
Νὰ, ὁ Σωτὴρ, κράζουν ὁμοῦ,
Ἄπαντας σώζει κ' εὐλογεῖ.
- Χορὸς. — Δόξα ψάλλετε, λαοί, κτλ.
3. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Πᾶσαν ψυχὴν χαρᾶς πληροῖ·
Καὶ Ἰουδαίου κ' ἐθνικοῦ·
Διὸ πᾶν στόμα τὸν αἰνεῖ.
- Χορὸς. — (Δόξα ψάλλετε, λαοί, κτλ.)
4. Τὸν Κύριόν τε καὶ υἱόν,
Τὸν τοῦ Δαβίδ ὑμνεῖτε σεῖς,
Ὅστις πληροῖ τὸν Οὐρανόν,
Ὅστις ἀνάσσει ἐπὶ γῆς.
- Χορὸς. — (Δόξα ψάλλετε, λαοί, κτλ.)

249. Ἀνάπαυσις διὰ τοὺς κεκοπιώτας.
(Τρ. Ὁκ· Ἐπ.)

1. Εἰς τὴν ἄνω μας πατρίδα
Εἶναι τόπος χλοερὸς,
Ὅν νὰ μοὶ προετοιμάσῃ
Προαπῆλθεν ὁ Χριστός.
Χορὸς. — Μέν' ἐκεῖ ἀνάπαυσις

Χορός { Διὰ τοὺς κεκληνηκότας
Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις
Φίλε καὶ διὰ σέ.
Εἰς τὸ πέραν Ἰερδάνου
Εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἑδέμ
Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις
Δι' ὅλους καὶ ἐσέ.

2. Ἐδὼ δὲν ἔχω πατρίδα·
Ἡ πατρίς μου εἶν ἐκεῖ,
Ἐνθ' ὁ θεὸς Λυτρωτῆς μου
Κι' ὁ Θεός μου κατοικεῖ.
Χορός. Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις, κτλ.

2. Ἐκεῖ λάμπει φῶς καὶ δόξα
Καὶ ἡμέρ' ἄνευ νυκτός,
Πένθος δάκρυ δ' ἐξωρίσθη
Ἐξ αὐτῆς διὰ παντός.
Χορός. — Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις, κτλ.

4. Ὁ Ποιμὴν ἐκεῖ μᾶς φέρει
Εἰς τὰς χλοεράς βοσκάς,
Στρέφει καὶ τοὺς στεναγμούς μας
Εἰς ὠδὰς πνευματικάς.
Χορός. — Μένει ἐκεῖ ἀνάπαυσις, κτλ.

250. Δοξολογία. (Ἱ. Ὁκ.)

Προσφέρει' ὁμοθυμαδὸν
Δοξολογίαν τὴν αὐτὴν
Εἰς τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν
Καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. Ἀμήν.

251. Δοξολογία. (Ἱ. Ὁκ. Ἑξ.)

Εἰς τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν
Δὸς δόξαν τὴν αὐτὴν,
Κ' εἰς Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον
Νῦν καὶ ἀεί. Ἀμήν.

252. Δοξολογία. (Ἱ. Ἑξ. Ὁκ.)

Ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς,
Ἡ δόξα τοῦ Υἱοῦ,
Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
Ἄς ψάλληται παντοῦ.

253. Δοξολογία. (Τρ. Ἑπ.)

ὦ ἀμέριστε Τριάς
Καὶ ἀσύγχυτε Μονάς,
Πάντες ὁμοθυμαδὸν
Καὶ μὲ πνεῦμα ταπεινὸν
Αἶνον, δόξαν, καὶ τιμὴν,
Ἀναπέμπομέν σοι νῦν,
Πάτερ, Πνεῦμα, καὶ Υἱέ,
Τρισυπόστατε Θεέ.

254. Δοξολογία. (Τρ. Ὁκ. Ἑπ.)

1. Δόξα νῦν εἰς τὸν Πατέρα,
Δόξα καὶ εἰς τὸν Υἱόν,
Ναί, ὡς ἀντηχῇ ἡ σφαῖρα,
Καὶ εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

255. Δοξολογία. (Ἱ. Ἑξ. Ὁκ. 6.)

1. Δόξα Θεῷ Πατρὶ,
Δόξα καὶ τῷ Υἱῷ,
Δόξα τῷ Πνεύματι,
Καὶ Κράτος τὸ αὐτό·
Ὁ Οὐρανὸς ὡς ἀντηχῇ,
Ἄς ἀποκρίνηται ἡ Γῆ.

256. Δοξολογία. (Ἱ. Ὁκ. Ἑξ. Ὁκ.)

1. Εἰς τὸν Πατέρα τὸν Θεὸν
Καὶ εἰς τὸν Ἀναρχὸν Υἱὸν
Ἡ δόξα ὡς δοθῇ·
Κ' εἰς Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον,
Τριάδα τὴν Πανάγιον
Καὶ νῦν καὶ ἑσσεῖ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς	Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελί
208	Ἀγρυπνοὶ μὲ προσευχὴν . . .	110	196	Ἐγγύτερον, Θεέ	103
122	Ἀεὶ μὲ τὸν Θεόν	62	118	Ἐγέρθητε ὁμοῦ.	10
109	Ἀθλία μου ψυχὴ	56	81	Ἐδόθη εἰς ἡμᾶς υἱός	41
48	Ἀκούσατε, ἁμαρτωλοὶ	24	162	Εἰς καιρὸν τῆς θλίψεώς μας. .	83
88	Ἀκούσατε, ὦ γηγενεῖς. . . .	45	207	Εἰς νεφέλας οὐρανοῦ	109
144	Ἀκουσον νῦν, ὦ ψυχὴ	74	13	Εἰς πάντα ἄνεμον σφοδρὸν . .	7
198	Ἄν, φίλε, νῦν ξῆς εὐτυχής. .	104	211	Εἰς τὰς ὄχθας Ἰορδάνου. . .	111
186	Ἀπαντα τὰ λαμπρά.	96	249	Εἰς τὴν ἄνω μας πατρίδα. .	126
31	Ἀπόλυσον, Θεέ, ἡμᾶς	16	251	Εἰς τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν . .	127
202	Ἀπὸ τῆς Γρηλλανδίας	107	256	Εἰς τὸν Πατέρα τὸν Θεόν . .	127
244	Ἀρά γε θὰ συναχθῶμεν	124	61	Εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκλησιν	31
215	Ἄς δώσῃ ἀκρόασιν πᾶσα ἡ γῆ	113	114	Ἐκάστη γλῶσσα νῦν	58
30	Ἄς ἐκζητῶσιν οἱ πολλοί. . . .	15	108	Ἐλαβὰ ἐντολὴν	55
155	Ἀὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα	80	241	Ἐλᾶτε πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ	
15	Ἀφείς τὴν δόξαν σου Χριστέ. .	8		ὅπαδοι	123
11	Ἀφοῦ καλῶς βεβαιωθῶ	6	143	Ἐλεος καὶ δι' ἐμὲ.	73
44	Βλέπων τὸ ξύλον τὸ φρικτὸν. .	22	74	Ἐλθὲ, ἀγνή περιστέρα. . . .	38
16	Βλέπω, ὦ Σῶτερ, Ἰησοῦ	8	46	Ἐλθὲ, ὦ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. .	23
130	Βράχε τῶν αἰώνων, ναὶ	67	137	Ἐμπροσθέν σου, ὦ Θεέ. . . .	70
116	Βροτὸς ἁμαρτωλός.	59	1	Ἐν εὐφροσύνῃ ἱερᾷ.	1
113	Γλυκεῖα καὶ ἀγνή.	58	154	Ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας . .	79
224	Γλυκεῖα ὥρα προσευχῆς	117	171	Ἐν μέσῳ συγχύς. καὶ ταραχῶν	88
83	Δὲν ἐπαισχύνομαι ἐγώ.	42	36	Ἐν λύπῃ τε καὶ ταραχῇ. . .	18
176	Δὲν θέλω ἐδῶ αἰωνίαν μονήν	91	148	Ἐνῶ αἵρονται πρὸς Σέ . . .	76
7	Δεόμεθα εἰλικρινῶς	4	86	Ἐνῶ, Θεέ μου, σὲ ζητῶ. . .	44
102	Δεῦτε, Θεοῦ υἱοὶ	52	89	Ἐπιθυμῶ ν' ἀποσυρθῶ	46
157	Δεῦτε ὅλ' οἱ κοπιῶντες.	81	165	Ἐπὶ κορυφῆς ὄρεων	85
85	Διὰ θελήματος σαρκός	43	47	Ἐπίστρεψον, ἁμαρτωλὲ. . . .	24
64	Διὰ παιδίᾳ τὰ μικρά	33	37	Ἐπίστρεψον, ὦ πλάνης σὺ . .	19
139	Δι' ἰδίας μ' ἀρετῆς	71	160	Ἐρχεται ἰδοὺ στὰ νέφη. . . .	82
255	Δόξα Θεῷ Πατρὶ	127	50	Ἐρχετ' ὁ Κύριος ἡμῶν. . . .	25
141	Δόξα μεθ' ἡμῶν Θεός	72	6	Ἐσπέρα φθάνει καὶ πρὸς Σέ. .	3
154	Δόξα νῦν εἰς τὸν Πατέρα . .	127	120	Εὐδαίμων ἡ ψυχὴ	61

Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς	Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς
179	Εὐλόγει τὸν Κύριον σὺ ὦ ψυχὴ μου	93	166	Λόφοι τὴν Σιών κυκλοῦσι.	85
115	Εὐλόγει, ὦ ψυχὴ.	59	177	Μακράν, ἀπιστία, φύγε	
112	Εὐλογητὸς δεσμὸς	57	μακράν	92	
170	Εὐμενὼς τὰς ἐκκλησίας . . .	87	175	Μακράν με ὁ ἄφρων, ὁ λέγων	
220	Εὐρίσκομαι ἐπὶ ἰσθμὸν	115	κρυπτῶς	91	
54	Ἐφήμερος εἶν' ἡ ζωὴ	27	70	Μακράν ὦ ἡδοναί τῆς γῆς	36
174	Ζῆ, ζῆ ὁ Χρ. ὁ καλὸς Αὐτρωτ.	90	161	Μὲ θυσίας Ἰουδαίων	83
5	Ἦδη τὰ σκότει τῆς νυκτός.	3	56	Μὲ ἔλγν τὴν καρδίαν μου.	28
252	Ἦ δόξα τοῦ Πατρὸς	127	75	Μὲ ἔλγν τὴν καρδίαν σου.	38
12	Ἦ ἐν Κυρίῳ κοίμησις	6	39	Μὲ τὸν οὐράνιον χορὸν.	20
243	Ἦμεῖς οἱ παρεπιδημοὶ	124	25	Μὴ φύγῃς, Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.	13
123	Ἦ πίστις εἰς Χριστόν.	63	133	Μόνος ὄντως εὐτυχής.	68
221	Ἦ πίστις μου εἰς Σέ.	115	189	Νὰ ἡδυνάμην νὰ λαλῶ . . .	98
235	Ἦ σήμερον πόσον ἐστάθη ἡδεῖα	121	245	Νῦν διαπλέομεν ὠκεανὸν . .	125
131	Ἦ τοῦ Αὐτρωτοῦ φωνή.	67	149	Νῦν ὁμοῦ ἀρχίσατε	76
218	Ἦ ὥρα περνᾷ καὶ φωνάζει		219	Νῦξ ἦτο σκυθρωπὴ	114
σωρρόνει	114		213	Ξένος τις τὴν θύραν κρούει.	112
58	Θαρρῶ μένον εἰς τὸν Ἀμνόν .	29	167	Ὁ Θεὸς μου με παιμαίνει.	86
152	Θαυμαστὴ Θεοῦ σοφία	78	156	Ὁ Θεὸς μυστηριώδης	80
69	Θεέ, εἰκτίρμων τῆς Βαυθῆλ .	35	60	Οἶκος ἀχειροποίητος	30
194	Θεέ, τὰ Χερουβεὶμ.	102	223	Οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει	116
142	Θεῖα Ἱερὰ Γραφή.	73	103	Ὁ Κύριος ἡμῶν	53
24	Ἰδὲ ὁ ἄνθρωπος, ὦ πῶς. . . .	12	68	Ὁ Κύριος μου καὶ Θεός . . .	35
28	Ἰδὲ τὸν τοῦ Θεοῦ Ἀμνόν . . .	14	77	Ὁ Αὐτρωτὴς ὦ τι χαρὰν.	39
20	Ἰδοὺ ἡμῖν νέος υἱός	10	106	Ὁπλῖται τοῦ Χριστοῦ	54
55	Ἰδοὺ πηγὴ καθαρισμοῦ	28	228	Ὅποῖαν χαρὰν κοσμικὴν.	118
133	Ἰδοὺ φέρω τὸν σταυρόν μου .	78	172	Ὅποῖον, πιστοὶ μαθηταὶ διὰ	
239	Ἰλαρῶς διαπλέομεν ὠκεανὸν	122	σᾶς	89	
9	Καθὼς εἶμι ἐλπεινός	5	188	Ὅποταν, δίκαιε Κριτὰ	98
23	Καλὸν τὸ Σέ δοξολογεῖν . . .	12	107	Ὅποταν θεωρῶ	55
225	Καλὸς ποιμὴν με ὁδηγεῖ . . .	117	2	Ὅπως ὁ ἥλιος λαμπρῶς . . .	1
216	Καρδίαι δειλῶν ὀφθαλμοὶ		205	Ὅταν, Θεέ, παρατηρῶ	108
σκυθρωπῶν.	113		67	Ὅταν τὸ πᾶν εἰς τὸν Θεόν .	34
27	Κράζει ὁ Πρόδρομος τρανῶς .	14	126	Ὅτε καὶ τὸ παρελθόν.	65
163	Κρήνη πάσης εὐλογίας	84	197	Οὐδὲν πλὴν φύλλα φεῖ! οὐδὲν.	104
151	Κύριε, ὁδήγησόν με.	77	03	Οὐτ' ἤκουσεν ὠτίον	108
17	Κύριε, σ' εἶσαι ἡ ὁδός.	9	240	Ὁ Χριστὸς με ἀγαπᾷ.	123
150	Κύριε, σὺ με εἰρήνην.	77	128	Πάλιν καὶ ἄλλη ἐβδομάς . . .	66

Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς	Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς
22	Πανάγαθε Δημιουργέ . . .	11	246	Τὰ ἔτη φεύγουν ὡς σκιά . .	125
33	Πανεύσπλαγχνε ἡμῶν Θεέ .	17	21	Τὰ Σάββατά σου ἐπὶ γῆς . .	11
26	Παρῆλθε κι' ἄλλη ἐδδομάς .	13	125	Τὰς βροχὰς τῆς εὐλογίας . .	64
95	Παρουσιάζομεν . . .	49	119	Τὰς λύρας σας πιστοὶ . .	61
222	Πᾶσα εἶν' ἔρημος . . .	116	146	Τάχυνον ἀμαρτωλὲ . . .	75
200	Πᾶσάν μου ἀμαρτίαν . . .	105	135	Τέκνα τοῦ Πατρὸς ἡμῶν . .	69
168	Πάτερ μου ἐνῶ πλανῶμαι . .	86	96	Τὴν βασιλείαν σου . . .	49
32	Πάτερ τῶν φῶτων μας θωρεῖς .	16	217	Τὴν κλεῖδα τοῦ ᾄδου κρατῶν	
232	Περικυκλώσατε . . .	120		Λυτρωτά μας . . .	114
242	Περὶ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ .	123	145	Τὴν ψυχὴν μου Ἰησοῦ . .	74
76	Πιστεύσω, Κύριε, εἰς Σὲ . .	39	41	Τῆς γῆς τὰ ἔθνη δλ' ὁμοῦ . .	21
91	Πίστειος πτέρυγας λαμπράς .	47	131	Τῆς ψυχῆς μου Λυτρωτά . .	68
3	Πλέον οὐχί, οὐχί ποτέ . . .	2	53	Τί νὰ θρηνῶμεν λυπηρῶς . .	27
191	Πόσον θά ἤμην εὐτυχῆς . . .	99	29	Τί νὰ προσφέρω, ὦ Χριστέ ; .	15
169	Ποσον μέγα ἐν Σοὶ φίλον . .	87	147	Τίς, ὦ Κύριε ἡμῶν . . .	75
209	Ποῦ, ὦ ὁδοιπόρε ξένε . . .	110	183	Τί χάριν ὑψηλὴν . . .	95
87	Πρέπει λοιπόν ὁ Ἰησοῦς . .	45	40	Τὸν κληῖρον τῶν ἀμαρτωλῶν .	20
199	Πρὸς δόξαν κ' εὐλογίαν . . .	105	84	Τὸν Κύριον θελ' εὐλογεῖ . .	43
99	Πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ . . .	51	117	Τὸν Πλάστην καὶ Θεόν . .	60
111	Προσφέρετε νῦν σεῖς . . .	57	59	Τὸν ὄρον σκέπτου τὸν στενόν .	30
250	Προσφέρετ' ὁμοθυμαδόν . .	127	110	Τὸν φόβον τὸν δεινόν . . .	56
57	Πρῶτον καθήκον τῶν βροτῶν	29	79	Τὸν Ὑψιστον θά εὐλογῶ . .	40
43	Πύλαι αἰώνιοι εἰς σᾶς . . .	22	65	Τὸ ὄνομά σου Ἰησοῦ . . .	33
187	Πύργος μου εἶναι ὁ Θεός . .	97	94	Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ . . .	48
164	Πῶς ὁ νέος τὴν καρδίαν . . .	84	227	Τὸ πλῆθος τοῦτο τί δηλοῖ . .	118
210	Πῶς ταχύπτερος ὁ χρόνος . .	111	98	Τὸ Πνεῦμα με καλεῖ . . .	50
181	Σαλπίζατε ὁμοῦ . . .	94	124	Τὸ τῆς ἡμέρας φῶς . . .	63
180	Σεῖς ὅσοι πιστῶς τὸν Θεὸν		63	Τοῦ Ἰερδάνου τὴν ἀκτὴν . .	32
	ἀγαπᾶτε . . .	93	4	Τοὺς βράχους σχίζει τοῦ	
182	Σεπτὸς καὶ ὑψηλός . . .	94		Χριστοῦ . . .	2
193	Σέ, ὦ Θεέ ἡμῶν . . .	101	206	Τραχεῖα εἶναι ἡ ὁδός . . .	109
104	Σοφία τῶν βροτῶν . . .	53	8	Τρισένδοξέ μας Λυτρωτά . .	4
81	Σ' ἔλα τὰ ἔργα σου, Θεέ . .	42	140	Τρόπαιον τὸ τοῦ Χριστοῦ . .	72
185	Σπεύσατε εὐσεβεῖς . . .	96	51	Ὑμῶ Πατέρα τὸν Θεόν . .	26
66	Στενώτερος με τὸν Θεόν . .	34	93	Ὑπάρχει αἵματος πηγὴ . .	48
42	Στὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ Σαλήμ .	21	62	Ὑπάρχει ἔνθεος χαρὰ . . .	32
73	Σὺ εἶσαι ἄπειρος, Θεέ . .	37	192	Ὑπάρχει εὐτυχῆς . . .	100
129	Σῶτερ, δὸς τῷ σῷ ἀγρῷ . .	66	237	Ὑπάρχει θύρα ἀνοικτὴ . .	121
52	Σωτήρ! ὦ ὄνομα σεπτόν . .	26	97	Ὑπάρχει οὐρανός . . .	50
			78	Ὑψώσατε εἰς τὸν Θεόν . .	40

Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς	Ὑμνος	Πρῶτος στίχος	Σελίς
236	Ἐψώστου ψυχὴ μ' ἀκολουθεῖ τὰ ἔχνη	121	80	Ὡ Κυρίαρχα τοῦ παντός . . .	41
71	Φεῦ! ὁ Σωτὴρ τὸ αἷμά του . . .	36	72	Ὡ Κύριε ἡμῶν ποιμὴν . . .	37
158	Χαῖρε βασιλεῦ τῆς δόξης . . .	81	121	Ὡ λογισμὸς γλυκύς! . . .	62
134	Χαῖρε ὄνομα σεπτὸν	69	92	Ὡ μήπως δὲν σὲ ἀγαπῶ . . .	47
234	Χαῖρε ὦρα ποθητὴ	120	173	Ὡ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐ- ρανοῖς	90
90	Χαράν ὦ Πάτερ κοσμικὴν . . .	46	45	Ὡ Πνεῦμα Ἅγιον, ἐλθέ . . .	23
19	Χαρά τῷ κόσμῳ ἅς δεχθῇ . . .	10	49	Ὡ πόσον εἶναι θαυμαστὸν . . .	25
105	Χάρις λαμπρὰ φωνή	54	204	Ὡ πόσον ἦν ἀθλία	108
233	Χριστιανὲ τὸ κῦμα ἀγρίως . . .	120	184	Ὡ πόσον θελκτικὸν	94
18	Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν . . .	9	247	Ὡ πρέπει τὴν μητέρα	126
238	Ψάλλετε σεῖς, ὧ δούλοι τῆ Κυρίας	122	201	Ὡ πῶς ποθῶ νὰ γίνω	106
14	Ψυχὴ μου μετὰ σεβασμοῦ . . .	7	231	Ὡσαννά τῷ υἱῷ τοῦ Δαυὶδ . . .	120
34	Ψυχὴ μου ἔξυπνα ἱλαρῶς . . .	17	178	Ὡ σεῖς τοῦ Χρ. πικροὶ ὀπαδοί . .	92
159	Ὡ ἀκροασθῆτε πόσαι	82	10	Ὡ τάφε εἰς τὸ στήθος σου . . .	5
253	Ὡ ἀμέριστε Τριάς	127	229	Ὡ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ . . .	119
195	Ὡ Βασιλεῦ ἡμῶν	102	230	Ὡ τί οὐρανία φωνή	119
214	Ὡ βροτοί, ἀκροασθῆτε	113	190	Ὡ τί πρωΐα ἱλαρὰ	99
101	Ὡ δεῦτε νῦν ὁμοῦ	52	248	Ὡ τί τερψίθυμοι ᾠδαί	126
100	Ὡ δεῦτε νῦν πιστοί	51	138	Ὡ τρισάγιο Θεέ	71
38	Ὡ διατὶ εἰς τάπεινά	19	35	Ὡ φίλε τῶν ἀμαρτωλῶν	18
226	Ὡ εὐτυχὴς ἡμέρ' αὕτῃ	117	127	Ὡ Φρουρὲ, εἰπέ ἡμῖν	65
212	Ὡ Θεέ, μὴ συγχωρήσῃς	112	136	Ὡ ψυχὴ μου, στήν εὐχὴν	70

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

[illegible]

No 3

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

272

93

84

76

88 +

78 +

700

ΥΜΝΟΛΟΓΙΟΝ

ἀριθ. χρ. 7498

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙΑ ΠΩΛΟΥΜΕΝΑ

παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

Ἀστήρ τῆς Ἀνατολῆς, ἔφημερίς ἑβδομαδιαία δι' οἰκογενείας, τὸ εἰκοστὸν ἤδη διατεταμένον ἔτος· συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα. ὄρ.	6—
—Ἐφημερίς τῶν Παίδων με εἰκονογραφίαν ἀπαρτομένην τοῦ μεγέθους ἐκδομένην· συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτέα.	1—
—Τὰ Θεμέλια τῆς ἱστορίας με ὡραίας χρωματισμένας εἰκόνας.	5—
—Παγκόσμιος φιλολογία εἰς ὅρος ὁηρολογικόν.	2,50
—Λόγια πρακτικὰ.	3—
Καὶ καὶ ἄλλα διάφορα ἡθικὰ καὶ θρησκευτικὰ βιβλία καὶ φυλλάδια.	

Τιμᾶται δραχμῶν 2.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛ